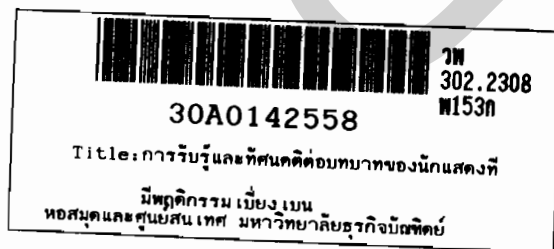

การรับรู้และทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน
ทางเพศในละครโทรทัศน์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในเขตกรุงเทพมหานคร

นายพงษ์เดช ศรีเลิศดี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานิเทศศาสตร์ธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ.2544

ISBN 974-281-620-4

PERCEPTION AND ATTITUDE TOWARDS SEXUALLY DEVIATED ROLES
IN TELEVISION DRAMA OF HIGH SCHOOL STUDENTS IN BANGKOK

MR. PONGDEJ SEELEKDEE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts
Department of Business Communication Arts
Graduate School, Dhurakijpundit University

2001

ISBN 974-281-620-4

เลขทะเบียน.....	0142558
วันลงทะเบียน.....	10.08.2545
เลขเรียกหนังสือ.....	ดพ
	302.2308
	ท 153 ก
	๙๕

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ปริญญา นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต

ชื่อวิทยานิพนธ์ การรับรู้และทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละคร
โทรทัศน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร

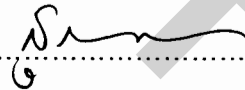
โดย นายพงษ์เดช ศรีเลิศดี

สาขาวิชา นิเทศศาสตรธุรกิจ

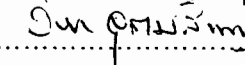
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รศ.อรนุช เลิศจรรยาภักษ์

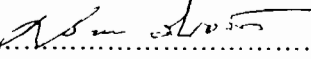
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

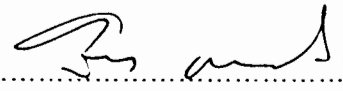

.....ประธานกรรมการ
(ศ.สุกัญญา สุดบรรทัด)

.....กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(รศ.อรนุช เลิศจรรยาภักษ์)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(รศ.วิภา อุดมฉันท)

.....กรรมการผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย
(อาจารย์ประจวบ อินชื้อด)

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รศ.ดร.สิงหา เจียมศิริ)

วันที่ 10 เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2544

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตรธุรกิจ โดยได้ทำการศึกษาในเรื่องของการรับรู้และทัศนคติ ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการวิจัยพบว่าการรับรู้และทัศนคติของนักเรียนมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ในการทำวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นหลัก

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาจากศาสตราจารย์ สุกัญญา สุตบรรทัด รองศาสตราจารย์ วิชา อุดมฉันทน์ อาจารย์ ประจวบ อินอืด รองศาสตราจารย์ ปัทมวดี จารุวร และรองศาสตราจารย์ อรุณช เลิศจรรยาภักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า นอกจากนี้ข้าพเจ้าต้องขอขอบคุณผู้มีพระคุณของข้าพเจ้า พันเอก ประสาน ศรีเล็กดี และนางสมพร ศรีเล็กดี บิดาและมารดาของข้าพเจ้า รวมทั้งนางสาวสมจิตร ศรีเล็กดี และนางสาวจันทน์ ศรีเล็กดี ป้าผู้มีพระคุณทั้งสองของข้าพเจ้า นอกจากนี้ข้าพเจ้าขอขอบคุณผู้ที่ให้ข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ทุกท่านด้วย ขอขอบคุณญาติ พี่น้อง และเพื่อน ๆ มิตรสหายของข้าพเจ้าทุก ๆ คนที่เป็นกำลังใจให้แก่ข้าพเจ้าตลอดมา นอกจากนี้ข้าพเจ้าขอขอบคุณอาจารย์ วัชรภรณ์ วงษ์ชื่น และอาจารย์ สุรางคณา ณ นคร ผู้ที่ให้ความช่วยเหลือแก่ข้าพเจ้าตลอดมา และข้าพเจ้าต้องขอขอบคุณผู้ที่ให้ความช่วยเหลือแก่ข้าพเจ้าทุก ๆ คน ที่มีได้ระนุนามไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือส่วนรวมเป็นอย่างยิ่งและสืบเนื่องต่อไป

พงษ์เดช ศรีเล็กดี

สารบัญ

		หน้า
	บทคัดย่อภาษาไทย	ผ
	บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ช
	กิตติกรรมประกาศ.....	ญ
	สารบัญ.....	ฎ
	สารบัญภาพ.....	ท
	สารบัญตาราง.....	ฒ
บทที่		
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	ปัญหาคำวิจัย.....	2
	วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	3
	สมมติฐานในการวิจัย.....	4
	ขอบเขตการวิจัย	5
	ข้อจำกัดในการวิจัย.....	5
	นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	5
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
2	แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	แนวคิด ทฤษฎีลักษณะทางประชากรศาสตร์ (Demographic Characteristics Theory)	7
	แนวคิด ทฤษฎี การใช้และทำให้เกิดความพอใจ (Uses and Gratification Theory)	10
	แนวคิด ทฤษฎีการเปิดรับสื่อ (Media Exposure Theory).....	12
	แนวคิด เกี่ยวกับหน้าที่ของสื่อมวลชน (Function of the Mass Media Concept)	16
	แนวคิด เกี่ยวกับการรับรู้ (Concept of the Perception).....	17

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
แนวคิด เกี่ยวกับ ทศนคติ (Concept of the Attitude).....	19
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	28
รูปแบบการวิจัย.....	28
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	28
การสุ่มตัวอย่าง.....	29
ตัวแปรที่ศึกษาวิจัย.....	33
การวัดค่าตัวแปรและเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ.....	37
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	43
กรรมวิธีทางข้อมูล.....	44
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
4 ผลการวิจัย.....	55
ตอนที่ 1 สถานภาพของนักเรียน.....	56
ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับชม ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติ กรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์.....	62
ตอนที่ 3 การรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทางเพศในละครโทรทัศน์.....	67
ตอนที่ 4 ทศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทางเพศในละครโทรทัศน์.....	70
ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นของนักเรียน.....	72
ตอนที่ 6 การทดสอบสมมุติฐาน.....	74
ตอนที่ 7 ผลการสัมภาษณ์เจาะลึก.....	164
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	189
สรุปผลการวิจัย.....	190
อภิปรายผล.....	199

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	212
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	213
บรรณานุกรม.....	215
ภาคผนวก.....	229
แบบสอบถาม.....	230
คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึก.....	237
ประวัติผู้เขียน.....	241

สารบัญภาพ

แผนภาพที่		หน้า
1	แบบจำลองของ Katz และคณะ เรื่องการใช้และการทำให้เกิดความพอใจ.....	11
2	แสดงให้เห็นถึงกระบวนการรับรู้.....	18
3	แสดงกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย	27
4	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	36

DPU

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงรายละเอียดของโรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียนที่เลือกมาเป็นตัวอย่าง.....	32
2 แสดงจำนวนประชากร และจำนวนตัวอย่าง.....	32
3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	56
4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ.....	56
5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทโรงเรียน.....	57
6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะการพักอาศัย.....	57
7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพของบิดามารดา.....	58
8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะความสัมพันธ์ของ นักเรียนกับบิดามารดา.....	58
9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนัก เรียน.....	59
10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนัก เรียน.....	59
11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพของบิดา.....	60
12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพของมารดา.....	60
13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ของบิดามารดา.....	61
14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการเปิดรับชม.....	62
15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเวลาที่ติดตามรับชม.....	63
16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิด รับชมแต่ละครั้ง.....	63
17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะของการเปิดรับชม.....	64
18 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาทั้งหมดในการ เปิดรับชม.....	64
19 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของละครโทรทัศน์.....	65
20 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่ที่รับชม.....	65

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
21	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเหตุผลในการเข้าชม..... 66
22	การรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง 67
23	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ..... 69
24	ทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง 70
25	จำนวนและร้อยละของนักเรียน ที่แสดงความคิดเห็นว่าควรให้มีบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์หรือไม่ 72
26	จำนวนและร้อยละของนักเรียน ที่แสดงความคิดเห็นว่าบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์มีผลกระทบต่อตัวเองอย่างไร 73
27	ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.1 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square) 74
28	ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.2 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square) 75
29	ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.3 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square) 75
30	ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.4 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square) 76
31	ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.5 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square) 76
32	ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.6 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square) 77
33	ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.7 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square) 77
34	ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.8 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square) 78
35	ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.9 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square) 78
36	ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.10 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square) 79
37	ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.11 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square) 79
38	ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.12 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square) 80
39	ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.13 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square) 80
40	ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.14 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square) 81

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
119 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.5 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	129
120 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.6 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	130
121 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.7 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	131
122 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.8 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	132
123 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.9 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	133
124 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.10 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	134
125 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.11 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	135
126 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.1 โดยใช้สถิติ t-test	136
127 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.2 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	137
128 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.3 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	138
129 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.4 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	139
130 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.5 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	140
131 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.6 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	141
132 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.7 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	142
133 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.8 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	143
134 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.9 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	144
135 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.10 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	145
136 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.11 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	146
137 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 4.1 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	147
138 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 4.2 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	148
139 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 4.3 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	149
140 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 4.4 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	150
141 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 4.5 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	151
142 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 4.6 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	152
143 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 4.7 โดยใช้สถิติ t-test	153
144 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 4.8 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	154

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
145	ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 5.1 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	155
146	ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 5.2 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	156
147	ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 5.3 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	157
148	ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 5.4 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	158
149	ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 5.5 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	159
150	ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 5.6 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	160
151	ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 5.7 โดยใช้สถิติ t-test	161
152	ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 5.8 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA.....	162
153	ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 6 โดยใช้สถิติ Pearson Correlation	163

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การรับรู้และทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร
ชื่อนักศึกษา	นายพงษ์เดช ศรีเลิศดี
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์อรนุช เลิศจรรยาวัักษ์
สาขาวิชา	นิเทศศาสตร์ธุรกิจ
ปีการศึกษา	2543

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการรับรู้และทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อศึกษาถึงความแตกต่างกันในลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของบิดามารดา กับพฤติกรรมการเปิดรับชม และการรับรู้ รวมทั้งทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์

2. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการเปิดรับชมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ กับการรับรู้ และทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์

การวิจัยครั้งนี้มีรูปแบบการวิจัย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยเป็นการใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) โดยมีการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 450 คน โดยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามประเภทให้กลุ่มตัวอย่างกรอกคำตอบเอง (Self-Administered Questionnaire) และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติต่าง ๆ ได้แก่ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มด้วยสถิติที (T-

test) รวมทั้งการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสำหรับกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ส่วนที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Indepth Interview) กับบุคคลต่าง ๆ 5 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มอาจารย์แนะแนว จำนวน 6 คน 2) กลุ่มจิตแพทย์ จำนวน 2 คน 3) กลุ่มผู้ที่อยู่ในวงการบินเชิง จำนวน 12 4) กลุ่มผู้ที่ส่งเสริมและตรวจสอบรายการโทรทัศน์ จำนวน 1 คน และ 5) กลุ่มผู้ที่ควบคุมกำกับดูแลการเผยแพร่รายการวิทยุโทรทัศน์ จำนวน 1 คน รวมทั้งหมดจำนวน 22 คน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้จะเป็นการวิจัยแบบวัดผลครั้งเดียว (One-Shot Case Study)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน อันประกอบด้วย เพศ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย และค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน อันประกอบด้วย เพศ ประเภทโรงเรียน สถานภาพของบิดามารดา และอาชีพของบิดา มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน อันประกอบด้วย เพศ ประเภทโรงเรียน สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน และรายได้ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้งในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน คือ ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน อันประกอบด้วย เพศ อายุ และสถานภาพของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน อันประกอบด้วย เพศ และค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน อันประกอบด้วย ประเภทโรงเรียน และลักษณะการพักอาศัย มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ รวมทั้งลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน คือ ประเภทโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์

2. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มี ประเภทโรงเรียนที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

3. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มี เพศ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย และรายได้ของบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

4. พฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ คือเหตุผลในการรับชม ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกัน

5. พฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ อันประกอบด้วย ความถี่ในการเปิดรับชม ระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง ลักษณะของการเปิดรับชม ระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม และประเภทของละครโทรทัศน์ ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกัน

6. การรับรู้ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ โดยพบว่ามีความสัมพันธ์กันเป็นเชิงบวกซึ่งมีความหมายว่าเมื่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีการรับรู้ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์มากขึ้นก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์มากขึ้นด้วย

ผลการวิจัยจากการสัมภาษณ์เจาะลึก (Indepth Interview) บุคคลต่าง ๆ ทั้ง 5 กลุ่มพบว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้นคือ 1) สภาพแวดล้อม เช่น การอบรมเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับเด็ก 2) สาเหตุทางพันธุกรรมหรือการมีฮอร์โมนเพศที่ผิดปกติ 3) สาเหตุทางสังคม เช่น การถูกกระทบกระเทือนใจอย่างรุนแรงจากความสัมพันธ์ในเพื่อนต่างเพศ การประทับใจในเพศเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตามบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์นั้นก็มอิทธิพลต่อเยาวชนโดยเป็นตัวเสริมและเป็นแรงกระตุ้นให้กับเด็ก โดยเฉพาะเด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอยู่แล้วหรือเด็กที่มีแนวโน้มที่จะเป็น โดยทำให้เด็กเหล่านี้กล้าที่จะแสดงออกมากยิ่งขึ้น

จากผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้เห็นและตระหนักถึงอิทธิพลของสื่อที่มีผลต่อผู้รับสาร ฉะนั้นทางสื่อหรือผู้ส่งสารเองก็ควรคำนึงถึงอิทธิพลหรือผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับผู้รับสารด้วย และใน

ส่วนของผู้รับสารเองก็ควรที่จะใช้วิจารณญาณในการเลือกรับสารที่เป็นประโยชน์แก่ตนเองเป็นหลักด้วยเช่นกัน สำหรับบิดา มารดาหรือผู้ปกครองที่มีเด็กหรือเยาวชนที่อยู๋ในการเลี้ยงดูหรือดูแลอยู่นั้น ก็ควรที่จะเอาใจใส่ในการเลี้ยงดูหรือดูแลให้เต็มที่ แม้กระทั่งเวลาที่เด็กหรือเยาวชนนั้นรับสารอะไรเข้าไปก็ตาม บิดามารดา หรือผู้ปกครองของเด็กหรือเยาวชนนั้นก็ควรที่จะเอาใจใส่ดูแลให้เต็มที่ด้วย โดยดูว่าเด็กหรือเยาวชนนั้นได้รับสารอะไรเข้าไปแล้วมีความรู้สึกหรือความคิดอย่างไรบ้างแล้วให้คำแนะนำที่ถูกต้องในการปฏิบัติตัวหลังจากที่ได้รับสารนั้นเข้าไปแล้วว่าจะปฏิบัติตัวอย่างไร เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาไม่ให้เกิดขึ้นเพราะครอบครัวจะเป็นสถาบันที่สำคัญในการวางรากฐานการดำเนินชีวิตให้กับเด็กหรือเยาวชนต่อไปในอนาคต นอกจากนี้หน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องก็ต้องควรร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วย เพื่อประโยชน์ของส่วนรวมและอนาคตของประเทศชาติสืบต่อไป

Thesis Title : Perception and Attitude Towards Sexually Deviated Roles in
Television Drama of High School Students in Bangkok

Name of Student : Mr.Pongdej Seelekdee

Thesis Advisor : Assoc. Professor Oranuj Lertchanyarak

Department : Business Communication Arts

Academic Year : 2000

Abstract

The objectives of the research on "Perception and Attitude Towards Sexually Deviated Roles in Television Drama of High School Students in Bangkok" are :

1. to study the demographic differences of high school students, e.g. sex, age, schooling, housing, parental status, student-parent relationship, students' role-model, personal expense, parental occupation and income etc. and their exposure, perception and attitude towards sexually deviated roles in TV drama.

2. to study the exposure of high school students to sexually deviated roles in TV drama including their perception and attitude towards such roles.

The methodology consists of two parts. Part one is a quantitative research, using multi-stage sampling and self-administered questionnaires in collecting data from a sample group of 450 respondents. The statistics used in data analysis include Chi-square, Pearson Correlation, T-test and One-way ANOVA. Part two is a qualitative research, using in-depth interview with 5 groups of people : 6 teachers, 2 psychiatrists, 12 show biz personnel 1 TV censor and 1 TV program director. Basically, this is a one-shot case study.

The findings of the research are as follows.

1. The students' demographics, i.e. sex, schooling, housing and personal expense relate with the frequency of exposure to sexually deviated roles in TV drama. Sex, schooling, parental status and father's occupation relate with the exposure time. Sex, schooling, parental status, student-parent relationship, students' role-model, personal expense and parental income relate with the average exposure time students' role-model relate with exposure behavior to sexually deviated roles in TV drama. Sex,

age and parental status relate with the total viewing time. Sex and personal expense relate with type of TV drama featuring sexually deviated roles. Schooling and housing related with viewing places. And lastly, schooling relates with the motivation for viewing sexually deviated roles in TV drama.

2. High school students of different schooling demonstrate different perception towards sexually deviated roles in TV drama.

3. High school students of different sexes, schooling, housing and parental income demonstrate attitudes towards sexually deviated roles in TV drama.

4. Different exposure behavior (i.e. motivation for viewing) to sexually deviated roles in TV drama results in different perception of such roles.

5. Different exposure behavior, i.e. frequency of exposure, average exposure time for each viewing, exposure behavior, total viewing time and type of TV drama, results in different attitudes towards sexually deviated roles in TV drama.

6. Perception of sexually deviated roles in TV drama relates with attitudes towards such roles. The relationship is found to be a positive one. Once high school students develop proper perception of sexually deviated roles in TV drama, they tend to demonstrate better attitudes towards such roles.

The in-depth interview with all 5 groups of people reveals that the causes of sexual deviation are 1) environment, e.g. upbringing and parent-child relationship 2) genetics or unusual sexual hormones 3) social factors, e.g. great disappointment with the opposite sex or satisfaction with the same sex. However, sexually deviated roles in TV drama are noted to have a strong impact upon young people, especially those who have adopted sexually deviated behavior or have a tendency to do so. These people are easily motivated to act out the suppressed behavior.

The research findings confirm the influence of the media upon the audience. Therefore, the media senders should be aware of the influence or impact upon the audience. The audience themselves should use their own judgment in selecting only the messages useful to them. Parents or guardians with young people in their care should also make sure that the young get what is suitable for them from the media. They should

monitor how the young respond to the messages and give appropriate advice to prevent hazardous outcome. Evidently, the family is an important institution that serves as a foundation for the youth. In addition, Related organizations must co-operate with one another to achieve common benefit and national interest.

D
P
U

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกปัจจุบัน สื่อมวลชนนั้นมีบทบาทหรือหน้าที่ต่อการดำเนินชีวิตของคนในสังคมเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นบทบาทหรือหน้าที่ในการแจ้งข่าวสาร (Information) การให้ความรู้หรือการศึกษา (Education) การชักจูงใจ (Persuasion) หรือการให้ความบันเทิง (Entertainment) จนสื่อมวลชนได้กลายเป็นวิถีชีวิตของคนในสังคมหรือของคนทั่วโลกไปแล้ว David K. Berlo ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการสื่อสารว่ามี ผู้ส่งสาร (Source) สาร (Message) ช่องทางการสื่อสาร (Channel) และผู้รับสาร (Receiver) เป็นแบบจำลองของกระบวนการสื่อสารที่เป็นที่รู้จักกันดีในชื่อว่า SMCR จาก Model นี้จะเห็นได้ว่าสื่อมวลชนนั้นเป็นผู้ส่งสารโดยมีผู้รับสารที่จะคอยรับข่าวสารต่าง ๆ จากสื่อมวลชนโดยผู้รับสารนั้นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการสื่อสาร เพราะผู้รับสารนี้จะเป็นผู้ตัดสินถึงความสำเร็จหรือล้มเหลวในการสื่อสาร ถ้าผู้รับสารไม่สามารถรับสารได้ตรงตามเจตจำนงของผู้ส่งสารหรือไม่เข้าใจในสารที่ผู้รับสารได้ส่งมาแล้ว ย่อมทำให้การสื่อสารนั้นไม่สำเร็จผลหรือล้มเหลวนั่นเอง ฉะนั้น การศึกษาถึงภูมิหลังของผู้รับสารนั้นจึงเป็นสิ่งที่สำคัญเป็นอย่างมาก ผู้รับสารจึงเป็นส่วนที่ทำให้กระบวนการสื่อสารนั้นครบถ้วนสมบูรณ์อย่างขาดมิได้ จนทำให้มีการศึกษาเกี่ยวกับผู้รับสาร เป็นการเฉพาะ เช่น การวิเคราะห์ผู้รับสาร (Audience Analysis) เป็นต้น ซึ่งเป็นการศึกษาถึงลักษณะความแตกต่างกันทางด้านประชากรศาสตร์ของผู้รับสารว่าจะมีผลต่อรับสารอย่างไรบ้างนั่นเอง ในการที่สื่อมวลชนได้ส่งสารไปยังผู้รับสารนั้น ผู้รับสารจะมีภูมิหลัง หรือลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ความเข้าใจในสาร ที่ผู้ส่งสาร ส่งมานั้นอาจมีการตีความสารนั้นแตกต่างกันออกไป ซึ่งย่อมส่งผลต่อผู้รับสารได้

สื่อมวลชนในปัจจุบันนี้มีอยู่หลายประเภท โดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนแขนงหนึ่งที่สามารถส่งสารโดย เข้าถึงผู้รับสารได้เป็นจำนวนมาก ในเวลาเดียวกันได้อย่างรวดเร็ว และที่สำคัญโทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่สามารถส่งสารได้ทั้งคำพูด และสามารถส่งภาพออกอากาศได้ ผู้รับสารหรือผู้รับชมไม่จำเป็นต้องนั่งภาพเหตุการณ์หรือสิ่งของต่างๆ เอาเอง ภาพจะปรากฏขึ้นบนจอโทรทัศน์ มีการเคลื่อนไหว มีคำพูดประกอบ ซึ่งจะทำให้ผู้รับสารมีความเข้าใจได้ง่ายกว่าสื่ออื่น ๆ ดังคำพังเพยที่ว่า "สิบปากว่า ไม่เท่าตาเห็น" ซึ่งยังเป็นคำพังเพยที่เป็นอมตะอยู่จนถึงทุกวันนี้

สรุปได้ว่า ผู้รับสารนั้นสามารถรับสารได้โดยทั้งการฟังและการมองเห็นนั่นเอง ซึ่งในผู้รับสารเองก็ยังมีภูมิหลังหรือลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันด้วย การทำความเข้าใจในสารนั้นก็อาจย่อมแตกต่างกันไป สำหรับสื่อโทรทัศน์เองนั้นก็มียุทธการต่าง ๆ และบุคคลต่าง ๆ ที่ร่วมปรากฏอยู่ในรายการนั้น ๆ อยู่อย่างมากมายบุคคลที่ปรากฏอยู่ทางรายการในโทรทัศน์นั้นก็อาจมีส่วนสำคัญต่อการรับรู้ และทัศนคติของผู้รับสารที่ติดตามชมรายการโทรทัศน์นั้น ๆ ได้เพราะบุคคลที่ปรากฏทางรายการโทรทัศน์นั้น สามารถส่งสารไปยังผู้รับสารได้ทั้งคำพูด และภาพการแสดงออกต่าง ๆ โดยผู้รับสารนั้นสามารถรับสารได้ทั้งการดูด้วยตาและฟังด้วยหู ตามที่ได้กล่าวไปแล้ว ซึ่งสิ่งเหล่านี้ อาจมีผลต่อการรับรู้ และทัศนคติของผู้รับสารที่ติดตามชมรายการโทรทัศน์นั้น ได้เพราะผู้รับสารในแต่ละบุคคลนั้นก็ย่อมมีความแตกต่างกันในเรื่องของการตีความ หรือการทำความเข้าใจในสารที่ได้รับมา ซึ่งย่อมทำให้สารที่ได้รับมานั้น มีความเข้าใจที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ การรับรู้ และทัศนคติของผู้รับสารนั้นได้เช่นกัน

ในปัจจุบันก็มีรายการโทรทัศน์ประเภทต่าง ๆ อยู่หลายประเภท รายการละครโทรทัศน์ก็เป็นรายการโทรทัศน์ประเภทหนึ่งที่มีผู้นิยมติดตามรับชมกันอยู่อย่างมากมาย โดยเฉพาะรายการละครโทรทัศน์ที่ได้มีการนำเสนอบุคคลหรือบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศออกมาทางโทรทัศน์นั้น ก็เริ่มมีการแพร่หลายกันมากยิ่งขึ้น อาจทำให้มีผลกระทบต่อผู้รับชมหรือผู้รับสารนั้นก็ได้ ซึ่งผู้รับชมหรือผู้รับสารนั้นก็จะมีลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์หรือภูมิหลังของผู้รับสารที่แตกต่างกัน อาจทำให้ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรม的开รับสื่อ รวมทั้งการรับรู้ และทัศนคติของผู้รับสารที่แตกต่างกันด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะผู้รับสารที่เป็นวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่เป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เป็นช่วงวัยที่มีความสับสนอยู่ในตัวเอง สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้วิจัยได้มีข้อสงสัยและเกิดคำถามขึ้นว่าจะส่งผลอย่างไรบ้าง ข้อสงสัยและคำถามเหล่านี้จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้วิจัย ได้ทำการวิจัยในครั้งนี้ขึ้น

ปัญหานำวิจัย

1. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศ อายุ- ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรม的开รับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

2. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศ อายุ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของบิดามารดา ที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

3. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศ อายุ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

4. พฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

5. พฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่แตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

6. การรับรู้ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ที่มีต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานครหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงความแตกต่างกันในลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของบิดามารดา กับพฤติกรรมการเปิดรับชม และการรับรู้ รวมทั้งทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์

2. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมกาารเปิดรับชมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ กับการรับรู้ และทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มี เพศ อายุ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมกาารเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

2. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มี เพศ อายุ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

3. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มี เพศ อายุ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

4. พฤติกรรมกาารเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

5. พฤติกรรมกาารเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่แตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

6. การรับรู้ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ที่มีต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นกลุ่มตัวอย่าง ช่วงระยะเวลาในการเก็บข้อมูล พฤษภาคม - กรกฎาคม พ.ศ. 2543

ข้อจำกัดในการวิจัย

ทำวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่ได้ครอบคลุมไปยังนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่อยู่ในเขตต่างจังหวัด และการวิจัยในครั้งนี้จะศึกษาตัวแปรในบทบาท ของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์เท่านั้น ฉะนั้นผลการวิจัยในครั้งนี้ จึงไม่สามารถนำไปอ้างอิงกับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ และรายการโทรทัศน์ประเภทอื่น ๆ ได้

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้ผู้อ่านงานวิจัยชิ้นนี้ได้มีความเข้าใจในความหมายของคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยไปในแนวทางเดียวกัน จึงขอกำหนดศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยไว้ดังนี้

1. บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ หมายถึง บทบาทของนักแสดงที่ได้แสดงบทบาทของพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ โดยใช้ คำพูด, กิริยาท่าทาง, การไว้ทรงผม, การแต่งหน้า, การแต่งกาย
2. ละครโทรทัศน์ หมายถึง รายการละครโทรทัศน์ เรื่องที่มีบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแสดงอยู่
3. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง บุคคลที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร เฉพาะที่สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
4. พฤติกรรมการเปิดรับ หมายถึง ความถี่ในการเปิดรับชม เวลาที่ติดตามรับชม ระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง ลักษณะของการเปิดรับชม ระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม ประเภทของละครโทรทัศน์ สถานที่ที่รับชม และเหตุผลในการรับชม ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
5. การรับรู้ หมายถึง การรับชมและตีความในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ โดยที่เป็นไปตามความเข้าใจและความรู้สึกตามประสบการณ์ของแต่ละคนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

6. ทักษะ หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิด ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจ ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ โดยที่เป็นไปตามประสบการณ์และการเรียนรู้ของแต่ละคน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างกัน ในลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของบิดามารดา
2. เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. เพื่อให้ทราบถึงการรับรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์
4. เพื่อให้ทราบถึงทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์
5. เพื่อให้ผลการวิจัยหรือการศึกษาในครั้งนี้ได้เป็นประโยชน์ในการศึกษา ค้นคว้าหรือวิจัยในเรื่องนี้ต่อไปในอนาคต

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่นำมาอธิบายการวิจัยเรื่องการรับรู้ และทัศนคติ ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถแบ่งได้ดังนี้

1. แนวคิด ทฤษฎี ลักษณะทางประชากรศาสตร์ (Demographic Characteristics Theory)
2. แนวคิด ทฤษฎี การใช้และทำให้เกิดความพอใจ (Uses and Gratification Theory)
3. แนวคิด ทฤษฎีการเปิดรับสื่อ (Media Exposure Theory)
4. แนวคิด เกี่ยวกับหน้าที่ของสื่อมวลชน (Function of the Mass Media Concept)
5. แนวคิด เกี่ยวกับการรับรู้ (Concept of the Perception)
6. แนวคิด เกี่ยวกับ ทัศนคติ (Concept of the Attitude)

1. แนวคิด ทฤษฎีลักษณะทางประชากรศาสตร์ (Demographic Characteristics Theory)

ในงานวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาผู้รับสารเป็นสำคัญ ดังนั้น จึงให้ความสนใจ วิเคราะห์เกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้รับสารไม่ว่าจะเป็น สถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจของผู้รับสาร เป็นต้น ซึ่งในที่นี้จะทำการศึกษาตัวแปร ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทโรงเรียน พื้นฐานของครอบครัว สภาพทางเศรษฐกิจของนักเรียน อาชีพของบิดา มารดา รายได้ของบิดา มารดา ลักษณะทางประชากรของมวลชนผู้รับสารจะหมายถึง ลักษณะทางด้านอายุ, เพศ, สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ, การศึกษา, ศาสนา และภูมิสำเนา ลักษณะทางประชากรของมวลชนผู้รับสารจำแนกมวลชนผู้รับสารออกได้เป็นกลุ่มต่าง ๆ ตามลักษณะทางประชากรแต่ละลักษณะเช่น ลักษณะด้านอายุ อาจแบ่งมวลชนผู้รับสารออกเป็นกลุ่มผู้สูงอายุ, กลุ่มวัยกลางคน, กลุ่มหนุ่มสาว, กลุ่มวัยรุ่น, กลุ่มเด็ก ลักษณะทางเพศแบ่งเป็นเพศชายและเพศหญิง ฯลฯ (ปรเมศ สดะเวทิน, 2541, น.105)

แนวคิดทฤษฎีลักษณะประชากรศาสตร์ (Demographic Characteristics Theory) นี้ ได้สรุปไว้ว่าผู้รับสารแต่ละคนมีคุณลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน ดังนั้น วิธีการที่ดีที่สุดในการวิเคราะห์ผู้รับสารที่เป็นมวลชน คือ การจำแนกผู้รับสารออกเป็นกลุ่ม การที่ผู้รับสารที่มีคุณสมบัติเหมือนกัน จะมีความคล้ายคลึงกันในแง่ของพฤติกรรมการออกเป็นกลุ่ม การที่ผู้รับสารที่มีคุณ

สมบัติเหมือนกัน จะมีความคล้ายคลึงกันในแง่ของพฤติกรรมการสื่อสารหรือไม่ ต้องอาศัยคุณสมบัติที่นำมาใช้ในการจัดกลุ่ม และเป็นคุณสมบัติที่มองเห็นได้จากภายนอกที่เรียกว่า คุณสมบัติทางประชากรศาสตร์ (Demographic Characteristics) ซึ่งสอดคล้องกับตัวแปรที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา ประกอบด้วย

1. เพศ (Sex)

ความแตกต่างทางด้านเพศทำให้บุคคลมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารที่แตกต่างกัน กล่าวคือ เพศหญิงมีแนวโน้มและความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายไม่ได้มีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่มีความต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นจากการรับข่าวสารนั้นด้วย

จากการวิจัยทางด้านจิตวิทยาได้แสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน

2. อายุ (Age)

เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องของความคิดและพฤติกรรม โดยบุคคลที่มีอายุมากจะมีพฤติกรรมตอบสนองต่อการติดต่อสื่อสารต่างจากบุคคลที่มีอายุน้อย ซึ่งจะต่างกับบุคคลที่มีอายุน้อยที่มีพฤติกรรมตอบสนองต่อการติดต่อสื่อสารเปลี่ยนไปเมื่อตนเองมีอายุมากขึ้น จึงเห็นได้ว่าปัจจัยด้านอายุของผู้รับสารนั้นมีอิทธิพลกับการสื่อสาร ทั้งนี้เพราะเป็นสิ่งที่กำหนดความแตกต่างในเรื่องความยากง่ายในการชักจูงใจ โดยคนที่วัยต่างกันมักจะมีความต้องการในสิ่งต่างๆ แตกต่างกันด้วย

3. ฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจ (Social and Economic Status)

หมายถึง ลักษณะการพักอาศัยของครอบครัว สถานภาพของครอบครัว ลักษณะความสัมพันธ์ของครอบครัว ค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว อาชีพ และรายได้ ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีวัฒนธรรม ประสพการณ์ ทัศนคติและค่านิยม รวมทั้งเป้าหมายที่แตกต่างกัน ทฤษฎีทางสังคมวิทยาทั้งหลายได้ยอมรับอิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคลโดยครอบครัวทั่วไปและถือว่าครอบครัวเป็นสังคมแรกของบุคคล

4. อาชีพ (Occupation)

คนที่มีอาชีพต่างกันย่อมมองโลก มีแนวความคิด มีอุดมการณ์ มีค่านิยมต่อสิ่งต่างๆ แตกต่างกันไป คนที่รับราชการมักจะคำนึงถึงเรื่องยศฐาบรรดาศักดิ์ ศักดิ์ศรี และเกียรติภูมิของความเป็นข้าราชการในขณะที่คนทำงานธุรกิจเอกชนอาจคำนึงถึงรายได้และการมีศักดิ์ศรีของตน ด้วยเงินทองที่สามารถจะหาซื้อหรือจับจ่ายใช้สอยสิ่งที่ตนต้องการเพื่อรักษาสถานภาพในสังคม

ของตน แม้แต่คนที่รับราชการด้วยกันก็มีความคิดเห็นและค่านิยม ตลอดจนพฤติกรรมที่แตกต่างกัน อาจารย์มหาวิทยาลัยถูกกำหนดบทบาทโดยสังคมให้เป็นคนสมณะ ขลุกอยู่กับการค้นคว้า ตำรับตำราและการทดลอง ยึดมั่นในอุดมการณ์และควมมีอิสระเสรีในทางความคิด จนกระทั่งกลายเป็นคนที่ยืนอยู่บนหอคอยงาช้าง ไม่รู้จักสัมผัสความจริง ในขณะที่ทหารมีความยึดมั่นในกฎระเบียบ มีพฤติกรรมที่เข้มแข็งห้าวหาญจนบางครั้งกลายเป็นความก้าวร้าว แพทย์ พยาบาล ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา ฯลฯ ก็ล้วนแล้วแต่มีความคิด ทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ และพฤติกรรมแตกต่างกันไป

5. รายได้ (Income)

รายได้ของคนย่อมเป็นเครื่องกำหนดความต้องการของคนตลอดจนกำหนดความคิดของคนเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ และพฤติกรรมต่างๆ การแนะนำให้ชาวนาที่ยากจนบริโภคเนื้อสัตว์ในปริมาณที่ถูกต้องตามหลักโภชนาการ หรือการแนะนำให้ชาวนาที่ยากจนหันมาใช้เครื่องจักรแทนวัวควายในการทำนานั้น คงจะยากกว่าการแนะนำให้คนที่มียาได้มากๆ ซื้อเครื่องซักผ้า หรือรถยนต์คันใหม่ นอกจากนั้นคนที่มีความรู้หรือรายได้สูงยังมักจะใช้สื่อมวลชนมากด้วย และการใช้สื่อมวลชนก็มักจะใช้เพื่อแสวงหาเรื่องราวข่าวสารที่หนักๆ เช่น อ่านบทบรรณาธิการ อ่านหรือดูหรือฟังเรื่องการบ้านการเมือง ปัญหาสังคม และเศรษฐกิจ เป็นต้น

แนวคิดด้านประชากรนี้เป็นทฤษฎีที่ใช้หลักการของความเป็นเหตุเป็นผล กล่าวคือ พฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์เกิดขึ้นตามแรงบังคับจากภายนอกมากกระตุ้น เป็นความเชื่อว่า มนุษย์ดำเนินชีวิตตามแบบฉบับที่สังคมไว้วางเป็นแม่บทไว้ให้ พฤติกรรมของคนที่มีอายุในวัยเดียวกัน จะเป็นเช่นเดียวกัน เนื่องจากสภาพสังคมได้วางแบบอย่างไว้ให้แล้ว สำหรับคนรุ่นนั้น ๆ สังคมทำให้ผู้นั้นมีลักษณะนิสัยและพฤติกรรมแตกต่างจากผู้ชายคนที่มีการศึกษามีพฤติกรรมแตกต่างไปจากคนที่ด้อยการศึกษา กล่าวโดยสรุปคือ แนวคิดด้านประชากรเชื่อในความคิดที่ว่า คนที่มีคุณสมบัติทางประชากรที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไปด้วย

การสื่อสารก็จัดเป็นพฤติกรรมสำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ เมื่อบุคคลที่มีคุณสมบัติทางประชากรแตกต่างกัน มีพฤติกรรมทั่ว ๆ ไปแตกต่างกัน ดังนั้น นักวิชาการสื่อสารบางกลุ่ม จึงเชื่อว่า พฤติกรรมเกี่ยวกับการสื่อสารของบุคคลนั้น ๆ จึงน่าจะแตกต่างกันด้วย พฤติกรรมการสื่อสารดังกล่าว นอกจากจะหมายถึง การเลือกใช้ถ้อยคำในภาษาหรือการใช้วจนะภาษา ตลอดจนกลยุทธ์ต่าง ๆ ในการสื่อสาร ให้สำเร็จตามประสงค์แล้ว ยังรวมถึงการเลือกหรือการเปิดรับข่าวสารข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ ตามที่ผู้รับสารต้องการ งานวิจัยที่ใช้ทฤษฎีประชากรมักจะมองหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านประชากรกับพฤติกรรมเปิดรับสารจากสื่อต่าง ๆ เนื่องจากบุคคลที่อยู่ในแต่ละ

กลุ่มประชากรย่อมจะมีกิจกรรม และการดำเนินชีวิต ตลอดจนการมีเวลาว่างที่แตกต่างกัน (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. 2542, น.44 - 45.)

ในเรื่องของพฤติกรรมการสื่อสารของมนุษย์ โดยเฉพาะผู้รับสารนั้นอาจจะมีตัวแปร ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้รับสารเช่นตัวแปรในเรื่องของ เพศ อายุ พื้นฐานทางครอบครัว อาชีพ รายได้ เป็นต้น ซึ่งจะมีความแตกต่างกัน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในเรื่องของการรับรู้และทัศนคติในการรับสาร ซึ่งเป็นบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งผู้รับสารในที่นี้ ก็คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายนั่นเอง ซึ่งก็จะมีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันด้วยเช่นกัน ฉะนั้นในเรื่องของแนวคิด ทฤษฎีลักษณะทางประชากรศาสตร์ (Demographic Characteristics Theory) จึงสามารถนำมาปรับใช้กับงานวิจัยในครั้งนี้ได้ ผู้วิจัยจึงได้นำเอาแนวคิดทฤษฎีดังกล่าวนี้ มาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

2. แนวคิดทฤษฎีการใช้และการทำให้เกิดความพอใจ (Uses and Gratification Theory)

แนวคิดทฤษฎีการใช้และการทำให้เกิดความพอใจ (Uses and Gratification Theory) เป็นแนวคิดทฤษฎีที่เน้นความสำคัญของกลุ่มผู้รับสาร (Audience) ในฐานะที่เป็นผู้กระทำการสื่อสาร กล่าวคือ ตัวผู้รับสารจะเป็นผู้มีสิทธิเลือกใช้สื่อประเภทต่าง ๆ และเลือกรับเนื้อหาของข่าวสาร เพื่อสนองต่อความต้องการของตน เป็นแนวคิดที่มีความเชื่อว่า ผู้รับสารจะเป็นผู้กำหนดว่า ตนต้องการอะไร สื่ออะไร และสารอะไร จึงจะสนองความพึงพอใจของตนได้ เป็นการเน้นความสำคัญของผู้รับสารในฐานะผู้กระทำการสื่อสารผู้รับสารไม่ได้เป็นเพียงผู้รับเอาอิทธิพลจากสื่อมวลชนเท่านั้น หากแต่จะเลือกใช้สื่อและรับสารที่สามารถสนองความต้องการและความพอใจของตน

แนวคิด ทฤษฎีในเรื่องนี้เป็นแนวทางการศึกษาที่ว่าประชาชนทำอะไรกับสื่อมวลชน การศึกษาตามแนวทางนี้เน้นที่การใช้เนื้อหาของสื่อมวลชน (the uses of media content) เพื่อทำให้เกิดความพอใจ (gratification) หรือเพื่อทำความต้องการให้สมบูรณ์ (need fulfillment) พฤติกรรมของมวลชน ผู้รับสารสามารถถูกอธิบายได้โดยความต้องการ (the needs) และความสนใจ (interest) ของบุคคล

Elihu Katz ได้ชี้ให้เห็นถึง ความต้องการของบุคคลที่จะใช้สื่อ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของตน โดยได้แยกลักษณะกลุ่มความต้องการ ได้ดังต่อไปนี้

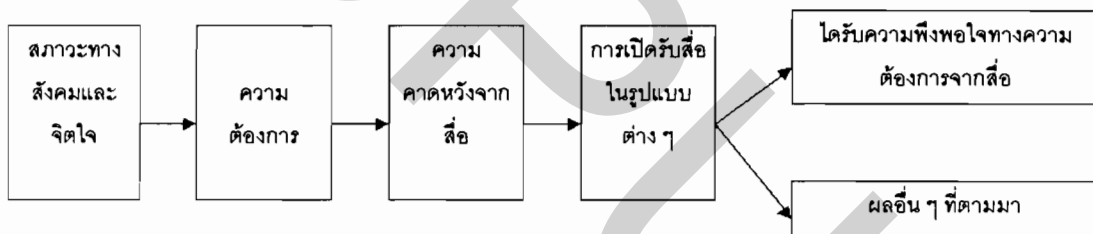
1. ความต้องการทางด้านความรู้และความเข้าใจ (Cognitive Need) คือ ความต้องการที่ผู้รับสารเปิดรับสื่อมวลชน เพื่อจะได้รับข่าวสาร ความรู้ และความเข้าใจในตัวตนบุคคล เหตุการณ์ หรือสิ่งต่าง ๆ

2. ความต้องการทางด้านอารมณ์ (Affective Need) คือ ความต้องการที่ผู้รับสารเปิดรับสื่อมวลชน เพื่อจะได้รับคามพึงพอใจ หรือได้รับประสบการณ์ทางอารมณ์ รวมทั้งในเรื่องของความสวยงามหรือศิลปะต่าง ๆ

3. ความต้องการทางด้านความเชื่อถือและความมั่นคง (Integrative Need) คือ ความต้องการที่ผู้รับสารเปิดรับสื่อมวลชน เพื่อจะได้รับคามเชื่อถือ ความมั่นใจ ความมั่นคง และสภาพอันเป็นที่ยอมรับ

4. ความต้องการทางด้านการหลีกหนี (Escape Need) คือ ความต้องการที่ผู้รับสารเปิดรับสื่อมวลชน เพื่อหลีกหนีจากสภาพความเป็นจริงชั่วขณะ

ในปี 1974 Katz และคณะได้เสนอแบบจำลองของทฤษฎีการใช้ประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจ จากสื่อมวลชนดังนี้

แผนภาพที่ 1 แบบจำลองของ Katz และคณะ เรื่องการใช้และการทำให้เกิดความพอใจ

ที่มา : ปรมะ สตะเวทิน, 2541, น.113

จากแผนภาพข้างต้นอธิบายว่า มนุษย์มีความต้องการทางด้านสังคมและทางด้านจิตใจเกิดขึ้น จึงเป็นสาเหตุก่อให้เกิดความต้องการ และความคาดหวังจากสื่อมวลชน หรือแหล่งข่าวสารอื่น ๆ ที่จะสนองความต้องการของแต่ละบุคคลได้ ซึ่งนำไปสู่การเปิดรับสื่อมวลชนในรูปแบบที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้เปิดรับ จะได้รับผลเป็นที่พึงพอใจตามความต้องการ หรือได้รับผลอื่น ๆ ที่อาจไม่ได้คาดหวังเกิดขึ้นตามมาก็ได้

แบบจำลองนี้ อธิบายถึงพฤติกรรมของบุคคลแต่ละคน หรือกลุ่มบุคคลที่มีความคาดหวังประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชน จึงมีการเลือกใช้สื่อตามความต้องการของตนด้วยเหตุผลและความต้องการที่แตกต่างกัน จึงก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเปิดรับสื่อที่แตกต่างกันไปด้วย

แนวคิดทฤษฎีการใช้และการทำให้เกิดความพอใจ (Uses and Gratification Theory) นี้ จะมีสาระสำคัญของทฤษฎีก็คือ ความต้องการทางด้านจิตใจและสังคมของคน โดยผู้รับสารจะเป็นคนเลือกใช้สื่อมวลชน และเนื้อหาของสื่อมวลชน เพื่อตอบสนองหรือเพื่อบรรลุในความต้องการของตน ซึ่งแล้วแต่ความต้องการของแต่ละบุคคล ซึ่งจะแตกต่างกันไปในการวิจัยในเรื่องการรับรู้และทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นเรื่องของผู้รับสาร ที่มีปัจจัยทางด้านจิตใจและสังคม ที่แตกต่างกัน และนำไปสู่การใช้และทำให้เกิดความพอใจในสื่อมวลชนที่แตกต่างกัน ซึ่งเมื่อพิจารณา จากแนวคิดทฤษฎีที่ได้กล่าวมานี้ สามารถนำมาปรับเข้ากับเรื่องที่ถูกวิจัยกำลังศึกษาอยู่ได้ ฉะนั้นผู้วิจัยจึงนำมาเป็นกรอบแนวคิด ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

3. แนวคิด ทฤษฎีการเปิดรับสื่อ (Media Exposure Theory)

แนวคิดทฤษฎีการเปิดรับสื่อ (Media Exposure Theory) นี้จะเป็นเรื่องของการเลือกในสิ่งที่ตัวเองต้องการ หรือในสิ่งที่ตัวเองชอบ ซึ่งการเลือกนี้จะเกิดจากการเรียนรู้ และในประสบการณ์ที่ผ่านมาของแต่ละบุคคลที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งในการเลือกเปิดรับสื่อของผู้รับสารนี้ ในแต่ละบุคคลก็ย่อมแตกต่างหรือไม่เหมือนกัน โดยเป็นกระบวนการเลือกของผู้รับสารที่จะเลือกในการรับสารนั่นเอง กระบวนการเลือกรับสาร (Selective Processes) นี้ จะมีอยู่ 4 ขั้นตอน โดยมีความต่อเนื่อง และเกี่ยวข้องกันดังนี้

1. การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure)

ในชีวิตประจำวันของประชาชนนั้น แต่ละคนมีโอกาสที่จะรับสารจากแหล่งหรือผู้ส่งสารต่าง ๆ จำนวนมากมาย แต่ประชาชนมีเวลาและความสามารถที่จำกัดในการจะรับสารจากแหล่งต่าง ๆ รวมทั้งประชาชนมีความพอใจหรือไม่พอใจแหล่งหรือผู้ส่งสารต่าง ๆ แตกต่างกันไป ดังนั้นในการสื่อสารมวลชนประชาชนจึงเลือกที่จะเปิดรับหรือเลือกที่จะใช้สื่อมวลชนตามความปรารถนาของตน โดยปกติแล้วเราจะเลือกใช้สื่อมวลชนที่เสนอข่าวสาร และความคิดเห็นที่สอดคล้องกับความคิดและทัศนคติของเรา ทั้งนี้เพราะโดยธรรมชาติแล้วคนเรามีความต้องการอย่างยิ่งที่จะปกป้องรักษาและส่งเสริมความคิดเกี่ยวกับตัวเอง

2. การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention)

หลังจากการเลือกใช้สื่อมวลชนแล้ว ขั้นตอนมาก็คือการเลือกให้ความสนใจกับเนื้อหาของสื่อมวลชนที่ตนเลือกใช้ โดยปกติเรามักจะเลือกให้ความสนใจกับสิ่งที่เราสนใจ ชอบและสอดคล้องกับทัศนคติ ความคิด และความเชื่อของเรา

3. การเลือกรับรู้และการเลือกตีความหมาย (Selective Perception and Selective Interpretation)

การรับรู้ (perception) และการตีความหมาย (Interpretation) มีความเกี่ยวข้องกันจนเกือบจะเป็นสิ่งเดียวกัน การรับรู้คือ กระบวนการตีความหมายสิ่งที่เราพบเห็นขั้นตอนที่สามของกระบวนการในการเลือกของมวลชนผู้รับสารก็คือ การเลือกรับรู้หรือเลือกตีความหมายเนื้อหาของสื่อมวลชนที่ตนเลือกให้ความสนใจ คนเราจะเลือกตีความหมายของสิ่งที่ตนอ่าน, ดู, ฟัง ตามทัศนคติและความรู้สึกนึกคิดของตน เนื้อหาของสื่อมวลชนจึงมักจะถูกตีความหมายบิดเบือนไปโดยที่เราไม่รู้ตัว การเลือกตีความหมายเกิดขึ้นตามธรรมชาติของมนุษย์

4. การเลือกจดจำ (Selective Retention)

หลังจากที่มวลชนผู้รับสารเลือกตีความหมายเนื้อหาของสื่อมวลชนแล้ว ก็มาถึงขั้นตอนสุดท้ายคือขั้นตอนของการจดจำสิ่งที่ตนได้จากการใช้สื่อมวลชน มวลชนผู้รับสารจะเลือกจดจำเฉพาะเนื้อหาที่สอดคล้องกับรสนิยม, ทัศนคติ, ความชอบ, ความเชื่อ ตลอดจนค่านิยมของตน ผลของการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่าคนเราจะสามารถจดจำสิ่งที่สอดคล้องกับหรือสนับสนุนความคิดเห็นของเราได้ดีกว่าเรื่องที่ขัดแย้งกับหรือต่อต้านความคิดเห็นของเรา ดังนั้นการเลือกจดจำเนื้อหาของสื่อมวลชนจึงเท่ากับเป็นการช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้ทัศนคติเดิมหรือความเชื่อถือของเรามีความมั่นคงยิ่งขึ้นและเปลี่ยนแปลงได้ยากขึ้น (ปรมะ สตะเวทิน, 2541, น.122)

Samuel L. Becker ได้ให้ความหมายของการเปิดรับข่าวสาร โดยจำแนกตามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร คือ

1. การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking) กล่าวคือ บุคคลจะแสวงหาข้อมูลเมื่อต้องการให้มีความคล้ายคลึงกับบุคคลอื่น ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเรื่องทั่ว ๆ ไป

2. การเปิดรับข้อมูล (Information Receptivity) กล่าวคือ บุคคลจะเปิดรับข่าวสารเพื่อต้องการทราบข้อมูลที่ตนสนใจอยากรู้ เช่น เปิดดูโทรทัศน์เฉพาะรายการที่สนใจหรือมีผู้แนะนำมา หรือขณะอ่านหนังสือพิมพ์ หรือดูโทรทัศน์ หากมีข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวข้องกับตนเอง ก็จะทำให้ความเอาใจใส่ อ่านหรือดูเป็นพิเศษ

3. การเปิดรับประสบการณ์ (Experience Receptivity) กล่าวคือ บุคคลจะเปิดรับข่าวสาร เพราะต้องการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเพื่อผ่อนคลายอารมณ์

Mesrill และ Lowenstein (Mesrill and Lowenstein, 1971) ได้สรุปว่า

พฤติกรรมกรรมการเปิดรับสารหรือการเปิดรับสื่อจะเกิดจากปัจจัยพื้นฐานดังนี้

1. ความเหงา ซึ่งเหตุผลทางจิตวิทยาเชื่อว่า โดยปกติมนุษย์ย่อมไม่ชอบที่จะอยู่ตามลำพัง พยายามที่จะรวมกลุ่มเพื่อสังสรรค์กับผู้อื่นเท่าที่มีโอกาส แต่ถ้าไม่สามารถที่จะติดต่อกับสังสรรค์กับบุคคลได้โดยตรง ก็将与อยู่กับสื่อต่าง ๆ ที่ใช้ในการสื่อสารและบางคนก็จะพอใจที่อยู่กับสื่อมวลชนมากกว่าสื่อบุคคล อาจเป็นเพราะสื่อมวลชนเป็นเพื่อนแก้เหงา และไม่สร้างแรงกดดันในการสนทนาหรือทางสังคมแก่ผู้รับ

2. ความอยากรู้อยากเห็น ซึ่งเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของมนุษย์ ซึ่งสื่อมวลชนสามารถที่จะตอบสนองในสิ่งเหล่านี้ได้ โดยสื่อประเภทต่าง ๆ ถือเอาความอยากรู้อยากเห็นเป็นหลักสำคัญอย่างหนึ่งในการเสนอข่าวสาร

3. ประโยชน์ใช้สอยของตนเอง โดยพื้นฐานแล้วมนุษย์เป็นผู้ที่มีความเห็นแก่ตัว จะเสาะแสวงหาและเลือกใช้ข่าวสารให้เป็นประโยชน์แก่ตนเอง ทั้งในแง่ของการเสริมบารมี การช่วยให้สะดวกสบาย หรือความสนุกสนานบันเทิง ข่าวสารเหล่านี้ไม่ว่าจะให้คุณค่าในทางปฏิบัติหรือแม้แต่ความคิดก็สามารถได้จากสื่อมวลชน

4. ลักษณะเฉพาะของสื่อมวลชนทั่ว ๆ ไป ที่สามารถตอบสนองความต้องการ คือผู้รับสารแต่ละคนจะหันเข้าหาลักษณะเฉพาะบางอย่างจากสื่อ ที่จะสนองความต้องการ และทำใหตนเองเกิดความพึงพอใจ ความกลัว ความหวัง ฯลฯ จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเลือกใช้สื่อ

ขวัญเรือน กิตติวัฒน์ (2531, น.23-26) กล่าวว่า ทุกคนมีธรรมชาติที่จะเปิดรับข่าวสารตลอดเวลา เพียงแต่จะเปิดรับสื่อได้อย่างไร นั่นก็ด้วยปัจจัยที่กำหนดคือ

1. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพและจิตวิทยาส่วนบุคคล มีแนวคิดที่ว่าคุณเราแต่ละคนมีความแตกต่างเฉพาะตัวบุคคลอย่างมากในด้านโครงสร้างทางจิตวิทยาส่วนบุคคล ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากลักษณะการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน การดำรงชีวิตในสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อระดับสติปัญญา ความคิด ทศนคติ ตลอดจนกระบวนการรับรู้ การเรียนรู้ การสนใจ

2. ปัจจัยด้านสภาพความสัมพันธ์ทางสังคม เนื่องจากคนเรามักจะยึดติดกับกลุ่มสังคมที่ตนสังกัดอยู่เป็นกลุ่มอ้างอิง (Reference Group) ในการตัดสินใจที่จะแสดงพฤติกรรมใด ๆ ก็ตาม นั่นคือ มักจะคล้อยตามกลุ่มในความคิด ทศนคติ และพฤติกรรม เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม

3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมนอกระบบสื่อสาร โดยเชื่อว่าลักษณะต่าง ๆ ได้แก่ เพศ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ ทำให้เกิดความคล้อยคลึงของการเปิดรับเนื้อหาของการสื่อสาร รวมถึงการตอบสนองต่อเนื้อหาดังกล่าวด้วย

McLeod (McLeod, Jack and Garrett J.O Keefe, 1972, อ้างถึงใน ชูดาภา ปุณณะ นิตานนท์, 2541,น.19) กล่าวว่า ตัวชี้ (Index) ที่ใช้วัดพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ (Media Exposure) ส่วนใหญ่ใช้กัน 2 อย่างคือ

1. วัดจากเวลาที่ใช้กับสื่อ
2. วัดจากความถี่ของการสื่อโดยแยกตามประเภทของเนื้อหารายการที่แตกต่างกัน

McLeod กล่าวว่า การวัดในเรื่องเวลาที่ใช้กับสื่อมีข้อเสียตรงที่ว่า คำตอบขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างเช่น ความสนใจของผู้ฟัง เวลาว่างที่คนมีอยู่ และการมีสื่อใกล้ตัว (Availability of the Medium) ด้วยเหตุนี้คำตอบที่เกี่ยวกับเวลาที่ใช้กับสื่อจึงมักไม่สามารถแปลความหมายได้ในทางจิตวิทยา และมักไม่ให้ผลที่ชัดเจน เมื่อนำไปเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น และเพื่อแก้ปัญหาความไม่ชัดเจน ในเรื่องนี้จึงได้มีการจัดตัวแปรการเปิดรับสื่อมวลชน โดยใช้ความถี่ของการใช้สื่ออย่างเฉพาะเจาะจงในเนื้อหา เช่น วัดจากความถี่ของการรับฟังรายการทางวิทยุ เป็นต้น

แนวคิด ทฤษฎีการเปิดรับสื่อ (Media Exposure Theory) ที่กล่าวมา จะพบว่า การเปิดรับสารมีปัจจัยทั้งในส่วนของตัวบุคคลเอง ไม่ว่าจะเป็นประสบการณ์ ความรู้ ความสนใจหรืออื่น ๆ รวมไปถึงปัจจัยภายนอกได้แก่ ความสัมพันธ์ทางสังคมและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่ทำให้การเปิดรับสารของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน และในเรื่องของพฤติกรรมเปิดรับสื่อนั้นจะใช้วัดจากเวลา ที่ใช้กับสื่อ หรือความถี่ของการใช้สื่อ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวชี้ถึงระดับความพอใจของผู้รับสารว่าเป็นอย่างไร พฤติกรรมการเปิดรับชม ละครโทรทัศน์ที่มีบทบาทของนักแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ จึงเป็นเรื่องของผู้รับสาร ที่เปิดรับชมในบทบาทของนักแสดง ว่ามีความสอดคล้องตามความพอใจของตนเองหรือไม่ โดยสามารถดูได้จากเวลาที่ใช้กับสื่อหรือความถี่ของการใช้สื่อ ฉะนั้นจากแนวคิด ทฤษฎี ที่ได้กล่าวมานี้ จึงสามารถนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

4. แนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่ของสื่อมวลชน (Concept of Function of the Mass Media)

Harold D.Lasswell (Harold D.Lasswell, 1948, PP.37-51) นักรัฐศาสตร์ซึ่งบุกเบิกทำการวิจัยด้านการสื่อสารมวลชนได้กล่าวถึงหน้าที่สำคัญ 3 ประการของสื่อมวลชนคือ

1. สอดส่องระวังเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (Surveillance of the Environment)
2. ประสานส่วนต่าง ๆ ในสังคมเพื่อแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม (Correlation of the parts of Society in Responding to the Environment)
3. ถ่ายทอดมรดกทางสังคมจากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนรุ่นหลัง ๆ (Transmission of the Social Heritage from one Generation to the Next)

ต่อมา Charles R. Wright (Charles R. Wright, 1959 PP.16) ได้เพิ่มเติมหน้าที่ประการที่ 4 ของสื่อมวลชนคือความบันเทิง

การสอดส่องระวังเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม หมายความว่า การแสวงหาและเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อม ทั้งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในและภายนอกสังคมหนึ่ง ๆ หน้าที่ด้านนี้ก็คือ การให้ข่าวสาร

การประสานส่วนต่าง ๆ ในสังคม หมายความว่า การที่สื่อมวลชนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดเป็นข่าว เป็นการวิเคราะห์และเสนอแนะว่าควรจะทำอย่างไรกับสิ่งนั้น ๆ หน้าที่นี้เรียกว่าหน้าที่ในการแสดงความคิดเห็นหรือหน้าที่ในการชักจูงใจ

การถ่ายทอดมรดกทางสังคม หมายความว่า การเผยแพร่ความรู้ ค่านิยม และบรรทัดฐานของสังคมแก่สมาชิกรุ่นใหม่ของสังคมเพื่อให้วิหยาการและวัฒนธรรมของสังคมนั้น ๆ คงอยู่ต่อไป นี่คือนหน้าที่ด้านการให้การศึกษ

การให้ความบันเทิง หมายความว่า การเผยแพร่การแสดง ดนตรีและศิลปะเพื่อสร้างความจรรโลงใจแก่ประชาชน เป็นหน้าที่ในด้านการให้ความบันเทิงของสื่อมวลชน

Wright สรุปว่าหน้าที่ของสื่อมวลชนมี 4 ประการ คือ

1. หน้าที่ในการให้ข่าวสาร
2. หน้าที่ในการแสดงความคิดเห็น หรือการชักจูงใจ
3. หน้าที่ในการให้การศึกษ
4. หน้าที่ในการให้ความบันเทิง

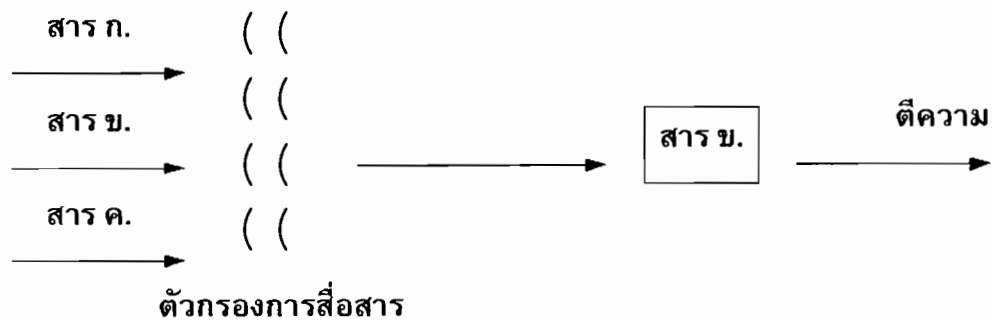
แนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่ของสื่อมวลชน (Function of the Mass Media Concept) จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องบทบาท หน้าที่ของสื่อมวลชนที่เป็นผู้ส่งสาร ซึ่งจะมีหน้าที่ในการให้ข่าวสาร แสดงความคิดเห็นหรือชักจูงใจ ให้การศึกษและให้ความบันเทิง ซึ่งในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จะ

เป็นเรื่องบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่ส่งผลต่อการรับรู้ และทัศนคติ ต่อผู้รับสาร ซึ่งก็เป็นเรื่องของบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนซึ่งเป็นผู้ส่งสารที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสารโดยเป็นการแสดงความคิดเห็นหรือชักจูงใจต่อผู้รับสารและให้ความบันเทิงแก่ผู้รับสาร ฉะนั้นแนวคิดที่ได้กล่าวมานี้จึงสามารถนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

5. แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ (Concept of Perception)

แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ (Concept of Perception) เป็นกระบวนการตีความหมายสิ่งที่เราพบเห็นในสิ่งแวดล้อม ส่วนความหมาย (meaning) คือสิ่งที่เกิดจากกระบวนการตีความหมายหรือการรับรู้ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือเราจะมีความหมายต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างไร ย่อมขึ้นอยู่กับที่เรารับรู้ (perceive) หรือตีความหมาย (interpret) สิ่งนั้นอย่างไร ในการรับรู้และตีความหมายสิ่งที่เราได้พบนั้นเรากระทำโดยอาศัยประสบการณ์ของเรา ประสบการณ์ของเรามีอิทธิพลต่อการรับรู้และความหมายของเราต่อสิ่งที่เราพบนั่นเอง

ประสบการณ์ คือสิ่งที่เรารับรู้, พบเห็น, มีความหมายและจดจำไว้ใช้ ซึ่งได้แก่ ความเชื่อ, ค่านิยม, ภาษา, ความรู้, สถานะทางสังคม, ทัศนคติ, บุคลิกลักษณะ, ศาสนา, วัฒนธรรม, ขนบธรรมเนียมประเพณี, อาชีพ, ความต้องการ, อารมณ์ เป็นต้น เรารับรู้และตีความหมายสิ่งที่เราประสบโดยอาศัยความหมายจากประสบการณ์ที่เรามีอยู่ หากสิ่งที่เราพบเห็นเป็นสิ่งใหม่ซึ่งเราไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อนเราก็ทำให้สิ่งนั้นมีความหมายได้ด้วยการเลือก (select), เพิ่มเติม (add), บิดเบือน (distort) หรือโยง (relate) สิ่งนั้นให้เข้ากับประสบการณ์ของเรา ดังได้กล่าวแล้วว่า ประสบการณ์ (experience) มีอิทธิพลต่อการรับรู้ (perception) และความหมาย (meaning) ของคน แต่เนื่องจากคนแต่ละคนมีประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ไม่มีใครที่จะมีประสบการณ์เหมือนกัน ดังนั้น แต่ละคนจึงมีการรับรู้และความหมายต่อสิ่งที่พบเห็นแตกต่างกันไป ในเรื่องการรับรู้นี้ เนื่องจากคนเราจะมีการรับรู้ที่แตกต่างกัน ความล้มเหลวของการสื่อสารจึงอาจเกิดขึ้นได้ถ้าเราไม่ยอมรับความแตกต่างในเรื่องการรับรู้ของแต่ละบุคคล การรับรู้เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการสื่อสาร ทัศนคติ และความคาดหวังของผู้สื่อสาร การรับรู้เป็นกระบวนการทางจิตที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่ได้รับ เป็นกระบวนการเลือกรับสาร การจัดสารเข้าด้วยกัน และการตีความสารที่ได้รับตามความเข้าใจและความรู้สึกของตนเอง

กระบวนการรับรู้

แผนภาพที่ 2 แสดงให้เห็นถึงกระบวนการรับรู้

ที่มา : พัทณี เขยจรรยา, เมตตา วิวัฒน์านุกูล, ถิรพันธ์ อนุวัชศิริวงศ์, 2541, น.113

โดยทั่วไป การรับรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัวหรือตั้งใจ และมักเกิดตามประสบการณ์และการสังมทางสังคม โดยที่เราไม่สามารถให้ความสนใจกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวได้ทั้งหมด แต่จะเลือกรับรู้เพียงบางส่วนเท่านั้น แต่แต่ละคนมีความสนใจและรับรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวต่างกัน ฉะนั้น เมื่อได้รับสารเดียวกัน ผู้รับสารสองคนอาจให้ความสนใจและรับรู้สารเดียวกันต่างกัน โดยทั่วไปการรับรู้ที่แตกต่างกันเกิดจากอิทธิพลหรือตัวกรอง (Filter) บางอย่าง

1. แรงผลักดันหรือแรงจูงใจ (motives) เรามักเห็นในสิ่งที่เราต้องการเห็นและได้ยินในสิ่งที่เราต้องการได้ยิน เพื่อสนองความต้องการของตนเอง
2. ประสบการณ์เดิม (past experience) คนเราต่างเติบโตขึ้นในสภาพแวดล้อมต่างกันหรือ ถูกเลี้ยงดูด้วยวิธีต่างกันและคบหาสมาคมกับคนต่างกัน จึงมีการรับรู้ที่แตกต่างกัน ตามประสบการณ์เดิมที่ต่างกัน
3. กรอบอ้างอิง (frame of reference) ซึ่งเกิดจากการสังมอบรมทางครอบครัวและสังคม ฉะนั้น คนต่างศาสนากันจึงมีความเชื่อและทัศนคติในเรื่องต่าง ๆ กันได้
4. สภาพแวดล้อม เช่นคนที่อยู่ในสภาพแวดล้อมต่างกัน อุณหภูมิ บรรยากาศ สถานที่ ฯลฯ ก็จะทำให้ตีความสารที่ได้รับนั้นแตกต่างกัน
5. สภาพจิตใจและอารมณ์ ได้แก่ ความโกรธ ความกลัว ฯลฯ คนเราที่มีสภาพจิตใจและอารมณ์ที่ต่างกันก็จะมิมุมมองที่จะรับรู้สารแตกต่างกัน

แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ (Concept of Perception) นี้จะเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัวหรือตั้งใจก็ได้ โดยและมักเกิดขึ้นตามประสบการณ์ และการสั่งสมทางสังคม แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้เป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวพันกันกับลักษณะความแตกต่างกันทางด้านประชากรศาสตร์ และรวมทั้งความแตกต่างกันในเรื่องของลักษณะทางจิตวิทยาของผู้รับสารด้วย การรับรู้จะเป็นกระบวนการเบื้องต้น ที่จะนำผู้รับสารไปสู่การมีความรู้ จนไปสู่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรม ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยก็ได้ศึกษาวิจัยในเรื่องของการรับรู้และทัศนคติ ซึ่งก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ด้วยเช่นกัน ฉะนั้นจากแนวคิดที่ได้กล่าวมานี้ จึงสามารถนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

6. แนวคิด เกี่ยวกับ ทัศนคติ (Concept of Attitude)

Zimbardo และ Leippe (P. Zimbardo and M. Leippe, 1991, อ้างถึงใน อรรถวรินทร์ ปิลันธน์ โอวาท, 2542, น.34) ได้แสดงให้เห็นว่า ระบบทัศนคติมีองค์ประกอบหลัก ๆ 5 ประการ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เรามีปฏิกริยาตอบสนองต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร (Social Objects) หรือแนวคิดหนึ่งแนวคิดใด (Concepts) อย่างไร

1. องค์ประกอบด้านความรู้ ความนึกคิด (Cognitions) เป็นส่วนที่เป็นความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ทัวไปทั้งสิ่งที่ชอบและไม่ชอบ หากบุคคลมีความรู้หรือความคิดว่าสิ่งใดดีก็มักจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น หากมีความรู้มาก่อนว่าสิ่งใดไม่ดีก็จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น ในแผนภูมิแสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบด้านความรู้ความนึกคิดประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง (Knowledge) ส่วนที่เป็นความเชื่อ และส่วนที่เป็นการประเมิน เหล่านี้คือความนึกคิดหรือการรับรู้ของเราทั้งสิ้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (The Affective Responses) เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตามบุคลิกลักษณะของคนนั้น เป็นลักษณะที่เป็นค่านิยมของแต่ละคน

3. ความตั้งใจทางด้านพฤติกรรม (Behavior Intentions) คือ ความตั้งใจที่จะแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือแนวคิดหนึ่งแนวคิดใด ซึ่งเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด และความรู้สึก ในการวิจัยเชิงประจักษ์ ถ้าเราวัดพฤติกรรมโดยตรงไม่ได้ เราอาจวัดความตั้งใจทางด้านพฤติกรรมได้

4. พฤติกรรม (Behaviors) คือ การแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่ง แนวคิดหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด และความรู้สึก

5. ทศนคติ (Attitude) คือ ความโน้มเอียงในการประเมินวัตถุ แนวคิด บุคคล สถาบัน ฯลฯ จะเห็นว่าในระบบทศนคติ องค์ประกอบทั้งห้าส่วนล้วนสัมพันธ์กัน ไม่มีส่วนใดแยกอยู่เป็นอิสระได้ โดยสรุปแล้วลักษณะของทศนคติคือ

1. ทศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละคนมิใช่เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด
2. ทศนคติเป็นสภาพทางจิตใจที่มีอิทธิพลต่อการคิดและการกระทำของบุคคลเป็นอันมาก
3. ทศนคติเป็นสภาพทางจิตใจที่มีความถาวรพอสมควรทั้งนี้เนื่องจากแต่ละบุคคลต่างก็ได้รับประสบการณ์ และผ่านการเรียนรู้มามาก อย่างไรก็ตามทศนคติก้อาจเปลี่ยนแปลงได้ อันเนื่องมาจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ

การเปลี่ยนแปลงทศนคตินี้ขึ้นอยู่กับความรู้ ซึ่งความรู้ นี้จะเป็นการรับรู้ในเบื้องต้นนั่นเอง หมายความว่า ถ้ามีความรู้ ความเข้าใจ ทศนคติก้จะเปลี่ยนแปลง และเมื่อทศนคติเปลี่ยนแปลงแล้ว ก็จะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทั้ง 3 อย่างนี้มีความเชื่อมโยงต่อกัน ฉะนั้น ในการที่จะให้มีการยอมรับปฏิเสทในสิ่งใดต้องพยายามเปลี่ยนทศนคติเสียก่อน โดยให้ความรู้เสียก่อนนั่นเอง แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ ทศนคติและพฤติกรรม (KAP Theory) จึงให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ของ 3 ตัวแปรคือ ความรู้ (Knowledge) ทศนคติ (Attitude) และการยอมรับปฏิบัติ (Practice) บางครั้งเรียกว่า แบบจำลอง KAP กระบวนการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจมองแบบจำลองนี้ว่า เป็นการให้ความรู้แก่ผู้รับสาร เพื่อเปลี่ยนแปลงทศนคติอันจะนำไปสู่พฤติกรรมหรือการปฏิบัติในที่สุด

Hovland และ Janis (Hovland and Janis, 1952) ได้แบ่งกระบวนการในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงทศนคติโดยการสื่อความหมาย หรือการที่ผู้รับสารได้ถูกชักจูงโดยการสื่อสารว่ามี 4 ขั้นตอนคือ

ขั้นที่ 1 สร้างความใส่ใจ (Attention) สารที่ส่งไปเพื่อการเปลี่ยนแปลงทศนคติต้องทำให้ผู้รับใส่ใจเสียก่อน ดังนั้นนักโฆษณาจึงพยายามสร้างความใส่ใจให้เกิดแก่ผู้รับสารก่อนอาจจะโดยการตีพิมพ์รูปโป๊โป๊ใกล้เคียงกับสินค้าที่โฆษณาในกรณีที่โฆษณา โดยใช้เสียงก็จะพยายามทำเสียงให้ผิดกับระดับปกติล้วนแต่เพื่อให้ผู้รับใส่ใจ

ขั้นที่ 2 การทำความเข้าใจ (Comprehension) ผู้ส่งสารจะต้องทำให้ผู้รับเกิดความเข้าใจความหมายของสารให้ได้หลังจากที่ทำให้ผู้รับเกิดความใส่ใจแล้ว เช่น การใช้รูปผู้หญิงแต่ตัว

เป้าหมายยาเสพติดอาจเรียกความใส่ใจจากผู้ดูรูป แต่ถ้าไม่ทำให้เขาเข้าใจว่าการใช้ยาเสพติดแล้วทำให้ชีวิตทรุดดีขึ้น (ซึ่งเป็นความเชื่อ) เจตคติก็จะไม่เปลี่ยนแปลง

ขั้นที่ 3 การยอมรับ (Acceptance) ผลของการสื่อความหมายสารที่ส่งไปยังผู้รับสาร ต้องพยายามให้มีความหมายตรงกับความต้องการของเขาเขาจึงจะยอมรับสาร เช่น โฆษณา ส่วนใหญ่มักจะแสดงออกมาในรูปของ ผู้ที่ใช้ผลิตภัณฑ์นั้นได้รับความนิยมนอกจากคนรอบข้าง ทั้งนี้เพราะว่าความต้องการยอมรับเป็นความต้องการที่ผู้คนส่วนใหญ่มีอยู่ ดังนั้นโฆษณาทั้งหลายจึงต้องออกมาในรูปแบบอย่างนั้น

ขั้นที่ 4 การจดจำ (Retention) การสื่อความหมายเพื่อเปลี่ยนทัศนคติต้องทำให้ผู้รับสารจำได้ อิทธิพลของสารควรจะยังอยู่ในตัวผู้รับได้นานเพื่อผลในการปฏิบัติในตอนหลัง เช่น ตอนที่ได้รับสารไปเดินซื้อของ เป็นต้น การจำได้ตอนนี้จะได้เป็นแรงจูงใจในการซื้อได้ การทำให้จำได้มีหลายวิธีเท่าที่สังเกตในการโฆษณา ได้แก่ การใช้ประโยคหรือวลีที่แปลกและง่าย เช่น ซ้ำไปต๋อย (เครื่องดื่ม) .....ดีที่สุดใน ฯลฯ เป็นต้น

ซึ่งสอดคล้องกับ Roges (Rogers, 1973) ที่ได้กล่าวเกี่ยวกับการสื่อสารและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติว่า การสื่อสารก่อให้เกิดผล 3 ประการ คือ

1. ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ (knowledge) ของผู้รับสาร
2. ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านทัศนคติ (attitude) ของผู้รับสาร
3. ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรม (practice) ของผู้รับสาร

การเปลี่ยนแปลงทั้ง 3 นี้ จะเกิดในลักษณะต่อเนื่องกัน คือ เมื่อผู้รับสารได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องหนึ่งเรื่องใด ก็เกิดความรู้ความเข้าใจเรื่องนั้น ๆ และความรู้ความเข้าใจนี้จะทำให้เกิดทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องนั้น และขั้นสุดท้ายก็จะก่อให้เกิดพฤติกรรมที่จะกระทำต่อเรื่องนั้น ๆ ตามมา

จุมพล รอดคำดี (อ้างถึงใน อรวรรณ ปิลันธน์โอวาท, 2542, น.37) ได้สรุปว่า ในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของมนุษย์นั้น มีกระบวนการเปลี่ยนแปลงอยู่ 3 ระดับ

1. การเปลี่ยนแปลงความคิด สิ่งที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้จะมาจากข้อมูลข่าวสารใหม่ ซึ่งอาจมาจากสื่อมวลชนและบุคคลอื่น
2. การเปลี่ยนความรู้ การเปลี่ยนในระดับนี้จะมาจากประสบการณ์หรือความประทับใจ หรือสิ่งที่ทำให้เกิดความสะเทือนใจ

3. การเปลี่ยนพฤติกรรม เป็นการเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินชีวิตในสังคมซึ่งไปมีผลต่อบุคคล ทำให้ต้องปรับพฤติกรรมเดิมเสียใหม่

การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว มีส่วนเกี่ยวข้องกันโดยตรง ถ้าความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมถูกกระทบในระดับใดก็ตาม จะมีผลต่อการเปลี่ยนทัศนคติทั้งสิ้น นอกจากนี้องค์ประกอบต่าง ๆ ในกระบวนการสื่อสาร อาทิเช่น คุณสมบัติของผู้ส่งสาร ลักษณะของข่าวสาร คุณสมบัติของช่องทางการสื่อสาร และคุณสมบัติของผู้รับสาร ล้วนแต่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้

การเปลี่ยนแปลงทางสังคม ทำให้บุคคลต้องเผชิญปัญหา เหตุการณ์ต่าง ๆ มากมาย บางคนเปลี่ยนทัศนคติได้ง่าย แต่บางคนเปลี่ยนทัศนคติได้ยาก เพราะทัศนคติของบุคคลเมื่อเกิดขึ้นแล้ว แม้จะคงทนพอสมควร แต่ก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยการรับข่าวสารที่ทำให้เกิดการยอมรับ ในสิ่งใหม่ แต่จะต้องมีความสัมพันธ์กับบุคคลนั้น ๆ

ในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลนั้น มีอยู่ 2 ประเภท คือ

1. การเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกัน หมายถึง ทัศนคติเดิมของบุคคลที่เป็นไปในทางบวกก็จะเพิ่มมากขึ้นในทางบวกด้วย แต่ถ้าทัศนคติไปในทางลบก็จะเพิ่มมากขึ้นทางลบด้วย

2. การเปลี่ยนแปลงไปคนละทาง หมายถึง การเปลี่ยนทัศนคติเดิมของบุคคลที่เป็นไปในทางบวกก็จะลดลงในทางลบ และถ้าเป็นไปในทางลบก็จะเป็นไปในทางตรงกันข้าม

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติไปในทางเดียวกัน และจะเปลี่ยนแปลงได้ง่ายกว่า มันคงว่าคงที่กว่า ทัศนคติที่เปลี่ยนแปลงไปคนละทาง ซึ่งทัศนคติของบุคคลสามารถถูกทำให้เปลี่ยนแปลงได้หลายวิธี วิธีหนึ่งคือการทำบุคคลได้รับข่าวสารต่าง ๆ ซึ่งข่าวสารนั้นอาจจะมาจากสื่อบุคคล สื่อกลุ่มและสื่อมวลชนต่าง ๆ ข่าวสารต่าง ๆ ที่ได้รับนี้จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อทัศนคติด้านความรู้หรือการรับรู้ (Cognitive Component) และการเปลี่ยนแปลงทัศนคติก็มีแนวโน้มทำให้ส่วนประกอบด้านอารมณ์ (Affective Component) และส่วนประกอบทางพฤติกรรม (Behavioral Component) เปลี่ยนแปลงไปด้วย ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่า หากได้รับข่าวสารในระดับที่แตกต่างกันก็ย่อมให้มีทัศนคติหรือแนวโน้มของพฤติกรรมมีความแตกต่างกันออกไปด้วย ซึ่งการเปลี่ยนแปลงส่วนมากไม่ได้มาจากการเปลี่ยนค่านิยม (Value) ของบุคคล แต่มาจากการเปลี่ยนแปลงการยอมรับข่าวสารซึ่งสัมพันธ์กับบุคคลนั้น ปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ คือ “สื่อ” (Media) ซึ่งอาจจะเป็นสื่อบุคคล หรือสื่อมวลชน ซึ่งเป็นช่องทางในการส่ง “ข่าวสาร” (Message) ให้แก่ผู้รับข่าวสารแต่อิทธิพลของ “ข่าวสาร” และ “สื่อ” จะมีมากหรือน้อยเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับข่าวสารและผู้รับสารว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่ระหว่างข่าวสารกับความรู้ และทัศนคติของผู้รับสาร ซึ่งอาจจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือไม่เปลี่ยนแปลงก็ได้

แนวคิด เกี่ยวกับ ทักษะคติ (Concept of Attitude) ก็จะเป็นเรื่องของการเปลี่ยนแปลง ทักษะคติ โดยเกิดจากผลของผู้ส่งสารที่ได้ส่งสารไปยังผู้รับสาร โดยที่ผู้ส่งสารใช้วิธีการโน้มน้าวหรือ ชักจูงใจ ให้ผู้รับสารเปลี่ยนแปลงในทักษะคติของตนเอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผู้รับสารจะต้องมีความรู้ เสีย ก่อนแล้วค่อยเปลี่ยนแปลงในทักษะคติไปจนถึงขั้นพฤติกรรม โดยที่จะประกอบกันไปตามลำดับขั้น ซึ่งสิ่งสุดท้ายที่จะเกิดขึ้นกับผู้รับสารก็คือ การเกิดหรือเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมนั่นเอง ในการ ศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยก็ได้ศึกษาวิจัยในเรื่องของการรับรู้ และทักษะคติ ซึ่งก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับทักษะ คติ ด้วยเช่นกัน ฉะนั้น จากแนวคิด ที่ได้กล่าวมานี้ จึงสามารถนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการ ศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศมีดังนี้

Sears Freedman (Sears, David O. & Jonathan L.Freedman, 1967, PP.194-213) ศึกษาเกี่ยวกับการเลือกเปิดรับข่าวสารและเรื่องราวที่เกี่ยวกับสาธารณชนของบุคคล พบว่า กลุ่มตัวแปรทางด้านบุคคลที่เป็นตัวนำนายพฤติกรรมการเลือกเปิดรับสื่อมวลชนที่ดีที่สุดคือ ระดับ การศึกษาและระดับชั้นทางสังคม ซึ่งตัวแปรเหล่านี้ใช้อธิบายเป็นเครื่องชี้ได้

Palmgreen and Rayburn (Palmgreen, Philip & J.D.Rayburn, 1979,PP.155-188) ได้วิจัยเกี่ยวกับการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ โดยศึกษา ความคาดหวังและความพึงพอใจในการชมโทรทัศน์ด้านการศึกษาในรัฐเคนตักกี ด้วยการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 526 คน โดยวัดค่าความคาดหวังจากการดูโทรทัศน์ว่า รายการโทรทัศน์จะช่วยให้ผ่อนคลายความเครียด ช่วยให้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ช่วยเป็นประโยชน์ในการเป็นสื่อสัมพันธ์ ช่วยให้ลิ้มปัญหาต่าง ๆ ช่วยฆ่าเวลา เป็นเพื่อแก้เหงา และเพื่อความบันเทิง

Choi and Becker (Choi Hyeon Cheol & Samuel L. Becker, 1987, PP.267-288) ศึกษาพบว่า แรงจูงใจที่ต่างกันนำไปสู่พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนที่แตกต่างกัน แรงจูงใจดังกล่าวแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ แรงจูงใจเพื่อแสวงหาข่าวสาร แรงจูงใจเพื่อแสวงหาความเพลิดเพลิน และแรงจูงใจเพื่อสร้างเอกลักษณ์ของตนเอง Choi และ Becker ใช้คำว่าแรงจูงใจในความหมายของความพึงพอใจที่คนเราแสวงหา โดยอธิบายว่า “แรงจูงใจ” เป็นแนวคิดรวบยอดหรือแนวคิดโดยสรุปที่ครอบคลุมทั้งการใช้สื่อเพื่อประโยชน์ และความพึงพอใจ

Babrow (Babrow, Austin S.,1989, PP'155-174) ได้ทำการวิเคราะห์พฤติกรรมของ นักเรียนที่ติดตามดูโทรทัศน์โดยอิงกับทฤษฎีความคาดหวัง เนื่องจากละครเป็นรายการที่ได้รับ

ความนิยมสูงสุดในช่วงเวลาออกอากาศตอนกลางวัน และนักเรียนนับว่าเป็นผู้ชมกลุ่มสำคัญ ผลการวิจัยพบว่า ความสนุกสนานและความบันเทิง และการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เป็นความคาดหวังที่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์ แต่ก็พบว่าปัจจัยในเรื่องการรับรู้ และปัจจัยด้านอารมณ์ ความรู้สึกเป็นตัวแปรแทรกผลของความคาดหวังที่ผู้วิจัยคาดหวังไว้ และพบว่าแนวคิดเกี่ยวกับตัวเองเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่กำหนดระดับการชมละครโทรทัศน์ของนักเรียน

Janis and Field (Janis, Irving L. and Peter B.Field, อ้างถึงใน ชูดาภา ปุณณะหิตานนท์, 2541, น.44) ศึกษาถึงความแตกต่างของเพศกับทัศนคติ พบว่า เพศหญิงจะถูกชักจูงและเปลี่ยนทัศนคติได้ง่ายกว่าเพศชาย

Freedman (Freedman, Jonathan L. Merrill J. Carlsmith and David O. Sears, อ้างถึงใน ชูดาภา ปุณณะหิตานนท์, 2541, น.44) ศึกษาถึงคนที่มีอายุแตกต่างกันจะมีทัศนคติแตกต่างกัน จะมีทัศนคติที่แตกต่างกันด้วย โดยที่ผู้ที่มีอายุน้อยจะมีการเรียนรู้และมีทัศนคติในระดับสูงกว่าผู้ที่มีอายุมาก

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศมีดังนี้

พรพนลีส เทพลักษณ์เลขา (2507, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อรายการโทรทัศน์ในปี 2506 วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2507 โดยสุ่มตัวอย่างกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อายุ 12-17 ปี จำนวน 500 คน ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชอบดูโทรทัศน์มากเป็นอันดับแรก แล้วชอบฟังวิทยุ อ่านหนังสือ รองลงมาตามลำดับ และนักเรียนชายชอบดูโทรทัศน์มากกว่านักเรียนหญิง นักเรียนจะดูโทรทัศน์ประมาณ 3 ชั่วโมง 6 นาที 36 วินาที ช่วงเวลา 19.00 - 20.00 น. มากที่สุด และช่วง 11.00-12.00 น. มากรองลงมา ความสนใจต่อรายการโทรทัศน์เรียงตามลำดับมากไปหาน้อยดังนี้ รายการดนตรี รายการข่าว-สารคดี รายการนำเที่ยว รายการกีฬา รายการทนายปัญหา รายการศาสนา รายการบรรยายและอภิปราย ภาพยนตร์ที่สนใจมากที่สุดคือ ประเภทลึกลับสืบสวน ประเภทโคบาล ประเภทร้องรำทำเพลง รองลงมาตามลำดับ ความรู้สึกของนักเรียนเมื่อไม่ได้ดูโทรทัศน์ นักเรียนชายรู้สึกเฉย ๆ ส่วนนักเรียนหญิงจะรู้สึกอึดอัดใจเมื่อไม่ได้ดูโทรทัศน์ ในด้านประโยชน์ที่นักเรียนได้รับจากโทรทัศน์ คือ ได้รับความรู้ ดูเพื่อเป็นการพักผ่อน แต่บางส่วนเห็นว่าทำให้เสียเวลาในการดูหนังสือ ทำให้อดนอน และสุขภาพเสื่อมแต่พบว่าไม่ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่ดีขึ้นหรือเลวลง

ศิริรัตน์ เจริญศักดิ์ (2513, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสนใจรายการโทรทัศน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยนพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาสัตวศาสตร์ศึกษา บัณฑิตมหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2513 โดยสุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายชาย 500 คน หญิง 450 คน รวม 950 คน ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่สนใจชมรายการโทรทัศน์ ประเภทความรู้ ดนตรี ภาพยนตร์ บันเทิง รายการอภิปรายอนามัย สุขภาพจิต กีฬา สารคดี นักเรียนชายส่วนมากสนใจ รายการวิทยาศาสตร์ และข่าวมากที่สุด นักเรียนหญิงสนใจรายการข่าว ภาษา และสารคดี ส่วนใหญ่ นักเรียนจะชมโทรทัศน์ทุกวัน ช่วงเวลา 18.10 - 20.00 น. และเห็นว่ารายการโทรทัศน์ส่วนใหญ่เพื่อการบันเทิงมากกว่าเพื่อการศึกษา รายการโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อนักเรียนพอสมควร ในแง่ความคิด การแต่งกาย กิริยาท่าทาง การพูดจา อาจจะมีผลเสียต่อการเรียนเล็กน้อย และทำให้อดนอน สุขภาพเสื่อมโทรมบ้าง นักเรียนชายใช้เวลาว่างกับการทบทวนตำราเรียน ทำการบ้าน ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ ดูกีฬา ฟังดนตรี นักเรียนหญิงจะทบทวนตำรา ทำการบ้าน คุยกับพ่อแม่พี่น้อง และเพื่อน ๆ อ่านหนังสือ

สมคิด ดลเฉลิมศักดิ์ (2518, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องอิทธิพลของวิทยุโทรทัศน์ต่อพฤติกรรมของเด็กไทย รายงานการวิจัย 2518 เป็นการวิจัยเอกสารหรืออาจเรียกได้ว่าเป็นบทความ บทหนึ่ง แต่มีเรื่องเกี่ยวกับผลงานวิจัยอื่น ๆ นำมาประกอบในการเขียน โดยมีกลุ่มตัวอย่างทั้งวัยเด็ก และวัยรุ่น อายุ 6-12 ปี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนมากมีเครื่องรับโทรทัศน์ที่บ้าน ส่วนผู้ที่ไม่มียังจะไปดูในสถานที่ใกล้เคียง เช่น ร้านกาแฟ บ้านญาติ นักเรียนชายออกไปดูโทรทัศน์นอกบ้านมากกว่านักเรียนหญิง นักเรียนหญิงบางคนเมื่อไม่มีโทรทัศน์ที่บ้านก็ไม่ดูโทรทัศน์เลย เวลาที่นักเรียนชอบดูโทรทัศน์มากที่สุดคือ วันธรรมดา 18.00-20.00 น. และเสาร์อาทิตย์เวลา 11.00 - 12.00 น. และเวลา 18.00-20.00 น. วันที่นักเรียนชอบดูโทรทัศน์มากที่สุดคือ เสาร์-อาทิตย์ เวลาค่ำ รายการโทรทัศน์ที่นักเรียนทั้งชายและหญิงชอบดูมากที่สุดคือ รายการภาพยนตร์ นักเรียนส่วนมากจะดูรายการที่ชอบเกือบทุกครั้ง สำหรับอีกรายการที่สนใจคือ ละครและรายการทนายปัญหา จำนวนนักเรียนที่เลือกเวลาดูโทรทัศน์หลังจากทำการบ้านแล้ว มีมากกว่านักเรียนที่ดูโทรทัศน์พร้อมกับทำการบ้าน นักเรียนหญิงดูหลังจากทำการบ้านเสร็จแล้วมากกว่านักเรียนชาย และนักเรียนหญิงดูเฉพาะรายการที่น่าสนใจมากกว่าดูทุกรายการ นักเรียนส่วนมากเห็นว่า การดูโทรทัศน์มีประโยชน์ทำให้ได้ความรู้และสนุกเพลิดเพลิน นักเรียนหญิงเห็นว่า ได้รับความรู้มากกว่านักเรียนชายคือ นักเรียนส่วนมากมีความเห็นว่า การดูโทรทัศน์มีโทษ คือ ทำให้เสียเวลาในการดูหนังสือ ซึ่งนักเรียนชายมีความเห็นมากกว่านักเรียนหญิง หลังจากดูโทรทัศน์แล้วผลการเรียนของนักเรียน

ส่วนมากปกติ นักเรียนชายปกติมากกว่านักเรียนหญิง และผลการเรียนนักเรียนหญิงดีขึ้นมากกว่านักเรียนชายสำหรับสุขภาพทางกาย และทางจิตของนักเรียนส่วนมากปกติ

วิชิต เต็งอำนวยการ (2519, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการชมโทรทัศน์ในกรุงเทพ มหานคร พ.ศ. 2519 วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519 โดยสุ่มตัวอย่างกลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 200 คน จากโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีเครื่องรับโทรทัศน์ที่บ้าน มีบางส่วนที่ดูรายการโทรทัศน์เพราะได้รับการผลิตเพลิน และเป็นการพักผ่อนที่ประหยัด สะดวกสบายกว่า บางส่วนไม่ดูโทรทัศน์เพราะได้รับการผลิตเพลิน และเป็นการพักผ่อนที่ประหยัด สะดวกสบายกว่า บางส่วนไม่ดูโทรทัศน์ เพราะเบื่อรายการโฆษณาที่มีมากเกินไป นักเรียนส่วนใหญ่จะดูโทรทัศน์ทุกวัน หรือสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง อย่างน้อยที่สุดคือสัปดาห์ละครั้ง รายการที่นักเรียนชอบดูมากที่สุด เป็นรายการภาพยนตร์บันเทิง และรายการเพลงและศิลปะ รองลงมา รายการที่เห็นว่าได้ประโยชน์มากที่สุดตามลำดับคือ รายการข่าว รายการสารคดี รายการที่ได้ประโยชน์น้อยที่สุดตามลำดับคือ รายการโฆษณาและรายการแฟชั่น ผลต่อการเรียนจากการชมโทรทัศน์นั้น แม้ว่าจะทำให้เสียเวลาในการดูหนังสือก็ตาม แต่ก็ยังเห็นว่า มีคุณประโยชน์ในด้านสังคมศึกษา และสุขภาพทั่ว ๆ ไป ตลอดจนมีสาระประโยชน์ ได้ความรู้เพิ่มขึ้น และให้ความบันเทิง

พรรณี กิจจาวิทย (2523, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องอิทธิพลของโทรทัศน์ ที่มีต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523 โดยสุ่มตัวอย่างเป้าหมาย ได้ส่งแบบสอบถามไปยังนักเรียนชายและหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนปทุมคงคา จำนวน 100 คน โรงเรียนสายน้ำผึ้ง จำนวน 100 คน ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการชมโทรทัศน์ทั่ว ๆ ไป ปรากฏว่า นักเรียนทั้งสองโรงเรียนคล้ายคลึงกัน คือ นักเรียนส่วนใหญ่ดูโทรทัศน์วันละ 2 ชั่วโมงขึ้นไป และชอบดูเวลา 20.00-22.00 น. มากที่สุด สำหรับเสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดราชการ นักเรียนชายชอบดูเวลา 14.00-16.00 น. ส่วนนักเรียนหญิงดูตั้งแต่เปิดจนปิดรายการมากที่สุด รายการที่นักเรียนสนใจมากที่สุด คือ รายการสารบันเทิง และมีความสนใจรายการประเภทอื่น ๆ ใกล้เคียงกันทั้งสองเพศ นักเรียนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการที่ชมเป็นประจำ ความรู้ที่ได้รับ และการนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันคล้ายคลึงกันเป็นส่วนมาก ฐานะทางครอบครัว และโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการเลือกชมรายการโทรทัศน์ของนักเรียนไม่มากนัก นักเรียนส่วนมากจะ

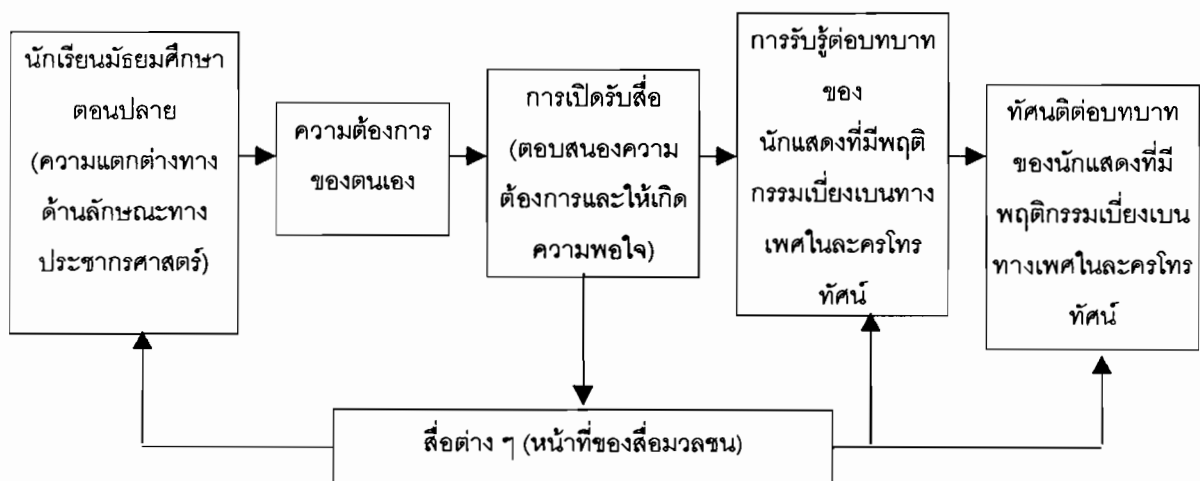
เลือกชมรายการโทรทัศน์ตามความสนใจของนักเรียนเอง ซึ่งส่วนใหญ่รับว่าการชมโทรทัศน์ไม่ทำให้เสียการเรียน

ประมะ สตะเวทิน (2531, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคมและเศรษฐกิจ การดูโทรทัศน์และทัศนคติของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร พบว่าวัยรุ่นทุกคนมีโอกาสดูโทรทัศน์ รายการที่วัยรุ่นชอบดูมากที่สุดได้แก่ ข่าว ภาพยนตร์ เกมต่าง ๆ ดนตรี และเพลง กีฬา ตามลำดับ ส่วนใหญ่ดูกับสมาชิกครอบครัว

วรรณภา จุวีรัตน์สิริกุล (2531, บทคัดย่อ) ชี้ให้เห็นว่าลักษณะการเลือกรับชมรายการโทรทัศน์นั้นผู้ที่มีอายุน้อย คือ เด็กหรือเยาวชนจะรับชมรายการบันเทิงมากกว่ารายการที่มีการเสนอข่าวสารความรู้ รายการบันเทิงที่เยาวชนรับชมประกอบด้วยรายการกีฬา ดนตรี และละคร

สรุปท้ายบท

จากแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังที่กล่าวมาคือ แนวคิด ทฤษฎีทางด้านสื่อมวลชน ได้แก่ แนวคิด ทฤษฎีลักษณะทางประชากรศาสตร์ (Demographic Characteristics Theory) แนวคิด ทฤษฎีการใช้และทำให้เกิดความพอใจ (Uses and Gratifications Theory) แนวคิดทฤษฎีการเปิดรับสื่อ (Media Exposure Theory) แนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่ของสื่อมวลชน (Concept of Function of the Mass Media) แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ (Concept of Perception) แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ (Concept of Attitude) รวมทั้งผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในต่างประเทศและในประเทศ สามารถนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยในครั้งนี้ได้ดังนี้

แผนภาพที่ 3 แสดงกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การรับรู้และทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเพศ ในละครโทรทัศน์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีวิจัยดังต่อไปนี้

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีรูปแบบการวิจัย 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)

ส่วนที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Indepth Interview)

ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นการวิจัยแบบวัดผลเพียงครั้งเดียว (One-Shot Case Study)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 1 ในส่วนของรูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) นั้นจะมีรายละเอียดของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยนี้คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 104,201 คน (ข้อมูลจากกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 450 ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้ตารางประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการประมาณค่าการสุ่มในระดับที่ 0.05

โดยที่ในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดตามหลักแปรผันร่วมนกันระหว่างขนาดของกลุ่มตัวอย่างกับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง ตามสูตรของ Taro Yamane ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง
 N = ขนาดของประชากร
 n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ประชากรที่ต้องการศึกษามีจำนวน 104,201 คน และกำหนดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง 0.05 จึงได้จำนวนของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

$$n = \frac{104,201}{1 + 104,201(0.05)^2}$$

$$= 399.99$$

ฉะนั้นจึงได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาจำนวน 400 คน แต่เพื่อเป็นการป้องกันความผิดพลาดในการเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง จึงได้ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพิ่มเป็น 450 คน

การสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 450 คน จากประชากรในการวิจัยทั้งหมดตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มตัวอย่างโรงเรียน เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ เลือกเฉพาะโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการพิจารณาเลือกโรงเรียนดังนี้

1. ประเภทของโรงเรียน
2. ขนาดของโรงเรียน
3. ขอบเขตพื้นที่ ๗ โรงเรียนนั้นตั้งอยู่

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัย ได้ใช้เกณฑ์ทั้ง 3 ประการนี้ เพื่อให้เกิดลักษณะความแตกต่างกันของแต่ละโรงเรียน ที่ได้เลือกมาเพื่อทำการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งในแต่ละเกณฑ์นี้จะมีรายละเอียดดังนี้

1. ประเภทโรงเรียน

ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ ในการแบ่งประเภทโรงเรียนตามข้อเท็จจริงของข้อมูลและเกณฑ์ของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

โรงเรียนชายล้วน หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนที่ศึกษาอยู่ เป็นเพศชายทั้งหมด

โรงเรียนหญิงล้วน หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนที่ศึกษาอยู่ เป็นเพศหญิงทั้งหมด

โรงเรียนสหศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนที่ศึกษาอยู่ มีทั้งเพศชายและเพศหญิง

2. ขนาดของโรงเรียน

ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการขนาดของโรงเรียนโดยได้ถือตามเกณฑ์ของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

โรงเรียนขนาดเล็ก มีนักเรียนไม่เกิน 500 คน หรือมีจำนวนห้องเรียนน้อยกว่า 13 ห้องเรียน

โรงเรียนขนาดกลาง มีนักเรียนระหว่าง 500-1,499 คน หรือห้องเรียนน้อยกว่า 13-36 ห้องเรียน

โรงเรียนขนาดใหญ่ มีนักเรียนระหว่าง 1,500 - 2,499 คน หรือห้องเรียนน้อยกว่า 37-60 ห้องเรียน

โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีนักเรียนมากกว่า 2,499 คนขึ้นไป หรือห้องเรียนมากกว่า 60 ห้องเรียนขึ้นไป

3. ขอบเขตพื้นที่ ๗ โรงเรียนนั้นตั้งอยู่

ผู้วิจัยยังได้ใช้เกณฑ์ในการแบ่งเขตพื้นที่ ๗ โรงเรียนนั้นตั้งอยู่โดยใช้เกณฑ์ของการแบ่งขอบเขตพื้นที่และการแบ่งเขตการปกครองของสำนักผังเมือง กรุงเทพมหานคร ซึ่งกรุงเทพมหานคร ได้แบ่งเขตการปกครอง เป็น 50 เขตในปี พ.ศ. 2541 ดังนี้

3.1 เขตเมืองชั้นใน (Inner City) ประกอบด้วยศูนย์กลางเมืองเดิม ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการตั้งถิ่นฐานชุมชนในระยะเริ่มแรก และพื้นที่อนุรักษ์ทางประวัติศาสตร์ สถานที่ราชการ สถานศึกษา ย่านธุรกิจการค้าหนาแน่น จำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎรมีแนวโน้มลดลง แต่

ความหนาแน่นของประชากรในเขตต่าง ๆ ส่วนใหญ่เกินกว่า 10,000 คน ต่อตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย 22 เขต อยู่ในพื้นที่ทางฝั่งตะวันออก 17 เขต คือ เขตพระนคร ป้อมปราบศัตรูพ่าย สัมพันธวงศ์ ปทุมวัน ราชเทวี บางรัก ดุสิต พญาไท สาทร ยานนาวา บางคอแหลม บางซื่อ จตุจักร ห้วยขวาง ดินแดง คลองเตย และวัฒนา และพื้นที่ทางฝั่งตะวันตก 5 เขต คือ บางพลัด บางกอกน้อย บางกอกใหญ่ คลองสาน และธนบุรี

3.2 เขตเมืองชั้นกลางหรือเขตต่อเมือง (Urban Fringe) เป็นเขตที่มีการขยายตัวของประชากร กิจกรรมทางการค้า และที่อยู่อาศัยอย่างต่อเนื่อง ตั้งอยู่ในรัศมีระหว่าง 10-20 กิโลเมตรจากศูนย์กลางเมือง ซึ่งในปัจจุบันเป็นบริเวณที่มีการพัฒนาเมืองอย่างกระจัดกระจาย (Urban Sprawl) ประกอบด้วย 22 เขต อยู่ในพื้นที่ทางฝั่งตะวันออก 14 เขต คือ เขตดอนเมือง หลักสี่ บางเขน สายไหม ลาดพร้าว บางกะปิ บึงกุ่ม วังทองหลาง คันนายาว สะพานสูง พระโขนง บางนา ประเวศ และสวนหลวง และพื้นที่ทางฝั่งตะวันตก 8 เขต คือ เขตตลิ่งชัน ทวีวัฒนา ภาษีเจริญ บางแค หนองแขม ราษฎร์บูรณะ ทุ่งครุ จอมทอง

3.3 เขตเมืองชั้นนอกหรือเขตชานเมือง (Suburb) เป็นพื้นที่เขตชั้นนอกของกรุงเทพมหานคร ซึ่งยังมีพื้นที่ว่างและพื้นที่เกษตรกรรมอยู่เป็นส่วนใหญ่ และมีสัดส่วนสูงกว่าพื้นที่พัฒนาแบบเมือง โดยมีลักษณะผสมระหว่างเมืองและชนบท เป็นเขตที่อยู่ห่างจากศูนย์กลางเมืองเกินกว่า 20 กิโลเมตร ประกอบด้วย 6 เขต อยู่ในพื้นที่ทางฝั่งตะวันออก 4 เขต คือ เขตมีนบุรี คลองสามวา หนองจอก และลาดกระบัง และทางฝั่งตะวันตก 2 เขต คือ เขตบางบอน และบางขุนเทียน

ซึ่งเมื่อพิจารณาจากเกณฑ์ทั้ง 3 ประการนี้ ทำให้ผู้วิจัยได้เลือกโรงเรียนมาเพื่อทำการวิจัยในครั้งนี้ ได้ 6 โรงเรียนดังนี้

1. โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
2. โรงเรียนศึกษานารี
3. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
4. โรงเรียนวัดสระเกศ
5. โรงเรียนสตรีศรีนครปฐมบ่อเพ็ญ
6. โรงเรียนนวมินทราชินติศวิทยาควม รัชมังคลาภิเษก

ซึ่งทั้ง 6 โรงเรียน ที่ผู้วิจัยได้เลือกเฉพาะเจาะจงมาจะมีลักษณะดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงรายละเอียดของโรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียนที่เลือกมาเป็นตัวอย่าง

โรงเรียน	ประเภทโรงเรียน	ขนาดของโรงเรียน	สังกัดเขต	อยู่ในเขตเมือง
1.สวนกุหลาบวิทยาลัย	ชายล้วน	ใหญ่พิเศษ	พระนคร	ชั้นใน
2.ศึกษานารี	หญิงล้วน	ใหญ่พิเศษ	ธนบุรี	ชั้นใน
3.เตรียมอุดมศึกษา	สหศึกษา	ใหญ่พิเศษ	ปทุมวัน	ชั้นใน
4.วัดสระเกศ	ชายล้วน	กลาง	ป้อมปราบศัตรูพ่าย	ชั้นใน
5.สตรีศรีบูรพาวิทยาลัย	หญิงล้วน	ใหญ่	มีนบุรี	ชั้นนอกหรือชานเมือง
6.นवलนรดิศวิทยาคม รัชมังคลาภิเษก	สหศึกษา	กลาง	บางบอน	ชั้นนอกหรือชานเมือง

ขั้นที่ 2 สุ่มตัวอย่างนักเรียน เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยให้ได้จำนวนตัวอย่างตามสัดส่วนของประชากร เฉพาะนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจะได้จำนวนตัวอย่างดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนประชากร และจำนวนตัวอย่าง

โรงเรียน	จำนวนประชากรทั้งหมด	จำนวนตัวอย่าง
1. สวนกุหลาบวิทยาลัย	2,174	107
2. ศึกษานารี	1,671	82
3. เตรียมอุดมศึกษา	4,188	205
4. วัดสระเกศ	248	12
5. ศรีศรีบูรพาวิทยาลัย	721	35
6. นवलนรดิศวิทยาคม รัชมังคลาภิเษก	171	9
รวม	9,173	450

ขั้นที่ 3 สุ่มตัวอย่างนักเรียน เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกเฉพาะนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่รับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์เท่านั้น

ตัวแปรที่ศึกษาวิจัย

ตัวแปรที่กำหนดจะศึกษาในการวิจัยในครั้งนี้ จะประกอบไปด้วยตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศ อายุ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของบิดามารดาที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรม การเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดง ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

- ตัวแปรอิสระ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศ อายุ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของบิดามารดา

- ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการเปิดรับชมบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์

สมมติฐานที่ 2 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศ อายุ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดง ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

- ตัวแปรอิสระ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศ อายุ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของบิดามารดา

- ตัวแปรตาม คือ การรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์

สมมติฐานที่ 3 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศ อายุ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดง ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

- ตัวแปรอิสระ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศ อายุ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของบิดามารดา

- ตัวแปรตาม คือ ทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์

สมมติฐานที่ 4 พฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ที่มีความแตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

- ตัวแปรอิสระคือ พฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์

- ตัวแปรตาม คือ การรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์

สมมติฐานที่ 5 พฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่มีความแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

- ตัวแปรอิสระคือ พฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์

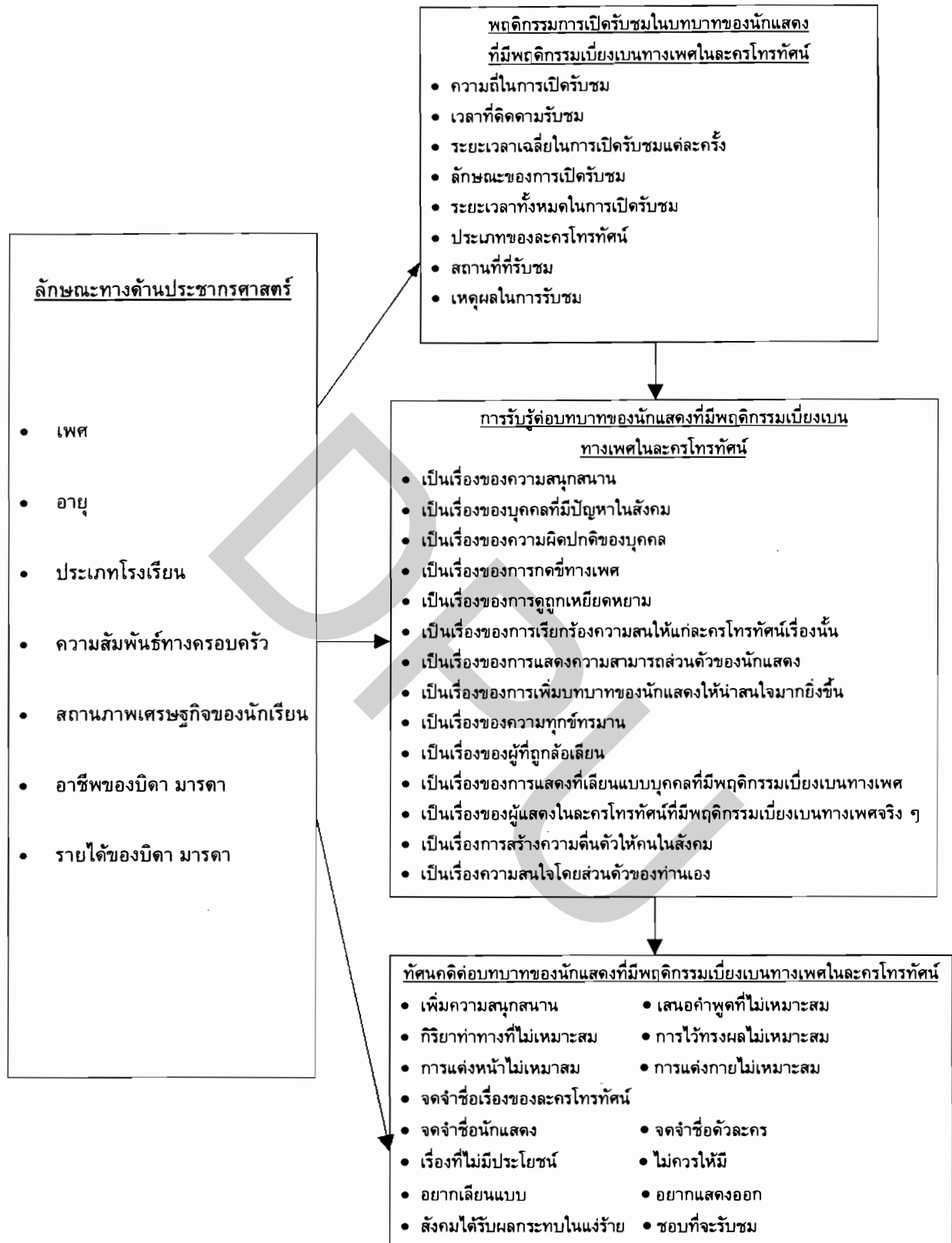
- ตัวแปรตามคือ ทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์

สมมติฐานข้อที่ 6 การรับรู้ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ที่มีต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร

- ตัวแปรอิสระคือ การรับรู้ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์
- ตัวแปรตามคือ ทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์

D
P
U

แผนภาพที่ 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

การวัดค่าตัวแปรและเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ

ผู้วิจัยได้กำหนดการวัดค่าตัวแปรและเกณฑ์ การให้คะแนนคำตอบดังนี้

1. ข้อความที่ใช้วัดค่าตัวแปร คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์

1.1 เพศของกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

- เพศชาย
- เพศหญิง

1.2 อายุของกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

- ต่ำกว่า 15 ปี
- 15 - 16 ปี
- 17 - 18 ปี
- 19 - 20 ปี
- 20 ปีขึ้นไป

1.3 ลักษณะการพักอาศัยของกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 7 กลุ่มดังนี้

- อยู่คนเดียว
- บิดา
- มารดา
- บิดาและมารดา
- เพื่อน ๆ
- ญาติคือ ..... (โปรดระบุด้วย)
- อื่น ๆ ..... (โปรดระบุด้วย)

1.4 สถานภาพของบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 6 กลุ่ม ดังนี้

- อยู่ด้วยกัน
- แยกกันอยู่
- หย่าร้างกัน
- บิดาเสียชีวิตเหลือแต่มารดา
- มารดาเสียชีวิตเหลือแต่บิดา
- บิดาและมารดาเสียชีวิตทั้งคู่
- อื่น ๆ ..... (โปรดระบุด้วย)

4 กลุ่ม ดังนี้

1.5 ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น

- บิดา
- มารดา
- ทั้งบิดาและมารดา
- ไม่ทั้งบิดาและมารดา

1.6 ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

- บิดา
- มารดา
- ทั้งบิดาและมารดา
- ไม่ทั้งบิดาและมารดา

1.7 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนของกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

- ต่ำกว่า 50 บาท
- 50 - 150 บาท
- 151 - 200 บาท
- 201 - 250 บาท
- 250 บาทขึ้นไป

1.8 อาชีพของบิดาของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

- รับราชการ
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- พนักงานบริษัทเอกชน
- ประกอบธุรกิจส่วนตัว
- อื่น ๆ ..... (โปรดระบุด้วย)

1.9 อาชีพของมารดาของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

- รับราชการ
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- พนักงานบริษัทเอกชน
- ประกอบธุรกิจส่วนตัว
- อื่น ๆ .....(โปรดระบุด้วย)

1.10 รายได้รวมของบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

- ต่ำกว่า 10,000 บาท
- 10,000 - 20,000 บาท
- 20,001 - 30,000 บาท
- 30,001 - 40,000 บาท
- 40,000 บาทขึ้นไป

2. ข้อความที่วัดค่าตัวแปรของพฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์

2.1 ปริมาณความถี่ของการเปิดรับชม ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ โดยมีเกณฑ์ในการวัดปริมาณความถี่ ของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

- ไม่ค่อยได้รับชม (1 - 3 วัน / 1 เดือน)
- รับชมบ้าง (4 - 6 วัน / 1 เดือน)
- รับชมบ่อย ๆ (7 - 9 วัน / 1 เดือน)
- รับชมบ่อยมาก (10 - 12 ครั้ง / 1 เดือน)

2.2 ช่วงเวลาที่ติดตามรับชมบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 4 กลุ่มดังนี้

- ละครหลังข่าวภาคเย็น
- ละครหลังข่าวภาคค่ำ
- รับชมทั้งละครหลังข่าวภาคเย็นและภาคค่ำ

2.3 ระยะเวลาโดยเฉลี่ยในการเปิดรับชมบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 3 กลุ่มดังนี้

- น้อยกว่า 10 นาที
- 10 - 20 นาที
- มากกว่า 20 นาที

2.4 ช่วงระยะเวลาของความสนใจในการติดตามเปิดรับชมบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 3 กลุ่มดังนี้

- รับชมเป็นบางช่วงที่สนใจ
- รับชมทุกช่วงและไม่ติดตามโฆษณา

- รับชมทุกช่วงและติดตามโฆษณาด้วย

2.5 ระยะเวลาทั้งหมดที่เคยติดตามรับชมบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 4 กลุ่มดังนี้

- น้อยกว่า 1 ปี
- 1 - 2 ปี
- 3 - 4 ปี
- มากกว่า 5 ปี

2.6 ประเภทละครโทรทัศน์ที่ติดตามชมของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

- ประเภทรักกระจุกกระจิม
- ประเภทตลก
- ประเภทชีวิต
- อื่น ๆ ..... (โปรดระบุด้วย)

2.7 สถานที่ ๆ รับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

- บ้านตัวเอง
- บ้านญาติ
- บ้านเพื่อน
- อื่น ๆ ..... (โปรดระบุด้วย)

2.8 เหตุผลในการติดตามชมละครโทรทัศน์ที่มีบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 5 กลุ่มดังนี้

- เป็นความชอบส่วนตัว
- เพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ
- เพื่อมีหัวข้อในการพูดคุยสนทนากัน
- เพื่อหาข้อคิดในการดำเนินชีวิต
- อื่น ๆ ..... (โปรดระบุด้วย)

3. ข้อความที่วัดค่าตัวแปรของการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์

โดยใช้เกณฑ์ที่ให้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคำถามในตอนท้าย 3 จำนวน 15 ข้อ โดยกำหนดการให้คะแนนการตอบคำถามของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ผู้ตอบว่า ใช่ ให้คะแนน 1 คะแนน

ผู้ที่ตอบว่า ไม่ใช่ ให้คะแนน 0 คะแนน

ผลรวมของคะแนนทั้ง 15 ข้อ ของกลุ่มตัวอย่างจะนำมาหาค่าเฉลี่ยและแปรความหมายของค่าเฉลี่ยในเรื่องการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ดังนี้

คะแนนตั้งแต่ 1.00 - 5.00 คะแนน หมายถึง การรับรู้น้อย

คะแนนตั้งแต่ 6.00 - 10.00 คะแนน หมายถึง การรับรู้ปานกลาง

คะแนนตั้งแต่ 11.00 - 15.00 คะแนน หมายถึง การรับรู้มาก

4. ข้อความที่ใช้วัดค่าตัวแปรของทัศนคติ ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ โดยใช้เกณฑ์ในการวัดทัศนคติแบบ Likert Scale โดยมีเกณฑ์ดังนี้

4.1 เกี่ยวกับทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างจะเลือกประเมินความคิดเห็นต่อข้อความต่าง ๆ ในตอนที่ 4 ซึ่งมีทั้งหมด 15 ข้อ โดยมีคะแนน 5 ระดับ คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ในข้อความด้านบวก	ให้ 5 คะแนน
	ในข้อความด้านลบ	ให้ 1 คะแนน
เห็นด้วย	ในข้อความด้านบวก	ให้ 4 คะแนน
	ในข้อความด้านลบ	ให้ 2 คะแนน
ไม่แน่	ในข้อความด้านบวก	ให้ 3 คะแนน
	ในข้อความด้านลบ	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ในข้อความด้านบวก	ให้ 2 คะแนน
	ในข้อความด้านลบ	ให้ 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ในข้อความด้านบวก	ให้ 1 คะแนน
	ในข้อความด้านลบ	ให้ 5 คะแนน

ภาพรวมของการวัดทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์เป็นการนำคะแนนของแบบสอบถามในตอนี่ 4 ทั้ง 15 ข้อ มารวมกัน แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย โดยมีเกณฑ์การแบ่งความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง มีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่ดีมาก

คะแนนเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึง มีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่ดี

คะแนนเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง มีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง มีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ดี

คะแนนเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายถึง มีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ดีมาก

5. ข้อความที่ใช้วัดค่าตัวแปรในข้อเสนอแนะและความคิดเห็น ในบทบาทของนักแสดง ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์

5.1 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

- ควร เพราะ .....
- ไม่ควร เพราะ .....

5.2 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นว่าผลกระทบของบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติ กรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่าง (เป็นคำถามแบบปลายเปิด)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยนี้คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยที่ในส่วนของแบบสอบถามนั้นจะเป็น แบบสอบถามประเภทให้กลุ่มตัวอย่างกรอกคำตอบเอง (Self Administrated Questionnaire) ซึ่งแบ่งเนื้อหาของแบบสอบถามออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทโรงเรียน ความสัมพันธ์ทางครอบครัว ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเปิดรับในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 ข้อ

ส่วนที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอนั้นและความคิดเห็นต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 ข้อ

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามก่อนนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจริงดังนี้ คือ

1. ทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านสถิติ เพื่อพิจารณาโครงสร้างแบบสอบถาม (Construct Validity) เนื้อหาและภาษาที่ใช้ (Content Validity) จากนั้นจึงได้นำแบบสอบถามไปทดสอบก่อนนำไปใช้จริง (Pre-Test) กับกลุ่มคนที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ดังนี้

2. ทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดสอบความเที่ยงตรงก่อนและหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ α (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) โดยมีสูตรดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, น. 125-126)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \frac{\{1 - \sum S_i^2\}}{S^2}$$

โดย	α	=	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	n	=	จำนวนข้อ
	S_i^2	=	คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ
	S^2	=	คะแนนความแปรปรวนรวมทุกข้อ

จากการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในส่วนที่ 4 เรื่องทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่าง ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8806

กรรมวิธีทางข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้มีกรรมวิธีทางข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ จะใช้ข้อมูล 2 ประเภท คือ

1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Source) คือ ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม จำนวน 450 ชุด และแบบสัมภาษณ์จำนวน 21 ชุด

1.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Source) คือ ข้อมูลที่ได้จากหนังสือรายงานทางวิชาการ ข้อมูลทางสถิติ ผลงานทางวิชาการ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประมวลกำหนดแนวความคิดในการกำหนดแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

2. การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในกรณีของแบบสอบถามนั้น ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ ความถูกต้อง และความสอดคล้องกันของคำตอบในแต่ละข้อของแบบสอบถามทุกชุดด้วยตนเอง (Manual Editing) เพื่อนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่มีความบกพร่องน้อยที่สุด เข้าสู่กรรมวิธีทางข้อมูล

3. กรรมวิธีทางข้อมูล เมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ ความถูกต้อง และความครบถ้วนของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่เก็บข้อมูลเสร็จสิ้นไปลงรหัส (Coding) หลังจากนั้นก็นำข้อมูลลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ และประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistics Package of Social Science)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ประเภทคือ

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้ในการอธิบายลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ ของกลุ่มตัวอย่าง พฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดง ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ การรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ ทักษะติดต่อบทบาทของนักแสดง ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ โดยใช้ในการคำนวณข้อมูลทางสถิติ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ในสมมติฐานต่าง ๆ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับระดับการวัดของตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้ คือ

สมมติฐานที่ 1 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีเพศ อายุ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของ

มารดา และรายได้ของบิดามารดาที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.1 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีเพศที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ (Chi-Square)

สมมติฐานย่อยที่ 1.2 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีอายุที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ (Chi-Square)

สมมติฐานย่อยที่ 1.3 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีประเภทโรงเรียนที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ (Chi-Square)

สมมติฐานย่อยที่ 1.4 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีสถานภาพของบิดามารดาที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ (Chi-Square)

สมมติฐานย่อยที่ 1.5 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดาที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ (Chi-Square)

สมมติฐานย่อยที่ 1.6 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ (Chi-Square)

สมมติฐานย่อยที่ 1.7 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ (Chi-Square)

สมมติฐานย่อยที่ 1.8 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ (Chi-Square)

สมมติฐานย่อยที่ 1.9 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีอาชีพของบิดาที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ (Chi-Square)

สมมติฐานย่อยที่ 1.10 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีอาชีพของมารดาที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ (Chi-Square)

สมมติฐานย่อยที่ 1.11 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีรายได้ของบิดามารดาที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ (Chi-Square)

สมมติฐานที่ 2 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีเพศ อายุ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของบิดามารดาที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.1 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีเพศที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่า T-Test

สมมติฐานย่อยที่ 2.2 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีอายุที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว (One - Way ANOVA)

สมมติฐานย่อยที่ 2.3 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีประเภทโรงเรียนที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว (One - Way ANOVA)

สมมติฐานย่อยที่ 2.4 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีสถานภาพของบิดามารดาที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว (One - Way ANOVA)

สมมติฐานย่อยที่ 2.5 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดาที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว (One - Way ANOVA)

สมมติฐานย่อยที่ 2.6 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว (One - Way ANOVA)

สมมติฐานย่อยที่ 2.7 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว (One - Way ANOVA)

สมมติฐานย่อยที่ 2.8 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว (One - Way ANOVA)

สมมติฐานย่อยที่ 2.9 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีอาชีพของบิดาที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว (One - Way ANOVA)

สมมติฐานย่อยที่ 2.10 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีอาชีพของมารดาที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว (One - Way ANOVA)

สมมติฐานย่อยที่ 2.11 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีรายได้ของบิดามารดาที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว (One - Way ANOVA)

สมมติฐานที่ 3 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีเพศ อายุ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของบิดามารดาที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 3.1 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีเพศที่แตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่า T-Test

สมมติฐานย่อยที่ 3.2 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีอายุที่แตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว (One - Way ANOVA)

สมมติฐานย่อยที่ 3.3 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีประเภทโรงเรียนที่แตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว (One - Way ANOVA)

สมมติฐานย่อยที่ 3.4 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีสถานภาพของบิดามารดาที่แตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว (One - Way ANOVA)

สมมติฐานย่อยที่ 3.5 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดาที่แตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว (One - Way ANOVA)

สมมติฐานย่อยที่ 3.6 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ที่แตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว (One - Way ANOVA)

สมมติฐานย่อยที่ 3.7 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ที่แตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว (One - Way ANOVA)

สมมติฐานย่อยที่ 3.8 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน ที่แตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว (One - Way ANOVA)

สมมติฐานย่อยที่ 3.9 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีอาชีพของบิดาที่แตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว (One - Way ANOVA)

สมมติฐานย่อยที่ 3.10 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีอาชีพของมารดาที่แตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่าง

ใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว (One - Way ANOVA)

สมมติฐานย่อยที่ 3.11 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีรายได้ของบิดามารดาที่แตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว (One - Way ANOVA)

สมมติฐานที่ 4 พฤติกรรมการเปิดรับชม ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว (One - Way ANOVA)

สมมติฐานที่ 5 พฤติกรรมการเปิดรับชม ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่แตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว (One - Way ANOVA)

สมมติฐานข้อที่ 6 การรับรู้ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ที่มีต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร

ใช้การวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation)

ส่วนที่ 2 ในส่วนของรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) นั้นผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Indepth Interview) กับบุคคล 5 กลุ่ม ดังต่อไปนี้คือ

1. กลุ่มอาจารย์แนะแนว จำนวน 6 คน
2. กลุ่มจิตแพทย์ จำนวน 2 คน
3. กลุ่มผู้ที่อยู่ในวงการบันเทิง จำนวน 12 คน ซึ่งประกอบด้วย
  - 3.1 ผู้จัดการละคร จำนวน 3 คน
  - 3.2 ผู้กำกับการแสดง จำนวน 2 คน
  - 3.3 ผู้เขียนบทละคร จำนวน 2 คน
  - 3.4 นักแสดง จำนวน 5 คน
4. กลุ่มผู้ที่ส่งเสริมและตรวจสอบรายการโทรทัศน์ จำนวน 1 คน
5. กลุ่มผู้ที่ควบคุมกำกับดูแลการเผยแพร่รายการวิทยุโทรทัศน์ จำนวน 1 คน

คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ประกอบด้วย

1. คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึกอาจารย์แนะแนว

การสัมภาษณ์เจาะลึกอาจารย์แนะแนว จำนวน 6 คน มีคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ 4 ข้อ ดังนี้

1. ท่านคิดว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเยาวชนคืออะไร
2. ท่านมีความคิดเห็นต่อ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” อย่างไร
3. ท่านคิดว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้นมีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อเยาวชนหรือไม่ อย่างไร
4. ในฐานะที่ท่านเป็นอาจารย์แนะแนว ท่านให้คำแนะนำในเรื่องของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศและบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์อย่างไร

2. คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึกจิตแพทย์

การสัมภาษณ์จิตแพทย์ จำนวน 2 คน มีคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ 4 ข้อ ดังนี้

1. ท่านคิดว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเยาวชนคืออะไร
2. ท่านมีความคิดเห็นต่อ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” อย่างไร
3. ท่านคิดว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้นมีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อเยาวชนหรือไม่ อย่างไร
4. ในฐานะที่ท่านเป็นจิตแพทย์ท่านให้คำแนะนำในเรื่องของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศและบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์อย่างไร

3. คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ที่อยู่ในวงการบันเทิง

3.1 คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้จัดละคร

การสัมภาษณ์ผู้ที่อยู่ในวงการบันเทิงกลุ่มที่ 1 ผู้จัดละคร จำนวน 3 คน มีคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ 5 ข้อ ดังนี้

1. ท่านมีความคิดเห็นต่อ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” อย่างไร

2. ท่านคิดว่าเยาวชนมีความเข้าใจใน “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” หรือไม่ อย่างไร

3. ท่านคิดว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้นมีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อเยาวชนหรือไม่ อย่างไร

4. วัตถุประสงค์ของ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” คืออะไร และการนำเสนอบทบาทในรูปแบบใด

5. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้จัดละครโทรทัศน์ ท่านมีส่วนช่วยในการดูแล การนำเสนอบทบาทนี้อย่างไร

3.2 คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้กำกับการแสดง

การสัมภาษณ์ผู้ที่อยู่ในวงการบินเท็กกลุ่มที่ 2 ผู้กำกับการแสดง จำนวน 2 คน มีคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ 4 ข้อ ดังนี้

1. ท่านมีความคิดเห็นต่อ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” อย่างไร

2. ท่านคิดว่าเยาวชนมีความเข้าใจใน “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” หรือไม่ อย่างไร

3. ท่านคิดว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้นมีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อเยาวชนหรือไม่ อย่างไร

4. วัตถุประสงค์ของ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” คืออะไร และการนำเสนอบทบาทในรูปแบบใด

5. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้กำกับละครโทรทัศน์ท่านมีส่วนช่วยในการดูแล การนำเสนอ บทบาทนี้อย่างไร

3.3 คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้เขียนบทละคร

การสัมภาษณ์ผู้ที่อยู่ในวงการบินเท็กกลุ่มที่ 3 ผู้เขียนบทละคร จำนวน 2 คน มีคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ 5 ข้อ ดังนี้

1. ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” อย่างไร

2. ท่านคิดว่าเยาวชนมีความเข้าใจใน “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” หรือไม่ อย่างไร

3. ท่านคิดว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” นั้นมีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อเยาวชนหรือไม่อย่างไร

4. “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” มีไว้เพื่ออะไร และละครประเภทใดที่นิยมให้มีบทบาทประเภทนี้ รวมทั้งมีการนำเสนออย่างไร

5. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้เขียนบทละครโทรทัศน์ ท่านมีส่วนช่วยในการดูและการนำเสนอบทบาทนี้อย่างไร

3.4 คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึกนักแสดง

การสัมภาษณ์ผู้ที่อยู่ในวงการบินเท็กกลุ่มที่ 4 นักแสดง จำนวน 5 คน มีคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ 5 ข้อดังนี้

1. ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” อย่างไร

2. ท่านคิดว่าเยาวชนมีความเข้าใจใน “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” หรือไม่ อย่างไร

3. ท่านคิดว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” นั้นมีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อเยาวชนหรือไม่อย่างไร

4. “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” มีไว้เพื่ออะไร และละครประเภทใดที่นิยมให้มีบทบาทประเภทนี้ รวมทั้งมีการนำเสนออย่างไร

5. ในฐานะที่ท่านเป็นนักแสดงท่านมีส่วนช่วยในการดูและการนำเสนอบทบาทนี้อย่างไร

4. คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ที่ส่งเสริมและตรวจสอบรายการโทรทัศน์

การสัมภาษณ์ผู้ที่ส่งเสริมและตรวจสอบรายการโทรทัศน์ มีคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ 7 ข้อ ดังนี้

1. ท่านมีความคิดเห็นต่อ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” อย่างไร

2. ท่านคิดว่าเยาวชนมีความเข้าใจใน “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” หรือไม่ อย่างไร

3. ท่านคิดว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้นมีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อเยาวชนหรือไม่ อย่างไร

4. ท่านคิดว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” ควรจะมีการนำเสนอในรูปแบบใด

5. ในฐานะที่ท่านเป็นหัวหน้างานแผนกส่งเสริมและตรวจสอบรายการโทรทัศน์ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ท่านได้คอยดูแลการนำเสนอบทบาทแบบนี้อย่างไร

6. ปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นในฐานะที่ท่านมีหน้าที่ส่งเสริมและตรวจสอบรายการโทรทัศน์ ที่นำเสนอบทบาทแบบนี้อย่างไรบ้าง

7. ในฐานะที่ท่านเป็นหัวหน้างานแผนกส่งเสริมและตรวจสอบรายการโทรทัศน์ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ท่านมีข้อคิดอะไรที่จะฝากไปยังผู้ปกครอง เยาวชน สื่อมวลชน รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหลายอย่างไร

5. คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ที่ควบคุมกำกับดูแลการเผยแพร่รายการวิทยุโทรทัศน์

การสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ที่ควบคุมกำกับดูแลการเผยแพร่รายการวิทยุโทรทัศน์ มีคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ 7 ข้อ ดังนี้

1. ท่านมีความคิดเห็นต่อ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” อย่างไร

2. ท่านคิดว่าเยาวชนมีความเข้าใจใน “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” หรือไม่ อย่างไร

3. ท่านคิดว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้นมีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อเยาวชนหรือไม่ อย่างไร

4. ท่านคิดว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” ควรจะมีการนำเสนอในรูปแบบใด

5. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้อำนวยการกองงานคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ (กทช.) ท่านได้คอยดูแลการนำเสนอบทบาทแบบนี้อย่างไร

6. ปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นในฐานะที่ท่านมีหน้าที่ควบคุมดูแลการนำเสนอบทบาทแบบนี้อย่างไรบ้าง

7. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้อำนวยการกองงานคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ (กทช.) ท่านมีข้อคิดอะไรที่จะฝากไปยังผู้ปกครอง เยาวชน สื่อมวลชน รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหลายอย่างไร

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการรับรู้และทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัย โดยมีรูปแบบการวิจัย 2 ส่วน คือ การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณนั้นผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) ทำการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 450 คน ซึ่งผลการวิจัยได้นำเสนอเป็น 6 ตอน คือ ตอนที่ 1-6 สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพนั้น ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์เจาะลึก (Indepth Interview) กลุ่มบุคคล 5 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มครูแนะแนว 2) กลุ่มจิตแพทย์ 3) กลุ่มผู้ที่อยู่ในวงการบินเหิง ซึ่งประกอบด้วย ผู้จัดละคร ผู้กำกับการแสดง ผู้เขียนบท และนักแสดง 4) กลุ่มผู้ที่ส่งเสริมและตรวจสอบรายการโทรทัศน์ 5) กลุ่มผู้ที่ควบคุมกำกับดูแลการเผยแพร่รายการวิทยุโทรทัศน์ รวมทั้งหมด จำนวน 22 คน ซึ่งผลการวิจัยได้นำเสนอ 1 ตอน คือ ตอนที่ 7

ผลการวิจัยแบ่งเป็น 7 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์
- ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับชม ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์
- ตอนที่ 3 การรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์
- ตอนที่ 4 ทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์
- ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นของนักเรียน
- ตอนที่ 6 ผลการทดสอบสมมุติฐาน
- ตอนที่ 7 ผลการสัมภาษณ์เจาะลึก

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของบิดามารดา โดยนำเสนอข้อมูลเป็นจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ตามตารางที่ 3 - 13 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	228	50.7
หญิง	222	49.3
รวม	450	100.0

จากตารางที่ 3 พบกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือ มีเพศชายจำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 และเพศหญิง จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15 ปี	40	8.9
15 - 16 ปี	273	60.7
17 - 18 ปี	137	30.4
รวม	450	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 15 - 16 ปี มีจำนวนมากที่สุดคือ 273คน คิดเป็นร้อยละ 60.7 รองลงมาคือมีอายุระหว่าง 17 - 18 ปี มีจำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 40 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทโรงเรียน

ประเภทโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
โรงเรียนชายล้วน	121	26.9
โรงเรียนหญิงล้วน	120	26.7
โรงเรียนสหศึกษา	209	46.4
รวม	450	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างศึกษาอยู่โรงเรียนสหศึกษา มีจำนวนมากที่สุดคือ 209 คน คิดเป็นร้อยละ 46.4 รองลงมาในปริมาณใกล้เคียงกันคือศึกษาอยู่โรงเรียนชายล้วน และศึกษาอยู่โรงเรียนหญิงล้วน จำนวน 121 คน และ 120 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 และ 26.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะการพักอาศัย

อาศัยอยู่กับ	จำนวน	ร้อยละ
อยู่คนเดียว	13	2.9
บิดา	11	2.4
มารดา	31	6.9
บิดาและมารดา	294	65.3
เพื่อน ๆ	17	3.8
ญาติ	74	16.4
อื่น ๆ	10	2.2
รวม	450	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา มีจำนวนมากที่สุดคือ 294 คน คิดเป็นร้อยละ 65.3 รองลงมาคือ อาศัยอยู่กับญาติ จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 16.4 และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคืออาศัยอยู่กับบุคคลอื่น (รุ่นพี่) จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพของบิดามารดา

สถานภาพของบิดามารดา	จำนวน	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	387	86.0
แยกกันอยู่	22	4.9
หย่าร้างกัน	19	4.2
บิดาเสียชีวิตเหลือแต่มารดา	14	3.1
มารดาเสียชีวิตเหลือแต่บิดา	5	1.1
บิดาและมารดาเสียชีวิตทั้งคู่	1	0.2
อื่น ๆ	2	0.4
รวม	450	100.00

จากตารางที่ 7 แสดงลักษณะของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าส่วนใหญ่บิดาและมารดาอยู่ด้วยกัน มีจำนวน 387 คน คิดเป็นร้อยละ 86.0 รองลงมาคือบิดามารดาแยกกันอยู่ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่บิดาและมารดาเสียชีวิตทั้งคู่ มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา

สนิทสนมกับ	จำนวน	ร้อยละ
บิดา	20	4.4
มารดา	115	25.6
ทั้งบิดาและมารดา	298	66.2
ไม่ทั้งบิดาและมารดา	17	3.8
รวม	450	100.0

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสนิทสนมกับทั้งบิดาและมารดา มีจำนวนมากที่สุดคือ 298 คน คิดเป็นร้อยละ 66.2 รองลงมาคือสนิทสนมกับมารดา คือมีจำนวน 115 คน

คิดเป็นร้อยละ 25.6 และที่ไม่สนิทสนมกับทั้งบิดาและมารดามีจำนวนน้อยที่สุด คือ 17 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน

ผู้ที่เป็นแบบอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
บิดา	59	13.1
มารดา	66	14.7
ทั้งบิดาและมารดา	293	65.1
ไม่ทั้งบิดาและมารดา	32	7.1
รวม	450	100.0

จากตารางที่ 9 พบว่าทั้งบิดาและมารดาเป็นแบบอย่างให้กับกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือ มีจำนวน 293 คน คิดเป็นร้อยละ 65.1 รองลงมาคือมารดา มีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 14.70 และที่ไม่เป็นแบบอย่างทั้งบิดาและมารดามีจำนวนน้อยที่สุด คือ 32 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน

ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อวัน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 50 บาท	34	7.6
50 – 150 บาท	363	80.7
151 – 200 บาท	37	8.2
201 – 250 บาท	8	1.8
250 บาทขึ้นไป	8	1.8
รวม	450	100.0

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวอยู่ระหว่าง 50 – 150 บาทต่อวัน มีจำนวนมากที่สุดคือ 363 คน คิดเป็นร้อยละ 80.7 รองลงมาคือระหว่าง 151 – 200 บาทต่อวัน

มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 และกลุ่มตัวอย่างที่มีค่าใช้จ่าย 201 บาทขึ้นไปต่อวัน มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 16 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพของบิดา

อาชีพของบิดา	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	94	20.9
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	30	6.7
พนักงานบริษัทเอกชน	69	15.3
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	192	42.7
อื่น ๆ	65	14.4
รวม	450	100.0

จากตารางที่ 11 พบว่า บิดาของกลุ่มตัวอย่างมีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด มีจำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 42.7 รองลงมาคือมีอาชีพรับราชการ มีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 และเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 ตามลำดับ สำหรับอาชีพอื่น ๆ จำนวน 65 คน คืออาชีพเกษตรกร และรับจ้าง

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพของมารดา

อาชีพของมารดา	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	108	24.0
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	24	5.3
พนักงานบริษัทเอกชน	38	8.4
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	135	30.0
อื่น ๆ	145	32.2
รวม	450	100.0

จากตารางที่ 12 พบว่า มารดาของกลุ่มตัวอย่างมีอาชีพในกลุ่มอื่น ๆ มากที่สุด ซึ่งได้แก่ แม่บ้าน ค้าขาย และเกษตรกร มีจำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 รองลงมา คือประกอบธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 และที่น้อยที่สุด คือเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ของบิดามารดา

รายได้ของบิดามารดา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	36	8.0
10,000 – 20,000 บาท	84	18.7
20,001 – 30,000 บาท	78	17.3
30,001 – 40,000 บาท	79	17.6
40,000 บาทขึ้นไป	173	38.4
รวม	450	100.0

จากตารางที่ 13 พบว่า บิดาและมารดาของกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ 40,000 บาทขึ้นไป มีจำนวนมากที่สุด คือจำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 38.4 รองลงมา คือมีรายได้ระหว่าง 10,000 – 20,000 บาท มีจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดง ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์

พฤติกรรมการเปิดรับชม ได้แก่ ความถี่ในการรับชม เวลาที่ติดตามชม ระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง ลักษณะของการเปิดรับชม ระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม ประเภทของละครโทรทัศน์ สถานที่ที่รับชม เหตุผลในการรับชม โดยนำเสนอข้อมูลเป็นจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ตามตารางที่ 14 – 21 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการเปิดรับชม

ความถี่ในการเปิดรับชม	จำนวน	ร้อยละ
1 – 3 วัน / เดือน	139	30.9
4 – 6 วัน / เดือน	189	42.0
7 – 9 วัน / เดือน	73	16.2
10 – 12 วัน / เดือน	49	10.9
รวม	450	100.0

จากตารางที่ 14 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความถี่ในการเปิดชม 4 – 6 วัน / เดือน มีจำนวนมากที่สุดคือ 189 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมาคือ 1 – 3 วัน / เดือน มีจำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 30.9 และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 10 – 12 วัน / เดือน ซึ่งมีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเวลาที่ติดตามรับชม

เวลาที่ติดตามรับชม	จำนวน	ร้อยละ
ละครหลังข่าวภาคเย็น	93	20.7
ละครหลังข่าวภาคค่ำ	231	51.3
รับชมทั้งละครหลังข่าวภาคเย็นและภาคค่ำ	126	28.0
รวม	450	100.0

จากตารางที่ 15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างติดตามรับชมละครในช่วงหลังข่าวภาคค่ำมากที่สุด คือมีจำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงมาคือติดตามรับชมทั้งช่วงหลังข่าวภาคเย็นและภาคค่ำ มีจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 และติดตามรับชมละครในช่วงหลังข่าวภาคเย็น จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 20.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

ระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 นาที	62	13.8
10 – 20 นาที	127	28.2
มากกว่า 20 นาที	261	58.0
รวม	450	100.0

จากตารางที่ 16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้งมากกว่า 20 นาที มีจำนวนมากที่สุด คือ 261 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 รองลงมาคือใช้เวลา 10 – 20 นาที มีจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 และใช้นเวลาน้อยกว่า 10 นาที มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะของการเปิดรับชม

ลักษณะของการเปิดรับชม	จำนวน	ร้อยละ
รับชมเป็นบางช่วงที่สนใจ	336	74.7
รับชมทุกช่วงและไม่ติดตามโฆษณา	62	13.8
รับชมทุกช่วงและติดตามโฆษณาด้วย	52	11.6
รวม	450	100.0

จากตารางที่ 17 ลักษณะการเปิดรับชมของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าส่วนใหญ่รับชมเป็นบางช่วงที่สนใจ มีจำนวน 336 คน คิดเป็นร้อยละ 74.7 รองลงมาคือรับชมทุกช่วงและไม่ติดตามโฆษณา มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 และรับชมทุกช่วงและติดตามโฆษณาด้วย มีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

ระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	202	44.9
1 - 2 ปี	121	26.9
3 - 4 ปี	52	11.6
มากกว่า 5 ปี	75	16.7
รวม	450	100.0

จากตารางที่ 18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยติดตามรับชมมาเป็นเวลาน้อยกว่า 1 ปี มีจำนวนมากที่สุดคือ 202 คน คิดเป็นร้อยละ 44.9 รองลงมาคือ 1 - 2 ปี มีจำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 26.90 และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 3 - 4 ปี มีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของละครโทรทัศน์

ประเภทของละครโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
รักระจุ่มระจิม	96	21.3
ตลก	183	40.7
ชีวิต	49	10.9
อื่น ๆ	122	27.1
รวม	450	100.0

จากตารางที่ 19 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับชมละครประเภทละครตลกมากที่สุด คือ มีจำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 40.70 รองลงมาคือละครประเภทอื่น ๆ ซึ่งประกอบด้วย ละครแนวบู๊ (Action) ลี้ลับ ตื่นเต้น สืบสวนสอบสวน จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1 ละครประเภทรัก ระจุ่มระจิม จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 และละครชีวิต จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่ที่รับชม

สถานที่ที่รับชม	จำนวน	ร้อยละ
บ้านตัวเอง	424	94.2
บ้านญาติ	11	2.4
บ้านเพื่อน	2	0.4
อื่น ๆ	13	2.9
รวม	450	100.0

จากตารางที่ 20 พบว่า สถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างรับชมละครมากที่สุดคือบ้านตัวเอง มีจำนวน 424 คน คิดเป็นร้อยละ 94.2 รองลงมาคือสถานที่อื่น ๆ (หอพัก) จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 และที่น้อยที่สุดคือบ้านเพื่อน มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.40

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเหตุผลในการรับชม

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
เป็นความชอบส่วนตัว	82	18.2
เพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ	303	67.3
เพื่อมีหัวข้อในการสนทนากัน	7	1.6
เพื่อหาข้อคิดในการดำเนินชีวิต	21	4.7
อื่น ๆ	37	8.2
รวม	450	100.0

จากตารางที่ 21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเหตุผลในการรับชม คือเพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ มีจำนวนมากที่สุดคือ จำนวน 303 คน คิดเป็นร้อยละ 67.3 เหตุผลรองลงมาคือ เป็นความชอบส่วนตัว มีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 และเหตุผลที่น้อยที่สุดคือ เพื่อมีหัวข้อในการสนทนากัน มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 ส่วนเหตุผลอื่น ๆ นั้น ได้แก่ ไม่มีอะไรดูแล้ว,ว่างและเปิดไว้เป็นเพื่อน

ตอนที่ 3 การรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดง ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์

การรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ ประกอบไปด้วย 15 หัวข้อ ตามผลที่ปรากฏตามตารางที่ 22-23 ต่อไปนี้

ตารางที่ 22 การรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่	รวม
1. เป็นเรื่องของความสนุกสนาน	353 (78.4)	97 (21.6)	450 (100.0)
2. เป็นเรื่องของบุคคลที่มีปัญหาในสังคม	252 (56.0)	198 (44.0)	450 (100.0)
3. เป็นเรื่องของความผิดปกติของบุคคล	310 (68.9)	140 (31.1)	450 (100.0)
4. เป็นเรื่องของการก่อกวนทางเพศ	79 (17.6)	371 (82.4)	450 (100.0)
5. เป็นเรื่องของการเรียกร้องสิทธิมนุษยชน	181 (40.2)	269 (59.8)	450 (100.0)
6. เป็นเรื่องของการดูถูกเหยียดหยาม	117 (26.0)	333 (74.0)	450 (100.0)
7. เป็นเรื่องของการเรียกร้องความสนใจให้แก่ละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ	314 (69.8)	136 (30.2)	450 (100.0)
8. เป็นเรื่องของการแสดงความสามารถส่วนตัวของนักแสดง	324 (72.0)	126 (28.0)	450 (100.0)
9. เป็นเรื่องของการทำให้บทบาทของนักแสดงน่าสนใจมากยิ่งขึ้น	342 (76.0)	108 (24.0)	450 (100.0)
10. เป็นเรื่องของความทุกข์ทรมาน	66 (14.7)	384 (85.3)	450 (100.0)
11. เป็นเรื่องของผู้ที่ถูกล้อเลียน	148 (32.9)	302 (67.1)	450 (100.0)

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่	รวม
12. เป็นเรื่องของการเลียนแบบบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	302 (67.1)	148 (32.9)	450 (100.0)
13. เป็นเรื่องของนักแสดงในละครที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจริงๆ	152 (33.8)	298 (66.2)	450 (100.0)
14. เป็นเรื่องของการสร้างความตื่นตัวให้คนในสังคม	261 (58.0)	189 (42.0)	450 (100.0)
15. เป็นเรื่องของความสนใจโดยส่วนตัวของท่านเอง	137 (30.4)	313 (69.6)	450 (100.0)

จากตารางที่ 22 เรื่องการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในหัวข้อ 1) เป็นเรื่องของความสนุกสนาน มากที่สุด โดยมีกลุ่มตัวอย่างตอบใช่ จำนวน 353 คน คิดเป็นร้อยละ 78.4 รองลงมาในอันดับสองในหัวข้อ 9) เป็นเรื่องของการทำให้บทบาทของนักแสดงน่าสนใจมากยิ่งขึ้น โดยมีกลุ่มตัวอย่างตอบใช่ จำนวน 342 คน คิดเป็นร้อยละ 76.0 และอันดับสามในหัวข้อ 8) เป็นเรื่องของการแสดงความสามารถส่วนตัวของนักแสดง สำหรับหัวข้อ 10) เป็นเรื่องของความทุกข์ทรมานนั้น พบว่าเป็นเรื่องที่กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยจำนวนมากที่สุด โดยมีผู้ที่ตอบว่าไม่ใช่ จำนวน 384 คน คิดเป็นร้อยละ 85.3 รองลงมาในอันดับสองคือหัวข้อ 4) เป็นเรื่องของการกวดขี่ทางเพศ โดยมีผู้ที่ตอบว่าไม่ใช่ จำนวน 371 คน คิดเป็นร้อยละ 82.4 และอันดับสามคือในหัวข้อ 6) เป็นเรื่องของการดูถูกเหยียดหยาม โดยมีผู้ที่ตอบว่าไม่ใช่ จำนวน 333 คน คิดเป็นร้อยละ 74.0 ตามลำดับ

เมื่อนำคะแนนการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ ทั้ง 15 ข้อข้างต้นมารวมกันแล้วจัดกลุ่มคะแนนใหม่ เพื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ระดับการรับรู้	จำนวน	ร้อยละ
การรับรู้ต่ำ (1-5 คะแนน)	91	20.2
การรับรู้ปานกลาง (6-10 คะแนน)	308	68.4
การรับรู้มาก (11-15 คะแนน)	51	11.2
รวม	450	100.0

จากตารางที่ 23 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 308 คน คิดเป็นร้อยละ 68.4 รองลงมา คือมีการรับรู้ในระดับต่ำ จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 และมีการรับรู้ในระดับมาก จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ทศนคติต่อบทบาทของนักแสดง ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์

ทศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ ประกอบไปด้วย 15 หัวข้อ ตามผลที่ปรากฏตามตารางที่ 24 ต่อไปนี้

ตารางที่ 24 ทศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง

ทศนคติ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	รวม	ค่าเฉลี่ย
1. คิดว่าเป็นการช่วยให้ละคร โทรทัศน์มีความสนุกสนาน เพิ่มมากขึ้น	54 (12.00)	239 (53.10)	103 (22.90)	35 (7.80)	19 (4.20)	450 (100.00)	3.60 (เห็นด้วย)
2. * คิดว่าได้นำเสนอคำพูดที่ ไม่เหมาะสม	36 (8.00)	161 (35.80)	180 (40.00)	62 (13.80)	11 (2.40)	450 (100.00)	3.33 (ปานกลาง)
3. * คิดว่าได้แสดงกิริยาท่า ทางที่ไม่เหมาะสม	50 (11.10)	167 (37.10)	146 (32.40)	73 (16.20)	14 (3.10)	450 (100.00)	3.36 (ปานกลาง)
4. * คิดว่าได้แสดงพฤติ กรรมการไว้ทรงผมที่ไม่ เหมาะสม	27 (6.00)	75 (16.70)	151 (33.60)	170 (37.80)	27 (6.00)	450 (100.00)	2.78 (ปานกลาง)
5.* คิดว่าได้แสดงพฤติ กรรมการแต่งหน้าที่ไม่ เหมาะสม	44 (9.80)	94 (20.90)	147 (32.70)	131 (29.10)	34 (7.60)	450 (100.00)	2.96 (ปานกลาง)
6.* คิดว่าได้แสดงพฤติ กรรมการแต่งกายที่ไม่เหมาะ สม	65 (14.40)	151 (33.60)	126 (28.00)	87 (19.30)	21 (4.70)	450 (100.00)	3.33 (ปานกลาง)
7. จัดจำชื่อเรื่องของละคร โทรทัศน์ได้	53 (11.80)	144 (32.00)	158 (35.10)	62 (13.80)	33 (7.30)	450 (100.00)	3.27 (ปานกลาง)
8. จัดจำชื่อของนักแสดงที่ แสดงในละครโทรทัศน์ได้	45 (10.00)	132 (29.30)	160 (35.60)	70 (15.60)	43 (9.60)	450 (100.00)	3.14 (ปานกลาง)
9. จัดจำชื่อของตัวละครที่ แสดงในละครโทรทัศน์ได้	41 (9.10)	139 (30.90)	154 (34.20)	70 (15.60)	46 (10.20)	450 (100.00)	3.13 (ปานกลาง)

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ทัศนคติ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แฉ่ ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	รวม	ค่าเฉลี่ย
10.* คิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่มี ประโยชน์ต่อผู้รับชม แต่ ประการใด	45 (10.00)	61 (13.60)	155 (34.40)	141 (31.30)	48 (10.70)	450 (100.00)	2.80 (ปานกลาง)
11.* คิดว่าไม่ควรให้มีบท บาทแบบนี้ในละครโทรทัศน์	35 (7.80)	59 (13.10)	141 (31.30)	151 (33.60)	64 (14.20)	450 (100.00)	2.66 (ปานกลาง)
12.* คิดว่าเป็นการทำให้ อยากเลียนแบบตามบทบาท นักแสดงนั้นๆ	13 (2.90)	31 (6.90)	35 (7.80)	97 (21.60)	274 (60.90)	450 (100.00)	1.69 (ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง)
13.* คิดว่าเป็นการทำให้รู้สึก อยากแสดงออกในพฤติกรรม กรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศ	13 (2.90)	24 (5.30)	29 (6.40)	73 (16.20)	311 (69.10)	450 (100.00)	1.56 (ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง)
14.* คิดว่าเป็นการทำให้ สังคมได้รับผลกระทบในแง่ ร้าย	45 (10.00)	72 (16.00)	154 (34.20)	109 (24.20)	70 (15.60)	450 (100.00)	2.80 (ปานกลาง)
15. ชอบที่จะรับชมบทบาท แบบนี้	24 (5.30)	70 (15.60)	172 (38.20)	106 (23.60)	78 (17.30)	450 (100.00)	2.68 (ปานกลาง)
รวม							2.83 (ปานกลาง)

* หมายถึง ข้อความเชิงลบ

จากตารางที่ 24 พบว่า โดยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 2.83 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยที่ว่าบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์เป็นการช่วยให้ละครโทรทัศน์มีความสนุกสนานเพิ่มมากขึ้น ด้วยค่าเฉลี่ย 3.60 กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่ว่าบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์เป็นการทำให้อยากเลียนแบบตามบทบาทของนักแสดงนั้น ๆ ด้วยค่าเฉลี่ย 1.69

และ เป็นการทำให้รู้สึกอยากแสดงออกในพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศ ด้วยค่าเฉลี่ย 1.56 สำหรับในข้ออื่น ๆ นั้นพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับปานกลาง

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นของนักเรียน

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของนักเรียน ที่แสดงความคิดเห็นว่าควรให้มีบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์หรือไม่

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
ควรให้มี	298	66.2
ไม่ควรให้มี	152	33.8
รวม	450	100.0

จากตารางที่ 25 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการให้มีบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ คือมีจำนวน 298 คน คิดเป็นร้อยละ 66.2 โดยให้เหตุผลว่า บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ มีส่วนช่วยเพิ่มความสนุกสนาน/คลายเครียด/ไม่น่าเบื่อ/ตลก ทำให้ละครน่าดูน่าสนใจ/เพิ่มสีสัน/สร้างยอดขาย และทำให้สังคมยอมรับว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นเรื่องปกติ สังคมไม่ควรรังเกียจสำหรับอีก 152 คน คิดเป็นร้อยละ 33.8 มีความคิดเห็นว่าการไม่ควรให้มีบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ โดยให้เหตุผลว่าจะทำให้เกิดการเลียนแบบ/เอาอย่าง และเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี/ไม่เหมาะสม

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของนักเรียน ที่แสดงความคิดเห็นว่าบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์มีผลกระทบต่อตัวเองอย่างไร

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
- ไม่มีผลกระทบ	356	85.8
- มีผลกระทบคือไม่แน่ใจตนเองว่าเบี่ยงเบนทางเพศหรือไม่ และอยากลอง	25	6.0
- มีผลกระทบคือรู้สึกรังเกียจผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศ	18	4.3
- มีผลกระทบคือรู้สึกเห็นใจ/สงสารผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศ	16	3.9
รวม	415	100.0

จากตารางที่ 26 มีผู้ที่ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นว่าบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์มีผลกระทบต่อตัวเองอย่างไร จำนวน 415 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่าบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ไม่มีผลกระทบต่อตัวเอง จำนวน 356 คน คิดเป็นร้อยละ 85.8 รองลงมาคือคิดว่ามีผลกระทบคือทำให้ไม่แน่ใจตนเองว่าเบี่ยงเบนทางเพศหรือไม่ และอยากลองมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 ตอบว่ามีผลกระทบคือทำให้รู้สึกรังเกียจผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศ และอีก 16 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9 ตอบว่ามีผลกระทบคือทำให้รู้สึกเห็นใจ/สงสารผู้ที่พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ตอนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน อันประกอบด้วย เพศ อายุ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ อันประกอบด้วย ความถี่ในการเปิดรับชม เวลาที่ติดตามรับชม ระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง ลักษณะของการเปิดรับชม ระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม ประเภทของละครโทรทัศน์ สถานที่ที่รับชม และเหตุผลในการรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.1

H_0 = เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

H_1 = เพศ มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

ตารางที่ 27 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.1 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

เพศ	Chi-Square	D.F.	Sig.
ชาย	19.003	3	.0003
หญิง			

จากตารางที่ 27 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .0003 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือเพศ มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.2

H_0 = เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

H_1 = เพศ มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

ตารางที่ 28 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.2 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

เพศ	Chi-Square	D.F.	Sig.
ชาย	8.497	2	.0143
หญิง			

จากตารางที่ 28 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .0143 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือเพศ มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.3

H_0 = เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

H_1 = เพศ มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

ตารางที่ 29 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.3 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

เพศ	Chi-Square	D.F.	Sig.
ชาย	19.585	2	.0001
หญิง			

จากตารางที่ 29 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .0001 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือเพศ มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

สมมติฐานย่อยที่ 1.4

H_0 = เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

H_1 = เพศ มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

ตารางที่ 30 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.4 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

เพศ	Chi-Square	D.F.	Sig.
ชาย	1.632	2	.4421
หญิง			

จากตารางที่ 30 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .4421 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.5

H_0 = เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

H_1 = เพศ มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

ตารางที่ 31 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.5 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

เพศ	Chi-Square	D.F.	Sig.
ชาย	16.720	3	.0008
หญิง			

จากตารางที่ 31 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .0008 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือเพศ มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.6

H_0 = เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

H_1 = เพศ มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

ตารางที่ 32 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.6 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

เพศ	Chi-Square	D.F.	Sig.
ชาย	8.700	3	.0336
หญิง			

จากตารางที่ 32 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .0336 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือเพศ มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

สมมติฐานย่อยที่ 1.7

H_0 = เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

H_1 = เพศ มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

ตารางที่ 33 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.7 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

เพศ	Chi-Square	D.F.	Sig.
ชาย	2.895	3	.4081
หญิง			

จากตารางที่ 33 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.4081 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.8

H_0 = เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

H_1 = เพศ มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

ตารางที่ 34 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.8 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

เพศ	Chi-Square	D.F.	Sig.
ชาย	7.593	4	.1077
หญิง			

จากตารางที่ 34 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .1077 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.9

H_0 = อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

H_1 = อายุ มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

ตารางที่ 35 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.9 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

อายุ	Chi-Square	D.F.	Sig.
ต่ำกว่า 15 ปี	3.105	6	.7955
15-16 ปี			
17-18 ปี			

จากตารางที่ 35 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .7955 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคืออายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.10

H_0 = อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

H_1 = อายุ มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

ตารางที่ 36 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.10 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

อายุ	Chi-Square	D.F.	Sig.
ต่ำกว่า 15 ปี	1.475	4	.8310
15-16 ปี			
17-18 ปี			

จากตารางที่ 36 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .8310 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคืออายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.11

H_0 = อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

H_1 = อายุ มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

ตารางที่ 37 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.11 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

อายุ	Chi-Square	D.F.	Sig.
ต่ำกว่า 15 ปี	4.642	4	.3261
15-16 ปี			
17-18 ปี			

จากตารางที่ 37 พบว่า ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .3261 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคืออายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

สมมติฐานย่อยที่ 1.12

H_0 = อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

H_1 = อายุ มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

ตารางที่ 38 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.12 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

อายุ	Chi-Square	D.F.	Sig.
ต่ำกว่า 15 ปี	3.357	4	.5000
15-16 ปี			
17-18 ปี			

จากตารางที่ 38 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .5000 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคืออายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.13

H_0 = อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

H_1 = อายุ มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

ตารางที่ 39 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.13 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

อายุ	Chi-Square	D.F.	Sig.
ต่ำกว่า 15 ปี	14.936	6	.0208
15-16 ปี			
17-18 ปี			

จากตารางที่ 39 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .0208 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคืออายุ มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.14

H_0 = อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

H_1 = อายุ มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

ตารางที่ 40 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.14 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

อายุ	Chi-Square	D.F.	Sig.
ต่ำกว่า 15 ปี	4.242	6	.6440
15-16 ปี			
17-18 ปี			

จากตารางที่ 40 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .6440 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคืออายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

สมมติฐานย่อยที่ 1.15

H_0 = อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

H_1 = อายุ มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

ตารางที่ 41 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.15 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

อายุ	Chi-Square	D.F.	Sig.
ต่ำกว่า 15 ปี	3.014	6	.8071
15-16 ปี			
17-18 ปี			

จากตารางที่ 41 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .8071 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคืออายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.16

H_0 = อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

H_1 = อายุ มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

ตารางที่ 42 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.16 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

อายุ	Chi-Square	D.F.	Sig.
ต่ำกว่า 15 ปี	3.126	6	.9262
15-16 ปี			
17-18 ปี			

จากตารางที่ 42 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .9262 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคืออายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.17

H_0 = ประเภทโรงเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

H_1 = ประเภทโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

ตารางที่ 43 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.17 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ประเภทโรงเรียน	Chi-Square	D.F.	Sig.
ร.ร.ชายล้วน	18.521	6	.0051
ร.ร.หญิงล้วน			
ร.ร.สหศึกษา			

จากตารางที่ 43 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .0051 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือประเภทโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.18

H_0 = ประเภทโรงเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

H_1 = ประเภทโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

ตารางที่ 44 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.18 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ประเภทโรงเรียน	Chi-Square	D.F.	Sig.
ร.ร.ชายล้วน	19.253	4	.0007
ร.ร.หญิงล้วน			
ร.ร.สหศึกษา			

จากตารางที่ 44 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .0007 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือประเภทโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.19

H_0 = ประเภทโรงเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

H_1 = ประเภทโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

ตารางที่ 45 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.19 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ประเภทโรงเรียน	Chi-Square	D.F.	Sig.
ร.ร.ชายล้วน	22.142	4	.0002
ร.ร.หญิงล้วน			
ร.ร.สหศึกษา			

จากตารางที่ 45 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .0002 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือประเภทโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

สมมติฐานย่อยที่ 1.20

H_0 = ประเภทโรงเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

H_1 = ประเภทโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

ตารางที่ 46 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.20 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ประเภทโรงเรียน	Chi-Square	D.F.	Sig.
ร.ร.ชายล้วน	5.150	4	.2722
ร.ร.หญิงล้วน			
ร.ร.สหศึกษา			

จากตารางที่ 46 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .2722 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือประเภทโรงเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.21

H_0 = ประเภทโรงเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

H_1 = ประเภทโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

ตารางที่ 47 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.21 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ประเภทโรงเรียน	Chi-Square	D.F.	Sig.
ร.ร.ชายล้วน	11.612	6	.0712
ร.ร.หญิงล้วน			
ร.ร.สหศึกษา			

จากตารางที่ 47 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .0712 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือประเภทโรงเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.22

H_0 = ประเภทโรงเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

H_1 = ประเภทโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

ตารางที่ 48 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.22 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ประเภทโรงเรียน	Chi-Square	D.F.	Sig.
ร.ร.ชายล้วน	6.187	6	.4025
ร.ร.หญิงล้วน			
ร.ร.สหศึกษา			

จากตารางที่ 48 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .4025 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือประเภทโรงเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

สมมติฐานย่อยที่ 1.23

H_0 = ประเภทโรงเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

H_1 = ประเภทโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

ตารางที่ 49 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.23 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ประเภทโรงเรียน	Chi-Square	D.F.	Sig.
ร.ร.ชายล้วน	10.305	2	.0058
ร.ร.หญิงล้วน			
ร.ร.สหศึกษา			

จากตารางที่ 49 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .0058 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือประเภทโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.24

H_0 = ประเภทโรงเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

H_1 = ประเภทโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

ตารางที่ 50 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.24 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ประเภทโรงเรียน	Chi-Square	D.F.	Sig.
ร.ร.ชายล้วน	15.551	6	.0164
ร.ร.หญิงล้วน			
ร.ร.สหศึกษา			

จากตารางที่ 50 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .0164 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือประเภทโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.25

H_0 = ลักษณะการพักอาศัย ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

H_1 = ลักษณะการพักอาศัย มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

ตารางที่ 51 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.25 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ลักษณะการพักอาศัย	Chi-Square	D.F.	Sig.
อยู่คนเดียว/เพื่อน ๆ /รุ่นพี่	18.885	9	.0262
อยู่กับบิดา/มารดา			
อยู่กับบิดาและมารดา			
อยู่กับญาติ			

จากตารางที่ 51 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .0262 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือลักษณะการพักอาศัย มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.26

H_0 = ลักษณะการพักอาศัย ไม่มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

H_1 = ลักษณะการพักอาศัย มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

ตารางที่ 52 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.26 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ลักษณะการพักอาศัย	Chi-Square	D.F.	Sig.
อยู่คนเดียว/เพื่อน ๆ / รุ่งพี	2.730	6	.8418
อยู่กับบิดา/มารดา			
อยู่กับบิดาและมารดา			
อยู่กับญาติ			

จากตารางที่ 52 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .8418 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือลักษณะการพักอาศัย ไม่มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.27

H_0 = ลักษณะการพักอาศัย ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

H_1 = ลักษณะการพักอาศัย มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

ตารางที่ 53 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.27 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ลักษณะการพักอาศัย	Chi-Square	D.F.	Sig.
อยู่คนเดียว/เพื่อน ๆ / รุ่่นพี	7.414	6	.2842
อยู่กับบิดา/มารดา			
อยู่กับบิดาและมารดา			
อยู่กับญาติ			

จากตารางที่ 53 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .2842 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือลักษณะการพักอาศัย ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

สมมติฐานย่อยที่ 1.28

H_0 = ลักษณะการพักอาศัย ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

H_1 = ลักษณะการพักอาศัย มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

ตารางที่ 54 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.28 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ลักษณะการพักอาศัย	Chi-Square	D.F.	Sig.
อยู่คนเดียว/เพื่อน ๆ / รุ่่นพี	4.274	6	.6396
อยู่กับบิดา/มารดา			
อยู่กับบิดาและมารดา			
อยู่กับญาติ			

จากตารางที่ 54 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .6396 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือลักษณะการพักอาศัย ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.29

H_0 = ลักษณะการพักอาศัย ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

H_1 = ลักษณะการพักอาศัย มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

ตารางที่ 55 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.29 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ลักษณะการพักอาศัย	Chi-Square	D.F.	Sig.
อยู่คนเดียว/เพื่อน ๆ /รุ่นพี่	6.934	9	.6439
อยู่กับบิดา/มารดา			
อยู่กับบิดาและมารดา			
อยู่กับญาติ			

จากตารางที่ 55 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .6439 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือลักษณะการพักอาศัย ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.30

H_0 = ลักษณะการพักอาศัย ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

H_1 = ลักษณะการพักอาศัย มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

ตารางที่ 56 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.30 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ลักษณะการพักอาศัย	Chi-Square	D.F.	Sig.
อยู่คนเดียว/เพื่อน ๆ /รุ่นพี่	7.164	9	.6200
อยู่กับบิดา/มารดา			
อยู่กับบิดาและมารดา			
อยู่กับญาติ			

จากตารางที่ 56 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .6200 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือลักษณะการพักอาศัย ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

สมมติฐานย่อยที่ 1.31

H_0 = ลักษณะการพักอาศัย ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

H_1 = ลักษณะการพักอาศัย มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

ตารางที่ 57 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.31 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ลักษณะการพักอาศัย	Chi-Square	D.F.	Sig.
อยู่คนเดียว/เพื่อน ๆ / รุ่่นพี	54.231	3	.000
อยู่กับบิดา/มารดา			
อยู่กับบิดาและมารดา			
อยู่กับญาติ			

จากตารางที่ 57 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .0000 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือลักษณะการพักอาศัย มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.32

H_0 = ลักษณะการพักอาศัย ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

H_1 = ลักษณะการพักอาศัย มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

ตารางที่ 58 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.32 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ลักษณะการพักอาศัย	Chi-Square	D.F.	Sig.
อยู่คนเดียว/เพื่อน ๆ / รุ่่นพี	4.041	9	.9087
อยู่กับบิดา/มารดา			
อยู่กับบิดาและมารดา			
อยู่กับญาติ			

จากตารางที่ 58 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .9087 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือลักษณะการพักอาศัย ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.33

H_0 = สถานภาพของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

H_1 = สถานภาพของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

ตารางที่ 59 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.33 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

สถานภาพของบิดามารดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
อยู่ด้วยกัน	8.394	6	.2106
แยกกันอยู่			
บิดา/มารดาเสียชีวิต			

จากตารางที่ 59 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .2106 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือสถานภาพของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.34

H_0 = สถานภาพของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

H_1 = สถานภาพของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

ตารางที่ 60 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.34 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

สถานภาพของบิดามารดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
อยู่ด้วยกัน	10.409	4	.0341
แยกกันอยู่			
บิดา/มารดาเสียชีวิต			

จากตารางที่ 60 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .0341 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือสถานภาพของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.35

H_0 = สถานภาพของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

H_1 = สถานภาพของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

ตารางที่ 61 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.35 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

สถานภาพของบิดามารดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
อยู่ด้วยกัน	9.862	4	.0428
แยกกันอยู่			
บิดา/มารดาเสียชีวิต			

จากตารางที่ 61 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .0428 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือสถานภาพของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

สมมติฐานย่อยที่ 1.36

H_0 = สถานภาพของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

H_1 = สถานภาพของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

ตารางที่ 62 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.36 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

สถานภาพของบิดามารดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
อยู่ด้วยกัน	2.273	4	.6856
แยกกันอยู่			
บิดา/มารดาเสียชีวิต			

จากตารางที่ 62 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .6856 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือสถานภาพของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.37

H_0 = สถานภาพของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

H_1 = สถานภาพของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

ตารางที่ 63 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.37 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

สถานภาพของบิดามารดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
อยู่ด้วยกัน	20.564	6	.0022
แยกกันอยู่			
บิดา/มารดาเสียชีวิต			

จากตารางที่ 63 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .0022 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือสถานภาพของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.38

H_0 = สถานภาพของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

H_1 = สถานภาพของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

ตารางที่ 64 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.38 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

สถานภาพของบิดามารดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
อยู่ด้วยกัน	3.357	6	.7629
แยกกันอยู่			
บิดา/มารดาเสียชีวิต			

จากตารางที่ 64 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .7629 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือสถานภาพของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

สมมติฐานย่อยที่ 1.39

H_0 = สถานภาพของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

H_1 = สถานภาพของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

ตารางที่ 65 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.39 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

สถานภาพของบิดามารดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
อยู่ด้วยกัน	2.906	2	.2338
แยกกันอยู่			
บิดา/มารดาเสียชีวิต			

จากตารางที่ 65 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .2338 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือสถานภาพของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.40

H_0 = สถานภาพของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

H_1 = สถานภาพของบิดามารดา ความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

ตารางที่ 66 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.40 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

สถานภาพของบิดามารดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
อยู่ด้วยกัน	2.514	6	.8669
แยกกันอยู่			
บิดา/มารดาเสียชีวิต			

จากตารางที่ 66 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .8669 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือสถานภาพของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.41

H_0 = ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

H_1 = ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

ตารางที่ 67 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.41 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ความสนิทสนม	Chi-Square	D.F.	Sig.
บิดา	6.202	9	.7195
มารดา			
ทั้งบิดาและมารดา			
ไม่ทั้งบิดาและมารดา			

จากตารางที่ 67 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .7195 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.42

H_0 = ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

H_1 = ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

ตารางที่ 68 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.42 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ความสนิทสนม	Chi-Square	D.F.	Sig.
บิดา	2.776	6	.8364
มารดา			
ทั้งบิดาและมารดา			
ไม่ทั้งบิดาและมารดา			

จากตารางที่ 68 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .8364 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.43

H_0 = ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

H_1 = ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

ตารางที่ 69 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.43 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ความสนิทสนม	Chi-Square	D.F.	Sig.
บิดา	13.224	6	.0393
มารดา			
ทั้งบิดาและมารดา			
ไม่ทั้งบิดาและมารดา			

จากตารางที่ 69 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .0393 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

สมมติฐานย่อยที่ 1.44

H_0 = ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

H_1 = ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

ตารางที่ 70 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.44 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ความสนิทสนม	Chi-Square	D.F.	Sig.
บิดา	5.275	6	.5091
มารดา			
ทั้งบิดาและมารดา			
ไม่ทั้งบิดาและมารดา			

จากตารางที่ 70 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .5091 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.45

H_0 = ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

H_1 = ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

ตารางที่ 71 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.45 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ความสนิทสนม	Chi-Square	D.F.	Sig.
บิดา	13.904	9	.1258
มารดา			
ทั้งบิดาและมารดา			
ไม่ทั้งบิดาและมารดา			

จากตารางที่ 71 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .1258 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.46

H_0 = ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

H_1 = ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

ตารางที่ 72 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.46 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ความสนิทสนม	Chi-Square	D.F.	Sig.
บิดา	11.770	9	.2265
มารดา			
ทั้งบิดาและมารดา			
ไม่ทั้งบิดาและมารดา			

จากตารางที่ 72 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .2265 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

สมมติฐานย่อยที่ 1.47

H_0 = ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

H_1 = ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

ตารางที่ 73 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.47 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ความสนิทสนม	Chi-Square	D.F.	Sig.
บิดา	0.126	3	.9885
มารดา			
ทั้งบิดาและมารดา			
ไม่ทั้งบิดาและมารดา			

จากตารางที่ 73 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .9885 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.48

H_0 = ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลการรับชม

H_1 = ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับเหตุผลการรับชม

ตารางที่ 74 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.48 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ความสัมพันธ์	Chi-Square	D.F.	Sig.
บิดา	13.052	9	.1602
มารดา			
ทั้งบิดาและมารดา			
ไม่ทั้งบิดาและมารดา			

จากตารางที่ 74 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .1602 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.49

H_0 = ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

H_1 = ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

ตารางที่ 75 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.49 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน	Chi-Square	D.F.	Sig.
บิดา	3.379	9	.9473
มารดา			
ทั้งบิดาและมารดา			
ไม่ทั้งบิดาและมารดา			

จากตารางที่ 75 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .9473 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.50

H_0 = ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

H_1 = ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

ตารางที่ 76 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.50 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน	Chi-Square	D.F.	Sig.
บิดา	9.709	6	.1374
มารดา			
ทั้งบิดาและมารดา			
ไม่ทั้งบิดาและมารดา			

จากตารางที่ 76 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .1374 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.51

H_0 = ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

H_1 = ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

ตารางที่ 77 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.51 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน	Chi-Square	D.F.	Sig.
บิดา	13.194	6	.0401
มารดา			
ทั้งบิดาและมารดา			
ไม่ทั้งบิดาและมารดา			

จากตารางที่ 77 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .0401 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือผู้ที่ เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

สมมติฐานย่อยที่ 1.52

H_0 = ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

H_1 = ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

ตารางที่ 78 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.52 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน	Chi-Square	D.F.	Sig.
บิดา	13.505	6	.0357
มารดา			
ทั้งบิดาและมารดา			
ไม่ทั้งบิดาและมารดา			

จากตารางที่ 78 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .0357 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือผู้ที่ เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.53

H_0 = ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

H_1 = ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

ตารางที่ 79 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.53 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน	Chi-Square	D.F.	Sig.
บิดา	5.446	9	.7938
มารดา			
ทั้งบิดาและมารดา			
ไม่ทั้งบิดาและมารดา			

จากตารางที่ 79 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .7938 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.54

H_0 = ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

H_1 = ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

ตารางที่ 80 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.54 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน	Chi-Square	D.F.	Sig.
บิดา	13.362	9	.1469
มารดา			
ทั้งบิดาและมารดา			
ไม่ทั้งบิดาและมารดา			

จากตารางที่ 80 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .1469 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

สมมติฐานย่อยที่ 1.55

H_0 = ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

H_1 = ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

ตารางที่ 81 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.55 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน	Chi-Square	D.F.	Sig.
บิดา	5.014	3	.1707
มารดา			
ทั้งบิดาและมารดา			
ไม่ทั้งบิดาและมารดา			

จากตารางที่ 81 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .1707 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.56

H_0 = ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

H_1 = ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

ตารางที่ 82 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.56 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน	Chi-Square	D.F.	Sig.
บิดา	10.326	9	.3247
มารดา			
ทั้งบิดาและมารดา			
ไม่ทั้งบิดาและมารดา			

จากตารางที่ 82 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .3247 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือผู้ที่ เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.57

H_0 = ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

H_1 = ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

ตารางที่ 83 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.57 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	Chi-Square	D.F.	Sig.
ต่ำกว่า 50 บาท	15.441	6	.0171
50-150 บาท			
151 บาท ขึ้นไป			

จากตารางที่ 83 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .0171 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.58

H_0 = ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

H_1 = ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

ตารางที่ 84 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.58 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	Chi-Square	D.F.	Sig.
ต่ำกว่า 50 บาท	9.741	4	7.027
50-150 บาท			
151 บาท ขึ้นไป			

จากตารางที่ 84 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 7.027 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.59

H_0 = ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

H_1 = ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

ตารางที่ 85 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.59 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	Chi-Square	D.F.	Sig.
ต่ำกว่า 50 บาท	11.373	4	.0227
50-150 บาท			
151 บาท ขึ้นไป			

จากตารางที่ 85 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .0227 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

สมมติฐานย่อยที่ 1.60

H_0 = ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

H_1 = ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

ตารางที่ 86 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.60 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	Chi-Square	D.F.	Sig.
ต่ำกว่า 50 บาท	7.144	4	.1284
50-150 บาท			
151 บาท ขึ้นไป			

จากตารางที่ 86 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .1284 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.61

H_0 = ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

H_1 = ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

ตารางที่ 87 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.61 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	Chi-Square	D.F.	Sig.
ต่ำกว่า 50 บาท	2.034	6	.9165
50-150 บาท			
151 บาท ขึ้นไป			

จากตารางที่ 87 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .9195 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.62

H_0 = ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

H_1 = ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

ตารางที่ 88 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.62 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	Chi-Square	D.F.	Sig.
ต่ำกว่า 50 บาท	17.103	6	.0089
50-150 บาท			
151 บาท ขึ้นไป			

จากตารางที่ 88 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .0089 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

สมมติฐานย่อยที่ 1.63

H_0 = ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

H_1 = ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

ตารางที่ 89 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.63 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	Chi-Square	D.F.	Sig.
ต่ำกว่า 50 บาท	4.369	2	.1125
50-150 บาท			
151 บาท ขึ้นไป			

จากตารางที่ 89 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .1125 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.64

H_0 = ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

H_1 = ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

ตารางที่ 90 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.64 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	Chi-Square	D.F.	Sig.
ต่ำกว่า 50 บาท	12.457	6	.0525
50-150 บาท			
151 บาท ขึ้นไป			

จากตารางที่ 90 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .0525 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.65

H_0 = อาชีพของบิดา ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

H_1 = อาชีพของบิดา มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

ตารางที่ 91 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.65 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

อาชีพของบิดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	7.007	9	.6363
พนักงานบริษัทเอกชน			
ประกอบธุรกิจส่วนตัว			
อื่น ๆ			

จากตารางที่ 91 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.6363 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคืออาชีพของบิดา ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.66

H_0 = อาชีพของบิดา ไม่มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

H_1 = อาชีพของบิดา มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

ตารางที่ 92 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.66 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

อาชีพของบิดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	16.033	6	.0136
พนักงานบริษัทเอกชน			
ประกอบธุรกิจส่วนตัว			
อื่น ๆ			

จากตารางที่ 92 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.0136 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคืออาชีพของบิดา มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.67

H_0 = อาชีพของบิดา ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

H_1 = อาชีพของบิดา มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

ตารางที่ 93 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.67 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

อาชีพของบิดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10.890	6	.0918
พนักงานบริษัทเอกชน			
ประกอบธุรกิจส่วนตัว			
อื่น ๆ			

จากตารางที่ 93 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.0918 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ H_0 = อาชีพของบิดา ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

สมมติฐานย่อยที่ 1.68

H_0 = อาชีพของบิดา ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

H_1 = อาชีพของบิดา มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

ตารางที่ 94 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.68 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

อาชีพของบิดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4.877	6	.5596
พนักงานบริษัทเอกชน			
ประกอบธุรกิจส่วนตัว			
อื่น ๆ			

จากตารางที่ 94 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.5596 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคืออาชีพของบิดา ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.69

H_0 = อาชีพของบิดา ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

H_1 = อาชีพของบิดา มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

ตารางที่ 95 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.69 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

อาชีพของบิดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	7.938	9	.5404
พนักงานบริษัทเอกชน			
ประกอบธุรกิจส่วนตัว			
อื่น ๆ			

จากตารางที่ 95 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.5404 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคืออาชีพของบิดา ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.70

H_0 = อาชีพของบิดา ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

H_1 = อาชีพของบิดา มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

ตารางที่ 96 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.70 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

อาชีพของบิดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	6.570	9	.6817
พนักงานบริษัทเอกชน			
ประกอบธุรกิจส่วนตัว			
อื่น ๆ			

จากตารางที่ 96 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.6817 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคืออาชีพของบิดา ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

สมมติฐานย่อยที่ 1.71

H_0 = อาชีพของบิดา ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

H_1 = อาชีพของบิดา มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

ตารางที่ 97 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.71 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

อาชีพของบิดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5.342	3	.1483
พนักงานบริษัทเอกชน			
ประกอบธุรกิจส่วนตัว			
อื่น ๆ			

จากตารางที่ 97 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.1483 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคืออาชีพของบิดา ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.72

H_0 = อาชีพของบิดา ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

H_1 = อาชีพของบิดา มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

ตารางที่ 98 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.72 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

อาชีพของบิดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10.217	9	.3332
พนักงานบริษัทเอกชน			
ประกอบธุรกิจส่วนตัว			
อื่น ๆ			

จากตารางที่ 98 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.3332 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคืออาชีพของบิดา ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลการรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.73

H_0 = อาชีพของมารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

H_1 = อาชีพของมารดา มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

ตารางที่ 99 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.73 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

อาชีพของมารดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5.115	9	.8241
พนักงานบริษัทเอกชน			
ประกอบธุรกิจส่วนตัว			
อื่น ๆ			

จากตารางที่ 99 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.8241 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคืออาชีพของมารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.74

H_0 = อาชีพของมารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

H_1 = อาชีพของมารดา มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

ตารางที่ 100 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.74 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

อาชีพของมารดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8.625	6	.1957
พนักงานบริษัทเอกชน			
ประกอบธุรกิจส่วนตัว			
อื่น ๆ			

จากตารางที่ 100 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.1957 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคืออาชีพของมารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.75

H_0 = อาชีพของมารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

H_1 = อาชีพของมารดา มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

ตารางที่ 101 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.75 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

อาชีพของมารดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8.784	6	.1861
พนักงานบริษัทเอกชน			
ประกอบธุรกิจส่วนตัว			
อื่น ๆ			

จากตารางที่ 101 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.1861 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคืออาชีพของมารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

สมมติฐานย่อยที่ 1.76

H_0 = อาชีพของมารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

H_1 = อาชีพของมารดา มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

ตารางที่ 102 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.76 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

อาชีพของมารดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5.959	6	.4277
พนักงานบริษัทเอกชน			
ประกอบธุรกิจส่วนตัว			
อื่น ๆ			

จากตารางที่ 102 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.4277 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคืออาชีพของมารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.77

H_0 = อาชีพของมารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

H_1 = อาชีพของมารดา มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

ตารางที่ 103 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.77 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

อาชีพของมารดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11.396	9	.2495
พนักงานบริษัทเอกชน			
ประกอบธุรกิจส่วนตัว			
อื่น ๆ			

จากตารางที่ 103 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .2495 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคืออาชีพของมารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.78

H_0 = อาชีพของมารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

H_1 = อาชีพของมารดา มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

ตารางที่ 104 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.78 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

อาชีพของมารดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10.914	9	.2816
พนักงานบริษัทเอกชน			
ประกอบธุรกิจส่วนตัว			
อื่น ๆ			

จากตารางที่ 104 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .2816 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคืออาชีพของมารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

สมมติฐานย่อยที่ 1.79

H_0 = อาชีพของมารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

H_1 = อาชีพของมารดา มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

ตารางที่ 105 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.79 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

อาชีพของมารดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.053	3	.3835
พนักงานบริษัทเอกชน			
ประกอบธุรกิจส่วนตัว			
อื่น ๆ			

จากตารางที่ 105 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .3835 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคืออาชีพของมารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.80

H_0 = อาชีพของมารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

H_1 = อาชีพของมารดา มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

ตารางที่ 106 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.80 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

อาชีพของมารดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	9.118	9	.4264
พนักงานบริษัทเอกชน			
ประกอบธุรกิจส่วนตัว			
อื่น ๆ			

จากตารางที่ 106 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ .4264 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคืออาชีพของมารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.81

H_0 = รายได้ของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

H_1 = รายได้ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

ตารางที่ 107 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.81 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

รายได้ของบิดามารดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
ต่ำกว่า 10,000 บาท	9.122	12	0.6924
10,000 – 20,000 บาท			
20,001 – 30,000 บาท			
30,001 – 40,000 บาท			
40,000 บาทขึ้นไป			

จากตารางที่ 107 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.6924 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือรายได้ของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.82

H_0 = รายได้ของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

H_1 = รายได้ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

ตารางที่ 108 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.82 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

รายได้ของบิดามารดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
ต่ำกว่า 10,000 บาท	11.062	8	0.1982
10,000 – 20,000 บาท			
20,001 – 30,000 บาท			
30,001 – 40,000 บาท			
40,000 บาทขึ้นไป			

จากตารางที่ 108 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.1982 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือรายได้ของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.83

H_0 = รายได้ของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

H_1 = รายได้ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

ตารางที่ 109 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.83 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

รายได้ของบิดามารดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
ต่ำกว่า 10,000 บาท	19.840	8	0.0110
10,000 – 20,000 บาท			
20,001 – 30,000 บาท			
30,001 – 40,000 บาท			
40,000 บาทขึ้นไป			

จากตารางที่ 109 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.0110 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือรายได้ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง

สมมติฐานย่อยที่ 1.84

H_0 = รายได้ของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

H_1 = รายได้ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

ตารางที่ 110 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.84 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

รายได้ของบิดามารดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
ต่ำกว่า 10,000 บาท	4.473	8	0.8121
10,000 – 20,000 บาท			
20,001 – 30,000 บาท			
30,001 – 40,000 บาท			
40,000 บาทขึ้นไป			

จากตารางที่ 110 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.8121 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือรายได้ของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.85

H_0 = รายได้ของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

H_1 = รายได้ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

ตารางที่ 111 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.85 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

รายได้ของบิดามารดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
ต่ำกว่า 10,000 บาท	16.061	12	0.1885
10,000 – 20,000 บาท			
20,001 – 30,000 บาท			
30,001 – 40,000 บาท			
40,000 บาทขึ้นไป			

จากตารางที่ 111 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.1885 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือรายได้ของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.86

H_0 = รายได้ของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

H_1 = รายได้ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

ตารางที่ 112 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.86 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

รายได้ของบิดามารดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
ต่ำกว่า 10,000 บาท	12.335	12	0.4191
10,000 – 20,000 บาท			
20,001 – 30,000 บาท			
30,001 – 40,000 บาท			
40,000 บาทขึ้นไป			

จากตารางที่ 112 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.4191 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือรายได้ของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์

สมมติฐานย่อยที่ 1.87

H_0 = รายได้ของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

H_1 = รายได้ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

ตารางที่ 113 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.87 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

รายได้ของบิดามารดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
ต่ำกว่า 10,000 บาท	7.2701	4	0.1223
10,000 – 20,000 บาท			
20,001 – 30,000 บาท			
30,001 – 40,000 บาท			
40,000 บาทขึ้นไป			

จากตารางที่ 113 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.1223 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือรายได้ของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชม

สมมติฐานย่อยที่ 1.88

H_0 = รายได้ของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

H_1 = รายได้ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชม

ตารางที่ 114 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.88 โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)

รายได้ของบิดามารดา	Chi-Square	D.F.	Sig.
ต่ำกว่า 10,000 บาท	15.124	12	0.2347
10,000 – 20,000 บาท			
20,001 – 30,000 บาท			
30,001 – 40,000 บาท			
40,000 บาทขึ้นไป			

จากตารางที่ 114 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.2347 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือรายได้ของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลการรับชม

สมมติฐานข้อที่ 2 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มี เพศ อายุ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.1

H_0 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศ ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศ ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 115 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.1 โดยใช้สถิติ t-test

เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ชาย	7.50	2.66	0.79	0.428
หญิง	7.53	2.26		
รวม	7.41	2.47		

จากตารางที่ 115 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.428 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศ ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.2

H_0 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอายุ ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอายุ ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 116 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.2 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

อายุ	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 15 ปี	7.95	3.27	1.03	0.356
15 - 16 ปี	7.38	2.39		
17 - 18 ปี	7.33	2.34		
รวม	7.41	2.47		

จากตารางที่ 116 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.356 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอายุ ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.3

H_0 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนต่างประเภทกัน จะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนต่างประเภทกัน จะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 117 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.3 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ประเภทโรงเรียน	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
โรงเรียนชายล้วน	7.81	2.63	5.59	0.004
โรงเรียนหญิงล้วน	7.73	2.14		
โรงเรียนสหศึกษา	7.00	2.49		
รวม	7.41	2.47		

จากตารางที่ 117 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.004 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนต่างประเภทกัน จะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานย่อยที่ 2.4

H_0 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะการพักอาศัย ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะการพักอาศัย ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 118 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.4 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

อาศัยอยู่กับ	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
อยู่คนเดียว/เพื่อน ๆ / รุ่่นพี่	7.55	2.67	0.24	0.782
อยู่กับบิดาหรือมารดา	7.45	2.70		
อยู่กับบิดาและมารดา	7.28	2.43		
อยู่กับญาติ	7.46	2.54		
รวม	7.41	2.47		

จากตารางที่ 118 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.782 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะการพักอาศัย ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.5

H_0 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีสถานภาพของบิดามารดา ที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีสถานภาพของบิดามารดา ที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 119 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.5 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

สถานภาพของบิดามารดา	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
อยู่ด้วยกัน	7.39	2.45	0.13	0.873
แยกกันอยู่	7.60	2.53		
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	7.40	2.66		
รวม	7.41	2.47		

จากตารางที่ 119 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.873 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีสถานภาพของบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.6

H_0 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 120 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.6 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
บิดา	7.85	1.87	0.43	0.727
มารดา	7.48	2.69		
ทั้งบิดาและมารดา	7.34	2.45		
ไม่ทั้งบิดาและมารดา	7.76	1.71		
รวม	7.41	2.47		

จากตารางที่ 120 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.727 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.7

H_0 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 121 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.7 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
บิดา	7.64	2.68	0.44	0.718
มารดา	7.31	2.75		
ทั้งบิดาและมารดา	7.35	2.36		
ไม่ทั้งบิดาและมารดา	7.75	2.43		
รวม	7.41	2.47		

จากตารางที่ 121 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.718 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.8

H_0 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน ที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน ที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 122 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.8 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 50 บาท	7.79	2.72	2.67	0.070
50 - 150 บาท	7.28	2.42		
151 บาทขึ้นไป	8.05	2.55		
รวม	7.41	2.47		

จากตารางที่ 122 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.070 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน ที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.9

H_0 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอาชีพของบิดา ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอาชีพของบิดา ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 123 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.9 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

อาชีพของบิดา	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	7.62	2.55	0.70	0.548
พนักงานบริษัทเอกชน	7.59	2.46		
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	7.29	2.39		
อื่น ๆ	7.21	2.56		
รวม	7.41	2.47		

จากตารางที่ 123 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.548 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอาชีพของบิดา ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.10

H_0 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอาชีพของมารดา ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอาชีพของมารดา ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 124 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.10 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

อาชีพของมารดา	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	7.56	2.42	1.00	0.388
พนักงานบริษัทเอกชน	7.89	2.31		
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	7.36	2.55		
อื่น ๆ	7.20	2.46		
รวม	7.41	2.47		

จากตารางที่ 124 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.388 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอาชีพของมารดา ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.11

H_0 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีรายได้ของบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีรายได้ของบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 125 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.11 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

รายได้ของบิดามารดา	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 10,000 บาท	7.25	2.50	1.65	0.159
10,000 – 20,000 บาท	8.03	2.83		
20,001 – 30,000 บาท	7.35	2.48		
30,001 – 40,000 บาท	7.22	1.86		
40,000 บาทขึ้นไป	7.26	2.49		
รวม	7.41	2.47		

จากตารางที่ 125 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.159 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีรายได้ของบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มี เพศ อายุ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 3.1

H_0 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศ ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศ ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 126 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.1 โดยใช้สถิติ t-test

เพศ	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
ชาย	2.76	0.43	3.94	0.000
หญิง	2.91	0.35		
รวม	2.84	0.39		

จากตารางที่ 126 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศ ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยที่นักเรียนหญิงจะมีทัศนคติที่ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากกว่านักเรียนชาย

สมมติฐานย่อยที่ 3.2

H_0 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอายุ ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอายุ ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 127 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.2 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

อายุ	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 15 ปี	2.86	0.36	0.08	0.920
15 - 16 ปี	2.83	0.41		
17 - 18 ปี	2.84	0.39		
รวม	2.84	0.39		

จากตารางที่ 127 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.920 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอายุ ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 3.3

H_0 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนต่างประเภทกัน จะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนต่างประเภทกัน จะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 128 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.3 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ประเภทโรงเรียน	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
โรงเรียนชายล้วน	2.81	0.44	9.03	0.000
โรงเรียนหญิงล้วน	2.96	0.34		
โรงเรียนสหศึกษา	2.77	0.39		
รวม	2.84	0.39		

จากตารางที่ 128 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนต่างประเภทกัน จะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานย่อยที่ 3.4

H_0 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะการพักอาศัย ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะการพักอาศัย ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 129 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.4 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

อาศัยอยู่กับ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
อยู่คนเดียว/เพื่อน ๆ / รุ่หนี	2.71	0.46	3.47	0.032
อยู่กับบิดาหรือมารดา	2.95	0.29		
อยู่กับบิดาและมารดา	2.83	0.42		
อยู่กับญาติ	2.79	0.37		
รวม	2.84	0.39		

จากตารางที่ 129 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.032 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะการพักอาศัย ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานย่อยที่ 3.5

H_0 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีสถานภาพของบิดามารดา ที่แตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีสถานภาพของบิดามารดา ที่แตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 130 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.5 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

สถานภาพของบิดามารดา	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
อยู่ด้วยกัน	2.82	0.41	1.79	0.167
แยกกันอยู่	2.93	0.34		
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	2.90	0.32		
รวม	2.84	0.39		

จากตารางที่ 130 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.167 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีสถานภาพของบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 3.6

H_0 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 131 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.6 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
บิดา	2.92	0.37	0.943	0.419
มารดา	2.87	0.40		
ทั้งบิดาและมารดา	2.81	0.39		
ไม่ทั้งบิดาและมารดา	2.87	0.53		
รวม	2.84	0.39		

จากตารางที่ 131 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.419 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 3.7

H_0 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 132 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.7 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
บิดา	2.82	0.50	0.77	0.510
มารดา	2.87	0.34		
ทั้งบิดาและมารดา	2.82	0.38		
ไม่ทั้งบิดาและมารดา	2.91	0.44		
รวม	2.84	0.39		

จากตารางที่ 132 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.510 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 3.8

H_0 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 133 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.8 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 50 บาท	2.71	0.50	1.76	0.172
50 – 150 บาท	2.85	0.38		
151 บาทขึ้นไป	2.81	0.45		
รวม	2.84	0.39		

จากตารางที่ 133 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.172 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 3.9

H_0 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอาชีพของบิดา ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอาชีพของบิดา ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 134 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.9 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

อาชีพของบิดา	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2.79	0.38	1.82	0.142
พนักงานบริษัทเอกชน	2.84	0.36		
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	2.82	0.4		
อื่น ๆ	2.92	0.35		
รวม	2.84	0.39		

จากตารางที่ 134 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.142 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอาชีพของบิดา ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 3.10

H_0 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอาชีพของมารดา ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอาชีพของมารดา ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 135 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.10 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

อาชีพของมารดา	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2.78	0.36	2.18	0.088
พนักงานบริษัทเอกชน	2.96	0.35		
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	2.82	0.40		
อื่น ๆ	2.86	0.43		
รวม	2.84	0.39		

จากตารางที่ 135 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.088 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอาชีพของมารดา ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 3.11

H_0 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีรายได้ของบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 = นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีรายได้ของบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 136 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.11 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

รายได้ของบิดามารดา	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 10,000 บาท	2.87	0.30	2.42	0.047
10,000 – 20,000 บาท	2.91	0.43		
20,001 – 30,000 บาท	2.90	0.39		
30,001 – 40,000 บาท	2.77	0.37		
40,000 บาทขึ้นไป	2.79	0.41		
รวม	2.84	0.39		

จากตารางที่ 136 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.047 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีรายได้ของบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 4 พฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ อันประกอบด้วย ความถี่ในการเปิดรับชม เวลาที่ติดตามรับชม ระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง ลักษณะของการเปิดรับชม ระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม ประเภทของละครโทรทัศน์ สถานที่ที่รับชม และเหตุผลในการรับชม ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 4.1

H_0 = ความถี่ในการเปิดรับชมที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 = ความถี่ในการเปิดรับชมที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 137 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 4.1 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับชม	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
ไม่ค่อยได้รับชม (1 – 3 วัน / เดือน)	7.58	2.57	1.23	0.296
รับชมบ้าง (4 – 6 วัน / เดือน)	7.36	2.54		
รับชมบ่อย ๘ (7 – 9 วัน / เดือน)	7.61	2.29		
รับชมบ่อยมาก (10 – 12 วัน / เดือน)	6.85	2.07		
รวม	7.41	2.47		

จากตารางที่ 137 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.296 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือความถี่ในการเปิดรับชมที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 4.2

H_0 = เวลาที่ติดตามรับชมที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 = เวลาที่ติดตามรับชมที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 138 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 4.2 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

เวลาที่ติดตามรับชม	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
ละครหลังข่าวภาคเย็น	7.92	2.45	2.51	0.081
ละครหลังข่าวภาคค่ำ	7.31	2.47		
รับชมทั้งละครหลังข่าวภาคเย็นและภาคค่ำ	7.23	2.45		
รวม	7.41	2.47		

จากตารางที่ 138 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.081 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือเวลาที่ติดตามรับชมที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 4.3

H_0 = ระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้งที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 = ระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้งที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 139 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 4.3 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
น้อยกว่า 10 นาที	7.43	2.74	0.66	0.515
10 - 20 นาที	7.62	2.54		
มากกว่า 20 นาที	7.31	2.36		
รวม	7.41	2.47		

จากตารางที่ 139 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.515 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้งที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 4.4

H_0 = ลักษณะของการเปิดรับชมที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 = ลักษณะของการเปิดรับชมที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 140 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 4.4 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ลักษณะของการเปิดรับชม	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
รับชมเป็นบางช่วงที่สนใจ	7.41	2.42	1.88	0.153
รับชมทุกช่วงและไม่ติดตามโฆษณา	7.82	2.88		
รับชมทุกช่วงและติดตามโฆษณาด้วย	6.92	2.21		
รวม	7.41	2.47		

จากตารางที่ 140 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.513 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือลักษณะของการเปิดรับชมที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 4.5

H_0 = ระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชมที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 = ระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชมที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 141 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 4.5 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
น้อยกว่า 1 ปี	7.42	2.53	0.31	0.814
1 - 2 ปี	7.56	2.41		
3 - 4 ปี	7.36	2.12		
มากกว่า 5 ปี	7.21	2.64		
รวม	7.41	2.47		

จากตารางที่ 141 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.814 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชมที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 4.6

H_0 = ประเภทของละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 = ประเภทของละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 142 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 4.6 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ประเภทของละครโทรทัศน์	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
รักระจุ่มระจิม	7.45	2.34	0.76	0.516
ตลก	7.43	2.46		
ชีวิต	7.81	2.04		
อื่น ๆ	7.19	2.72		
รวม	7.41	2.47		

จากตารางที่ 142 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.516 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือประเภทของละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 4.7

H_0 = สถานที่ที่รับชมที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 = สถานที่ที่รับชมที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 143 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 4.7 โดยใช้สถิติ t-test

สถานที่ที่รับชม	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
บ้านตัวเอง	7.37	2.47	2.45	0.117
ไม่ใช่บ้านตัวเอง	8.15	2.27		
รวม	7.41	2.47		

จากตารางที่ 143 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.117 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือสถานที่ที่รับชมที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 4.8

H_0 = เหตุผลในการรับชมที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 = เหตุผลในการรับชมที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 144 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 4.8 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

เหตุผลในการรับชม	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
• เป็นความชอบส่วนตัว	7.29	2.65	5.54	0.001
• เพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ	7.20	2.38		
• เพื่อมีหัวข้อในการสนทนากันหรือเพื่อหาข้อคิด ในการดำเนินชีวิต	8.60	2.52		
• อื่น ๆ	8.51	2.47		
รวม	7.41	2.47		

จากตารางที่ 144 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือเหตุผลในการรับชมที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 5 พฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ อันประกอบด้วย ความถี่ในการเปิดรับชม เวลาที่ติดตามรับชม ระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง ลักษณะของการเปิดรับชม ระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม ประเภทของละครโทรทัศน์ สถานที่ที่รับชม และเหตุผลในการรับชม ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 5.1

H_0 = ความถี่ในการเปิดรับชมที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 = ความถี่ในการเปิดรับชมที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 145 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 5.1 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับชม	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
ไม่ค่อยได้รับชม (1 – 3 วัน / เดือน)	2.68	0.40	11.52	0.000
รับชมบ้าง (4 – 6 วัน / เดือน)	2.86	0.39		
รับชมบ่อย (7 – 9 วัน / เดือน)	2.97	0.36		
รับชมบ่อยมาก (10 – 12 วัน / เดือน)	2.94	0.35		
รวม	2.83	0.40		

จากตารางที่ 145 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือความถี่ในการเปิดรับชมที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานย่อยที่ 5.2

H_0 = เวลาที่ติดตามรับชมที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 = เวลาที่ติดตามรับชมที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 146 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 5.2 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

เวลาที่ติดตามรับชม	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
ละครหลังข่าวภาคเย็น	2.77	0.39	1.89	0.151
ละครหลังข่าวภาคค่ำ	2.83	0.42		
รับชมทั้งละครหลังข่าวภาคเย็นและภาคค่ำ	2.88	0.36		
รวม	2.83	0.40		

จากตารางที่ 146 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.151 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือเวลาที่ติดตามรับชมที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 5.3

H_0 = ระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้งที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 = ระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้งที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 147 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 5.3 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
น้อยกว่า 10 นาที	2.64	0.41	11.744	0.000
10 - 20 นาที	2.80	0.38		
มากกว่า 20 นาที	2.90	0.39		
รวม	2.83	0.40		

จากตารางที่ 147 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้งที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานย่อยที่ 5.4

H_0 = ลักษณะของการเปิดรับชมที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 = ลักษณะของการเปิดรับชมที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 148 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 5.4 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ลักษณะของการเปิดรับชม	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
รับชมเป็นบางช่วงที่สนใจ	2.76	0.39	22.78	0.000
รับชมทุกช่วงและไม่ติดตามโฆษณา	3.03	0.30		
รับชมทุกช่วงและติดตามโฆษณาด้วย	3.06	0.38		
รวม	2.83	0.40		

จากตารางที่ 148 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือลักษณะของการเปิดรับชมที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานย่อยที่ 5.5

H_0 = ระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชมที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 = ระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชมที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 149 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 5.5 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
น้อยกว่า 1 ปี	2.74	0.40	7.08	0.000
1 - 2 ปี	2.90	0.38		
3 - 4 ปี	2.86	0.36		
มากกว่า 5 ปี	2.96	0.39		
รวม	2.83	0.40		

จากตารางที่ 149 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชมที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานย่อยที่ 5.6

H_0 = ประเภทของละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 = ประเภทของละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 150 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 5.6 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ประเภทของละครโทรทัศน์	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
รักกระจุมกระจิม	2.90	0.36	2.63	0.049
ตลก	2.78	0.38		
ชีวิต	2.91	0.42		
อื่น ๆ	2.84	0.44		
รวม	2.83	0.40		

จากตารางที่ 150 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.049 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือประเภทของละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานย่อยที่ 5.7

H_0 = สถานที่ที่รับชมที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 = สถานที่ที่รับชมที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 151 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 5.7 โดยใช้สถิติ t-test

สถานที่ที่รับชม	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
บ้านตัวเอง	2.84	0.40	0.73	0.391
ไม่ใช่บ้านตัวเอง	2.77	0.36		
รวม	2.83	0.40		

จากตารางที่ 151 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.391 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือสถานที่ที่รับชมที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 5.8

H_0 = เหตุผลในการรับชมที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 = เหตุผลในการรับชมที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 152 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 5.8 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

เหตุผล	$\bar{x}$	S.D.	F	Sig.
เป็นความชอบส่วนตัว	2.93	0.44	2.16	0.091
เพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ	2.81	0.38		
เพื่อมีหัวข้อในการสนทนากันหรือเพื่อหา ข้อคิดในการดำเนินชีวิต	2.86	0.44		
อื่น ๆ	2.78	0.40		
รวม	2.83	0.40		

จากตารางที่ 152 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.091 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือเหตุผลในการรับชมที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 6 การรับรู้ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ที่มีต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 = การรับรู้ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ที่มีต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร

H_1 = การรับรู้ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ที่มีต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 153 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6 โดยใช้สถิติ Pearson Correlation

	ทัศนคติ
การรับรู้	$r = 0.1115$ (Sig.=0.018)

จากตารางที่ 153 ในการทดสอบปรากฏผลว่า ค่า Sig. ที่ได้คือ 0.018 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือการรับรู้ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ที่มีต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเมื่อพิจารณาค่า $r = 0.1115$ ซึ่งมีค่าเป็นบวก แสดงว่าความสัมพันธ์เป็นเชิงบวก จึงสรุปได้ว่าเมื่อนักเรียนมีการรับรู้ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์มากขึ้น ก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์มากขึ้น

ตอนที่ 7 ผลการสัมภาษณ์เจาะลึก

การสัมภาษณ์เจาะลึก (Indepth Interview) ผู้วิจัยกำหนดประชากรกลุ่มเป้าหมาย 3 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มอาจารย์แนะแนว จำนวน 6 คน
2. กลุ่มจิตแพทย์ จำนวน 2 คน
3. กลุ่มผู้ที่อยู่ในวงการบันเทิง จำนวน 12 คน ซึ่งประกอบด้วย
  - 3.1 ผู้จัดการละคร จำนวน 3 คน
  - 3.2 ผู้กำกับการแสดง จำนวน 2 คน
  - 3.3 ผู้เขียนบทละคร จำนวน 2 คน
  - 3.4 นักแสดง จำนวน 5 คน
4. กลุ่มผู้ที่ส่งเสริมและตรวจสอบรายการโทรทัศน์ จำนวน 1 คน
5. กลุ่มผู้ที่ควบคุมกำกับดูแลการเผยแพร่รายการวิทยุโทรทัศน์ จำนวน 1 คน

ผลการวิจัยผู้วิจัยเรียงลำดับตามกลุ่มของประชากรเป้าหมาย ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ผลการสัมภาษณ์อาจารย์แนะแนว
- ส่วนที่ 2 ผลการสัมภาษณ์จิตแพทย์
- ส่วนที่ 3 ผลการสัมภาษณ์ผู้ที่อยู่ในวงการบันเทิง
- ส่วนที่ 4 ผลการสัมภาษณ์ผู้ที่ส่งเสริมและตรวจสอบรายการโทรทัศน์
- ส่วนที่ 5 ผลการสัมภาษณ์ผู้ที่ควบคุมกำกับดูแลการเผยแพร่รายการวิทยุโทรทัศน์

ส่วนที่ 1 ผลการสัมภาษณ์อาจารย์แนะแนว จำนวน 6 คน

ผลการสัมภาษณ์อาจารย์แนะแนวท่านที่ 1 อาจารย์มอณิกา อสีปัญญา หัวหน้างานแนะแนว โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา มีความคิดเห็นสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเยาวชนคือ 1) การอบรมเลี้ยงดู ครอบครัวที่มีปัญหา 2) กรรมพันธุ์ สำหรับความคิดเห็นต่อ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” อาจารย์มอณิกา คิดว่าเป็นเพียงการแสดงเท่านั้น โดยคิดว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” มีผลกระทบต่อเยาวชนเพราะจะทำให้เยาวชนคิดว่าเป็นพฤติกรรมที่ถูกต้องและ

เกิดการเลียนแบบได้ ในฐานะที่อาจารย์มอริกาเป็นอาจารย์แนะแนวนั้นอาจารย์มีหน้าที่ให้คำแนะนำ คำปรึกษา พูดคุยกับเด็กนักเรียนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ โดยจะแนะนำให้เด็กได้รู้จักตัวเอง ค้นหาความต้องการที่แท้จริงของตัวเอง ในบางกรณีจะพาเด็กไปพูดคุยกับจิตแพทย์ด้วย แต่ต้องขึ้นอยู่กับนักเรียนว่าต้องการหรือไม่ สำหรับบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์นั้นอาจารย์มอริกา จะอธิบายให้เด็กนักเรียนทราบว่า เป็นเพียงการแสดงเท่านั้น

ผลการสัมภาษณ์อาจารย์แนะแนวท่านที่ 2 อาจารย์จุฑารส ดันวงศ์वाल หัวหน้างานแนะแนว โรงเรียนศึกษานารี (สะพานพุทธ) มีความคิดเห็นว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเยาวชนคือ 1) ครอบครัวที่มีปัญหา 2) สื่อมวลชน 3) สิ่งแวดล้อม เช่น กลุ่มเพื่อน 4) ความวิตกกังวล หรือความสับสนทางความคิด สำหรับความคิดเห็นต่อ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” อาจารย์จุฑารส คิดว่าเป็นเรื่องของการแสดง เพื่อเพิ่มความสนุกสนานให้กับละคร โดยคิดว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” มีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อเยาวชนเพราะเยาวชนจะมีความชอบในตัวนักแสดงหรือบทบาทของนักแสดงนั้น ๆ ก็อาจเลียนแบบในพฤติกรรมนั้น ดังนั้นควรให้ผู้ปกครองคอยให้คำแนะนำในการชมด้วย ในฐานะที่อาจารย์จุฑารสเป็นอาจารย์แนะแนวนั้นอาจารย์จะมีวิธีการแนะแนวเด็กนักเรียน โดยอาจารย์ให้สัมภาษณ์ว่าเด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่จวนจะเป็น และกลุ่มที่เป็นแล้ว สำหรับกลุ่มที่จวนจะเป็นอาจารย์จะให้ข้อมูลทั้งในแง่บวกและแง่ลบในเรื่องพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแก่เด็ก รวมทั้งจะให้ความสนธิสนม ให้คำแนะนำ และให้กำลังใจแก่เด็ก พยายามให้เด็กมีความภูมิใจในเพศของตนเอง แล้วติดตามประเมินผล สำหรับเด็กกลุ่มที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแล้วนั้น อาจารย์จะให้คำแนะนำ และพยายามเปลี่ยนความคิดของเด็กให้กลับมาภูมิใจในเพศของตนเอง กลับมาปฏิบัติตัวตามเพศของตนเองที่ได้มาตั้งแต่เกิด อาจารย์จุฑารสให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมว่าการเปลี่ยนความคิดของเด็กในกลุ่มแรกนั้นทำได้ง่ายกว่ากลุ่มหลังมาก ส่วนใหญ่เด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแล้วจะเปลี่ยนแปลงยากมาก สำหรับบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ อาจารย์พยายามอธิบายกับเด็กนักเรียนว่าเป็นเพียงเรื่องของการแสดงเท่านั้น

ผลการสัมภาษณ์อาจารย์แนะแนวท่านที่ 3 อาจารย์เจี๋ยกรรณ์ จันทร์เดิม หัวหน้างานแนะแนว โรงเรียนสตรีศรีนครปฐมบำเพ็ญ มีความคิดเห็นว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเยาวชนคือ 1) ครอบครัวที่มีปัญหา ทำให้เด็กไม่ชอบการกระทำของพ่อ แม่ 2) ปัญหาทางจิตใจ ซึ่งเด็กเหล่านี้จะมีจิตใจที่อ่อนไหวเกินไป ทำให้เกิดการเบี่ยงเบนทางความคิด

จนนำไปสู่การเบี่ยงเบนทางเพศได้ 3) การทำตามแฟชั่น เลียนแบบเพื่อน เพื่อให้เพื่อน ๆ ยอมรับ
 สำหรับความคิดเห็นต่อ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์”
 อาจารย์เจี๋ยกรรณ์ คิดว่าเป็นเพียงการแสดง ทำให้ละครมีสีสันมากยิ่งขึ้นเท่านั้น โดยคิดว่า “บท
 บาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” มีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อ
 เยาวชนเพราะเยาวชนจะมีความชอบในตัวนักแสดงหรือบทบาทของนักแสดงนั้น ๆ ก็อาจเลียน
 แบบในพฤติกรรมนั้น ดังนั้นควรให้มีการควบคุมเวลาในการออกอากาศของละครโทรทัศน์ที่มีบท
 บาทแบบนี้อยู่ และในฐานะที่อาจารย์เจี๋ยกรรณ์เป็นอาจารย์แนะแนวนั้นอาจารย์มีวิธีให้คำแนะนำ
 นำแก่เด็กที่มีปัญหาเบี่ยงเบนทางเพศ 2 วิธี คือ วิธีที่หนึ่ง เป็นวิธีที่นุ่มนวลคือจะพูดคุย ปล่อย
 ประโลม ให้เด็กเปลี่ยนแปลงตัวเอง ส่วนวิธีที่สอง เป็นวิธีที่ค่อนข้างรุนแรงคือ ใช้วิธีพูดคุยให้เกิด
 ความเจ็บใจ มีแรงฮึดในการที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเอง สำหรับบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรม
 เบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์นั้นอาจารย์เจี๋ยกรรณ์ จะอธิบายให้นักเรียนทราบว่าเป็นเพียง
 การแสดงเท่านั้นและไม่ควรเลียนแบบ

ผลการสัมภาษณ์อาจารย์แนะแนวท่านที่ 4 อาจารย์ยุ้งทอง ธรรมวิริยะ หัวหน้า
 งานแนะแนว โรงเรียนนวมวนรดีสวิทยาคม รัชมังคลาภิเษก มีความคิดเห็นว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติ
 กรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเยาวชนคือ 1) ปัญหาครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดู เด็กขาดความอบ
 อุนจากพ่อแม่ 2) ปัญหาทางด้านจิตใจ 3) กรรมพันธุ์ 4) เกิดจากที่ฮอริโมนมีความผิดปกติ
 สำหรับความคิดเห็นต่อ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์”
 อาจารย์ยุ้งทอง คิดว่าเป็นเพียงการแสดง และการสร้างสีสันให้กับผู้ชมเท่านั้น โดยคิดว่า “บทบาท
 ของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” มีผลกระทบต่อเยาวชนเพราะ
 เยาวชนบางคนนั้นยังขาดวุฒิภาวะในการไตร่ตรองหรือในการชมละคร เด็กมักจะรับหรือเลียนแบบ
 ในพฤติกรรมตามแบบบทบาทนั้น ๆ โดยเฉพาะเด็กที่มีพื้นฐานโน้มเอียงที่จะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน
 ทางเพศ ยิ่งง่ายต่อการที่จะเลียนแบบได้ และทำให้กล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้นด้วย ผู้ปกครองควรจะ
 ให้คำแนะนำที่ดีกับเด็ก แต่ก็มีผู้ปกครองบางท่านที่ไม่สามารถให้คำแนะนำที่ดีพอสำหรับเด็กได้
 ในฐานะที่อาจารย์ยุ้งทองเป็นอาจารย์แนะแนว อาจารย์จะสอนให้เด็กที่มีพฤติกรรมปกติใช้ชีวิต
 ตามเพศของตนเองที่ได้มาตั้งแต่เกิด แต่สำหรับเด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแล้วก็คงไม่
 สามารถเปลี่ยนแปลงเขาได้ แต่จะให้คำแนะนำกับเด็กให้ใช้สิ่งที่ผิดปกตินี้ให้เป็นประโยชน์ ให้เป็น
 คนดีของสังคม และจะแนะนำให้เด็กฟังว่าบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศใน
 ละครโทรทัศน์นั้นเป็นเพียงเรื่องของการแสดง เป็นการเพิ่มสีสันให้กับละคร ควรดูเพื่อความสนุก
 สนานเท่านั้นไม่ควรไปเลียนแบบ

ผลการสัมภาษณ์อาจารย์แนะแนวท่านที่ 5 อาจารย์เพ็ญภาค ผสมทรัพย์ หัวหน้างานแนะแนว โรงเรียนวัดสระเกศ มีความคิดเห็นว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเยาวชนคือ 1) ปัญหาครอบครัว เด็กขาดความอบอุ่น 2) ปัญหาทางด้านจิตใจ 3) ฐานะทางเศรษฐกิจ มีบางกรณี เด็กที่มีความปกติทางเพศอยู่ในครอบครัวที่มีฐานะยากจนได้รู้จักกับเด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเกิดความรู้สึกชอบพอขึ้นมา มีการให้เงินจนอาจถึงขั้นมีความสัมพันธ์ทางเพศเกิดขึ้นจนทำให้เด็กที่มีความปกติทางเพศนั้นหันมาชอบในเพศเดียวกันและกลายเป็นเด็กที่ผิดปกติทางเพศได้ 4) สื่อมวลชน ทำให้เห็นว่าบุคคลที่ผิดปกติทางเพศนั้นเป็นบุคคลที่มีความสามารถน่าเลียนแบบ 5) เด็กต้องการเรียกร้องความสนใจจากเพื่อน โดยการเลียนแบบนักแสดง 6) แฟชั่นในกลุ่มเพื่อนฝูง สำหรับความคิดเห็นต่อ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” อาจารย์เพ็ญภาค คิดว่าเป็นเรื่องของการแสดงเท่านั้น แต่บางครั้งการแสดงก็สะท้อนออกมาจากชีวิตจริง โดยคิดว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” มีผลกระทบต่อเยาวชนเพราะเยาวชนบางคนที่ยังขาดวุฒิภาวะในการรับชมหรือตัดสินใจ เมื่อเด็กคิดว่าสังคมให้การยอมรับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากขึ้น เด็กก็ต้องการเรียกร้องความสนใจ ต้องการให้สังคมยอมรับก็จะเกิดพฤติกรรมการเลียนแบบขึ้น ยิ่งพวกที่มีปัญหาทางด้านจิตใจอยู่แล้วก็จะยิ่งทำให้เด็กมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และกล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น ในฐานะที่อาจารย์เพ็ญภาคเป็นอาจารย์แนะแนว อาจารย์จะใช้วิธีพูดคุยกับเด็กจับกลุ่มระหว่างเพื่อนให้เพื่อนช่วยกันพูดคุยและแนะนำ เป็นที่ปรึกษา ในบางกรณีอาจต้องเชิญผู้ปกครองของเด็กมาคุยกัน รวมทั้งจัดกิจกรรมในโรงเรียน และบางกรณีจะพาเด็กไปพบจิตแพทย์สำหรับบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์นั้นอาจารย์เพ็ญภาคแนะนำกับเด็กว่าบทบาทแบบนี้เป็นเรื่องของการแสดงเท่านั้น ให้ชมเพียงเพื่อเป็นความบันเทิง ไม่สมควรที่จะไปลอกเลียนแบบแต่ประการใด

ผลการสัมภาษณ์อาจารย์แนะแนวท่านที่ 6 อาจารย์ผ่องจิตร เณรจิตร หัวหน้างานแนะแนว โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (สะพานพุทธ) มีความคิดเห็นว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเยาวชนคือ 1) ปัญหาครอบครัว 2) ปัญหาทางด้านจิตใจ 3) การเลียนแบบดารา นักแสดง บุคคลที่มีชื่อเสียงในสังคม พวกที่แสดงโชว์ เช่น โชว์อัลคาซ่า โชว์ทีฟฟานี่ 4) แฟชั่น ในหมู่เพื่อนฝูง สำหรับความคิดเห็นต่อ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” อาจารย์ผ่องจิตร คิดว่าเป็นเรื่องของการแสดงเท่านั้น โดยคิดว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” มีผลกระทบต่อเยาวชนเพราะถึงแม้ว่าจะเป็นเพียงการแสดงแต่ก็เป็นตัวแบบหรือตัวอย่างให้กับเด็กได้เลียนแบบตามได้ ในบางกรณีที่

นักแสดงมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจริง ๆ มาสวมบทบาทนั้นด้วยจะทำให้เด็กเข้าใจไปได้ว่าเป็นชีวิตจริงก็เป็นไปได้ และพวกที่เป็นดารานักแสดงเหล่านี้ ถ้าเป็นพวกที่เด็กชื่นชอบก็จะทำให้เด็กมีความรู้สึกชอบและเลียนแบบได้ในพฤติกรรมตามบทบาทนั้นที่แสดงออกมาในละครโทรทัศน์ นอกจากนี้เด็กบางคนยังขาดวุฒิภาวะในการคิดหรือตัดสินใจ และพวกเด็กบางกลุ่มที่มีแนวโน้มว่าจะเบี่ยงเบนทางเพศอยู่แล้ว เมื่อดูก็จะไปกระตุ้นทำให้คิดว่าสังคมยอมรับมากขึ้น ก็จะทำให้ตัวเองกล้าแสดงออกหรือเปิดเผยตัวเองมากขึ้น เพราะได้เห็นตัวแทนหรือตัวอย่างในละครโทรทัศน์ ในฐานะที่อาจารย์ผ่องจิตเป็นอาจารย์แนะแนว อาจารย์จะใช้วิธีพูดคุยกับเด็กถึงเรื่องบทบาทของเด็กว่าพฤติกรรมที่ถูกต้องตามวัยของเด็กนั้นควรจะเป็นอย่างไร มีการแบ่งกลุ่มเพื่อนให้คอยดูแลแนะนำในเรื่องของพฤติกรรมที่ควรปฏิบัติ ในบางกรณีอาจต้องเชิญผู้ปกครองมาพูดคุย หรือแนะนำให้ไปพบจิตแพทย์ สำหรับอาจารย์เองอาจารย์จะไม่บังคับให้เด็กต้องเป็นเพศอะไร แต่จะให้เด็กค้นหาตัวเองให้เจอ อาจารย์จะเน้นว่าจะเป็นเพศอะไรก็ได้แต่จะต้องเป็นเด็กดีและเติบโตไปเป็นพลเมืองที่ดีต่อไปในอนาคต สำหรับบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้นอาจารย์ให้นักเรียนดูเพียงเพื่อความสนุกสนานเพียงอย่างเดียว ไม่ควรไปเลียนแบบแต่อย่างใด

ผลการสัมภาษณ์เจาะลึกอาจารย์แนะแนวทั้ง 6 ท่าน กล่าวโดยสรุปได้ว่า อาจารย์ทั้ง 6 ท่าน มีความคิดเห็นตรงกันว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเยาวชนคือเกิดจากครอบครัวที่มีปัญหา โดยอาจารย์ทั้ง 6 ท่าน เห็นว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้นเป็นเพียงการแสดง แต่มีอิทธิพลกับเยาวชนเพราะจะทำให้เกิดการเลียนแบบในพฤติกรรมนั้น และในฐานะที่อาจารย์ทั้ง 6 ท่าน เป็นอาจารย์แนะแนวอาจารย์จะใช้วิธีพูดคุย แนะนำกับเด็กที่มีปัญหานี้ และอธิบายให้กับเด็กที่มีและไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้นเป็นเพียงการแสดง ไม่ควรเลียนแบบ

ส่วนที่ 2 ผลการสัมภาษณ์จิตแพทย์ จำนวน 2 คน

ผลการสัมภาษณ์จิตแพทย์ท่านที่ 1 นายแพทย์พนมทวน ชูแสงทอง ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล กล่าวว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมี 3 สาเหตุหลักคือ

1. สาเหตุทางพันธุกรรม ได้มีการศึกษาพบว่าในคู่แฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกันนั้นถ้าคนหนึ่งมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนอีกคนหนึ่งจะมีโอกาสมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนด้วยเสมอ แต่ในคู่แฝดที่เกิดจากไข่คนละใบถ้าคนหนึ่งมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนอีกคนหนึ่งจะมีโอกาสมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเพียงร้อยละ 11.5

2. สาเหตุจากสิ่งแวดล้อม โดยได้แยกเป็นสาเหตุจากครอบครัว คือ

2.1 มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีระหว่างเด็กกับบิดามารดาที่เป็นเพศเดียว ทำให้เด็กไม่สามารถลอกเลียนลักษณะและบทบาททางเพศที่ถูกต้องได้

2.2 บิดามารดาทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ อาจทำให้เด็กเกลียดกลัวชีวิตรักต่างเพศที่เขาเห็นเป็นตัวอย่าง จึงหันไปหาความสุขทางเพศกับเพศเดียวกัน

2.3 การเลี้ยงดูผิดเพศ เนื่องจากบิดามารดาไม่ต้องการเพศที่แท้จริงของเด็ก ก็อาจทำให้เกิดปัญหารักร่วมเพศได้เช่นกัน

2.4 การเข้าใจผิดในความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา เช่นการที่เด็กผู้หญิงมีโอกาสเห็นบิดามารดาร่วมเพศกัน เด็กเกิดความเข้าใจผิดคิดว่าบิดาทำร้ายมารดา อาจทำให้เด็กผู้หญิงเกลียดกลัวบิดาตลอดจนผู้ชายอื่นทุกคน และหันไปหาความรักจากเพศเดียวกันซึ่งนุ่มนวลกว่า

3. สาเหตุจากสังคม การกระทบกระเทือนใจอย่างรุนแรง จากความสัมพันธ์ในช่วงวัยรุ่นชายกับหญิง อาจเป็นสาเหตุของรักร่วมเพศได้ เช่น วัยรุ่นชายที่ผิดหวังจากความรักครั้งแรกจากหญิงอาจเศร้าโศก เสียใจ และมองเห็นชีวิตรักต่างเพศเป็นความปวดร้าวใจเลยหันเข้ามาหาเพศเดียวกันเพื่อหลีกเลี่ยงความผิดหวังครั้งที่แล้ว หรือวัยรุ่นหญิงที่มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย ถ้าไม่ได้รับความสนใจหรือถูกเยาะเย้ยจากชายที่เธอรัก เธอก็อาจหันไปชอบเพศหญิงด้วยกันแทน

สำหรับความคิดเห็นที่มีต่อ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้น นายแพทย์พนมทวน มีความคิดเห็นว่าเป็นเพียงบทบาท ๗ หนึ่งของการแสดงเท่านั้น โดยที่บทบาทนี้มี 2 แบบคือ

1. เป็นตัวแทน คือเป็นเพียงจินตนาการที่สร้างขึ้นโดยอาจมุ่งเน้นเพื่อความบันเทิง ขำขัน สนุกสนาน

2. เป็นบทบาทที่สะท้อนความเป็นจริง คือเป็นการแสดงที่สร้างขึ้นมาจากชีวิตจริงของคนในสังคม

นายแพทย์พนมทวนคิดว่าบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้นมีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อเยาวชน แต่ไม่ได้หมายความว่าสื่อเป็นสาเหตุที่ทำให้เยาวชนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แต่สื่อจะมีผลต่อการแสดงออกหรือเป็นตัวกระตุ้นให้เด็กกล้าแสดงออกยิ่งขึ้นเท่านั้น การที่เด็กจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับพื้นฐานของเด็กเองว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอยู่แล้วหรือไม่ ยิ่งไปกว่านั้น ฉะนั้นเด็กจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศหรือไม่ขึ้นอยู่กับตัวเด็กเอง โดยที่สื่อเป็นแรงเสริมหรือตัวกระตุ้นให้เด็กกล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้นเท่านั้น

สำหรับการรักษาพยาบาลบุคคลกลุ่มนี้นั้น นายแพทย์พนมทวนกล่าวว่าโดยทั่วไปคนที่มีความผิดปกติแบบนี้ไม่ต้องการรักษา นอกจากจะมีปัญหาทางอารมณ์ จิตใจหรือไม่สามารถสร้างการยอมรับให้เกิดขึ้นได้ ซึ่งการรักษาได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. รักษาอารมณ์เศร้าหมองหรือวิตกกังวล เนื่องจากความรู้สึกผิด โดยเปิดโอกาสให้เขาได้ระบายความรู้สึกผิดในใจ ให้คำแนะนำและกำลังใจที่จะอยู่ในสภาพเช่นนั้นอย่างมีความสุข แต่ถ้าผู้ป่วยยืนยันจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตน แพทย์ก็จะทำการรักษาให้

2. การรักษาความเบี่ยงเบนทางเพศ ควรพิจารณารณที่ผู้ป่วยอายุน้อย ยังไม่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกัน มีความสนใจในเพศตรงข้ามอยู่บ้างและมีความตั้งใจอย่างหนาแน่นที่จะรักษา วิธีการรักษาก็คือ

2.1 จิตวิเคราะห์ เพื่อให้ผู้ป่วยได้เข้าใจในความขัดแย้งภายในจิตสำนึกของตนเอง อันเป็นสาเหตุของการเบี่ยงเบนทางเพศของตนและสามารถรู้วิธีการรักษาด้วยตนเอง วิธีนี้ได้ผลดีพอสมควรในคนที่มีความตั้งใจที่จะรักษา

2.2 พฤติกรรมบำบัด มีรายงานไว้ที่ได้ผลคือ วิธี Aversion Therapy วิธีทำคือ ให้ผู้ป่วยดูรูปภาพที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในขณะเดียวกันก็ให้ได้รับความรู้สึกเจ็บปวดหรือความรู้สึกไม่สบาย

2.3 จิตบำบัดกลุ่ม คือการรักษาวิธีจิตบำบัดโดยการประชุมกลุ่มคนที่ป่วยร่วมกันเป็นกลุ่มคนที่เป็นรักร่วมเพศหลาย ๆ คน โดยแต่ละคนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุและวิธีการแก้ปัญหาของตนเอง

2.4 ส่งเสริมให้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเพศตรงข้าม

ในฐานะที่นายแพทย์พนมทวนเป็นจิตแพทย์ ถ้ามีโอกาสในการพูดคุยเรื่องบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้น ก็จะบอกว่าเป็นเรื่องของการแสดง แต่ผู้ปกครองควรที่จะนั่งดูอยู่กับเด็กด้วย เพื่อที่จะแนะนำหรือให้แง่คิดกับเขาได้ และทางผู้จัดละครหรือทางสื่อเองก็ควรคำนึงถึงบทบาทในความเหมาะสมในการนำเสนอด้วย

ผลการสัมภาษณ์จิตแพทย์ท่านที่ 2 นายแพทย์สุกมล วิชาวิพลกุล หัวหน้าศูนย์พัฒนาวิชาการและคลินิกปรึกษาปัญหาสุขภาพทางเพศ โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าพระยา กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข กล่าวว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศหรือเป็นเพศที่ 3 ของเยาวชนนั้นได้มีหลายฝ่ายได้วิเคราะห์ถึงสาเหตุไว้ต่างกัน ดังนี้

1. นักวิเคราะห์ทางจิตสังคม ได้ยกตัวอย่างว่าเด็กชายที่เติบโตโดยห่างเหินหรือใกล้ชิดทางจิตใจกับมารดาอย่างมาก ทำให้เด็กชายสวมบทบาทของเด็กหญิงแทนที่จะเป็นชาย จึงกลายเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศหรือกระเทย ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา

2. นักวิจัยทางกายภาพ ได้ยกตัวอย่างว่ากลุ่มที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศหรือกระเทยนั้น กลุ่มชายรักชายจะมีฮอร์โมนเพศชายน้อยกว่าชายทั่วไป ผาแฝดไข่ใบเดียวกันก็มีโอกาสเบี่ยงเบนทางเพศหรือกระเทยมากกว่าคนทั่วไป

โดยสรุปจึงเชื่อกันว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศหรือเพศที่ 3 นั้นจะเกิดจากหลายสาเหตุ ตั้งแต่พันธุกรรม สมออง การเลี้ยงดู และสภาพแวดล้อม

สำหรับความคิดเห็นที่มีต่อ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้นนายแพทย์สุกมลคิดว่าเป็นเรื่องของบทบาทของการแสดงบทบาทหนึ่งเท่านั้น

นายแพทย์สุกมลคิดว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้นมีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อเยาวชน โดยที่แบ่งเป็นเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแล้ว จะมีหรือไม่มีละครให้เลียนแบบ บุคคลกลุ่มนี้ก็จะดำเนินชีวิตในวิถีทางที่เลือกเอง

2. ผู้ชายหรือผู้หญิง ซึ่งรักใคร่เพศตรงข้าม ถึงแม้ละครอีก 100 เรื่อง ก็ไม่คิดเลียนแบบ จะมีความรู้สึกว่าเป็นอยู่ก็ได้อยู่แล้ว

3. กลุ่มที่ลังเล กำลังสับสนในตัวเองไม่แน่ใจว่าตัวเองมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศหรือไม่ หรือเบี่ยงเบนแล้วแต่ไม่กล้าเปิดเผย ไม่กล้าแสดงออก (เรียกว่า “แอบจิต”) เมื่อดูหรือรับชมบทบาทนี้ในละครก็อาจรู้สึกว่ามีอะไรบางอย่างที่เห็น ทำให้อัปเดตเปิดเผยหรือแสดงออกมากขึ้น ฉะนั้นผู้ปกครองเองของเด็ก ควรหันมาใกล้ชิดกับเด็กเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับลูก ๆ และควรใช้เวลาอยู่กับลูกของตน ตอนดูโทรทัศน์เพื่อให้คำอธิบายที่เหมาะสม

นายแพทย์สุกมลกล่าวสรุปว่าบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศหรือเพศที่ 3 ในละครโทรทัศน์นั้นไม่ได้เป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กหรือเยาวชนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศหรือเป็นเพศที่ 3 ได้ เด็กที่จะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจะเกิดจากปัจจัย 2 ปัจจัยหลัก คือ 1) ปัจจัยพื้นฐาน (Underlying factors) 2) ปัจจัยกระตุ้น (Precipitating factors) คือสิ่งเร้าที่เข้ามากระตุ้นตัวของเด็ก สื่อหรือละครโทรทัศน์นั้นเป็นเพียงปัจจัยกระตุ้นที่ทำให้เด็กในกลุ่มที่ลึกลับล้ำเปิดเผย หรือแสดงออกมากขึ้นเท่านั้น แต่ไม่สามารถทำให้เด็กที่มีเพศปกติเปลี่ยนพฤติกรรมไปเบี่ยงเบนทางเพศหรือไปเป็นเพศที่ 3 ได้

ในฐานะที่นายแพทย์สุกมลเป็นจิตแพทย์ต้องมีการพูดคุยกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในกรณีที่บุคคลนั้นมีความพึงพอใจและมีความสุขในสิ่งที่ตนนับว่าเป็นความชอบธรรมในสิทธิที่บุคคลจะเลือกสรรนิยมของแต่ละบุคคล ไม่มีอะไรน่าเป็นห่วง ดูที่สุขภาพจิต ความสุข ความทุกข์ในจิตใจเป็นสำคัญ ถ้าเขาสามารถยอมรับตัวเองได้และมีความสุขก็ไม่มีปัญหา แต่บางคนที่ไม่พอใจในสิ่งที่ตนเป็นอยู่ ทำให้ไม่มีความสุขในชีวิต จึงเป็นเรื่องที่จะต้องได้รับการดูแลแก้ไขให้ตรงกับสิ่งที่บุคคลเหล่านี้ต้องการอย่างแท้จริง ถ้าต้องการเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือแนวคิดก็พบจิตแพทย์ ถ้าอยากเปลี่ยนแปลงสรีระทางร่างกายก็ไปพบศัลยแพทย์ แต่ต้องได้รับการยืนยันจากจิตแพทย์ก่อนแล้วว่าจะไม่มีปัญหาหลังการแปลงเพศ โดยปกติเราจะพบว่าบุคคลที่มีรสนิยมและพฤติกรรมที่แตกต่างจากคนส่วนใหญ่ ถ้ารสนิยมและพฤติกรรมเหล่านี้ไม่ได้ทำให้เจ้าตัวเดือดร้อน บุคคลที่มีปัญหานี้ก็ไม่จำเป็นต้องไปพบแพทย์ พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศโดยเฉพาะพวกรักร่วมเพศ (Homosexuality) ที่หมายถึงผู้ที่ต้องการมีความสุขกับเพศเดียวกัน อันได้แก่ ชายรักชาย และหญิงรักหญิงนั้น ปัจจุบันการทางจิตแพทย์วินิจฉัยว่าพวกรักร่วมเพศนี้ไม่ถือเป็นความผิดปกติ แต่ให้ถือว่าเป็นวิถีทางเลือกอย่างหนึ่งของชีวิต เป็นรสนิยมที่แตกต่างจากคนทั่วไป เปรียบเสมือนคนที่ถนัดมือซ้ายก็สามารถเป็นส่วนหนึ่งของสังคมได้ ไม่ได้ถือว่าเป็นความผิดแต่อย่างใด

สิ่งที่สำคัญที่สุดของเด็กหรือเยาวชน คือ ครอบครัว ผู้ปกครอง พ่อแม่ ควรหันมาใกล้ชิดกับลูก ๆ ของตนเองและควรเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับลูก ๆ ของตนเอง พร้อมทั้งให้เวลาในการดูแลลูก ๆ ของตนเอง แม้กระทั่งตอนที่เด็กนั่งชมหรือดูโทรทัศน์ก็ควรอยู่เพื่อให้คำอธิบายที่เหมาะสม ซึ่งในการเป็นแบบอย่างที่ดีนั้นพ่อก็ควรเป็นแบบอย่างที่ดีของลูกชาย แม่ก็ควรเป็นแบบอย่างที่ดีของลูกสาว สำหรับเรื่องบทบาทนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้น ถ้านายแพทย์สุกมล มีโอกาสพูดคุยกับใครก็ตามก็จะอธิบายว่าเป็นเพียงเรื่องของการแสดงเท่านั้น แต่บทบาทนั้น ๆ ก็ควรอยู่ในความพอดี และเหมาะสมด้วย

ผลการสัมภาษณ์เจาะลึกจิตแพทย์ทั้ง 2 ท่าน กล่าวโดยสรุปได้ว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเยาวชน คือ 1) สภาพแวดล้อม เช่น การอบรมเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับเด็ก 2) สาเหตุทางพันธุกรรมหรือการมีฮอร์โมนเพศที่ผิดปกติ 3) สาเหตุจากสังคม เช่นการกระทบกระเทือนใจอย่างรุนแรงจากความสัมพันธ์ในเพื่อนต่างเพศ การประทับใจในเพศเดียวกัน โดยจิตแพทย์ทั้ง 2 ท่าน มีความคิดเห็นว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้นเป็นเพียงบทบาทในการแสดงบทบาทหนึ่ง สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของบทบาทนี้กับเยาวชน จิตแพทย์ทั้ง 2 ท่าน กล่าวว่าบทบาทนี้มีอิทธิพลกับเยาวชน เป็นตัวเสริมและเป็นแรงกระตุ้นให้กับเด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอยู่แล้วหรือมีแนวโน้มว่าจะเป็น มีความกล้าแสดงออกมากขึ้นแต่บทบาทนี้ไม่ใช่สาเหตุที่ทำให้เด็กมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ สำหรับการรักษานั้นจะเน้นการช่วยให้บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนี้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และเมื่อมีโอกาสได้พูดคุยกับเยาวชนก็จะอธิบายให้เยาวชนเข้าใจว่าบทบาทนี้เป็นเพียงการแสดง แต่จิตแพทย์ทั้งสองท่านยังกล่าวเพิ่มเติมอีกว่าผู้ปกครองควรที่จะนั่งดูละครโทรทัศน์อยู่กับเด็กด้วย เพื่อที่จะแนะนำหรือให้แง่คิดในละครโทรทัศน์กับเด็กได้

ส่วนที่ 3 ผลการสัมภาษณ์ผู้ที่อยู่ในวงการบันเทิง จำนวน 12 คน

ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ผู้ที่อยู่ในวงการบันเทิง จำนวน 12 คน โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. ผู้จัดละคร จำนวน 3 คน
2. ผู้กำกับการแสดง จำนวน 2 คน
3. ผู้เขียนบทละคร จำนวน 2 คน
4. นักแสดง จำนวน 5 คน

1. กลุ่มผู้จัดละคร

ผลการสัมภาษณ์ผู้จัดละครโทรทัศน์ท่านที่ 1 คุณนพพร วาทิน มีความคิดเห็นว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นี้เป็นบทบาทที่มีไว้เพื่อให้คนดูได้คิดเป็นคติเตือนใจ ให้แง่คิดกับคนดู และมีไว้เพื่อให้คนดู ดูแล้วเกิดความสนุกสนาน เป็นการสร้างสีสันให้กับละคร ส่วนนักแสดงที่มารับบทบาทแบบนี้จะมี 2 ประเภท คือประเภทแรกเป็นนักแสดงที่ไม่ได้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแล้วมาแสดงเป็นบทบาทแบบนี้ และประเภทที่สองคือนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแล้วมาแสดงเป็นบทบาทแบบนี้ โดยที่คุณนพพร คิดว่าเยาวชนโดยเฉพาะพวกที่เรียนอยู่ระดับมัธยมปลายจะเข้าใจและรู้ว่าเป็นละคร เป็นการแสดง

สำหรับอิทธิพลของ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้น อาจมีผลที่ทำให้ในกรณีที่เด็กมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอยู่แล้วนั้นกล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น แต่สื่อหรือละครโทรทัศน์นั้นไม่ได้มีผลโดยตรงที่จะทำให้เด็กที่เป็นปกติธรรมดาสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปเป็นเบี่ยงเบนทางเพศได้ เพราะเด็กที่จะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้นจะสามเเหตุมาจากการขาดความอบอุ่นทางบ้านหรือทางครอบครัว มีปัญหาทางจิตใจ หรือสภาพแวดล้อมมากกว่า

สำหรับบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์นั้นมีไว้เพื่อ 1)ให้ข้อคิดกับคนดู และ 2)สร้างสีสันให้กับละคร ให้ละครมีความสนุกสนานเพิ่มมากยิ่งขึ้น โดยที่จะไม่จำกัดแนวของละครว่าจะต้องเป็นแนวไหน จะขึ้นอยู่กับความจำเป็น เหตุผล ความเหมาะสมของเรื่องเป็นหลักมากกว่าและส่วนใหญ่จะนำเสนอเพื่อเป็นการสร้างสีสันให้กับละครมากกว่า และในฐานะที่คุณณพพร เป็นผู้จัดละครโทรทัศน์ คุณณพพรมีส่วนช่วยในการดูแล การนำเสนอบทบาทแบบนี้ ด้วยการให้มีการจัดประชุมกันเพื่อถกแถลงเรื่องการนำเสนอละคร ระหว่างผู้ร่วมงานโดยเฉพาะผู้จัด ผู้กำกับ ผู้ช่วยผู้กำกับ ผู้เขียนบท และนักแสดง เพื่อหาผลสรุปร่วมกัน โดยอยู่บนพื้นฐานความจำเป็น เหตุผล ความเหมาะสมของเรื่องเป็นหลัก เพื่อที่จะหาข้อสรุปว่าจะมีการนำเสนอบทบาทแบบนี้ออกมาในรูปแบบไหน ขอบเขตขนาดไหน นอกจากนี้คุณณพพรยังฝากข้อคิดไว้อีกด้วยว่า คนเรานั้นเลือกเกิดไม่ได้แต่สามารถที่จะเลือกทางที่จะเดินได้ และคนเราจะเป็นอะไรก็ตามแต่สำคัญที่สุดนั้นขอให้เป็นคนดี

ผลการสัมภาษณ์ผู้จัดละครโทรทัศน์ท่านที่ 2 คุณคันสนีย์ นาคพงศ์ มีความคิดเห็นว่าละครเป็นเรื่องที่สะท้อนความเป็นจริง บางอย่างเขียนหรือนำเสนอเพื่อความสนุกสนาน เป็นการชี้ช่องปัญหาที่มีอยู่ว่าจะแก้ไขอย่างไร “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นี้ก็เป็นเพียงบทบาทหนึ่งที่มาจากชีวิตจริงของคนในสังคมนั่นเอง โดยที่คุณคันสนีย์ คิดว่าเด็กเข้าใจว่าเป็นเรื่องของการแสดง แต่เวลาที่ดูละครโทรทัศน์ก็ควรมีผู้ปกครองหรือคนรอบข้างคอยแนะนำอยู่ด้วย สำหรับอิทธิพลของ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้นมีอยู่บ้าง ซึ่งอาจทำให้เด็กที่เป็นอยู่แล้วทำให้เขาแสดงออกมากขึ้น แต่เด็กที่ไม่เป็นก็อาจเลียนแบบเพื่อความสนุกสนาน แต่ไม่ใช่ทำให้เขาเป็นหรือไม่เป็น ซึ่งเด็กนั้นจะเป็นหรือไม่เป็นน่าจะขึ้นอยู่กับการศึกษาของผู้ปกครองหรือจากจิตใจเด็กนั่นเองมากกว่า

สำหรับบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์นั้น มีไว้เพื่อ 1) เป็นตัวชูรส เพิ่มสีสันของละคร 2) เป็นการสะท้อนความเป็นจริงในสังคม โดยในการนำเสนอไม่น่าจะจำกัดแนวว่าจะเป็นแนวไหนที่ต้องมีบทบาทแบบนี้ ขึ้นอยู่กับเหตุผลและความเหมาะสม

สมของเรื่องมากกว่า ส่วนใหญ่มีการนำเสนอในรูปแบบตลกเสียมากกว่า และในฐานะที่คุณ คันสนีย์เป็นผู้จัดละครโทรทัศน์ คุณคันสนีย์มีส่วนช่วยในการดูแล การนำเสนอบทบาทนี้ โดยมีการ ประชุมกันกรองหาเหตุผลและความเหมาะสมว่าทำไมจึงจำเป็นต้องมีบทบาทแบบนี้ ซึ่งจะมีการ ประชุมกับทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้จัด ผู้เขียนบท ผู้กำกับ เป็นต้น จะมีการนำเสนอด้านความ รับผิดชอบในสิ่งที่นำเสนอผ่านสื่อต่อสังคม แต่สิ่งสำคัญที่จะมีส่วนช่วยในเรื่องนี้นั้นคือควรมีการ ปรับปรุงการเรียนการสอนให้เด็กหรือเยาวชนนั้นรู้จักคิด รู้จักตัดสินใจก่อนที่จะเชื่อ และครอบครัว คนรอบข้างก็มีส่วนสำคัญที่จะมีส่วนช่วยในการดูแลเด็กทุก ๆ คน

ผลการสัมภาษณ์ผู้จัดละครโทรทัศน์ท่านที่ 3 คุณปิยะ เศวตพิบูล มีความคิดเห็น ว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้นเป็นเรื่องของการ เสริมสร้างสีสันของการแสดงเท่านั้น โดยสะท้อนความเป็นจริงในสังคม ละครก็คือการตีแผ่สังคม นั้นเอง โดยที่คุณปิยะ คิดว่าเด็กเขาเข้าใจว่าเป็นการสร้างสีสันให้กับละคร เป็นเรื่องของการแสดง แต่ถ้าผู้มีปกครองหรือพ่อแม่ อยู่ดูด้วยกับเด็ก เวลาดูหรือชมละครโทรทัศน์อยู่ด้วยก็จะเป็นการดี สำหรับอิทธิพลของ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้น คุณปิยะมีความคิดเห็นว่าจะไม่มีอิทธิพลอะไรกับเด็ก เพราะเด็กสมัยนี้โดยเฉพาะเด็กระดับ ม.4- ม.6 นั้นจะมีความฉลาดและเป็นเด็กที่โตแล้ว ซึ่งเขาสามารถแยกแยะได้ว่าเป็นเพียงเรื่องของการ แสดง และคิดว่าเด็กจะเป็นหรือไม่เป็นนั้นไม่เกี่ยวข้องกับบทบาทแบบนี้แต่จะขึ้นอยู่กับพื้นฐาน ทางครอบครัว การอบรมสั่งสอนมากกว่า

สำหรับ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้นมีไว้ เพื่อ 1) เป็นบทนำ 2) เป็นตัวเดินเรื่อง 3) เป็นตัวสร้างสีสันให้กับละคร 4) เป็นตัวตลก 5) เป็นบท บทบาทที่เกินความจริง โดยในการนำเสนอ นั้นไม่จำกัดแนวว่าจะเป็นแนวไหนที่ต้องมีบทบาทแบบนี้ โดยขึ้นอยู่กับเหตุผลและความเป็นจริงของเรื่องมากกว่า ส่วนใหญ่ก็จะนำเสนอบทบาทแบบนี้ไป ในรูปแบบตลกมากกว่า และคุณปิยะมีส่วนช่วยในการดูแลและนำเสนอบทบาทแบบนี้ด้วยการ กลั่นกรองก่อนที่จะนำเสนอบทบาทแบบนี้ก่อนนำเสนอสู่สาธารณชน โดยคำนึงถึงเหตุผล ความ เหมาะสม ความจำเป็นของเรื่องเป็นหลัก

2. กลุ่มผู้กำกับการแสดง

ผลการสัมภาษณ์ผู้กำกับการแสดงท่านที่ 1 คุณมารุต สาโรวาท มีความคิดเห็น ว่า บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์เป็นเพียงบทบาททางการ แสดงบทบาทหนึ่งเท่านั้น โดยที่ผู้สวมบทบาทนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรก เป็นกลุ่มที่มีพฤติ

กรรมเบี่ยงเบนทางพฤติกรรมจริง ๆ แล้วมาสวมบทบาท กลุ่มที่สอง เป็นกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางพฤติกรรมแต่มารับบทบาทนี้ ซึ่งบทบาทนี้มีได้โดยขึ้นอยู่กับความเหมาะสมหรือความจำเป็นจริง ๆ สำหรับคำถามที่ถามถึงความคิดเห็นของเยาวชนว่ามีความเข้าใจใน “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” หรือไม่ อย่างไร นั้น คุณมารุตมีความคิดเห็นว่าเด็กบางคนเข้าใจ เด็กบางคนไม่เข้าใจ เด็กบางคนที่เข้าใจเพราะคิดเองได้ มีวุฒิภาวะพอในการคิด ส่วนเด็กบางคนที่ไม่เข้าใจเพราะคิดเองไม่ได้มีวุฒิภาวะไม่พอในการคิดนั่นเอง แต่ครอบครัว ผู้ปกครอง ควรคอยดูแลและชี้แนะให้กับเด็ก ๆ ด้วย แต่ข้อควรระวังคือผู้ปกครองเองก็ต้องมีวุฒิภาวะพอด้วยเช่นกัน

สำหรับอิทธิพลของละครโทรทัศน์ที่มีบทบาทพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้น คุณมารุตคิดว่ามีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อเยาวชนหรือเด็กน้อยมาก เพราะว่าเด็กบางคนเขาเป็นเองอยู่แล้ว แต่อาจเอาละครมาเป็นข้ออ้างเพื่อเสริมพฤติกรรมของตัวเองที่แฝงเร้นอยู่ ซึ่งเมื่อเขาเป็นอยู่แล้วก็มีส่วนที่ทำให้ไปกระตุ้นให้เขากลับแสดงออกมากยิ่งขึ้น ฉะนั้นทางสื่อเองควรไปช่วยกระตุ้นในการแสดงออกในทางที่ดี เพื่อเด็กจะได้แสดงออกไปในสิ่งที่ถูกต้อง ซึ่งพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนี้ไม่ควรไปโทษเด็กเป็นอันขาด ทุก ๆ คนในสังคมควรช่วยกันดูแลเด็ก ๆ ที่อยู่ในสังคมเหล่านี้

สำหรับบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์นั้น คุณมารุต มีความคิดเห็นว่ามีไว้เพื่อเพิ่มสีสันของเรื่องเป็นส่วนใหญ่ แต่ในละครโทรทัศน์บางเรื่องก็เป็นตัวนำของเรื่อง เป็นตัวดำเนินเรื่องก็ได้เช่นกัน ไม่ได้จำกัดแนวว่าต้องเป็นละครแนวไหนที่ต้องมีบทบาทแบบนี้ แต่ต้องคำนึงถึงว่าจะวางบทบาทแบบนี้ไว้ตำแหน่งไหน โดยต้องมีเหตุผล และความเหมาะสมของเรื่องเป็นหลัก จะมีการนำเสนอบทบาทแบบนี้ออกไปในรูปแบบตลกเพราะจะทำให้คนดูไม่จริงจังมากจนเกินไป และในฐานะที่คุณมารุตเป็นผู้กำกับการแสดงนั้น คุณมารุตมีความคิดเห็นว่าผู้กำกับการแสดงทุกคนจะมีสามัญสำนึกของผู้กำกับการแสดง ไม่มีใครอยากให้สิ่งที่ไม่ดีไม่งามออกไปสู่สายตาของเยาวชน ผู้กำกับจะต้องมีการกลั่นกรองให้ดีดูตามความเหมาะสม และเหตุผลของเรื่องโดยเฉพาะถ้าบทบาทแบบนี้เป็นตัวนำของเรื่องจะต้องใส่ใจให้มากเป็นพิเศษ ซึ่งผู้กำกับเองต้องดูแลเอาใจใส่ในบทประพันธ์ การเขียนบท แนวทางการกำกับ การตัดต่อ เพื่อให้งานออกมามีคุณภาพและเหมาะสม ในทุกขั้นตอนอยู่แล้ว และในความเป็นจริงก็มีการกลั่นกรองอยู่แล้วทั้งทางผู้จัดเอง ผู้เขียนบท ผู้กำกับ ทางสถานีโทรทัศน์ แต่ผู้ปกครอง ครู จะเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยในการกลั่นกรองเรื่องราวต่าง ๆ ไปสู่ตัวเด็ก จะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เด็กสามารถคิดเองได้ อย่างมีคุณภาพ สามารถเติบโตขึ้นเป็นพลเมืองที่ดีต่อไปในอนาคต และทั้งท้ายการสัมภาษณ์ไว้ว่าคนเรานั้นเลือกเกิดไม่ได้ แต่คนเราเลือกที่จะดำเนินชีวิตได้

ผลการสัมภาษณ์ผู้กำกับการแสดงละครท่านที่ 2 คุณบำเพ็ญ ชำนิบรรณาการ (ซูโม่แห้ว) ซึ่งกำกับละครโทรทัศน์เรื่อง “ผู้ชายก็ท้องได้” เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” กล่าวว่าบทบาทนี้เป็นเพียงบทบาททางการแสดง ซึ่งเยาวชนนั้นมีอายุพอสมควรที่จะสามารถแยกแยะ สามารถเข้าใจได้เองว่าเป็นเรื่องของการแสดง สำหรับอิทธิพลของละครโทรทัศน์ที่มีบทบาทพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้น คุณบำเพ็ญคิดว่า ในกรณีของเด็กที่ไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ละครโทรทัศน์ที่มีบทบาทประเภทนี้จะไม่มีอิทธิพลต่อพวกเขาเลย แต่ในกรณีที่เด็กมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอยู่แล้ว ละครโทรทัศน์ที่มีบทบาทประเภทนี้จะมีอิทธิพลต่อพวกเขาเพราะจะกระตุ้นให้พวกเขาพร้อมที่จะแสดงออก เป็นการแสวงหาการยอมรับของตัวเอง ฉะนั้นการที่สื่อ นำพฤติกรรมประเภทนี้มาเผยแพร่จะต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ ไม่ควรนำมาเผยแพร่อย่างเกินขอบเขต และถ้านำมาเผยแพร่จะต้องมีเหตุผลที่สมควรด้วย และที่สำคัญมากคือผู้ปกครองควรช่วยกันดูแล อธิบายให้กับเด็กว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักแสดงในละครโทรทัศน์นั้นเป็นอย่างไร

สำหรับบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์เรื่องผู้ชายก็ท้องได้นั้น มีไว้เพื่อต้องการสื่อให้ผู้ดูได้เข้าใจว่าผู้ชายเมื่อสามารถตั้งครรภ์ได้เช่นเดียวกับผู้หญิง ผู้ชายก็ได้รับรู้ความรู้สึกในขณะตั้งครรภ์แบบผู้หญิงเช่นกัน ทำให้ทั้งผู้ชายและผู้หญิงเข้าใจในความรู้สึกเดียวกัน มีความเห็นอกเห็นใจกัน แต่อีกสาเหตุหนึ่งของการมีบทบาทนี้ในละครโทรทัศน์ก็คือเพื่อเพิ่มสีสันให้กับละคร ให้มีความสนุกสนานขึ้น ดังนั้นในการที่จะมีบทบาทนี้ในละครโทรทัศน์จึงไม่ได้มีการจำกัดแนวว่าจะต้องมีบทบาทนี้เฉพาะ จะขึ้นอยู่กับเหตุผลมากกว่า และในฐานะที่คุณบำเพ็ญเป็นผู้กำกับกำการแสดงนั้นคุณบำเพ็ญมีส่วนช่วยในการดูแล การนำเสนอบทบาทนี้โดยให้ผู้ชมได้เห็นทั้งสองด้านของบทบาทนี้คือทั้งด้านบวกและด้านลบ โดยการนำเสนอบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้นจะต้องผ่านการประชุมกับทางทีมงาน เพื่อหาเหตุผลความเหมาะสมตามเนื้อเรื่อง หรือตามแนวทางของเรื่องก่อนที่มีการนำเสนอออกสู่สายตาประชาชน

3. กลุ่มผู้เขียนบทละคร

ผลการสัมภาษณ์ผู้เขียนบทละครท่านที่ 1 คุณกษิตินทร์ แสงวงศ์ ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์เรื่อง “เมืองมายา” เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” นั้นคุณกษิตินทร์มีความคิดเห็นว่าคุณบำเพ็ญนี้เป็นเรื่องของการแสดง เป็นเรื่องของอาชีพ และคิดว่าเยาวชนเข้าใจว่าเป็นเรื่องของการแสดงเท่านั้น สำหรับความคิดเห็นที่ว่า

“บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” นี้จะมีอิทธิพลต่อเยาวชนหรือไม่ อย่างไรนั้น คุณกษิตินทร์มีความคิดเห็นว่าบทบาทนี้จะมีอิทธิพลกับเด็กที่มีแนวโน้มจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ หรือกับเด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอยู่แล้ว เมื่อเด็กได้ดูหรือได้เห็นจากสื่อ เด็กอาจจะมองว่าเป็นเรื่องที่ปกติ ไม่ผิด สังคมยอมรับ ทำให้เด็กกล้าแสดงออกมากขึ้น ทำให้กล้าเปิดเผยตัวมากขึ้น แต่สื่อเป็นเพียงตัวเสริมเท่านั้น ไม่ใช่ต้นเหตุที่ทำให้เด็กเป็นหรือไม่เป็น ถ้าเด็กที่ปกติดูอย่างไรก็ไม่เป็น

“บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” ตามความคิดเห็นของคุณกษิตินทร์ มีไว้เพื่อสะท้อนชีวิตจริงหรือความเป็นจริงของคนในสังคม ซึ่งอาจดึงขึ้นมาเป็นบทบาทนำก็ได้ เป็นสีสันของละครก็ได้ เป็นบทบาทที่จำเป็นในบางกรณี เช่น เป็นเพื่อนสนิทของนางเอก เป็นต้น โดยไม่ได้จำกัดแนวในการนำเสนอ การนำเสนอจะขึ้นอยู่กับความเหมาะสม ความจำเป็นของละคร บทบาทนี้ไม่จำกัดอยู่ในรูปแบบตลกเพียงอย่างเดียว เพราะในชีวิตจริงโลกนี้มีหลากหลายชีวิต และไม่ได้มีเรื่องตลกเพียงอย่างเดียว และในฐานะที่คุณกษิตินทร์เป็นผู้เขียนบทละครโทรทัศน์ คุณกษิตินทร์มีส่วนช่วยในการดูแลและการนำเสนอบทบาท คือ เป็นผู้พิจารณาว่ามีความจำเป็นของเรื่องที่จะต้องมีบทบาทนี้หรือไม่ โดยคำนึงถึงความเป็นจริง ถ้าจำเป็นต้องมีก็ต้องมี ถ้าไม่จำเป็นก็ต้องไม่มี เพราะการทำให้ละครสนุกนั้นอาจไม่จำเป็นต้องมีบทบาทแบบนี้ก็ได้ โดยต้องมีการพูดคุยกันระหว่างทีมงานด้วย

ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญบทละครท่านที่ 2 คุณเสนีย์ จิตสุวรรณ์วัฒนา ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์เรื่อง “ผู้ชายก็ท้องได้” เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” นั้นคุณเสนีย์มีความคิดเห็นว่าบทบาทนี้เป็นเรื่องของศิลปะบันเทิงหรือการแสดงที่ทำให้ละครโทรทัศน์มีความสนุกสนานเพิ่มมากยิ่งขึ้นแต่ก็ไม่ควรให้มีการแสดงที่ออกกิริยาท่าทางที่เกินพอดีหรือโอเวอร์มากเกินไป และคิดว่าเยาวชนเข้าใจว่าเป็นเรื่องของการแสดง สามารถแยกแยะออก โดยเฉพาะเยาวชนนั้นอายุมากพอที่จะคิดเองได้หรือมีวุฒิภาวะพอ แต่อาจมีบ้างซึ่งเป็นส่วนน้อยที่ไม่เข้าใจ ที่สำคัญผู้ปกครองควรนั่งดูอยู่ด้วย เพื่อช่วยในการดูแลแนะนำประกอบกับการให้ข้อคิดในการดูละครแก่เด็กด้วย แต่ข้อที่ควรระวังคือผู้ปกครองเองที่ไม่เข้าใจและอธิบายเด็กผิด ๆ

สำหรับความคิดเห็นที่ว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” นี้จะมีอิทธิพลต่อเยาวชนหรือไม่ อย่างไรนั้น คุณเสนีย์มีความคิดเห็นว่าบทบาทนี้จะมีอิทธิพลหรือผลกระทบน้อยมาก เพราะคิดว่าคนเราจะเปลี่ยนแปลงเพราะสื่อมันยาก คนเราจะเปลี่ยนแปลงเพราะตัวเองมากกว่า กรณีเด็กที่เป็นอยู่แล้วไม่น่าจะเกิดจากละครโทรทัศน์น่าจะเกิด

จากตัวของเขาเอง ครอบครัว สิ่งแวดล้อมหรือเพื่อน ๆ มากกว่า แต่ในกรณีนี้จะมีอิทธิพลอยู่บ้าง ตรงที่จะทำให้เด็กคนนั้นกล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น ส่วนเด็กที่ไม่เป็นจะดูละครที่มีบทบาทประเภทนี้ มากแค่ไหนก็ไม่มีมีทางเป็นเด็ดขาด

“บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” ตามความคิดเห็นของคุณเสนีย์ มีไว้เพื่อจำลองภาพทางสังคม เพื่อให้ผู้รับชมหรือผู้ดูได้เข้าใจภาพจริง ๆ ของสังคม โดยที่ไม่ได้จำกัดแนวละครหรือรูปแบบการนำเสนอ จะไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวแต่จะขึ้นอยู่กับความจำเป็น ความเหมาะสมของเนื้อเรื่องเป็นหลัก และในฐานะที่คุณเสนีย์เป็นผู้เขียนบทละครโทรทัศน์ คุณเสนีย์มีส่วนช่วยในการดูแลการนำเสนอบทบาท คือ จะต้องมีการบรรยายบรรณในการทำงาน ไม่ให้ตัวละครไปแสดงในพฤติกรรมที่ไม่ดีหรือแสดงออกจนเกินพอดีหรือโอเวอร์มากเกินไป แสดงให้เห็นถึงบทสรุปของตัวละคร โดยให้บทบาทของตัวละครนั้น ๆ สมเหตุสมผล และมีความเหมาะสม นอกจากนี้ยังต้องมีการประชุมกันระหว่างทีมงานผู้ผลิต ทางสถานีโทรทัศน์ เพื่อการกลับกรองงานให้มีคุณภาพ ท้ายสุดคุณเสนีย์ให้ข้อคิดนอกเหนือจากคำถามว่า พฤติกรรมของเยาวชนมีพื้นฐานจากครอบครัวและการศึกษา ซึ่งควรจะส่งเสริมให้เด็กสามารถคิดเป็น

4. กลุ่มนักแสดง

ผลการสัมภาษณ์นักแสดงท่านที่ 1 คุณเบญจพล เขียวอรุณ นักแสดงที่รับบท “ประเทือง” ในละครโทรทัศน์เรื่อง “ผู้ชายก็ท้องได้” เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” นั้นคุณเบญจพลมีความคิดเห็นว่าเป็นบทบาทนี้เป็นเรื่องของการแสดง โดยที่บางครั้งนักแสดงที่ได้รับบทนั้น ๆ ไม่เห็นด้วยกับบทบาทนั้น ๆ ก็สามารถแสดงความคิดเห็นให้ทีมงานหรือผู้ร่วมงานได้ โดยใช้เหตุผลเข้าคู่กันว่าจำเป็นที่จะต้องมีบทบาทนี้หรือไม่และถ้ามีต้องมีขนาดไหน คิดว่าเยาวชนเข้าใจอยู่แล้วว่าเป็นเรื่องของการแสดง เพราะเยาวชนสมัยนี้ฉลาดขึ้น แต่อย่างไรก็ตามก็ควรมีผู้ปกครอง คอยแนะนำอยู่ข้าง ๆ ด้วย

คุณเบญจพลมีความคิดเห็นว่าเป็นบทบาทแบบนี้จะมีอิทธิพลหรือมีผลต่อเยาวชนในกรณีที่เป็นบทบาทนั้น ๆ ได้แสดงกิริยา ท่าทาง ที่มากจนเกินไป เพราะจะยังเป็นจุดสนใจที่จะทำให้เด็กหรือเยาวชนที่มีแนวโน้มจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ หรือกับเด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอยู่แล้ว มีความรู้สึกกล้าที่จะแสดงออกมากยิ่งขึ้นเพราะคิดว่าสังคมให้การยอมรับแล้ว ส่วนในกรณีที่บทบาทของนักแสดงนั้น ๆ ที่ได้แสดงออกในกิริยา ท่าทางที่ไม่มากจนเกินไปจะไม่มีผลเพราะจะดูว่าไม่มีจุดสนใจ ตัวเด็กก็จะดูว่าเป็นเรื่องที่ไม่น่าสนใจ ไม่น่าเลียนแบบ

“บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” ตามความคิดเห็นของคุณเบญจพล มีไว้เพื่อ 1) เป็นบทนำของเรื่อง 2) เป็นสีสันของเรื่อง โดยในการนำเสนอไม่ได้จำกัดแนวว่าจะต้องเป็นละครแนวไหน ขึ้นอยู่กับเหตุผลและความเหมาะสมนั่นเอง โดยมากจะมีการนำเสนอออกในแนวหรือรูปแบบตลก และในฐานะที่คุณเบญจพลเป็นนักแสดง คุณเบญจพลจะมีการพูดคุย แสดงความคิดเห็นเพื่อหาเหตุผล ความเหมาะสม และความจำเป็นในการมีบทบาทนี้ในละคร กับทีมงานหรือผู้ร่วมงาน ให้ชัดเจนว่าทำไมจึงจำเป็นต้องมีบทบาทนี้ และถ้ามีจะต้องแสดงขนาดไหนจึงจะเหมาะสมกับเรื่องหรือแนวทางของเรื่อง

ผลการสัมภาษณ์นักแสดงท่านที่ 2 คุณทศนา ดำรงค์ดี นักแสดงที่รับบท “พี่เจ้า” ในละครโทรทัศน์เรื่อง “จำเลยรัก” รับบท “พี่ตี่” ในละครโทรทัศน์เรื่อง “มารยาธิษยา” รับบท “พี่ตี่” ในละครโทรทัศน์เรื่อง “บังเอิญรวยช่วยไม่ได้” เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” นั้นคุณทศนามีความคิดเห็นว่าบทบาทนี้เป็นเรื่องของการแสดง เป็นบทบาทที่สะท้อนความเป็นจริงในสังคม เป็นเรื่องจริงซึ่งเกิดขึ้นและสัมผัสได้ และคิดว่าเยาวชนเข้าใจว่าเป็นเรื่องของการแสดง แต่ควรมีผู้ปกครอง ครู อาจารย์ คอยดูแลและช่วยแนะนำด้วยจะเป็นการดี สำหรับความคิดเห็นที่ว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” นี้จะมีอิทธิพลต่อเยาวชนหรือไม่ อย่างนั้น คุณทศนามีความคิดเห็นว่าบทบาทนี้จะมีอิทธิพลกับเด็กที่มีแนวโน้มจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ หรือกับเด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอยู่แล้ว ก็อาจจะทำให้กล้าแสดงออกมากขึ้น ซึ่งในเรื่องของการแสดงออกนี้ควรให้อยู่ในกติกาทางสังคม หรืออยู่ในปริมาณที่พอเหมาะ เช่น กรณีของเยาวชนถ้ายังเรียนอยู่ก็ต้องคำนึงถึงสถานภาพของตนเองในฐานะนักเรียน นักศึกษาด้วย แต่กรณีเด็กที่มีจิตใจที่ไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจะไม่มีอิทธิพลหรือผลกระทบแต่ประการใด

“บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” ตามความคิดเห็นของคุณทศนา มีไว้เพื่อเป็นอรรถรสของละคร ไม่จำเป็นต้องจำกัดแนวของละครว่าต้องเป็นแนวไหนถึงจะมีบทบาทแบบนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมเป็นหลัก โดยมีการนำเสนอได้ทั้งเป็นบทนำ ตัวเดินเรื่อง ตัวประกอบ บทบาทตลกเพื่อเป็นสีสันของเรื่องก็ได้ และในฐานะที่คุณทศนาเป็นนักแสดง คุณทศนาจะพิจารณาบทที่แสดงก่อนรับว่ามีความเหมาะสมกับบุคลิกของตนเองหรือไม่ เพราะชอบที่จะเล่นบทบาทที่เป็นตัวเองมากกว่า

ผลการสัมภาษณ์นักแสดงท่านที่ 3 คุณยุทธนา ลอพันธุ์ไพบูลย์ นักแสดงที่รับบท “เจ้เคน” ในละครโทรทัศน์เรื่อง “ชายไม่จริงหญิงแท้” เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” นั้นคุณยุทธนามีความคิดเห็นว่าบทบาทนี้

เป็นเรื่องของการแสดง และคิดว่าเยาวชนเข้าใจว่าเป็นเรื่องของการแสดง เพราะเด็กส่วนใหญ่ที่อยู่ในช่วงนี้เป็นเด็กที่มีวิจารณญาณในการตัดสินใจเองได้แต่ก็มีบางคนที่ไม่เข้าใจเพราะอายุน้อย ฉะนั้นก็ควรให้มีผู้ปกครอง คอยนั่งดูอยู่ด้วยเพื่อคอยชี้แนะหรือแนะนำ สำหรับความคิดเห็นที่ว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” นี้จะมีอิทธิพลต่อเยาวชนหรือไม่ อย่างไรนั้น คุณยุทธนามีความคิดเห็นว่าบทบาทนี้จะเป็นการให้ความรู้สึกทางอารมณ์มากกว่าในเรื่องของความเปลี่ยนแปลง แต่ถ้าเด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอยู่แล้วก็จะทำให้กล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น แต่สำหรับเด็กที่ไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศก็ไม่มีผลอะไร

“บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” ตามความคิดเห็นของคุณยุทธนา มีไว้เพื่อเป็นสีสันของละคร เป็นบทนำของละคร เป็นตัวดำเนินเรื่องของละคร ในกรณีที่บทบาทนี้เป็นบทนำของละคร หรือเป็นตัวดำเนินเรื่องของละครจะต้องระมัดระวังเป็นพิเศษในการนำเสนอด้วยบทบาทนี้จะไม่จำกัดประเภทของแนวละคร จะขึ้นอยู่กับความเหมาะสม เหตุผลว่าบางเรื่องจำเป็นต้องมีหรือไม่ การนำเสนอบทบาทแบบนี้ในสมัยก่อนจะนำเสนอในรูปแบบตลกเพียงอย่างเดียว แต่ในปัจจุบันกลายเป็นบทนำและตัวดำเนินเรื่องด้วย สังคมจะยอมรับมากขึ้นแต่ก็ยังไม่เต็มที่ และในฐานะที่คุณยุทธนาเป็นนักแสดง คุณยุทธนาจะพิจารณาบทที่แสดงก่อนรับว่ามีการแสดงออกที่มากเกินไปหรือไม่ ถ้ามากเกินไปก็จะไม่รับ และถ้ามีโอกาสก็จะไปช่วยบรรยาย ตามสถานศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศให้นักเรียนฟังด้วย

ผลการสัมภาษณ์นักแสดงท่านที่ 4 คุณปวันรัตน์ นาคสุริยะ นักแสดงที่รับบท “พีนาก” ในละครโทรทัศน์เรื่อง “ปัญญาชนก้นครัว” เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” นั้นคุณปวันรัตน์มีความคิดเห็นว่าบทบาทนี้เป็นเรื่องของการแสดงหรือความบันเทิง และคิดว่าเยาวชนเข้าใจว่าเป็นเพียงสิ่งที่ให้ความบันเทิงเท่านั้น สำหรับความคิดเห็นที่ว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” นี้จะมีอิทธิพลต่อเยาวชนหรือไม่ อย่างไรนั้น คุณปวันรัตน์มีความคิดเห็นว่าหน้าที่เยาวชนจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศหรือไม่ ขึ้นอยู่กับตัวของเด็กเองมากกว่าไม่ขึ้นอยู่กับบทบาทของนักแสดงหรือสื่อที่นำเสนอออกมา แต่บทบาทของนักแสดงนี้จะมีส่วนกระตุ้นให้เด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอยู่แล้วนั้นมีพฤติกรรมที่โดดเด่นขึ้นมาและชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งผู้ปกครอง ครู อาจารย์ ควรช่วยกันดูแลให้คำแนะนำด้วยจะเป็นการดี

“บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” ตามความคิดเห็นของคุณปวันรัตน์ คือมีไว้เพื่อเพิ่มสีสัน โดยไม่จำกัดแนวว่าจะต้องเป็นแนวไหน จะขึ้นอยู่กับ

ความเหมาะสมของเรื่องมากกว่า ไม่มีรูปแบบจำกัดแน่นอน และในฐานะที่คุณปวีณรัตน์เป็นนักแสดง คุณปวีณรัตน์มีส่วนในการเลือกบทที่เหมาะสมกับตัวเองหรือบทที่ทำทนายและอยากเล่น

ผลการสัมภาษณ์นักแสดงท่านที่ 5 คุณอัษฎาวุธ เหลืองสุนทร นักแสดงที่รับบท "นายแพทย์ศิลา" ในละครโทรทัศน์เรื่อง "กามเทพเล่นกล" เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อ "บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์" นั้นคุณอัษฎาวุธมีความคิดเห็นว่าเป็นบทบาทนี้เป็นบทบาทที่พิเศษอีกบทบาทหนึ่ง เป็นตัวละครซึ่งก็คือภาพที่เคลื่อนไหวในโทรทัศน์ ละครเป็นภาพสะท้อนของสังคมซึ่งก็คือความจริง เป็นบทบาทของการแสดงที่สะท้อนจากชีวิตจริงแต่คิดว่าเยาวชนเขาเข้าใจว่าเป็นเรื่องการแสดง แต่สำหรับเยาวชนหรือเด็กบางคนก็ควรมีผู้ปกครองหรือพ่อ แม่ คอยแนะนำอยู่ด้วยในเวลาที่เด็กดูหรือชมละครโทรทัศน์ก็จะเป็นการดี แต่ควรใช้วิธีการสังเกตและแนะนำอยู่ห่าง ๆ จะเป็นการที่ดีกว่า แต่ก็มีข้อควรระวังอยู่ด้วยเช่นกันคือ ผู้ปกครองหรือพ่อ แม่บางคนก็ไม่มีวุฒิภาวะที่จะคอยแนะนำเด็กได้เช่นกัน ซึ่งอาจจะทำให้เด็กเข้าใจผิดหรือสับสนได้ ฉะนั้นสิ่งที่ดีที่สุดในที่สุดก็คือให้การศึกษาแก่เยาวชนโดยจะต้องสอนให้เด็กคิดและทำความเข้าใจได้เอง ซึ่งเรื่องนี้จะเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมาก ซึ่งทางภาครัฐจะต้องให้ความสำคัญและเข้ามาดูแลในการแก้ไขปัญหานี้โดยที่สำคัญจะต้องให้เด็กมีความเข้าใจในผู้อื่นด้วย

สำหรับความคิดเห็นที่ว่า "บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์" นี้จะมีอิทธิพลต่อเยาวชนหรือไม่ อย่างไรนั้น คุณอัษฎาวุธมีความคิดเห็นว่าคุณนั้นมีอิทธิพลต่อคนอยู่แล้ว แต่ก็ไม่สามารถสรุปเฉพาะเจาะจงลงไปได้ว่าจะมีอิทธิพลในรูปแบบไหนกรณีบทบาทแบบนี้ก็เช่นกัน ก็คงไม่สามารถสรุปได้อย่างแน่ชัดว่าสื่อทำให้เด็กเป็นหรือไม่เป็น คงต้องอาศัยข้อมูลมากกว่านี้มาประกอบกันด้วย คุณอัษฎาวุธยังได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมอีกว่า บทบาทแบบนี้เป็นเพียงปัจจัยหนึ่งเท่านั้น ที่สำคัญเด็กจะเป็นหรือไม่เป็นนั้นน่าจะขึ้นอยู่กับพื้นฐานที่มาของเด็กเองหรือพื้นฐานทางครอบครัวของเด็กมากกว่า

"บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์" ตามความคิดเห็นของคุณอัษฎาวุธ คือเป็นตัวสร้างสีสันให้กับละครมากกว่า ซึ่งตัวสร้างสีสันให้กับละครนั้นก็ไม่ว่าจำเป็นจะต้องเป็นบทตลกเพียงอย่างเดียว อาจเป็นบทอื่นก็สามารถเป็นตัวสร้างสีสันให้กับละครได้เช่นกัน สำหรับในเรื่องของการนำเสนอเช่นนั้นไม่ได้จำกัดแนวว่าจะต้องเป็นละครแนวไหน ขึ้นอยู่กับความจำเป็นของเรื่องมากกว่า แต่โดยมากจะนำเสนอออกมาในรูปแบบที่เป็นการสร้างสีสันให้กับคนดูมากกว่า และในฐานะที่คุณอัษฎาวุธเป็นนักแสดงนั้น คุณอัษฎาวุธ ได้กล่าวว่า นักแสดงจะต้องทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุดคือต้องแสดงให้เห็นชัดเจนที่สุดตามบทบาทที่ตนเองได้รับมา ฉะนั้นในส่วนตัวที่ตัวเองสามารถมีส่วนช่วยในการดูแลบทบาทแบบนี้คือ 1) ถ้าบทที่ได้รับมานั้นไม่

สามารถถ่ายทอดให้คนดูได้เข้าใจอย่างชัดเจน 2) เป็นบทบาทที่จะเกิดผลร้ายกับคนดู 3) เป็นบทบาทที่ทำให้ตัวเองรู้สึกไม่สบายใจหรือทำให้เสื่อมเสียภาพพจน์ ซึ่งถ้าเข้าข่ายกรณีใดกรณีหนึ่งก็จะไม่รับเล่น และนอกจากนี้ก็จะมีการปรึกษากันกับผู้กำกับและผู้จัดการส่วนตัวอีกด้วย

ผลการสัมภาษณ์ผู้ที่อยู่ในวงการบินทั้ง 12 ท่าน กล่าวโดยสรุปได้ว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” เป็นเพียงบทบาทหนึ่งในละคร โดยบทบาทนี้มีไว้เพื่อวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ 1) เป็นตัวชูรส ให้ความสนุกสนานและเพิ่มสีสันให้กับละคร 2) เป็นตัวนำของเรื่อง เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นจริงของสังคมเกี่ยวกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ โดยในการนำเสนอเช่นนั้นจะไม่จำกัดแนวว่าจะเป็นละครแนวไหน ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของเรื่องมากกว่า โดยผู้ที่อยู่ในวงการบินคิดว่าเยาวชนส่วนใหญ่จะเข้าใจใน “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” แต่จะมีเพียงบางส่วนที่ไม่เข้าใจ เพราะมีวุฒิภาวะที่ไม่สามารถเข้าใจได้ จึงควรมีผู้ปกครองคอยดูเพื่ออธิบายให้เด็กเข้าใจด้วย และสำหรับอิทธิพลของบทบาทนี้กับเยาวชนพบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนมีความเห็นว่าบทบาทนี้จะมีอิทธิพลกับเยาวชนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอยู่แล้วหรือมีแนวโน้มว่าจะเป็นให้มีความกล้าแสดงออกมากขึ้น แต่จะไม่มีอิทธิพลกับเยาวชนที่ไม่มีพฤติกรรมทางเพศปกติ ผู้ที่อยู่ในวงการบินในกลุ่มผู้จัดละคร ผู้กำกับการแสดง และผู้เขียนบทละคร จะเป็นกลุ่มที่มีส่วนรับผิดชอบกับระดับของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่นำเสนอออกมาในละครว่าจะให้มีหรือไม่ให้มี และถ้าให้มีจะให้มีได้มากน้อยเพียงใด ผู้ให้สัมภาษณ์ในกลุ่มนี้กล่าวว่าจะต้องมีการประชุมเพื่อหาความเหมาะสมในการมีบทบาทนี้ในละครโทรทัศน์อยู่แล้ว เพื่อให้งานออกมามีคุณภาพ และเหมาะสมในทุกขั้นตอน สำหรับผู้ที่อยู่ในวงการบินในกลุ่มนักแสดงจะมีบทบาทในการเลือกบทว่าตรงกับบุคลิกของเขาหรือไม่โดยที่เขาไม่สันทัดที่จะรับหรือไม่รับแสดงในบทนั้น ๆ

ส่วนที่ 4 ผลการสัมภาษณ์ผู้ที่ส่งเสริมและตรวจสอบรายการโทรทัศน์ จำนวน 1 คน

ผลการสัมภาษณ์ผู้ที่ส่งเสริมและตรวจสอบรายการโทรทัศน์ คุณกรรณา เมตตา ประเสริฐ หัวหน้างานแผนกส่งเสริมและตรวจสอบรายการโทรทัศน์ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบก ช่อง 7 มีความคิดเห็นว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” เป็นเพียงบทบาททางการแสดงบทบาทหนึ่งเท่านั้น แต่งานทางด้านการศึกษาที่ทําอยู่นี้ก็จะมี การระมัดระวังเป็นพิเศษโดยเฉพาะในเรื่องของคำพูด, พฤติกรรม, การแสดงออกทางด้านต่าง ๆ จะไม่ให้มีการแสดงออกมากเกินไป จนไปก่อให้เกิดการชกแจงใจ หรือนำมั่วใจได้ แต่เยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ม.4-ม.6 นั้น คิดว่าเขาเข้าใจว่าเป็นเพียงบทบาทการแสดงเท่านั้น

เพราะทางผู้จัดการละครนั้นก็ได้มีการโปรโมตละครกันอยู่แล้ว แต่อย่างไรก็ตามก็ควรมีบิดามารดา หรือผู้ปกครองควรชี้แนะหรือแนะนำด้วย

สำหรับอิทธิพลของบทบาทนี้ต่อเยาวชนนั้น คุณกรรณา มีความคิดเห็นว่ามีอิทธิพลบ้าง แต่ไม่มาก โดยจริง ๆ แล้วเยาวชนที่จะมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศนั้นจะขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางครอบครัวของเยาวชนมากกว่า แต่สำหรับเยาวชนที่มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศอยู่แล้วนั้นก็ อาจทำให้เยาวชนเหล่านั้นกล้าที่จะแสดงออกมากยิ่งขึ้นก็ได้

สำหรับความคิดเห็นที่มีต่อการนำเสนอ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้น คุณกรรณา มีความคิดเห็นว่าคุณกรรณา มีความคิดเห็นว่าคุณกรรณา ควรมีการนำเสนอในรูปแบบที่สร้างสรรค์ สันให้กับเนื้อเรื่องหรือละครมากกว่า และควรมีการปูเนื้อเรื่องให้ทราบที่มาที่ไปและควรแสดงบทสรุปหรือผลของตัวละครนั้น ๆ ด้วย

ในฐานะที่คุณกรรณา เป็นหัวหน้างานแผนกส่งเสริมและตรวจสอบรายการโทรทัศน์นั้น คุณกรรณาได้คอยดูแลการนำเสนอบทบาทแบบนี้ไว้อย่างไรนั้น คุณกรรณาได้อธิบายว่าทางแผนกจะคอยดูแลในเรื่องของคำพูด, พฤติกรรม, การแสดงออกทางด้านต่าง ๆ ให้อยู่ในความเหมาะสม มีเหตุผล และไม่มากเกินไป โดยที่เห็นว่าควรจะต้องมีการแก้ไขก็จะบริหารจัดการให้ทางผู้ผลิตหรือผู้จัดละครนั้นนำกลับไปแก้ไขให้จนเป็นที่พอใจ สำหรับในเรื่องของปัญหาหรืออุปสรรคนั้น โดยเนื้องานแล้วจะไม่ค่อยมีปัญหาหรืออุปสรรคอะไร

ในฐานะที่คุณกรรณา เป็นหัวหน้างานแผนกส่งเสริมและตรวจสอบรายการโทรทัศน์นั้น คุณกรรณา มีข้อคิดที่จะฝากไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหลายว่า ทุก ๆ ฝ่ายไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครอง, เยาวชน, สื่อมวลชน, ผู้ผลิต ผู้จัด, ผู้ที่คอยควบคุมดูแล ฯลฯ นั้นควรที่จะร่วมมือกัน ควรช่วยดูแลตามบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่ายเพื่อให้งานละครโทรทัศน์นั้นออกมาอย่างมีคุณภาพ และผู้รับชมละครโทรทัศน์ โดยเฉพาะที่เป็นวัยรุ่นนั้นควรใช้วิจารณญาณในการรับชมด้วย และควรรับชมหรือดูให้จนจบเรื่องก็จะเข้าใจในละครที่เขานำมาเสนอว่าเป็นอย่างไร ซึ่งก็ได้ข้อคิดหรือบทสรุปในละครเรื่องนั้น ๆ ได้ แต่จริง ๆ แล้วขอให้ทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องช่วยกันดูแลด้วย

ผลการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ที่ส่งเสริมและตรวจสอบรายการโทรทัศน์ สรุปได้ว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” เป็นเพียงบทบาททางการแสดง บทบาทหนึ่งเท่านั้น โดยจะทำการเซ็นเซอร์เฉพาะในเรื่องของคำพูด, พฤติกรรม, การแสดงออกทางด้านต่าง ๆ โดยจะไม่ให้มีการแสดงออกมากเกินไป สำหรับเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ม.4-ม.6 นั้น คิดว่าจะเข้าว่าเป็นเพียงบทบาทการแสดง แต่อย่างไรก็ตามก็ควรมีบิดามารดาหรือผู้ปกครองควรชี้แนะหรือแนะนำด้วย อิทธิพลของบทบาทนี้ต่อเยาวชนนั้น คิดว่ามีอิทธิพลบ้างแต่ไม่

มาก โดยสาเหตุหลักจะขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางครอบครัวมากกว่า แต่สำหรับเยาวชนที่มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศอยู่แล้วนั้นก็อาจทำให้เยาวชนเหล่านั้นกล้าที่จะแสดงออกมากยิ่งขึ้นก็ได้

ส่วนที่ 5 ผลการสัมภาษณ์ผู้ที่ควบคุมกำกับดูแลการเผยแพร่รายการวิทยุโทรทัศน์ จำนวน 1 คน

ผลการสัมภาษณ์ผู้ที่ควบคุมกำกับดูแลการเผยแพร่รายการวิทยุโทรทัศน์

คุณกฤษณพร เสริมพานิช ผู้อำนวยการกองงานคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ (กกช.) กรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี มีความคิดเห็นว่าเป็นเพียงบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” เป็นเพียงบทบาททางการแสดงบทบาทหนึ่งเท่านั้น แต่ก็มีข้อพึงระวังสำหรับผู้ชมหรือผู้ดูอยู่ว่าควรคิดด้วยว่าบทบาทแบบนี้ได้ดำเนินไปอย่างไร โดยที่ถ้าเป็นเยาวชนที่เป็นวัยรุ่นหรือกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ม.4-ม.6 นั้น คิดว่าเขาเข้าใจว่าเป็นเพียงบทบาททางการแสดงเท่านั้น แต่ก็อาจมีเยาวชนวัยรุ่นบางกลุ่มที่ยังไม่สามารถแยกแยะได้ชัดเจนนัก สรุปแล้วถึงแม้จะเป็นเยาวชนที่เป็นวัยรุ่นหรือกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ม.4-ม.6 ก็ตามก็ยังคงควรที่จะมีบิดามารดาหรือผู้ปกครองนั่งดูอยู่ด้วยเช่นกันเพราะบางเรื่องอาจมีเนื้อหาและการนำเสนอที่มีอิทธิพลหรือผลกระทบที่รุนแรงต่อเยาวชนได้

สำหรับอิทธิพลของบทบาทนี้ต่อเยาวชนนั้น คุณกฤษณพร มีความคิดเห็นว่าเป็นอิทธิพลของสื่อที่น้อยมีแน่นอน เพียงแต่จะมากหรือน้อยเท่านั้นเอง ฉะนั้นบทบาทแบบนี้ก็ย่อมมีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อเยาวชนแน่นอน เพียงแต่จะมากหรือน้อยเท่านั้น โดยที่อาจทำให้เยาวชนนั้นกล้าที่จะแสดงออกมากยิ่งขึ้นหรือแม้กระทั่งอาจมีพฤติกรรมของการเลียนแบบบทบาทแบบนี้จากตัวแบบทางละครโทรทัศน์ก็เป็นได้ เพราะสื่อโทรทัศน์นั้นจะมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นเป็นอย่างมาก โดยสามารถสังเกตได้จากงบประมาณของ Agency โฆษณาตามบริษัทต่าง ๆ ที่ทุ่มงบประมาณทางโทรทัศน์เป็นจำนวนมากเพื่อไปยังกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะสินค้าที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นวัยรุ่น

สำหรับความคิดเห็นที่มีต่อการนำเสนอ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้น คุณกฤษณพร มีความคิดเห็นว่าการนำเสนอบทบาทแบบนี้ โดย 1) ให้เกียรติแก่พวกเขาโดยมีการนำเสนออย่างเข้าใจในพฤติกรรมของเขา 2) ให้มีเหตุผล มีความเหมาะสม และควรพิจารณาด้วยว่าควรมีความจำเป็นมากน้อยแค่ไหนด้วย 3) ให้เป็นธรรมชาติจริง ๆ อย่าไปปรุงแต่งหรือแต่งแต้มสีสันจนผิดธรรมชาติหรือเกินจริงมากเกินไป สำหรับกรณีที่มีการนำเสนอบทบาทแบบนี้ในรูปแบบตลกนั้นทาง กกช.ก็เข้าใจดีและไม่ได้ห้ามแต่ขอรับรองและขอความร่วมมือว่าควรอยู่ในระดับที่ให้ประโยชน์กับผู้รับชมหรือผู้ดูและแสดงพอสมควรหรือไม่ ซึ่งไม่ควรให้มากเกินไปหรือจนผิดธรรมชาติ ไม่ควรแสดงบทบาทแบบนี้ให้ไปในทางที่ไม่ให้เกียรติแก่พวกเขา ควรนำเสนอในบทบาทที่เป็นตัวแบบที่ดีด้วย

ในฐานะที่คุณภุชณพรเป็นผู้อำนวยการกองงานคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ (กกช.) คุณภุชณพรได้คอยดูแลการนำเสนอบทบาทแบบนี้ อย่างไรก็ตาม คุณภุชณพร ได้อธิบายว่าทาง กกช.จะมีบทบาทและหน้าที่ ที่เป็นหน่วยงานกลางที่คอยตรวจสอบความคิดเห็น คำร้องเรียนจากประชาชน แล้วประมวลคำร้องเรียนเหล่านั้นเพื่อไปขอ ร้องหรือขอความร่วมมือไปยังนายสถานีของวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์นั้น ๆ ซึ่งทางนาย สถานีแต่ละแห่งนั้นสามารถมีดุลยพินิจในการควบคุมพิจารณาและตัดสินใจได้ด้วยตัวเองโดยที่ ทางสถานีเองก็จะมีอำนาจในการกำกับดูแลตนเองได้ ซึ่งทางสถานีเองก็ย่อมมีการประชุมกันเพื่อ ควบคุม พิจารณาและตัดสินใจในแต่ละเรื่องกันอยู่แล้ว สำหรับปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นคือ 1) ไม่สามารถป้องกันการนำเสนอที่ไม่มีประโยชน์และไม่เหมาะสมได้อย่างรัดกุม 2) มาตรฐานของ ความชัดเจนในการวัดว่ารูปแบบ ๆ ไหนที่ไม่สามารถนำเสนอได้เพราะแนวคิดหรือกรอบแนวคิด นั้นจะขึ้นอยู่กับหรือกรอบแนวคิดนั้นจะขึ้นอยู่กับคนในสังคมที่ย่อมมีหลากหลายความคิด ซึ่งอาจทำ ให้เกิดความสับสนขึ้น และ 3) ทางสื่อหรือทางผู้ผลิตเองเวลาที่ปัญหาอะไรเกิดขึ้นแล้วไม่ได้มา พุดคุยหรือปรึกษาหารือกับทาง กกช. โดยตรง เวลาทาง กกช.ได้ขอร้องหรือขอความร่วมมือไปยัง ทางสื่อหรือทางผู้ผลิตก็อาจเกิดความไม่เข้าใจซึ่งกันและกันได้ ซึ่งจริง ๆ แล้วทั้ง 3 ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง คือ 1) ทาง กกช. 2) ทางฝ่ายนายสถานี และ 3) ทางฝ่ายสื่อหรือทางผู้ผลิต ควรที่จะร่วมช่วยกันดู แลโดยทางฝ่าย กกช.นั้นจะเป็นฝ่ายที่ประสานไปยังทางฝ่ายนายสถานีและทางฝ่ายนายสถานีก็ จะประสานไปยังทางสื่อหรือทางผู้ผลิตต่ออีกที ซึ่งทั้ง 3 ฝ่าย ควรร่วมมือและช่วยเหลือซึ่งกันและ กัน การทำงานจะได้มีประสิทธิภาพ

ในฐานะที่คุณภุชณพรเป็นผู้อำนวยการกองงานคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ (กกช.) คุณภุชณพรมีข้อคิดที่จะฝากไปยังบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กหรือเยาวชน สื่อมวลชน รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหลายคือการนำเสนอทางสื่อโทรทัศน์ หรือสื่อมวลชนนั้นจะมีผู้ติดตามรับชมตามอายุของผู้รับชมอยู่ 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มเด็กเล็ก ๆ 2) กลุ่มวัยรุ่น และ 3) กลุ่มผู้ใหญ่ รวมทั้งผู้สูงอายุ ซึ่งเวลาเมื่อนำเสนอออกไปให้แก่ผู้รับชมนั้นก็จะมีผู้รับชมปะปนกันไป เมื่อมีการนำเสนอทางสื่อโทรทัศน์หรือสื่อมวลชนออกไปก็ไม่สามารถแยก แยะในอายุของผู้รับชมหรือผู้ดูได้ ทาง กกช.ก็ต้องมองในภาพรวมเพื่อหามาตรฐานเกี่ยวกับในการ ที่จะดูแลในการนำเสนอโดยทาง กกช.จะคำนึงความเหมาะสม เหตุผล ความจำเป็น ความเป็นจริงตามธรรมชาติ เป็นตัวแบบที่ดีหรือไม่เป็นหลัก โดยทาง กกช.จะเน้นในเรื่องของการป้องกัน เป็นหลักมากกว่าการที่จะมาแก้ไขในภายหลัง ซึ่งทาง กกช.เองนั้นไม่ได้สั่งระงับหรือห้ามการออก

อากาศในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแต่อย่างใดเพียงแต่ขอร้องหรือขอความร่วมมือไปยังนายสถานีในแต่ละสถานีต่ออีกที่เท่านั้น

คุณกฤษณพร ยังได้ให้ความคิดเห็นต่อไปอีกว่านอกจากทาง กกช.แล้วหน่วยงานของรัฐหน่วยงานอื่น ๆ เช่น สภาวัฒนธรรม กรมการศาสนา ฯลฯ ควรเข้ามาช่วยกันดูแลด้วยเพราะทาง กกช. และหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องนั้นถือได้ว่าได้ถูกประชาชนจ้างเข้ามาแล้วด้วยเงินภาษีของประชาชน ฉะนั้นทาง กกช. และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องก็ควรที่จะเป็นหัวหอกในการป้องกันปัญหาก่อนที่จะโยนให้กับประชาชนโดยเฉพาะในเรื่องของการศึกษาที่ควรจะให้เด็กหรือเยาวชนนั้นรู้จักคิดเองได้ ซึ่งในส่วนนี้เป็นการศึกษาในตำราแต่การนำเสนอทางสื่อเองก็ควรที่จะนำเสนออย่างไรให้เกิดประโยชน์มากที่สุดกับผู้รับชมหรือผู้ดู โดยเฉพาะกับเด็กหรือเยาวชนซึ่งกรณีนี้ก็เปรียบเหมือนการศึกษานอกตำรานั้นเอง ซึ่งจะเห็นได้ว่าเราจะต้องช่วยกันพัฒนาทั้งระบบ ต้องร่วมมือกันในการพัฒนา ซึ่งทาง กกช. นั้นไม่ได้สั่งห้ามหรือระงับไม่ให้ออกอากาศในบทบาทแบบนี้ แต่ทาง กกช. ได้เพียงแต่ขอร้องหรือขอความร่วมมือให้ระมัดระวังในการนำเสนอในบทบาทแบบนี้เท่านั้นเพราะอาจมีผลกระทบต่อไปยังบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศและเด็ก ๆ หรือเยาวชนได้ ฉะนั้นทางสื่อเองไม่ควรคำนึงเพียงว่าจะให้มีคนดูเยอะ ๆ หรือมาก ๆ เพียงเท่านั้น แต่ควรคำนึงถึงผลกระทบต่อผู้รับชมหรือผู้ดูเป็นหลักด้วย

ผลการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ที่ควบคุมกำกับดูแลการเผยแพร่รายการวิทยุโทรทัศน์ สรุปได้ว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” เป็นเพียงบทบาททางการแสดงบทบาทหนึ่งเท่านั้น แต่ก็มีข้อพึงระวังสำหรับผู้ชมหรือผู้ดูอยู่ว่าควรคิดด้วยว่าบทบาทแบบนี้ได้ดำเนินไปอย่างไร และถึงแม้จะเป็นเยาวชนที่เป็นวัยรุ่นหรือกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ม.4-ม.6 ก็ตามก็ควรที่จะมีบิดารมารดาหรือผู้ปกครองนั่งดูอยู่ด้วยเพราะบางเรื่องอาจมีการนำเสนอที่มีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อเยาวชนได้ โดยที่บทบาทแบบนี้ย่อมมีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อเยาวชนแน่นอน เพียงแต่จะมากหรือน้อยเท่านั้น ซึ่งอาจทำให้เยาวชนนั้นกล้าที่จะแสดงออกมากยิ่งขึ้นหรืออาจทำให้มีพฤติกรรมของการเลียนแบบบทบาทแบบนี้จากตัวแบบทางละครโทรทัศน์ก็เป็นได้ สำหรับความคิดเห็นที่มีต่อการนำเสนอ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้น สรุปได้ว่าควรมีการนำเสนอบทบาทแบบนี้โดย 1) ให้เกียรติแก่พวกเขาโดยมีการนำเสนออย่างเข้าใจในพฤติกรรมของเขา 2) ให้มีเหตุผล มีความเหมาะสม และควรพิจารณาด้วยว่าควรมีความจำเป็นมากน้อยแค่ไหนด้วย 3) ให้เป็นธรรมชาติจริง ๆ อย่าไปปรุงแต่งหรือแต่งแต้มสีสันจนผิดธรรมชาติหรือเกินจริงมากเกินไป โดยที่ทาง กกช. ซึ่งมีหน้าที่หลักในการกำกับดูแลการนำเสนอของสถานีวิทยุโทรทัศน์นั้น ทาง กกช. จะให้อำนาจในการ

กำกับดูแลตัวเองแก่นายสถานี โดยเมื่อมีปัญหาทาง กกช.จะไม่ได้สั่งระงับการออกอากาศแต่จะใช้วิธีขอความร่วมมือในการระมัดระวังในการนำเสนอเท่านั้น โดยให้คำนึงถึงผลกระทบต่อผู้รับชมเป็นหลัก

D
P
U

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การรับรู้และทัศนคติ ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาถึงความแตกต่างกันในลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทโรงเรียน พื้นฐานของครอบครัว สภาพเศรษฐกิจของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของบิดามารดา กับพฤติกรรมการเปิดรับชม และการรับรู้ รวมทั้งทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ 2) เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการเปิดรับชมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ กับ การรับรู้และทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ โดยมีรูปแบบการวิจัย 2 ส่วน คือ การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณนั้นผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) ทำการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 450 คน โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพนั้น ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์เจาะลึก (Indepth Interview) กลุ่มบุคคล 5 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มครูแนะแนว 2) กลุ่มจิตแพทย์ 3) กลุ่มผู้ที่อยู่ในวงการบันเทิง ซึ่งประกอบด้วย ผู้จัดละคร ผู้กำกับการแสดง ผู้เขียนบท และนักแสดง 4) กลุ่มผู้ที่ส่งเสริมและตรวจสอบรายการโทรทัศน์ และ 5) กลุ่มผู้ที่ควบคุมกำกับดูแลการเผยแพร่รายการวิทยุโทรทัศน์ รวมทั้งหมดจำนวน 22 คน ช่วงเวลาในการเก็บข้อมูลคือเดือนพฤษภาคม – กรกฎาคม พ.ศ.2543

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยแบ่งเป็น 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับชม ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์

ตอนที่ 3 การรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์

ตอนที่ 4 ทศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นของนักเรียน

ตอนที่ 6 สรุปผลการทดสอบสมมุติฐาน

ตอนที่ 7 สรุปผลการสัมภาษณ์เจาะลึก

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของบิดามารดา พบว่า ตัวอย่างเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยเป็นชายร้อยละ 50.7 เป็นหญิงร้อยละ 49.3 มีอายุ 15 – 16 ปี มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 60.7 รองลงมาคือมีอายุ 17-18 ปี ร้อยละ 30.4 และมีอายุต่ำกว่า 15 ปี ร้อยละ 8.9 ตามลำดับ เรียนอยู่โรงเรียนสหศึกษามากที่สุดคือร้อยละ 46.4 รองลงมาในจำนวนใกล้เคียงกันคือเรียนอยู่โรงเรียนชายล้วนและโรงเรียนหญิงล้วน ร้อยละ 26.9 และ 26.7 ตามลำดับ

สำหรับลักษณะการพักอาศัย พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา ร้อยละ 65.3 โดยที่บิดาและมารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 86.0 กลุ่มตัวอย่างมีความสนิทสนมกับทั้งบิดาและมารดามีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 66.2 และพบว่าทั้งบิดาและมารดาเป็นแบบอย่างให้กับกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 65.1 สำหรับค่าใช้จ่ายส่วนตัวพบว่าส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวอยู่ระหว่าง 50 – 150 บาทต่อวัน ร้อยละ 80.7

สำหรับอาชีพของบิดาและมารดา พบว่าบิดาของกลุ่มตัวอย่างมีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวมีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 42.7 รองลงมาคือรับราชการ ร้อยละ 20.9 ส่วนมารดามารดา

ของกลุ่มตัวอย่างมีอาชีพในกลุ่มอื่น ๆ มากที่สุด ซึ่งได้แก่ แม่บ้าน ค้าขาย และเกษตรกร ร้อยละ 32.2 รองลงมาคือมีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 30.0 โดยพบว่ารายได้ของบิดาและมารดา คือ 40,000 บาทขึ้นไป มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 38.4 รองลงมาคือ 10,000 – 20,000 บาท ร้อยละ 18.7 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับชม ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์

พฤติกรรมการเปิดรับชม ได้แก่ ความถี่ในการรับชม เวลาที่ติดตามชม ระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง ลักษณะของการเปิดรับชม ระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม ประเภทของละครโทรทัศน์ สถานที่ที่รับชม และเหตุผลในการรับชม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความถี่ในการเปิดชม 4 – 6 วัน / เดือน มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 42.0 รองลงมาคือ 1 – 3 วัน / เดือน ร้อยละ 30.9 โดยจะรับชมละครในช่วงหลังข่าวภาคค่ำ ร้อยละ 51.3 ใช้เวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้งมากกว่า 20 นาที ร้อยละ 58.0 โดยลักษณะการเปิดรับชมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมเป็นบางช่วงที่สนใจ ร้อยละ 74.7 สำหรับในเรื่องระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยติดตามรับชมมาเป็นเวลาน้อยกว่า 1 ปี มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 44.9 รองลงมาคือ 1 – 2 ปี ร้อยละ 26.9 โดยละครประเภทละครตลกเป็นละครที่กลุ่มตัวอย่างรับชมมากที่สุด ร้อยละ 40.7 และเกือบทั้งหมดรับชมละครที่บ้านตัวเอง ร้อยละ 94.2 โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลในการรับชมว่าเพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ ร้อยละ 67.3

ตอนที่ 3 การรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือมีการรับรู้ในระดับน้อย และมีการรับรู้ในระดับมาก ตามลำดับ โดยที่ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในเรื่องที่ว่าบทบาทนี้เป็นเรื่องของความสนุกสนานมากที่สุด รองลงมาในอันดับสองคือเป็นเรื่องของการทำให้บทบาทของนักแสดงน่าสนใจมากยิ่งขึ้น และอันดับสามคือเป็นเรื่องของการแสดงความสามารถส่วนตัวของนักแสดง

สำหรับหัวข้อที่เป็นเรื่องของความทุกข์ทรมานนั้น พบว่าเป็นเรื่องที่กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยจำนวนมากที่สุด รองลงมาในอันดับสองคือเป็นเรื่องของการกตัญญูทางเพศ และอันดับสามคือเป็นเรื่องของการดูถูกเหยียดหยาม

ตอนที่ 4 ทักษะคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์

ผลการวิจัยพบว่าโดยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยที่ว่าบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์เป็นการช่วยให้ละครโทรทัศน์มีความสนุกสนานเพิ่มมากขึ้น กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่ว่าบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์เป็นการทำให้อยากเลียนแบบตามบทบาทของนักแสดงนั้น ๆ และเป็นการทำให้รู้สึกอยากแสดงออกในพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศสำหรับในข้ออื่น ๆ นั้นพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับปานกลาง

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นของนักเรียน

จากการสอบถามความคิดเห็นว่าควรให้มีบทบาทของนักแสดงที่มีต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์หรือไม่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าคุณควรให้มีบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์โดยให้เหตุผลว่า บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ มีส่วนช่วยเพิ่มความสนุกสนาน/คลายเครียด/ไม่น่าเบื่อ/ตลก ทำให้ละครน่าดูน่าสนใจ/เพิ่มสีสัน/สร้างยอดขาย และทำให้สังคมยอมรับว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นเรื่องปกติ สังคมไม่ควรรังเกียจ แต่สำหรับผู้ที่มีความคิดเห็นว่าคุณไม่ควรให้มีบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ โดยให้เหตุผลว่าจะทำให้เกิดการเลียนแบบ/เอาอย่าง และเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี/ไม่เหมาะสม

สำหรับการสอบถามความคิดเห็นว่าบทบาทของนักแสดงที่มีต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์มีผลกระทบต่อตัวนักเรียนเองหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่าบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ไม่มีผลกระทบต่อตัวเอง แต่ก็มีนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 6.0 ที่ตอบว่ามีผลกระทบคือทำให้ไม่แน่ใจตนเองว่าเบี่ยงเบนทางเพศหรือไม่ และอยากลองมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และมีบ้างที่ตอบว่ามีผลกระทบคือทำให้รู้สึกรังเกียจผู้ที่เบี่ยงเบนทางเพศ หรือบางคนรู้สึกเห็นใจ/สงสารผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ตอนที่ 6 สรุปผลการทดสอบสมมุติฐาน

สมมุติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน อันประกอบด้วย เพศ อายุ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ อันประกอบด้วย ความถี่ในการเปิดรับชม เวลาที่ติดตามรับชม ระยะเวลาโดยเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง ลักษณะของการเปิดรับชม ระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม ประเภทของละครโทรทัศน์ สถานที่ที่รับชม และเหตุผลในการรับชม

ผลการทดสอบพบว่า

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน อันประกอบด้วย เพศ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย และค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน อันประกอบด้วย เพศ ประเภทโรงเรียน สถานภาพของบิดามารดา และอาชีพของบิดา มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน อันประกอบด้วย เพศ ประเภทโรงเรียน สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน และรายได้ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้งในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน คือผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน อันประกอบด้วย เพศ อายุ และสถานภาพของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน อันประกอบด้วย เพศ และค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน อันประกอบด้วย ประเภทโรงเรียน และลักษณะการพักอาศัย มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน คือ ประเภทโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 2 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มี เพศ อายุ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มี ประเภทโรงเรียนที่ต่างต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ต่างต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 3 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มี เพศ อายุ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ต่างต่างกัน

ผลการทดสอบพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มี เพศ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย และรายได้ของบิดามารดา ที่ต่างต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่ต่างต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 4 พฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ อันประกอบด้วย ความถี่ในการเปิดรับชม เวลาที่ติดตามรับชม ระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง ลักษณะของการเปิดรับชม ระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับ

ชม ประเภทของละครโทรทัศน์ สถานที่ที่รับชม และเหตุผลในการรับชม ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกัน

ผลการทดสอบพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ คือเหตุผลในการรับชม ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 5 พฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ อันประกอบด้วย ความถี่ในการเปิดรับชม เวลาที่ติดตามรับชม ระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง ลักษณะของการเปิดรับชม ระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม ประเภทของละครโทรทัศน์ สถานที่ที่รับชม และเหตุผลในการรับชม ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกัน

ผลการทดสอบพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ อันประกอบด้วย ความถี่ในการเปิดรับชม ระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง ลักษณะของการเปิดรับชม ระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม และประเภทของละครโทรทัศน์ ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 6 การรับรู้ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ที่มีต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบพบว่า การรับรู้ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติ ที่มีต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 7 สรุปผลการสัมภาษณ์เจาะลึก

การสัมภาษณ์เจาะลึก (Indepth Interview) ผู้วิจัยกำหนดประชากรกลุ่มเป้าหมาย 5 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มอาจารย์แนะแนว จำนวน 6 คน
2. กลุ่มจิตแพทย์ จำนวน 2 คน
3. กลุ่มผู้ที่อยู่ในวงการบันเทิง จำนวน 12 คน ซึ่งประกอบด้วย
  - 3.1 ผู้จัดละคร จำนวน 3 คน
  - 3.2 ผู้กำกับการแสดง จำนวน 2 คน
  - 3.3 ผู้เขียนบทละคร จำนวน 2 คน
  - 3.4 นักแสดง จำนวน 5 คน
4. กลุ่มผู้ที่ส่งเสริมและตรวจสอบรายการโทรทัศน์ จำนวน 1 คน
5. กลุ่มผู้ที่ควบคุมกำกับดูแลการเผยแพร่รายการวิทยุโทรทัศน์ จำนวน 1 คน

ผลการวิจัยผู้วิจัยเรียงลำดับตามกลุ่มของประชากรเป้าหมาย ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ผลการสัมภาษณ์อาจารย์แนะแนว
- ส่วนที่ 2 ผลการสัมภาษณ์จิตแพทย์
- ส่วนที่ 3 ผลการสัมภาษณ์ผู้ที่อยู่ในวงการบันเทิง
- ส่วนที่ 4 ผลการสัมภาษณ์ผู้ที่ส่งเสริมและตรวจสอบรายการโทรทัศน์
- ส่วนที่ 5 ผลการสัมภาษณ์ผู้ที่ควบคุมกำกับดูแลการเผยแพร่รายการวิทยุโทรทัศน์

ส่วนที่ 1 ผลการสัมภาษณ์อาจารย์แนะแนว

ผลการสัมภาษณ์เจาะลึกอาจารย์แนะแนวทั้ง 6 ท่าน กล่าวโดยสรุปได้ว่า อาจารย์ทั้ง 6 ท่าน มีความคิดเห็นตรงกันว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเยาวชนคือเกิดจากครอบครัวที่มีปัญหา โดยอาจารย์ทั้ง 6 ท่าน เห็นว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้นเป็นเพียงการแสดง แต่มีอิทธิพลกับเยาวชนเพราะจะทำให้เกิดการเลียนแบบในพฤติกรรมนั้น และในฐานะที่อาจารย์ทั้ง 6 ท่าน เป็นอาจารย์แนะแนวอาจารย์จะใช้วิธีพูดคุย แนะนำกับเด็กที่มีปัญหานี้ และอธิบายให้กับเด็กที่มีและไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้นเป็นเพียงการแสดง ไม่ควรเลียนแบบ

ส่วนที่ 2 ผลการสัมภาษณ์จิตแพทย์

ผลการสัมภาษณ์เจาะลึกจิตแพทย์ทั้ง 2 ท่าน กล่าวโดยสรุปได้ว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเยาวชน คือ 1) สภาพแวดล้อม เช่นการอบรมเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับเด็ก 2) สาเหตุทางพันธุกรรมหรือการมีฮอร์โมนเพศที่ผิดปกติ 3) สาเหตุจากสังคม เช่นการกระทบกระเทือนใจอย่างรุนแรงจากความสัมพันธ์ในเพื่อนต่างเพศ การประทับใจในเพศเดียวกัน โดยจิตแพทย์ทั้ง 2 ท่าน มีความคิดเห็นว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้นเป็นเพียงบทบาทในการแสดงบทบาทหนึ่ง สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของบทบาทนี้กับเยาวชน จิตแพทย์ทั้ง 2 ท่าน กล่าวว่าบทบาทนี้มีอิทธิพลกับเยาวชน เป็นตัวเสริมและเป็นแรงกระตุ้นให้กับเด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอยู่แล้วหรือมีแนวโน้มว่าจะเป็น มีความกล้าแสดงออกมากขึ้นแต่บทบาทนี้ไม่ใช่สาเหตุที่ทำให้เด็กมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ สำหรับการรักษานั้นจะเน้นการช่วยให้บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนี้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และเมื่อมีโอกาสได้พูดคุยกับเยาวชนก็จะอธิบายให้เยาวชนเข้าใจว่าบทบาทนี้เป็นเพียงการแสดง แต่จิตแพทย์ทั้งสองท่านยังกล่าวเพิ่มเติมอีกว่าผู้ปกครองควรที่จะนั่งดูละครโทรทัศน์อยู่กับเด็กด้วย เพื่อที่จะแนะนำหรือให้แง่คิดในละครโทรทัศน์กับเด็กได้

ส่วนที่ 3 ผลการสัมภาษณ์ผู้ที่อยู่ในวงการบันเทิง

ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ผู้ที่อยู่ในวงการบันเทิง จำนวน 12 คน โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. ผู้จัดละคร	จำนวน 3 คน
2. ผู้กำกับการแสดง	จำนวน 2 คน
3. ผู้เขียนบทละคร	จำนวน 2 คน
4. นักแสดง	จำนวน 5 คน

ผลการสัมภาษณ์ผู้ที่อยู่ในวงการบันเทิงทั้ง 12 ท่าน กล่าวโดยสรุปได้ว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” เป็นเพียงบทบาทหนึ่งในละคร โดยบทบาทนี้มีไว้เพื่อวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ 1) เป็นตัวชูรส ให้ความสนุกสนานและเพิ่มสีสันให้กับละคร 2) เป็นตัวนำของเรื่อง เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นจริงของสังคมเกี่ยวกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ โดยในการนำเสนอ นั้นจะไม่จำกัดแนวว่าจะเป็นละครแนวไหน ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของเรื่องมากกว่า โดยผู้ที่อยู่ในวงการบันเทิงคิดว่าเยาวชนส่วนใหญ่จะเข้าใจใน “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” แต่จะมีเพียงบางส่วนที่ไม่เข้าใจ เพราะมีวุฒิภาวะที่ไม่สามารถเข้าใจได้ จึงควรมีผู้ปกครองคอยดูเพื่ออธิบายให้เด็กเข้าใจด้วย และสำหรับอิทธิพลของบทบาทนี้กับเยาวชนพบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนมีความเห็นว่าบทบาท

นี้จะมีอิทธิพลกับเยาวชนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอยู่แล้วหรือมีแนวโน้มว่าจะเป็นให้มีความกล้าแสดงออกมากขึ้น แต่จะไม่มีอิทธิพลกับเยาวชนที่ไม่มีพฤติกรรมทางเพศปกติ ผู้ที่อยู่ในวงการบินเท็งในกลุ่มผู้จัดละคร ผู้กำกับการแสดง และผู้เขียนบทละคร จะเป็นกลุ่มที่มีส่วนรับผิดชอบกับระดับของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่นำเสนอออกมาในละครว่าจะให้มีหรือไม่ให้มี และถ้าให้มีจะให้มีได้มากน้อยเพียงใด ผู้ให้สัมภาษณ์ในกลุ่มนี้กล่าวว่าจะต้องมีการประชุมเพื่อหาความเหมาะสมในการมีบทบาทนี้ในละครโทรทัศน์อยู่แล้ว เพื่อให้งานออกมามีคุณภาพ และเหมาะสมในทุกขั้นตอน สำหรับผู้ที่อยู่ในวงการบินเท็งในกลุ่มนักแสดงจะมีบทบาทในการเลือกบทว่าตรงกับบุคลิกของเขาหรือไม่โดยที่เขาจะมีสิทธิ์ที่จะรับหรือไม่รับแสดงในบทนั้น ๆ

ส่วนที่ 4 ผลการสัมภาษณ์ผู้ที่ส่งเสริมและตรวจสอบรายการโทรทัศน์

ผลการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ที่ส่งเสริมและตรวจสอบรายการโทรทัศน์ จำนวน 1 ท่าน กล่าวโดยสรุปได้ว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” เป็นเพียงบทบาททางการแสดงบทบาทหนึ่งเท่านั้น โดยจะทำการเซ็นเซอร์เฉพาะในเรื่องของคำพูด, พฤติกรรม, การแสดงออกทางด้านต่าง ๆ โดยจะไม่ให้มีการแสดงออกมากจนเกินไป สำหรับเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ม.4-ม.6 นั้น คิดว่าจะเข้าว่าเป็นเพียงบทบาทการแสดง แต่อย่างไรก็ตามก็ควรมีบิดามารดาหรือผู้ปกครองควรชี้แนะหรือแนะนำด้วย อิทธิพลของบทบาทนี้ต่อเยาวชนนั้น คิดว่ามีอิทธิพลบ้างแต่ไม่มาก โดยสาเหตุหลักจะขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางครอบครัวมากกว่า แต่สำหรับเยาวชนที่มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศอยู่แล้วนั้นก็อาจทำให้เยาวชนเหล่านั้นกล้าที่จะแสดงออกมากยิ่งขึ้นก็ได้

ส่วนที่ 5 ผลการสัมภาษณ์ผู้ที่ควบคุมกำกับดูแลการเผยแพร่รายการวิทยุโทรทัศน์

ผลการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ที่ควบคุมกำกับดูแลการเผยแพร่รายการวิทยุโทรทัศน์ จำนวน 1 ท่าน กล่าวโดยสรุปได้ว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” เป็นเพียงบทบาททางการแสดงบทบาทหนึ่งเท่านั้น แต่ก็มีข้อพึงระวังสำหรับผู้ชมหรือผู้ดูอยู่ว่าควรคิดด้วยว่าบทบาทแบบนี้ได้ดำเนินไปอย่างไร และถึงแม้จะเป็นเยาวชนที่เป็นวัยรุ่นหรือกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ม.4-ม.6 ก็ตามก็ควรที่จะมีผู้ปกครองนั่งดูอยู่ด้วยเพราะบางเรื่องอาจมีการนำเสนอที่มีอิทธิพลหรือผลกระทบที่รุนแรงต่อเยาวชนได้ โดยที่บทบาทแบบนี้ย่อมมีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อเยาวชนแน่นอน เพียงแต่จะมากหรือน้อยเท่านั้น ซึ่งอาจทำให้เยาวชนนั้นกล้าที่จะแสดงออกมากยิ่งขึ้นหรืออาจทำให้มีพฤติกรรมของการเลียนแบบบทบาทแบบนี้จากตัวแบบทางละครโทรทัศน์ก็เป็นได้ สำหรับความคิดเห็นที่มีต่อการนำเสนอ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้น สรุปได้ว่าควรมีการนำเสนอบทบาทแบบนี้โดย 1) ให้เกียรติแก่

พวกเขาโดยมีการนำเสนออย่างเข้าใจในพฤติกรรมของเขา 2) ให้มีเหตุผล มีความเหมาะสม และควรพิจารณาด้วยว่าควรมีความจำเป็นมากน้อยแค่ไหนด้วย 3) ให้เป็นธรรมชาติจริง ๆ อย่าไปปรุงแต่งหรือแต่งแต้มสีสันจนผิดธรรมชาติหรือเกินจริงมากเกินไป โดยที่ทาง กกช.ซึ่งมีหน้าที่หลักในการกำกับดูแลการนำเสนอของสถานีวิทยุโทรทัศน์นั้น ทาง กกช.จะให้อำนาจในการกำกับดูแลตัวเองแก่นายสถานี โดยเมื่อมีปัญหาทาง กกช.จะไม่ได้สั่งระงับการออกอากาศแต่จะใช้วิธีขอความร่วมมือในการระมัดระวังในการนำเสนอเท่านั้น โดยให้คำนึงถึงผลกระทบต่อผู้รับชมเป็นหลัก

อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้ จากสมมติฐานข้อที่ 1 พบว่า

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน อันประกอบด้วย เพศ ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย และค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน อันประกอบด้วย เพศ ประเภทโรงเรียน สถานภาพของบิดามารดา และอาชีพของบิดา มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ติดตามรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน อันประกอบด้วย เพศ ประเภทโรงเรียน สถานภาพของบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดา ผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน และรายได้ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้งในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน คือผู้ที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน มีความสัมพันธ์กับลักษณะของการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน อันประกอบด้วย เพศ อายุ และสถานภาพของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน อันประกอบด้วย เพศ และค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับประเภทของละครโทรทัศน์ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน อันประกอบด้วย ประเภทโรงเรียน และลักษณะการพักอาศัย มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน คือ ประเภทโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จะเห็นได้ว่าการวิจัยครั้งนี้จากสมมติฐานข้อที่ 1 จะมีความสอดคล้องกันกับแนวคิดทฤษฎี "ลักษณะทางประชากรศาสตร์ (Demographic Characteristics Theory)" ที่ว่าผู้รับสารในแต่ละคนจะมีคุณลักษณะเฉพาะทางด้านลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ซึ่งแนวคิด ทฤษฎีนี้มีความคิดที่ว่าคนที่มีคุณสมบัติทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันนั้นจะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันด้วย พฤติกรรมที่แตกต่างกันนั้นก็รวมไปถึงการเลือกใช้สื่อหรือการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่างๆ ตามความต้องการของแต่ละคนที่อยู่ในแต่ละกลุ่มประชานย่อมมีกิจกรรม การดำเนินชีวิต ตลอดจนการใช้เวลาว่างที่แตกต่างกันด้วย (ยุบล เบญจรงค์กิจ, 2534)

สอดคล้องกันกับแนวคิดของ ปรมะ สตะเวทิน (ปรมะ สตะเวทิน, 2538) ที่กล่าวว่าคนที่มีคุณสมบัติทางด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีความคิด ทักษะคิด และพฤติกรรมที่แตกต่างกันด้วย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกันกับ Rogers และ Svenning (1969) ที่ได้ทำการศึกษาไว้ว่าการศึกษา อายุ และสถานะภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของบุคคลต่าง ๆ นั้นทำให้มีความแตกต่างกันในเรื่องของการเปิดรับสื่อของบุคคลนั้น ๆ นอกจากนี้ผลการวิจัยของ Schramm และ White (1972) ได้สรุปเอาไว้ว่าการเปิดรับข่าวสารมีแนวโน้มที่แตกต่างกันออกไปตามปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ เป็นต้น Morton, Wright และ Waples ก็ยังได้กล่าวถึงว่า พฤติกรรมแสวงหาข่าวสารนั้นผู้รับสารจะเลือกรับข่าวสารจากสื่อใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับตามบทบาทตามสถานะภาพทางสังคมของผู้รับสารของผู้รับสารนั้น สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องของความแตกต่างกันทางลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อการเปิดรับสื่อตนเอง

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายนี้ จะมีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมการเปิดรับของนักเรียน ฉะนั้นการที่

จะใช้สื่อให้สัมฤทธิ์ผลได้นั้น ควรคำนึงถึงลักษณะความแตกต่างทางด้านประชากรศาสตร์ของผู้รับสารด้วย เพื่อนำไปสู่การเปิดรับสื่อของผู้รับสาร

การวิจัยในครั้งนี้ จากสมมติฐานข้อที่ 2 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีประเภทโรงเรียนที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จะเห็นได้ว่าการวิจัยในครั้งนี้ จากสมมติฐานข้อที่ 2 จะมีความสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎี "ลักษณะทางประชากรศาสตร์ (Demographic Characteristics Theory)" เช่นกัน โดยที่ผู้รับสารในแต่ละคนจะมีคุณลักษณะทางด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ต่างกันนั้นก็จะมีพฤติกรรมที่ต่างกันไปด้วย ซึ่งย่อมรวมไปถึงการรับรู้ที่ต่างกันออกไปด้วยเช่นกัน และยังสอดคล้องกันกับงานวิจัยของศิริโสภาคย์ บูรพาเดชะ (2533) ที่กล่าวไว้ว่า การรับรู้ของบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับเงื่อนไขภายในของแต่ละบุคคล นอกจากนี้ Garrison และ Magoon (1972) ได้กล่าวว่า การรับรู้เป็นกระบวนการกลั่นกรองและตีความในสิ่งที่ได้เห็น ได้ยิน ได้สัมผัส ได้กลิ่น หรือได้ชิมรส ทำให้เราได้ทราบว่ามันเป็นอะไร มีความหมายอย่างไร มีลักษณะแบบไหน โดยที่อาศัยประสบการณ์เป็นเครื่องช่วยในการตีความหรือแปลความหมาย

Schramm (1973) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในการเลือกรับข่าวสารของผู้รับสารไว้ดังนี้ ประสบการณ์ การประเมินประโยชน์ของข่าวสาร ภูมิหลัง การศึกษา และสภาพแวดล้อมความสามารถในการรับสาร บุคลิกภาพ อารมณ์ ทัศนคติ ทั้งหมดนี้คือสิ่งที่ทำให้การเลือกรับข่าวสารของผู้รับต่างกัน

Wakefield (1976) ก็ยังได้กล่าวว่า การรับรู้ เป็นกระบวนการที่เกิดจากการกลั่นกรองและตีความจากความรู้สึกที่เราเห็น ได้ยิน ได้สัมผัส ได้กลิ่น และได้ชิมรส โดยทั่วไปการรับรู้หรือความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ของคนเรา จึงเป็นการเลือกที่จะรับรู้ ตามความสนใจและประสบการณ์ของตนเอง

Katz (1990) ก็ยังได้กล่าวว่าในสถานการณ์จริงในการรับรู้ของบุคคลเกิดจากการกลั่นกรอง และตีความหมายจากความรู้สึกที่คนเราได้เห็น ได้ยิน ได้สัมผัส ซึ่งจะแตกต่างกันตามประสบการณ์ที่ผ่านมาในอดีต ภาระหน้าที่ของแต่ละบุคคล ความรู้สึกและอุดมการณ์ของแต่ละคน Burgoon (1994) ได้กล่าวอีกว่า ภูมิหลังทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้รับสารมีผลต่อปฏิกริยาของผู้รับสาร สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องของความแตกต่างกันทางลักษณะทางประชากรศาสตร์ ที่มีผลต่อการรับรู้ตนเอง

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายนี้จะมีความสัมพันธ์กันกับการรับรู้ของนักเรียน ฉะนั้นการที่จะใช้สื่อให้สัมฤทธิ์ผลได้นั้น ควรจะต้องคำนึงถึงลักษณะ ความแตกต่างทางด้านประชากรศาสตร์ของผู้รับสารด้วย เพื่อให้ให้ผู้รับสารนั้นสามารถที่จะรับรู้ในสารที่ผู้ส่งสารได้ส่งไป และสามารถถกแถลง รวบรวมทั้งตีความหมายในสารที่ได้ส่งไปอย่างถูกต้อง

การวิจัยในครั้งนี้ จากสมมติฐานข้อที่ 3 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย และรายได้ของบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จะเห็นได้ว่าการวิจัยในครั้งนี้ จากสมมติฐานข้อที่ 3 ก็จะมีผลสอดคล้องกันกับแนวคิด ทฤษฎี “ลักษณะทางประชากรศาสตร์ (Demographic Characteristics Theory)” ที่ว่าผู้รับสารแต่ละคนก็จะมีคุณลักษณะเฉพาะทางด้านลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันไปด้วย ซึ่งย่อมรวมไปถึงทัศนคติที่ต่างกันออกไปด้วยเช่นกัน สอดคล้องกันกับงานวิจัยของ พรทิพย์ วรกิจโกคาทร (2528) ที่ว่าฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจอันหมายถึง อาชีพ รายได้ เชื้อชาติ ตลอดจนภูมิหลังของครอบครัวนั้นมีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคล นอกจากนี้ยังสอดคล้องกันกับงานวิจัยของขวัญเรือน กิตติวัฒน์ (2531) อ่างถึงใน รัตนา เคนหาณาชัยกุล, 2539) ได้กล่าวไว้ว่าคนเราแต่ละคนมีความแตกต่างกันเฉพาะตัวบุคคลอย่างมาก ในด้านโครงสร้างทางจิตวิทยาและบุคลิกภาพส่วนบุคคล ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากลักษณะการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน ซึ่งการดำรงชีวิตในสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ไม่เหมือนกันนั้นจะส่งผลกระทบต่อระดับสติปัญญา ความคิด และความพึงพอใจ

Berlo (1960) ได้กล่าวว่า สังคมแต่ละสังคม ทั้งระดับเล็กและระดับใหญ่ ยังมีบรรทัดฐานและวัฒนธรรม ที่คอยกำกับและควบคุมทัศนคติ และพฤติกรรมของคนด้วย สังคม และวัฒนธรรมนั้นมีอิทธิพลต่อความคิดและการกระทำของคนในทุกเรื่อง

Burgoon และคณะ (Burgoon et al., 1994) ก็ได้กล่าวไว้ว่าสถานภาพทางสังคมของผู้รับสาร มีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อปฏิกิริยาของผู้รับสารที่ต่อผู้ส่งสารและสาร สถานะทางสังคมทำให้คนมีวัฒนธรรมต่างกัน ประสพการณ์ ทัศนคติ ค่านิยม และเป้าหมายที่ต่างกัน สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องของความแตกต่างกันทางลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อทัศนคตินั้นเอง

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายนี้ จะมีความสัมพันธ์กันกับทัศนคติของนักเรียน ฉะนั้นการที่จะใช้สื่อให้สัมฤทธิ์ผลได้นั้นควรจะต้องคำนึงถึงลักษณะความแตกต่างทางด้านประชากรศาสตร์ของผู้รับสารด้วย เพื่อให้ให้ผู้รับสารนั้นมีทัศนคติที่ดีต่อสารและผู้ส่งสาร

การวิจัยในครั้งนี้ จากสมมติฐานข้อที่ 4 พบว่าพฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ คือเหตุผลในการรับชม ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จะเห็นได้ว่าการวิจัยในครั้งนี้ จากสมมติฐานข้อที่ 4 สอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี การใช้และการทำให้เกิดความพอใจ (Uses and Gratification Theory) ของ Katz และคณะที่ว่าผู้รับสารจะเลือกหรือเปิดรับสื่อ เพื่อตอบสนองหรือเพื่อบรรลุในความสนใจหรือความต้องการของตน ซึ่งความสนใจหรือความต้องการของแต่ละบุคคลนั้นก็แตกต่างกันออกไปไม่เหมือนกัน โดยที่ Katz และคณะ (1973) ได้กล่าวไว้ว่าลักษณะของการใช้สื่อของบุคคลที่มีความต้องการไม่เหมือนกันก็จะแตกต่างกันออกไป โดยที่นอกจากนี้ก็ยังสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีการเปิดรับสื่อ (Media Exposure Theory) ที่ Klapper (1960) ได้กล่าวไว้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อองค์ประกอบในเรื่องของผู้รับสารที่สำคัญก็คือกระบวนการเลือกสรร (Selective Processes) ของมนุษย์ซึ่งก็จะมีอยู่ 4 ขั้นตอน คือ 1) การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) 2) การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention) 3) การเลือกรับรู้และการตีความหมาย (Selective Perception and Selective Interpretation) 4) การเลือกจดจำ (Selective Retention) ซึ่งบุคคลก็จะเลือกหรือเปิดรับสื่อจากข่าวสารตามแหล่งสารต่าง ๆ นั้นก็ตามความสนใจหรือความต้องการของตนเอง ซึ่งการเปิดรับสื่อนี้ก็เพื่อสนองตอบต่อความสนใจหรือความต้องการของตนเอง ขึ้นต่อไปก็จะนำไปสู่การรับรู้และตีความหมายตามความรู้สึกรู้สึกของตนเองและท้ายสุดก็จะจดจำเฉพาะในสิ่งที่ตนเองสนใจและต้องการที่จะรับรู้เท่านั้น ซึ่ง Klapper (1960) ก็ได้กล่าวไว้ว่ามนุษย์จะเลือกเปิดรับข่าวสารจากแหล่งสารต่าง ๆ ตามความสนใจหรือความต้องการ เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาหรือตอบสนองตามความต้องการของตนเอง

สจวร์ต จันท์โฮม (2529) ได้กล่าวไว้ว่าหากบุคคลใดมีความต้องการสิ่งใดมากที่สุด ในขณะที่นั้น เขามักจะมองเห็นหรือรับรู้ต่อสิ่งเร้า เป็นสิ่งที่เขาต้องการได้หรือผู้ที่มีความต้องการสูงในสิ่งใดนั้นย่อมจะรับรู้ในสิ่งนั้นได้ดีกว่า

Rogers และ Svenning (1969) ได้กล่าวว่า สื่อมวลชนมีบทบาท มีพลังที่จะก่อให้เกิดการแพร่กระจายข่าวสารข้อมูลอย่างรวดเร็วและมีบทบาทในการเปลี่ยนแปลงการรับรู้ Atkin (1973) ได้กล่าวว่าบุคคลที่เปิดรับข่าวสารมาก ยังมีหูตากว้างไกล มีความรู้ ความเข้าใจในสภาพแวดล้อมและเป็นคนที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์มากกว่าบุคคลที่เปิดรับข่าวสารน้อย Wakefield (1976) ก็ได้กล่าวว่าการรับรู้ (Perception) ของคนเรานั้นจะแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ ความคาดหวัง และแรงจูงใจของแต่ละคน ดังนั้นคนเราจะเลือกที่จะรับรู้ (Selective Perceptive) ตามความสนใจและประสบการณ์ของตัวเองเป็นหลัก

Rogers (1978) ก็กล่าวว่าการสื่อสารนั้นได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ของผู้รับสารด้วย Wemer (1988) ก็ได้กล่าวว่า แนวโน้มของคนในการรับรู้ได้รับอิทธิพลมาจากความต้องการ ความพึงพอใจและปัจจัยทางจิตวิทยาต่าง ๆ ของตัวบุคคลนั้น ๆ เอง สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องของความแตกต่างกันของพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อที่มีผลต่อการรับรู้ตนเอง

นอกจากนี้ก็ยังสอดคล้องกันกับแนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่ของสื่อมวลชน (Function of the Mass Media Concept) ซึ่ง Wright (1959) ได้กล่าวว่าหน้าที่ของสื่อมวลชนนั้นมีหน้าที่ 4 ประการ คือ 1) หน้าที่ในการให้ข่าวสาร 2) หน้าที่ในการแสดงความคิดเห็นหรือการชักจูงใจ 3) หน้าที่ในการให้การศึกษา 4) หน้าที่ในการให้ความบันเทิง โดยที่ Wright เองได้เป็นผู้ที่เพิ่มหน้าที่ในประการที่ 4 ของสื่อมวลชน คือ การให้ความบันเทิงเข้าไปนั่นเอง ซึ่งจากสมมติฐานในข้อที่ 4 นี้ พฤติกรรมในการเปิดรับและการรับรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อความบันเทิงเป็นหลักนั่นเอง

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าในเรื่องของพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อนี้ก็เกิดจากการที่ผู้รับสารนั้นมีความสนใจหรือความต้องการที่จะรับสารมาสู่ตนเอง โดยใช้วิธีการเปิดรับสื่อเพื่อเป็นการตอบสนองในความสนใจหรือความต้องการของตนเอง ซึ่งในแต่ละบุคคลนั้นก็ย่อมที่จะแตกต่างกันออกไป ซึ่งจะทำให้เกิดผลก็คือการรับรู้ที่นั้นก็ย่อมแตกต่างกันออกไป

การวิจัยในครั้งนี้ จากสมมติฐานข้อที่ 5 พบว่า พฤติกรรมในการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ อันประกอบด้วย ความถี่ในการเปิดรับชม ระยะเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับชมแต่ละครั้ง ลักษณะของการเปิดรับชม ระยะเวลาทั้งหมดในการเปิดรับชม และประเภทของละครโทรทัศน์ ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จะเห็นได้ว่าการวิจัยในครั้งนี จากสมมติฐานข้อที่ 5 สอดคล้องกันกับแนวคิด ทฤษฎีการใช้และการกระทำให้เกิดความพอใจ (Uses and Gratification Theory) ของ Katz และคณะที่ว่าผู้รับสารนั้นจะเลือกหรือเปิดรับสื่อเพื่อสนองหรือเพื่อบรรลุในความสนใจหรือความต้องการของตนเอง ชวรัตน์ เชิดชัย (2523) ได้กล่าวว่าผู้รับสารแต่ละคนย่อมจะหันเข้าหาลักษณะเฉพาะบางอย่างจากสื่อเพื่อที่จะสนองต่อความต้องการและทำให้ตนเองเกิดความพึงพอใจ Herzog (1944) ก็ได้กล่าวว่า ผู้รับสารจะเลือกใช้สื่อประเภทต่าง ๆ และเลือกรับเนื้อหาของสารเพื่อสนองตอบตามความต้องการของตน และนอกจากนี้ก็ยังสอดคล้องกันกับแนวคิด ทฤษฎีการเปิดรับสื่อ (Media Exposure Theory) ที่ Klapper (1960) ก็ได้กล่าวไว้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อองค์ประกอบในเรื่องของผู้รับสารที่สำคัญก็คือกระบวนการเลือกสรร (Selective Processes) ของมนุษย์ซึ่งก็จะมีอยู่ 4 ขั้นตอน คือ 1) การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) 2) การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention) 3) การเลือกรับรู้และการตีความหมาย (Selective Perception and Selective Interpretation) 4) การเลือกจดจำ (Selective Retention) โดยที่บุคคลนั้นก็จะเลือกหรือเปิดรับสื่อจากข่าวสาร ตามแหล่งสารต่าง ๆ นั้นก็ตามความสนใจหรือความต้องการของตนเอง เสรี วงษ์มณฑา (2528) ได้กล่าวว่า ทักษะคิดของผู้รับสารถือว่าเป็นตัวแปรที่อยู่ระหว่างการรับและการตอบสนองว่าข่าวสารหรือสิ่งที่เราต่าง ๆ ทักษะคิดของผู้รับสารเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้เมื่อรับข่าวสารหรือการโน้มน้าวใจเปลี่ยนแปลงไปก็จะช่วยให้มนุษย์สามารถตัดสินใจได้ว่าเขาจะเปิดรับข่าวสารอย่างไร และจดจำอะไร

วิรัช ลภีรัตนกุล (2534) ได้กล่าวว่า ความสนใจในสื่อเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของบุคคลที่หลังจากได้มีการเปิดรับข่าวสาร แล้วข่าวสารนั้นก็ไปกระตุ้นความสนใจไปตรงกันกับเรื่องที่เป็นปัญหาหรือตรงกันกับความต้องการของผู้รับสารหรือเป็นสิ่งที่ผู้รับสารมองเห็นประโยชน์ได้อย่างชัดเจน ซึ่งในระดับของความสนใจของผู้รับสารนี้จะขึ้นอยู่กับความแตกต่างของลักษณะบางประการของผู้รับสาร เช่น ทักษะคิด บรรทัดฐาน เป็นต้น ซึ่งรวมทั้งระบบการสื่อสารที่ดีด้วย

พีระ จิโรโสภณ (2537) ได้กล่าวถึงการเปิดรับข่าวสารว่า ผู้รับสารย่อมมีกระบวนการเลือกสรรซึ่งแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ ความต้องการ ทักษะคิด ฯลฯ ที่จะไม่เหมือนกันในแต่ละบุคคล โดยที่คนเราก็จะเลือกเปิดรับข่าวสารในกรณีที่เป็นประโยชน์แก่ตนเองเป็นหลัก

Merrel และ Lowerstein (1971) ได้กล่าวว่า ผู้รับสารในแต่ละคนนั้นจะหันเข้าหาลักษณะเฉพาะบางอย่างจากสื่อที่จะสนองต่อความต้องการและทำให้ตนเองเกิดความพึงพอใจ Alkin (1973) ก็ได้กล่าวว่าบุคคลนั้นจะเลือกให้ความสนใจเฉพาะสื่อและข่าวสารที่สอดคล้อง

กันกับทัศนคติหรือความเชื่อดั้งเดิมของตน และจะหลีกเลี่ยงที่จะให้ความสนใจกับข่าวสารที่ขัดแย้งกันกับทัศนคติหรือความเชื่อดั้งเดิมของตน Rogers (1978) ได้กล่าวว่า เมื่อผู้รับสารนั้นเมื่อรับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ก็จะทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องนั้น ๆ และความรู้ ความเข้าใจนี้ก็จะทำให้เกิดทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ Katz และ Lazarsfeld (1995) ก็ได้กล่าวไว้ว่า สื่อมวลชนคือความสำคัญในขั้นของการให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องได้ ซึ่งความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องนี้นั้นย่อมทำให้เกิดทัศนคติต่อเรื่องนั้น ๆ ได้เช่นกัน สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องของความแตกต่างกันของพฤติกรรมที่เปิดรับสื่อที่มีผลต่อทัศนคตินั้นเอง

นอกจากนี้ก็ยังสอดคล้องกันกับแนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่ของสื่อมวลชน (Function of the Mass Media Concept) ซึ่ง Wright (1959) ได้กล่าวว่าหน้าที่ของสื่อมวลชนนั้นมีหน้าที่ 4 ประการ คือ 1) หน้าที่ในการให้ข่าวสาร 2) หน้าที่ในการแสดงความคิดเห็นหรือการชักจูงใจ 3) หน้าที่ในการให้การศึกษาค 4) หน้าที่ในการให้ความบันเทิง โดยที่ Wright เองได้เป็นผู้ที่เพิ่มหน้าที่ในประการที่ 4 ของสื่อมวลชน คือ การให้ความบันเทิงเข้าไปนั่นเอง ซึ่งจากสมมติฐานในข้อที่ 5 นี้ พฤติกรรมการเปิดรับของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อความบันเทิงเป็นหลักนั่นเอง

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ในเรื่องของพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อนี้ก็จะเกิดจากการที่ผู้รับสารนั้นมีความสนใจหรือความต้องการที่จะรับสารมาสู่ตนเองโดยใช้วิธีการเปิดรับสื่อเพื่อเป็นการตอบสนองในความสนใจหรือความต้องการของตนเอง ซึ่งแต่ละบุคคลนั้นก็ย่อมที่จะแตกต่างกันออกไป ซึ่งจะทำให้เกิดผลก็คือมีทัศนคติที่แตกต่างกันออกไปด้วย

การวิจัยในครั้งนี้ จากสมมติฐานข้อที่ 6 พบว่า การรับรู้ในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติ ที่มีต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร

จะเห็นได้ว่าการวิจัยในครั้งนี้ จากสมมติฐานข้อที่ 6 สอดคล้องกันกับแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ (Concept of perception) และแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ (Concept of Attitude) ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ (Concept of perception) นั้นจะเป็นกระบวนการตีความหมายในสิ่งที่เราพบเห็น หรือเมื่อเรารับรู้ข่าวสารอะไรเข้าไป โดยอาศัยประสบการณ์ของตัวเองเป็นเครื่องช่วยในการตีความหมายในข่าวสารนั้น ๆ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วการรับรู้นั้นก็เกิดจากอิทธิพลบางอย่างเช่น แรงผลักดันหรือแรงจูงใจ ประสบการณ์เดิม กรอบอ้างอิง สภาพแวดล้อม สภาวะจิตใจและอารมณ์ เป็นต้น ส่วนแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ (Concept of Attitude) นั้นจะเป็นเรื่องของการเปลี่ยนแปลง

ทัศนคติ โดยเกิดจากผลของผู้ส่งสารที่ได้ส่งสารไปยังผู้รับสาร โดยที่ผู้ส่งสารได้ใช้วิธีการโน้มน้าวหรือชักจูงใจให้ผู้รับสารนั้นเกิดการเปลี่ยนแปลงในทัศนคติของตน ซึ่งผู้รับสารจะต้องมีความรู้หรือการรับรู้เสียก่อนแล้วค่อยไปเปลี่ยนแปลงในทัศนคติต่อไปจนถึงขั้นเปลี่ยนแปลงในชั้นพฤติกรรม โดยที่จะต้องประกอบกันไปตามลำดับขั้น ซึ่งจากในสมมติฐานในข้อที่ 6 นี้ จึงมีความสอดคล้องกันกับแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ (Concept of perception) และแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ (Concept of Attitude) มาประกอบกัน

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520) ก็ได้เห็นว่าทัศนคตินั้นเกิดจากการเรียนรู้ คือมิได้ติดตัวมาแต่กำเนิด โดยมีแหล่งที่ทำให้เกิดทัศนคติ คือ 1) สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Models) 2) ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experience) 3) ความเกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional Factors) 4) การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น (Communication from Others)

ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ (2531) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบในการสร้างความพึงพอใจนั้นจะมีขั้นตอนจากการรับรู้สิ่งต่าง ๆ และจัดประเภท รวบรวมไว้ ซึ่งจะอยู่ในกระบวนการการรับรู้ขั้นต่อไปคือการพัฒนาความรู้ขึ้นมาเป็นความรู้สึกร่วมกับการรับรู้ นั้น ได้แก่ ในทางบวกคือความพอใจ ชอบ หรือในทางลบคือไม่พอใจ ไม่ชอบแล้วจนขั้นสุดท้ายก็คือการแสดงพฤติกรรมออกมา

จุมพล รอดคำดี (2532 อ้างถึงใน อรวรรณ ปิลันธน์ไวยาท, 2542) ได้กล่าวว่า ในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของมนุษย์นั้น จะมีกระบวนการเปลี่ยนแปลงอยู่ 3 ระดับ คือ 1) การเปลี่ยนแปลงความคิด 2) การเปลี่ยนแปลงความรู้สึก 3) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทั้ง 3 ระดับนี้จะมีส่วนที่เกี่ยวข้องกันโดยตรง นอกจากนี้องค์ประกอบต่าง ๆ ในกระบวนการสื่อสาร เช่น คุณสมบัติของผู้รับสาร ลักษณะของข่าว ซึ่งล้วนแต่มีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้

วรลักษณ์ ธีราโมกษ์ (2533) ก็ได้กล่าวว่า กระบวนการรับรู้ของบุคคลและกระบวนการสร้างทัศนคติจะส่งผลให้บุคคลได้รับข้อมูล และเกิดความรู้สึกร่วมกันกับความรู้ นั้น ๆ รวมทั้งกำหนดความต้องการของบุคคลนั้น ๆ ด้วย

Rosenberg และ Hovland (1960) ได้กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงของทัศนคตินั้นจะมี 3 ขั้นตอนซึ่งจะมีความสัมพันธ์กันตั้งแต่ขั้นแรกคือการเปลี่ยนแปลงความรู้ และจิตสำนึก ขั้นที่สองก็คือการเปลี่ยนแปลงอารมณ์ ความรู้สึก และขั้นที่สามก็คือการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทั้ง 3 ขั้นตอนนี้จะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันและไม่สามารถที่จะแยกกันออกได้อย่างชัดเจน ซึ่งส่วนใหญุ่มักจะเกิดขึ้นคาบเกี่ยวกัน

Mcquire (1969) ได้กล่าวไว้ว่า การบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคตินั้นจะมีอยู่ 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การใส่ใจ (Attention) 2) การเข้าใจ (Comprehension) 3) การยอมรับ (Yielding) 4) การเก็บเอาไว้ (Retention) 5) การกระทำ (Action) ซึ่งในขั้นตอนที่ 2 การเข้าใจ (Comprehension) นี้ต้องเกิดจากความรู้ เกี่ยวกับเรื่องนั้นก่อน ซึ่งย่อมจะต้องมีการรับรู้ในเรื่องนั้นด้วยเช่นกัน ดังนั้นความรู้หรือการรับรู้ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์หรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติซึ่งสามารถเป็นไปได้ทั้งทางบวกหรือลบ

Rogers (1973) ได้กล่าวว่าการสื่อสารนั้นก่อให้เกิดผลกับผู้รับสารนั้น 3 ประการ คือ 1) ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ (knowledge) ของผู้รับสาร 2) ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านทัศนคติ (Attitude) ของผู้รับสาร 3) ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรม (Practice) ของผู้รับสาร Rogers ยังได้กล่าวเพิ่มเติมอีกว่า เมื่อผู้รับสารนั้นได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้นก็จะเกิดความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ และความรู้ความเข้าใจนั้นก็ทำให้เกิดทัศนคติ จนขั้นสุดท้ายก็จะก่อให้เกิดพฤติกรรมที่กระทำต่อเรื่องนั้น ๆ ตามมา

Rogers (1975) ได้ให้ความหมายของความรู้ไว้ว่า เป็นการรับรู้เบื้องต้นนั่นเอง ซึ่งบุคคลส่วนมากจะได้รับการรับรู้เบื้องต้นนี้จากประสบการณ์ โดยการเรียนรู้ จากการตอบสนองต่อสิ่งเร้า (S-R) แล้วจัดระบบเป็นโครงสร้างของความรู้ที่ผสมผสานระหว่างความจำ (ข้อมูล) กับสภาพทางจิตวิทยา ด้วยเหตุนี้เองความรู้จึงเป็นความจำที่มีการเลือกสรรที่สอดคล้องกับสภาพจิตใจของแต่ละคน นอกจากนี้ Rogers (1978) ยังได้กล่าวอีกว่าการสื่อสารนั้นย่อมก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้รับสาร Rogers ยังได้กล่าวเพิ่มเติมอีกว่า ทัศนคติเป็นดัชนีชี้ว่าบุคคลนั้นคิดหรือรู้สึกอย่างไรต่อสิ่งรอบข้าง ซึ่งรวมทั้งตลอดจนสถานการณ์ต่างๆ โดยทัศนคตินั้นจะมีรากฐานมาจากความเชื่อ ซึ่งจะส่งผลต่อพฤติกรรมในอนาคต ทัศนคติจึงเป็นการสื่อสารภายในบุคคลซึ่งเป็นผลมาจากการรับรู้อันจะมีผลต่อพฤติกรรมต่อ ๆ ไป นอกจากนี้ Ball-Rokeach และ De fluer (1975) ได้กล่าวว่าการรับรู้ข่าวสารนั้นจะทำให้เกิดผลในด้านความคิด กล่าวคือ ก่อให้เกิดทัศนคติหรือความคิดเห็นต่อเรื่องนั้น ๆ

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกันกับแนวความคิดของ Zimbardo และ Maslach (1977) ที่ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของทัศนคตินั้นมี 3 ส่วนคือ 1) องค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด (The Cognitive Component) 2) องค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึก (The Affective Component) 3) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (The Behavior Component) โดยเฉพาะองค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด (The Cognitive Component) นั้นจะเป็นส่วนที่เป็นความเชื่อของบุคคลที่เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ทั่วไป ซึ่งเป็นสิ่งที่ทั้งชอบและไม่ชอบ หากบุคคลใดมีความรู้หรือความคิดว่าสิ่งใดดีก็มักจะ

มีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น หากมีความรู้หรือความคิดในสิ่งใดที่ไม่ดีก็จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้นด้วย ซึ่งองค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด (The Cognitive Component) นี้จะได้จากการรับรู้ (Perception) ในข่าวสารต่าง ๆ จนทำให้เกิดความรู้ ความคิดและไปเปลี่ยนแปลงในทัศนคติในที่สุด

Zimbardo และ Leippe (1991) ก็ยังได้กล่าวไว้ว่าการเปลี่ยนแปลงทัศนคตินั้นขึ้นอยู่กับความรู้ ซึ่งความรู้นี้จะเป็นการรับรู้เบื้องต้นนั่นเอง หมายความว่าถ้ามีความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติก็จะเปลี่ยนแปลง และเมื่อทัศนคติเปลี่ยนแปลงแล้วก็จะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งทั้ง 3 อย่างนี้จะมีความเชื่อมโยงต่อกัน Zimbardo และคณะ (1997) ก็ยังได้กล่าวอีกว่า “การเปลี่ยนแปลงและทัศนคตินั้นขึ้นอยู่กับความรู้ ถ้ามีความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติก็จะมีเปลี่ยนแปลง”

Newsom และ Siegfried (1981) ได้กล่าวว่าปัจจัยทางด้านประวัติศาสตร์ สิ่งแวดล้อมทางสังคม กระบวนการหล่อหลอมพัฒนาบุคลิกภาพ และโลกทรรศน์ที่สั่งสมไว้เหล่านี้จะเป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่การเกิดทัศนคติ

Breckler (1986) ได้กล่าวว่า เมื่อบุคคลได้รับสิ่งเร้าคือข่าวสาร ความรู้ โดยผ่านสื่อต่างๆ แล้วจะเกิดอารมณ์ ความรู้สึกและความตระหนัก โดยองค์ประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึก จะทำหน้าที่ในการประเมินคุณค่าในการยอมรับหรือไม่ยอมรับ

นอกจากนี้ก็ยังสอดคล้องกันกับแนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่ของสื่อมวลชน (Function of the Mass Media Concept) ซึ่ง Wright (1959) ได้กล่าวว่าหน้าที่ของสื่อมวลชนนั้นมีหน้าที่ 4 ประการ คือ 1) หน้าที่ในการให้ข่าวสาร 2) หน้าที่ในการแสดงความคิดเห็นหรือการชักจูงใจ 3) หน้าที่ในการให้การศึกษา 4) หน้าที่ในการให้ความบันเทิง โดยที่ Wright เองได้เป็นผู้ที่เพิ่มหน้าที่ในประการที่ 4 ของสื่อมวลชน คือ การให้ความบันเทิงเข้าไปนั่นเอง ซึ่งจากสมมติฐานในข้อที่ 6 นี้ การรับรู้และทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อความบันเทิงเป็นหลักนั่นเอง

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าในเรื่องของการรับรู้นี้ จะมีความสัมพันธ์กันกับทัศนคติซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องของอิทธิพลของสื่อที่จะมีผลต่อผู้รับสาร โดยที่เมื่อผู้รับสารได้รับรู้ในสารอะไรเข้าไปแล้วก็ย่อมทำให้เกิดผลหรือมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติได้ ฉะนั้นทางสื่อและผู้รับสารเองควรคำนึงถึงในเรื่องของอิทธิพลของสื่อไว้ด้วย

การอภิปรายผลการสัมภาษณ์เจาะลึก (Indepth Interview)

จากการสัมภาษณ์เจาะลึก (Indepth Interview) ในบุคคล 4 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มอาจารย์แนะแนว จำนวน 6 คน
2. กลุ่มจิตแพทย์ จำนวน 2 คน
3. กลุ่มผู้ที่อยู่ในวงการบันเทิง จำนวน 12 คน ซึ่งประกอบด้วย
  - 3.1 ผู้จัดละคร จำนวน 3 คน
  - 3.2 ผู้กำกับการแสดง จำนวน 2 คน
  - 3.3 ผู้เขียนบทละคร จำนวน 2 คน
  - 3.4 นักแสดง จำนวน 5 คน
4. กลุ่มผู้ที่ส่งเสริมและตรวจสอบรายการโทรทัศน์ จำนวน 1 คน
5. กลุ่มผู้ที่ควบคุมกำกับดูแลการเผยแพร่รายการวิทยุโทรทัศน์ จำนวน 1 คน

จากผลการสัมภาษณ์ได้พบว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้นก็คือ

1) สภาพแวดล้อม เช่น การอบรมเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ระหว่างบิดา มารดากับเด็ก 2) สาเหตุทางพันธุกรรมหรือการมีฮอร์โมนเพศที่ผิดปกติ 3) สาเหตุจากสังคม เช่นการกระทบกระเทือนใจอย่างรุนแรงจากความสัมพันธ์ในเพื่อนต่างเพศ การประทับใจในเพศเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตามบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนี้ก็มิอิทธิพลต่อเยาวชนโดยเป็นตัวเสริมและเป็นแรงกระตุ้นให้กับเด็ก โดยเฉพาะเด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอยู่แล้วหรือเด็กที่มีแนวโน้มที่จะเป็น โดยทำให้เด็กเหล่านั้นกล้าที่จะแสดงออกมากยิ่งขึ้น บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนี้จะมีไว้เพื่อ 1) เป็นครูสอนให้ความสนุกสนานและเพิ่มสีสันให้กับละคร 2) เป็นตัวนำของเรื่องเพื่อเป็นการสะท้อนภาพความเป็นของคนในสังคม โดยที่บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในปัจจุบันจะเน้นไปในเรื่องบทบาทที่เป็นตัวป่วนรส ให้ความสนุกสนานและเพิ่มสีสันให้กับละครเสียเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเด็กหรือผู้รับชมนั้นก็เข้าใจได้ว่าเป็นเพียงเรื่องของความสนุกสนานเท่านั้น และนอกจากนี้ก็ยังได้มีนักแสดงตลกที่นำบทบาทแบบนี้มาล้อเลียน เพื่อเป็นการเพิ่มความตลก สนุกสนานให้กับตัวเอง ซึ่งก็ยิ่งเป็นการตอกย้ำให้เด็กหรือผู้รับชมนั้นยังเข้าใจได้ว่า เป็นเพียงเรื่องของการแสดงที่ช่วยเพิ่มหรือเน้นไปในเรื่องของความสนุกสนานเพียงเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตามก็มีหน่วยงานที่ต้องคอยควบคุม ดูแลการออกอากาศ ในเรื่องของการเล่นบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนี้ ให้อยู่ในความเหมาะสม มีเหตุผลในการนำเสนอ ในการออกอากาศให้อยู่ในความพอเหมาะพอดี แต่ถึงอย่างไรบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กเองก็ควรที่จะดูแลเอาใจใส่ในตัวเด็กหรือบุตรหลานของท่านด้วย โดยที่ต้องให้เวลากับเด็กหรือ

บุตรหลานของท่านให้มาก ๆ เช่น ควรต้องคอยดูหรือรับชมเป็นเพื่อนเขาเวลาที่เด็กหรือบุตรหลานของท่านดูหรือรับชมในบทบาทนี้ โดยเฉพาะเด็กที่อายุน้อยและเด็กที่เป็นวัยรุ่นแล้วก็ตามด้วย นอกจากนี้ทางบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กแล้วทางครูหรืออาจารย์ก็ต้องช่วยกันดูแลเอาใจใส่ต่อเด็กหรือนักเรียนของท่าน ให้มาก ๆ ด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะครูหรืออาจารย์แนะแนวก็อาจใช้วิธีพูดคุย แนะนำให้กับเด็กถ้าเด็กเกิดมีปัญหาขึ้น

ในเรื่องของการดูหรือรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเด็กหรือเยาวชนนี้ ก็จะเป็นเรื่องของผู้รับสารที่เลือกในการใช้สื่อและเลือกในการที่จะรับเนื้อหาข่าวสารเพื่อตอบสนองตามความต้องการของตน ซึ่งสอดคล้องกันกับทฤษฎีการใช้และการทำให้เกิดความพอใจ (Uses and Gratification Theory) และแนวคิด ทฤษฎีการเปิดรับสื่อ (Media Expose Theory) ซึ่ง Elihu Katz ได้แยกลักษณะกลุ่มของความต้องการ เป็น 4 แบบ คือ 1) ความต้องการทางด้านความรู้และความเข้าใจ (Cognitive Need) 2) ความต้องการทางด้านอารมณ์ (Affective Need) 3) ความต้องการทางด้านความเชื่อถือและความมั่นคง (Integrative Need) 4) ความต้องการด้านหลีกหนี (Escape Need) โดยที่ผู้รับสารก็จะเลือกเปิดรับสื่อเพื่อสนองตอบในความต้องการของคนแต่ละคนที่ไม่เหมือนกัน แตกต่างกันไป โดยที่ผู้รับสารเองก็จะมีกระบวนการเลือกรับสาร (Selective Processes) ซึ่งก็จะมีอยู่ 4 ขั้นตอน คือ 1) การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) 2) การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention) 3) การเลือกรับรู้และการตีความหมาย (Selective Perception and Selective Interpretation) 4) การเลือกจดจำ (Selective Retention) Charlex R. Wriht (1959) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของสื่อมวลชน (Function of the Mass Media Concept) ไว้ 4 ประการ คือ 1) หน้าที่ในการให้ข่าวสาร 2) หน้าที่ในการแสดงความคิดเห็นหรือการชักจูงใจ 3) หน้าที่ในการให้การศึกษา 4) หน้าที่ในการให้ความบันเทิง โดยที่ถึงแม้ว่าบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนี้จะเน้นในเรื่องของการให้ความบันเทิงเป็นหลักก็ตาม สื่อมวลชนหรือผู้ส่งสารควรตระหนักถึงความรับผิดชอบของตนเองในฐานะของผู้ส่งสารที่มีต่อสารและผู้รับสารด้วย ในส่วนของเด็กหรือเยาวชนในฐานะของผู้รับสารเองก็ควรตระหนักถึงการเลือกในการใช้สื่อและเลือกในการที่จะรับเนื้อหาข่าวสารด้วยความระมัดระวังและรอบคอบ โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากสารนั้นด้วยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจะอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา รวมทั้งมีความสนิทสนมกับทั้งบิดาและมารดา โดยที่กลุ่มตัวอย่างมีเหตุผลในการเข้าชมเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และมีการรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ว่าเป็นในเรื่องของความสนุกสนาน โดยที่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์นั้นเป็นเรื่องของการช่วยให้ละครโทรทัศน์มีความสนุกสนานเพิ่มมากขึ้น จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าเมื่อกลุ่มตัวอย่างได้เข้าชมในบทบาทแบบนี้แล้วสามารถแยกแยะได้ว่าบทบาทแบบนี้เป็นเพียงเรื่องของความบันเทิงหรือความสนุกสนานแก่ผู้รับชมเพียงเท่านั้น ซึ่งอาจเนื่องมาจากปัจจัยพื้นฐานทางครอบครัวที่ได้เอาใจใส่ดูแลกลุ่มตัวอย่างอย่างเต็มที่ จึงมีส่วนทำให้กลุ่มตัวอย่างนั้นสามารถแยกแยะในบทบาทแบบนี้ได้ โดยที่จะเห็นได้จากผลการวิจัยที่ว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจะอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา รวมทั้งสนิทสนมกับทั้งบิดาและมารดา ซึ่งทั้งบิดาและมารดานั้นย่อมมีส่วนทำให้กลุ่มตัวอย่างนั้นสามารถแยกแยะในการเข้าชมในบทบาทแบบนี้ได้ว่าเป็นเรื่องของความบันเทิงหรือความสนุกสนานเท่านั้น นอกจากนี้ผลการสัมภาษณ์ของอาจารย์แนะแนวและจิตแพทย์ พบว่าสาเหตุที่ทำให้เด็กหรือเยาวชนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้นก็เนื่องมาจากปัญหาทางครอบครัวหรือปัญหาทางการเลี้ยงดูที่ไม่ได้รับการเอาใจใส่ดูแลเท่าที่ควร ฉะนั้นบิดาและมารดาควรให้ความสนใจและเอาใจใส่ดูแลบุตรหลานของตนให้เต็มที่เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาในเรื่องของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศและปัญหาในเรื่องอื่น ๆ อีกด้วย ซึ่งผลการสัมภาษณ์ของผู้ที่ควบคุมกำกับดูแลการเผยแพร่รายการวิทยุโทรทัศน์ ก็ได้กล่าวว่าบิดาและมารดาหรือผู้ปกครองของเด็กหรือเยาวชนนั้นก็ควรเอาใจใส่ดูแลในตัวบุตรหลานของท่านให้มาก ๆ ด้วยเช่นกัน และนอกจากนี้ผลการสัมภาษณ์ของผู้ที่อยู่ในวงการบันเทิงก็ยังได้กล่าววาทบาทพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์นั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นตัวชูรส เพื่อความสนุกสนานและเพิ่มสีสันให้กับละคร ซึ่งก็ตรงกันกับความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างที่เข้าชม อย่างไรก็ตามไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความบันเทิงหรือความสนุกสนานทางสื่อเองก็ควรตระหนักถึงผลกระทบที่จะมีต่อผู้รับสารด้วย สำหรับบิดามารดาหรือผู้ปกครองเองก็ควรเอาใจใส่ดูแลในบุตรหลานของตนเอง และในส่วนของเด็กหรือเยาวชนนั้นก็ควรที่จะเลือกรับสารโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากสารนั้นด้วย

2. จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าโดยรวมแล้วการรับรู้และทัศนคติในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายนี้เคยมีประสบการณ์เดิมในการรับ

สารที่เกี่ยวกับบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมาก่อนจนเกิดการรับรู้และมีทัศนคติขึ้นมาและอยู่ในระดับปานกลาง และอาจเนื่องมาจากปริมาณข่าวสารที่เกี่ยวกับบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่เผยแพร่อยู่ในสังคมนั้นมีอยู่มากซึ่งทำให้ง่ายต่อการรับสาร ฉะนั้นผู้รับสารเองควรเลือกที่จะรับสารนั้นด้วยความระมัดระวังบนพื้นฐานของวิจารณญาณที่รอบคอบและคำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากสารนั้นด้วย

3. จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการรับรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในเชิงบวก หมายความว่าเมื่อมีการรับรู้มากเท่าใดก็ยังมีทัศนคติที่ดีมากเท่านั้น ฉะนั้นย่อมแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของสื่อว่ามีความสัมพันธ์กันระหว่างการรับรู้และทัศนคติ ดังนั้นสื่อเองควรมีความระมัดระวังเป็นพิเศษในเรื่องของการนำเสนอ โดยควรที่จะอยู่บนพื้นฐานของเหตุผล ความเหมาะสม ความจำเป็น และที่สำคัญที่สุดคือประโยชน์ของสังคมหรือส่วนรวม และเยาวชนหรือผู้รับสารเองนั้นก็ควรเลือกที่จะรับสารโดยใช้วิจารณญาณที่รอบคอบและคำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากสารนั้นเป็นหลักด้วย

4. ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการควรมีนโยบายที่ชัดเจนในการที่จะให้ความรู้ที่ถูกต้องในเรื่องที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอย่างเป็นทางการอย่างเป็นรูปธรรม อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ

5. สื่อมวลชนทุกประเภทควรมีบทบาทสำคัญในด้านการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่เยาวชนให้เพิ่มมากขึ้น เพื่อเป็นแนวทางที่จะให้เยาวชนนั้นสามารถที่จะคิดแก้ปัญหาได้ด้วยตัวเอง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาวิจัยในสื่อประเภทละครโทรทัศน์เท่านั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปนั้นควรมีการศึกษาวิจัยในสื่อประเภทอื่นด้วยเช่น ภาพยนตร์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร เป็นต้น เพื่อที่จะให้เข้าใจในอิทธิพลของสื่อประเภทต่าง ๆ ด้วยว่าจะมีผลต่อผู้รับสารอย่างไรบ้าง

2. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีศึกษาในกลุ่มตัวอย่างนักเรียนในระดับอื่น ๆ ด้วย เช่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับอาชีวศึกษา เป็นต้น เพื่อที่ให้งานวิจัยนั้นครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างทุก ๆ ระดับ เป็นการสร้างความหลากหลายในงานวิจัยอีกแนวทางหนึ่ง

3. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกขอบเขตในการศึกษาวิจัยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาวิจัยในเขตต่างจังหวัดด้วย เพื่อเป็นการขยายขอบเขตของการวิจัยให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

4. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบในการศึกษาวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Indepth Interview) เพียงเท่านั้น ในการทำวิจัยครั้งต่อไปนั้นควรมีการศึกษาวิจัยในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ของรายการต่างๆ ทางโทรทัศน์ หรือในสื่ออื่น ๆ เช่น ภาพยนตร์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร เป็นต้น เพื่อที่จะให้ได้ข้อมูลที่เจาะลึกและเป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้น

5. ในการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาวิจัยในเรื่องของการรับรู้ (Perception) และทัศนคติ (Attitude) เพียงเท่านั้น ในการทำวิจัยครั้งต่อไปนั้นควรมีการศึกษาในเรื่องของพฤติกรรม (Behavior) ด้วย เพื่อความสมบูรณ์ของงานวิจัยและเป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือส่วนรวมต่อไป

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- กาญจนา แก้วเทพ. **สื่อสารมวลชน ทฤษฎี และแนวทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2514.
- กาญจนา แก้วเทพ. **การวิเคราะห์สื่อ : แนวคิดและเทคนิค**. กรุงเทพฯ : บริษัท อินฟินิตี้เพรส จำกัด, 2514.
- กันยา สุวรรณแสง. **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรพิทยาศาสตร์, 2514.
- จันทมาศ ชื่นบุญ และศิริพันธ์ เพชรทองคำ. **จิตวิทยาวัยรุ่นและการศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2519.
- จำนง วิบูลย์. **การสื่อสารเพื่อเด็กและเยาวชนไทย**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล, 2528.
- จิตรา วสุวานิช และคณะ. **จิตวิทยาเด็ก**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2533.
- ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์ และคณะ. **เพศศึกษาแผนใหม่**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2524.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ. **ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ : B&B Publishing, 2540.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ. **เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย**. กรุงเทพฯ : B&B Publishing, 2542.
- ประมะ สตะเวทิน. **หลักนิเทศศาสตร์**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2540.
- ประมะ สตะเวทิน. **การสื่อสารมวลชน กระบวนการ และทฤษฎี**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2541.
- ประคอง กรวรรณสูตร. **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- ปริญญา ปราชญานุพร. **สื่อมวลชนทำให้เด็กเสียคนหรือไม่?**. กรุงเทพฯ : บุ๊คส์เอเชียนส์, 2529.
- ผดุง อารยะวิญญู. **เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แว่นแก้ว, 2524.
- เพ็ญทิพย์ ชัยพัฒน์. **จิตวิทยาการรับรู้และการรับรู้**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2527.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2540.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เพ็ญแข แสงแก้ว. **ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์**. กรุงเทพฯ : บริษัท จูนพับลิชชิ่ง จำกัด, 2541.
- มลวิภา บุญนาค และคณะ. **สถิติ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- รัชนี นพเกตุ. **มนุษย์ : จิตวิทยาทางเพศ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ยงพลเทรตติ้ง, 2542.
- วิมลพรรณ รวยรื่น. **จิตวิทยาวัยรุ่น**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รามคำแหง, 2526.
- สุชา จันทรเอม และสุรางค์ จันทรเอม. **จิตวิทยาวัยรุ่น**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แพรววิทยา, 2521.
- สุชา จันทรเอม. **วัยรุ่น**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต, 2521.
- สุชา จันทรเอม. **จิตวิทยาพัฒนาการ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2540.
- สุชา จันทรเอม. **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2542.
- สุชาติ ไสวประยูร. **เพศศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2525.
- สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย. **เพศศึกษา**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2528.
- โสภา ขปิลมันน์. **บุคลิกภาพและพัฒนาการแนวโน้มสู่พฤติกรรมปกติและการมีพฤติกรรม
เบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชน**. กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536.
- สมควร กวียะ. **สื่อมวลชนดลชีวิต**. นนทบุรี : บริษัท ออฟเซตเพรส จำกัด, 2537.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เลียงเชียง,
2540.
- สุจิตรา บุญยรัตพันธุ์. **ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์**. กรุงเทพฯ : บริษัทจูนพับ
ลิชชิ่ง จำกัด, 2542.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช มหาวิทยาลัย. **การเรียนรู้การทำวิจัยด้วยตนเอง**. นนทบุรี : โรงพิมพ์สุโขทัย
ธรรมมาธิราช, 2539.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช มหาวิทยาลัย. **พฤติกรรมวัยรุ่น หน่วยที่ 1-8**. นนทบุรี : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์,
2540.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช มหาวิทยาลัย. **พฤติกรรมวัยรุ่น หน่วยที่ 9-15**. นนทบุรี : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์,
2540.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช มหาวิทยาลัย. **พฤติกรรมสื่อสาร หน่วยที่ 1-8**. นนทบุรี : โรงพิมพ์
สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2540.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุโขทัยธรรมมาธิราช มหาวิทยาลัย. **พฤติกรรมกรรมการสื่อสาร หน่วยที่ 9-15.** นนทบุรี : โรงพิมพ์
สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2540.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช มหาวิทยาลัย. **หลักและทฤษฎีการสื่อสาร หน่วยที่ 1-8.** นนทบุรี : โรงพิมพ์
ชวนพิมพ์, 2542.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช มหาวิทยาลัย. **หลักและทฤษฎีการสื่อสาร หน่วยที่ 9-15.** นนทบุรี : โรง
พิมพ์ชวนพิมพ์, 2542.
- อรรณวน ปิรันธน์โอวาท. **การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2542.

วิทยานิพนธ์

- กิตติพงษ์ พัฒนพงศ์. "พฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมปลาย ในเขต
กรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2538.
- กาญจนา เชี่ยววิทย์การ. "พฤติกรรมกรรมการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ประโยชน์และความพึงพอใจใน
กาสื่อสารระบบการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- เกรียงชัย เหลืองภัทรเชวง. "การเปิดรับสาร ความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมในระบบการจัด
การสิ่งแวดล้อมของพนักงานในโรงงานกลุ่มบริษัทมินิแบ (ประเทศไทย)." วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- กุสุมา ภูใหญ่. "การรับรู้ ความคาดหวัง ความพึงพอใจ และการยอมรับของชาวมุสลิมใน
เขตหนองจอกต่อบทบาทในการพัฒนาชุมชนของอิหม่าม." วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- เกยูร ชิวหากาญจน์. "การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ เกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดของกลุ่ม
ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรปราการ." วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- จรรย์ยา อรรถอนุชิต. "การเปิดรับข่าวสารด้านพลังงาน การรับรู้ ประโยชน์ และการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคตของประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานครและเขตจังหวัดเชียงใหม่." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- จรรุณี บุญนิพัทธ์. "พฤติกรรมกาารเปิดรับข่าวสารกับความตระหนัก ทศนคติ และการมีส่วนร่วมเรื่องสิ่งแวดล้อมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- จิราพร ชุนศรี. "พฤติกรรมกาารเปิดรับข่าวสารการติดต่อกับสังคมภายนอกและทัศนคติกับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของชาวเขาเผ่าอาข่า พื้นที่ดอยแม่สลอง อ.แม่จัน-อ.แม่ฟ้าหลวง จ.เชียงราย." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- จำเรียง วิทยารักษ์. "การสำรวจการรับรู้และความคิดเห็นเรื่องระบบการคิดค่าบริการโทรศัพท์พื้นฐานตามระยะเวลาของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.
- จตุมา เพชรรัตน์. "การเปิดรับหนังสือการ์ตูนที่มีเนื้อหาทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- ชาติวุฒิ วงวล. "อิทธิพลของสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีต่อความรู้และทัศนคติเรื่องเพศศึกษา ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสหศึกษา : กรณีศึกษาโรงเรียนในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.
- ชุตานา ปุณณะนิตานนท์. "การสำรวจทัศนคติและพฤติกรรมกาารรับฟัง รายการเรดิโอในพรีอบเบลิสมสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย คลื่นความถี่ เอฟ เอ็ม 88.0 เมกะเฮิรตซ์ของผู้ฟังในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ณัฐฐา นน่อง. “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดทำหนังสือพิมพ์ฝึกปฏิบัติในสถาบันราชภัฏ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.
- ณัฐชัย หลวงพรหม. “พฤติกรรมกาเปิดรับชมและความพึงพอใจของผู้ชมรายการข่าวกีฬาทางโทรทัศน์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2542.
- दानินทร กิจนิษฐ์. “การเปิดรับสาร การรับรู้ ทศนคติ และการอนุรักษ์พลังงานในโครงการรวมพลังงานหารสองของประชาชนในกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ถนอมนุช พิทักษ์โกศล. “ปัจจัยทางสังคม พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อกับความรุ้และทัศนคติที่มีต่อการป้องกันการไข้ยาบ้าของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรมในจังหวัดนนทบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ธวัชชัย พานิชยากรณ์. “การศึกษาพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสาร ความรุ้ ทศนคติ และการมีส่วนร่วมในการใช้เครือข่ายสารสนเทศห้องสมุด จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (จุฬาเน็ต) ของนิสิตและบุคลากรภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ธัญรดา กาญจนกิจ. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการับข่าวสารกับความรุ้ ทศนคติ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการประหยัดน้ำ ในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2537.
- ธิดาดาว ภัคดี. “บทบาทของสื่อที่มีต่อการยอมรับการเลี้ยงกึ่งก้ามกรามของสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกึ่งก้ามกรามของเกษตรกรจังหวัดกาฬสินธุ์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- ธีรกุล สถิตนิมานการ. “การศึกษาความสัมพันธ์ของการเปิดรับข่าวสารความรุ้สุขภาพอนามัยด้านสาธารณสุขกับการมารับบริการของผู้มารับบริการ โรงพยาบาลรามาศิบัติ (คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล).” วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นภดล ชาตีประเสริฐ. "การศึกษาการเปิดรับและการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับประเทศไทยของนักศึกษาไทยในประเทศญี่ปุ่น." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.
- นิรันดร์ ทองหอม. "การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด และการใช้บริการจัดหางาน ของกรมการจัดหางาน ของผู้หางาน ในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- นิตากร ตันลาพุดม. "การรับรู้และการจดจำภาพยนตร์โฆษณาทางโทรทัศน์และพฤติกรรมการใช้และใช้ยาแก้ปวดลดไข้ของกลุ่มผู้ใช้แรงงานในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- บัวรสี ทิพย์โกศัย. "ทักษะคิดและพฤติกรรมกรับชมรายการโทรทัศน์ประเภทสนทนาทางการเมืองของคนกรุงเทพมหานคร : รายการมองรัฐสภา." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.
- บุษบา ภูสกุล. "การศึกษาพฤติกรรมกรเปิดรับสื่อ ความรู้ ทักษะคิด และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ : ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอวัฒนานคร จังหวัดปราจีนบุรี." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- ประภาวดี ธานีรณานนท์. "การเปิดรับข่าวสาร การจดจำสาร และการเลียนแบบพฤติกรรมต่อต้านยาเสพติด ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโครงการป้องกันยาเสพติด จัสท์เชย์โน." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ประยงค์ สันตกิจ. "การศึกษาของสื่อและรูปแบบการสื่อสารที่มีต่อการเข้าเป็นสมาชิกร้านสหกรณ์กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- ปริญานุช บัญจวงศ์. "การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิดและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมของชาวบ้านในหมู่บ้านรอบศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิภพทอง อ.เมืองจ.นราธิวาส." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ผจญจิตต์ ศุขมนัส. "การเปิดรับข่าวสารกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารฟาสต์ฟู้ดแบบตะวันตกของประชาชนในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2539.
- พรเพ็ญ พยัคฆาภรณ์. "การเปิดรับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชนของผู้สูงอายุไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- พรรณี กิจจาวิทย์. "อิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย." วิทยานิพนธ์ปริญญาคุรุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- พรรณลีลา ภาพลักษณ์เลขา. "ความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อรายการโทรทัศน์ ในปี 2506." วิทยานิพนธ์ปริญญาคุรุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2506.
- พิเชศ รุ่งสว่าง. "พฤติกรรมการรับข่าวสารความรู้จากสื่อมวลชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนประจำจังหวัด ในจังหวัดกาญจนบุรี." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.
- พิธา ถาวรกุล. "อิทธิพลของการรับรู้ผลการสำรวจประชามติที่มีต่อการเปลี่ยนทัศนคติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : กรณีศึกษาเฉพาะกรณีผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- พีระนันท์ บุรณะโสภณ. "พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- ไพลิน ศศิธนากรแก้ว. "การเปิดรับข่าวสารสิ่งแวดล้อมทางโทรทัศน์ ความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- ภัทรนันท์ ชัยพงศ์เกษม. "พัฒนาการและแนวโน้มของอุตสาหกรรมนิตยสาร : ศึกษาเฉพาะกรณีบริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- มนฤดี ธาดาอำนวยชัย. "ความพึงพอใจและความคาดหวังของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขต กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อรายการโทรทัศน์สำหรับวัยรุ่น." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.
- มาลินี มีลาภสม. "การเปิดรับ ความเข้าใจ ความพึงพอใจ และการใช้ประโยชน์จากข่าวพยากรณ์ อากาศของผู้ประกอบอาชีพประมงในชุมชนบ้านแหลมหินและชุมชนบ้านสลักเพชร จังหวัดตราด." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.
- ระวีรำไพ ศิริคุปต์. "การเปิดรับสื่อ ความสนใจสื่อและการมีส่วนร่วมในงานชุมชนสัมพันธ์ของผู้ อยู่อาศัยในเคหะชุมชนของการเคหะแห่งชาติ." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- รักใจ จินตวิโรจน์. "การนำเสนอภาพชายรักร่วมเพศในภาพยนตร์ไทยและอเมริกัน." วิทยานิพนธ์ ปริญญา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- ลัดดา จิตตคุตตานนท์. "ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารและการใช้ประโยชน์จาก ข่าวสารด้านการเกษตรของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในเขตภาคเหนือ." วิทยานิพนธ์ ปริญญา มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.
- ลัดดา ประเสริฐวิริยะกุล. "การเปิดรับข่าวสารเรื่องวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ การรับรู้ถึงความรุนแรงของวิกฤตการณ์และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการบริโภคของชาว กรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2540.
- ลิปดา จันทรสักดิ์. "การวิจัยประเมินผลการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ในโครงการประกันสังคมสู่สถาน ประกอบการของศูนย์สารนิเทศ สำนักงานประกันสังคม." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.
- วณิษา ภักดีพันธ์ุ. "การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ของพนักงาน ระดับปฏิบัติการธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2541.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วรกิจ นริญวัฒน์ศิริ. "การศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการรับฟังวิทยุกระจายเสียงประเภทข่าว และสาระความรู้ "คุยกันที่ซานเรื่อน" ของสถานีวิทยุกระจายเสียง 919 สำนักงานพัฒนาพิเศษ กองอำนาจการกลางรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ กองบัญชาการทหารสูงสุด." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.
- วิชิต เต็งอำนาจ. "ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการรับชมโทรทัศน์ ในกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2519." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.
- วินิตา ชวนางกูร. "การเปิดรับสื่อ ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของหญิงมีครรภ์ที่มาฝากครรภ์ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- วินิตา สุริหาร. "ลักษณะทางประชากรศาสตร์และพฤติกรรมการลงทุนกับพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารและการให้ความสำคัญในเรื่ององค์ประกอบทางการสื่อสารของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ศรณยา เรืองหนู. "การศึกษา การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโครงการทำอากาศยานสากลกรุงเทพ แห่งที่ 2 และความคิดเห็นของประชาชนที่อยู่อาศัยโดยรอบพื้นที่โครงการทำอากาศยานสากลกรุงเทพ แห่งที่ 2 ที่มีต่อโครงการทำอากาศยานสากลกรุงเทพ แห่งที่ 2." วิทยานิพนธ์ ปริญญาามหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.
- ศลีลา ปิ่นเพชร. "การเปิดรับข่าวสารด้านการบริการลักษณะการสื่อสารด้านการบริการและความพึงพอใจในการบริการของศูนย์บริการรถยนต์." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- ศิรสา สอนศรี. "การศึกษากลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ปีท่องเที่ยวไทยของจังหวัดเชียงใหม่ การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ การมีส่วนร่วมสนับสนุนการท่องเที่ยวในปีท่องเที่ยวไทยของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ศิริพร เชิดวงศ์สุข. "พฤติกรรมกำรรับข่าวสารเรื่องยาบ้าของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนกรมสามัญศึกษา กลุ่มที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.
- ศิริพร วุฒิมหวิ. "การสำรวจพฤติกรรมกำรรับชมและความพึงพอใจของผู้ชมในกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการข่าวภาคค่ำ ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.
- ศิริรัตน์ เจริญศักดิ์. "ความสนใจรายการโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.
- สิทธิโชค สวัสดิวัฒน์. "การเปิดรับโฆษณา ทัศนคติ และการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอาง." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- สุกัญญา เพียรธุระกิจ. "การเปิดรับชมรายการโทรทัศน์สำหรับสตรีกับการรับรู้ ประโยชน์ และการนำไปใช้เพื่อการเสริมสร้างบทบาทที่สร้างสรรค์ของตนเองในสตรี." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- สุกัญญา อามีน. "การศึกษา ความรู้และทัศนคติที่มีต่อการปลูกถ่ายอวัยวะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- สุภิดา ฉัตรารักษ์. "ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารกับความรู้เรื่องภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- สุชาดา วรรณะมานี. "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) กับความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมกำรท่องเที่ยวของนักศึกษา มหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.
- สุชีลา จงสิริรัตนกุล. "เจตนาเชิงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2533.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุนีย์ หนูสง. "การสำรวจระดับความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับพลังงานนิวเคลียร์และโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ของประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- สุวารีย์ วงศ์วัฒนา. "พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารกับความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของชุมชนชาวเพ จังหวัดพิษณุโลก." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- โสภิตสุดา มงคลเกษม. "พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมกาคาดเข็มขัดนิรภัยของผู้ขับขีรถยนต์ในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- อรนุช คล่องเชิงคร. "หน้าที่ของโทรทัศน์ต่อชีวิตครอบครัวที่อยู่ในเมือง." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528
- อภิศร อิศรศักดิ์ ณ อยุธยา. "การสำรวจความรู้ ทัศนคติ พฤติกรรมของประชาชนที่มีต่อการใช้สื่อทางโทรทัศน์ของคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ (กปอ.) เพื่อการรณรงค์ลดอุบัติเหตุบนท้องถนน ในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.
- อลิสรา วีรพัฒน์กุล. "การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ความตระหนักและการปฏิบัติตามกฎจราจร ของผู้ขับขีรถยนต์ส่วนบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- อักษร แจ่มศรี. "ความรู้ และทัศนคติของเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับโครงการรณรงค์ "สะอาด เขียวสด ลดมลพิษ"." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.
- อัจฉรา ยุตตานนท์. "การรับรู้และความเข้าใจในมูขตลกของเน็ต อุดม แต่พานิช กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมเดี่ยวไมโครโฟน." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- อัจฉราภรณ์ สามิกักดี. "พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารกับความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมส่งเสริมการปกครองระบบประชาธิปไตยของเยาวชนทั้งในระบบ/นอกระบบการศึกษา." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

บรรณานุกรม (ต่อ)

ภาษาอังกฤษ

Books

- Atkin, Charles K.New. **Model For Mass Communication Research**. New York : Free Press, 1973.
- Berlo, David K. **The Process of Communication**. New York : Holt, Rinehart and Winstion Inc., 1960.
- Bickhard H.Mark. **Cognition Convention and Communication**. New York : Praeger Publisher, 1980.
- Blumler, Jay G. and Elihu Katz eds. **The Uses of Mass Communication**. Beverly Hills : Sage Publications, 1974.
- Burgoon, Michael. **Approaching Speech/Communication**. New York : Holt, Rinehart and Winstion, Inc., 1974.
- Carter V.Goods. **Dictionary of Education**. New York : McGrew-Mill, 1973.
- De Fleur, Melvin. **Theories of Mass Communication**. New York : David Mchay Company, 1970.
- De Fleur, Melvin. **Understanding Mass Communication**. Boston : Houghto Mifflin Company, 1991.
- Erikson, E.M. **Childhood and Society**. New York : Norton, 1963.
- Erikson, E.H. Youth. **Fidelity and diversity**, In E.H. Erikson (Ed.) **the Challenge of youth**. New York : Anchor, 1965.
- Hovland, Carl I., Irving L. Janis, and Harold H.Kelly. **Communication and Persuasion**. New Haven : Yale University Press, 1953.
- John Adair. **Effective Motivation**. London : Pan Books, 1996.
- Katz, Elihu and Paul F.Lazarsfeld. **Personal Influence : The Past Played by People in the Flew of Mass Communication**. Glencoe, Illinois : The Free Press, 1995.
- Kendle, Howard H. **Basic Psychology**. New York : Application Century Groft Co.,Ltd., 1963.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Klapper, Joseph T. **The Effects of Mass Communication** Glencoe. Illinois : The Free Press, 1960.
- Lerner, Daniel and Wilbur Schramm eds, **Communication and Change in the Developing Countries**. Honolulu : The University Press of Hawaii, 1972.
- M.J. Rosemery and C.I.Hovland. "Cognitive, Affective, and Behavioral Components of Attitude" in C.I. Hovland and M.J.Roseberg, Eds.**Attitude, Organization, and Change**. New Haven : Yale University Press, 1960.
- McQuail, Denis and Sven Windahl, **Communication Models : for the Study of Mass Communication**. New York : Longman Inc., 1981.
- McQuail, Denis. **Mass Communication Theory**. London : SAGE Publication Ltd., 1987.
- P.Zimberdo, E. Ebberson, and C.Mariach. **Influencing Attitude and Changing Behavior : An Introduction to Method, Theory, and Applications of Social Control and Personal Power**. London : Addison Wesley Publishing Company, 1977.
- P.Zimberdo and M.Leippe. **The Psychology of Attitude Change and Social Influence**. New York : Mcgrew-Hill, 1991.
- Rivers, William L, Theodore Peterson and Jay W.Jensen. **The Mass Media and Modern Society**. San Francisco : Rinehart Press, 1971.
- Rogers, Everett. M. with F. Floyd Shoemaker. **Communication of Innovations**. New York : The Free Press, 1971.
- Rogers, Everett M. with Lynne Svenning. **Modernization Among Peasants : The Impact of Communication**. New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1969.
- Schramm, Wilbur, Jack Lyle and Edwin B. Parkes. **Television in the Lives of Our Children**. Stanford : Stanford University Press, 1961.
- Schramm, Wilbur ed. **The Process and Effects of Mass Communication**. Urbana : University of Illinois Press, 1954.
- Schramm, Wilbur and Donald F. Robertseds. **The Process and Effects of Mass Communication**. Urbana : University of Illinois Press, 1960.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Schramm, Wilbur and Donald F. Robertseds. **The Process and Effects of Mass Communication.** Urbana : University of Illinois Press, 1974.
- Schramm, Wilbur ed. **The Science of Human Communication.** New York : Basic Books, Inc., 1963.
- Shannon, Claude E. and Warren Weaver. **The Mathematical Theory of Communication.** Urbana : University of Illinois Press, 1949.
- Shannon, Claude E. and Warren Weaver. **The Mathematical Theory of Communication.** Urbana : University of Illinois Press, 1954.
- Wright, Charles R. **Mass Communication.** New York : Random House, Inc., 1975.
- Yamane, Taro. **Statistics-An Introductory Analysis 2nd Ed.** Tokyo : John Weatherhill, Inc., 1970.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

การวิจัยเรื่อง “การรับรู้และทัศนคติ ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร”

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้ประกอบด้วย 5 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพของนักเรียน

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับชมของนักเรียน

ตอนที่ 3 การรับรู้ของนักเรียน

ตอนที่ 4 ทัศนคติของนักเรียน

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไป

2. การตอบแบบสอบถามในแต่ละตอน ขอให้ท่านใส่เครื่องหมายถูกลงในช่องที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงหรือข้อคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด สำหรับในส่วนที่ให้เติมลงไปหรือให้อธิบายนั้นก็ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงหรือข้อคิดเห็นของท่านให้มากที่สุดเช่นกัน

3. กรุณาตอบคำถามทุกข้อเพราะว่าถ้าขาดข้อหนึ่งข้อใดไปจะทำให้แบบสอบถามนี้ไม่สมบูรณ์และจะไม่สามารถนำไปวิเคราะห์ได้ ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ท่านตอบให้มาทั้งหมดจะถือเป็นความลับอย่างที่สุด

สุดท้ายนี้ผู้วิจัย ขอขอบคุณทุกท่านที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่า เพื่อตอบแบบสอบถามชุดนี้

ผู้ทำวิจัย

8. บิดาของท่านประกอบอาชีพ

- ( ) 1. รับราชการ ( ) 2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 ( ) 3. พนักงานบริษัทเอกชน ( ) 4. ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 ( ) 5. อื่น ๆ .....(โปรดระบุด้วย)

9. มารดาของท่านประกอบอาชีพ

- ( ) 1. รับราชการ ( ) 2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 ( ) 3. พนักงานบริษัทเอกชน ( ) 4. ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 ( ) 5. อื่น ๆ .....(โปรดระบุด้วย)

10. รายได้ของทั้งบิดาและมารดาของท่านรวมกัน

- ( ) 1. ต่ำกว่า 10,000 บาท ( ) 2. 10,000 - 20,000 บาท
 ( ) 3. 20,001 - 30,000 บาท ( ) 4. 30,001 - 40,000 บาท
 ( ) 5. 40,000 บาท ขึ้นไป

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับชมในบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์

1. ปริมาณความถี่ที่ท่านเปิดรับชม

- ( ) 1. ไม่ค่อยได้รับชม (1 - 3 วัน/1 เดือน) ( ) 2. รับชมบ้าง (4 - 6 วัน/1 เดือน)
 ( ) 3. รับชมบ่อย ๆ (7 - 9 วัน/1 เดือน) ( ) 4. รับชมบ่อยมาก (10-12 วัน/1 เดือน)

2. เวลาที่ติดตามรับชม

- ( ) 1. ละครหลังข่าวภาคเย็น ( ) 2. ละครหลังข่าวภาคค่ำ
 ( ) 3. รับชมทั้งละครหลังข่าวภาคเย็นและภาคค่ำ

3. ระยะเวลาโดยเฉลี่ยในการเปิดรับชม

- ( ) 1. น้อยกว่า 10 นาที ( ) 2. 10 - 20 นาที
 ( ) 3. มากกว่า 20 นาที

4. ท่านเปิดรับชมบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์อย่างไร

- ( ) 1. รับชมเป็นบางช่วงที่สนใจ ( ) 2. รับชมทุกช่วงและไม่ติดตามโฆษณา
 ( ) 3. รับชมทุกช่วงและติดตามโฆษณาด้วย

ตอนที่ 3 การรับรู้ต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์
โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงบนช่องว่างตามความเป็นจริง ตามการรับรู้ของท่าน

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1. เป็นเรื่องของความสนุกสนาน		
2. เป็นเรื่องของบุคคลที่มีปัญหาในสังคม		
3. เป็นเรื่องของความผิดปกติของบุคคล		
4. เป็นเรื่องของการกดขี่ทางเพศ		
5. เป็นเรื่องของการเรียกร้องสิทธิมนุษยชน		
6. เป็นเรื่องของการดูถูกเหยียดหยาม		
7. เป็นเรื่องของการเรียกร้องความสนใจแก่ละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ		
8. เป็นเรื่องของการแสดงความสามารถส่วนตัวของนักแสดง		
9. เป็นเรื่องของการทำให้บทบาทของนักแสดงน่าสนใจมากยิ่งขึ้น		
10. เป็นเรื่องของความทุกข์ทรมาน		
11. เป็นเรื่องของผู้ที่ถูกล้อเลียน		
12. เป็นเรื่องของการแสดงที่เลียนแบบบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ		
13. เป็นเรื่องของผู้แสดงในละครโทรทัศน์ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจริง ๆ		
14. เป็นเรื่องของการสร้างความตื่นตัวให้คนในสังคม		
15. เป็นเรื่องของความสนใจโดยส่วนตัวของท่านเอง		

ตอนที่ 4 ทักษะคิดต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์
โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงบนช่องว่างตามความเป็นจริงตามทัศนคติของท่าน

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ท่านคิดว่าเป็นการช่วยให้ละครโทรทัศน์นั้นมีความสนุกสนาน เพิ่มมากขึ้น					
2. ท่านคิดว่าได้นำเสนอคำพูดที่ไม่เหมาะสม					
3. ท่านคิดว่าได้แสดงกริยาท่าทางที่ไม่เหมาะสม					
4. ท่านคิดว่าได้แสดงพฤติกรรมการไว้ทรงผมที่ไม่เหมาะสม					
5. ท่านคิดว่าได้แสดงพฤติกรรมการแต่งหน้าที่ไม่เหมาะสม					
6. ท่านคิดว่าได้แสดงพฤติกรรมการแต่งกายที่ไม่เหมาะสม					
7. ท่านจดจำชื่อเรื่องของละครโทรทัศน์ได้					
8. ท่านจดจำชื่อของนักแสดงที่แสดงในละครโทรทัศน์ได้					
9. ท่านจดจำชื่อของตัวละครที่แสดงในละครโทรทัศน์ได้					
10. ท่านคิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่มีความน่าสนใจต่อผู้รับชมแต่ประการใด					
11. ท่านคิดว่าไม่ควรให้มีบทบาทแบบนี้ในละครโทรทัศน์					
12. ท่านคิดว่าเป็นการทำให้ท่านมีความรู้สึกอยากเลียนแบบ ตามแบบบทบาทของนักแสดงนั้น ๆ					
13. ท่านคิดว่าเป็นการทำให้ท่านมีความรู้สึกอยากแสดงออกใน พฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศ					
14. ท่านคิดว่าเป็นการทำให้สังคมได้รับผลกระทบในแง่ร้าย					
15. ท่านชอบที่จะรับชมบทบาทแบบนี้					

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นของนักเรียน

1. ท่านคิดว่าควรให้มีบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์หรือไม่ (กรุณابอกเหตุผลด้วย)

( ) 1. ควร เพราะ .....

( ) 2. ไม่ควร เพราะ.....

2. ท่านคิดว่าบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์มีผลกระทบต่อตัวท่านอย่างไร?

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึก

1. คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึกอาจารย์แนะแนว

คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์อาจารย์แนะแนว มี 4 ข้อ ดังนี้

1. ท่านคิดว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเยาวชนคืออะไร
2. ท่านมีความคิดเห็นต่อ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” อย่างไร
3. ท่านคิดว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้นมีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อเยาวชนหรือไม่ อย่างไร
4. ในฐานะที่ท่านเป็นอาจารย์แนะแนว ท่านให้คำแนะนำในเรื่องของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศและบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์อย่างไร

2. คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึกจิตแพทย์

การสัมภาษณ์จิตแพทย์ จำนวน 2 คน มีคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ 4 ข้อ ดังนี้

1. ท่านคิดว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเยาวชนคืออะไร
2. ท่านมีความคิดเห็นต่อ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” อย่างไร
3. ท่านคิดว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้นมีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อเยาวชนหรือไม่ อย่างไร
4. ในฐานะที่ท่านเป็นจิตแพทย์ท่านให้คำแนะนำในเรื่องของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศและบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์อย่างไร

3. คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ที่อยู่ในวงการบิน

3.1 คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้จัดละคร

การสัมภาษณ์ผู้ที่อยู่ในวงการบินกลุ่มที่ 1 ผู้จัดละคร จำนวน 2 คน มีคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ 5 ข้อ ดังนี้

1. ท่านมีความคิดเห็นต่อ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” อย่างไร

2. ท่านคิดว่าเยาวชนมีความเข้าใจใน “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” หรือไม่ อย่างไร
3. ท่านคิดว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้นมีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อเยาวชนหรือไม่ อย่างไร
4. วัตถุประสงค์ของ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” คืออะไร และการนำเสนอบทบาทในรูปแบบใด
5. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้จัดละครโทรทัศน์ ท่านมีส่วนช่วยในการดูแล การนำเสนอบทบาทนี้อย่างไร

3.2 คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้กำกับการแสดง

การสัมภาษณ์ผู้ที่อยู่ในวงการบินเท็กกลุ่มที่ 2 ผู้กำกับการแสดง จำนวน 2 คน มีคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ 4 ข้อ ดังนี้

1. ท่านมีความคิดเห็นต่อ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” อย่างไร
2. ท่านคิดว่าเยาวชนมีความเข้าใจใน “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” หรือไม่ อย่างไร
3. ท่านคิดว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้นมีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อเยาวชนหรือไม่ อย่างไร
4. วัตถุประสงค์ของ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” คืออะไร และการนำเสนอบทบาทในรูปแบบใด
5. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้กำกับละครโทรทัศน์ท่านมีส่วนช่วยในการดูแล การนำเสนอบทบาทนี้อย่างไร

3.3 คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้เขียนบทละคร

การสัมภาษณ์ผู้ที่อยู่ในวงการบินเท็กกลุ่มที่ 3 ผู้เขียนบทละคร จำนวน 3 คน มีคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ 5 ข้อ ดังนี้

1. ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” อย่างไร
2. ท่านคิดว่าเยาวชนมีความเข้าใจใน “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” หรือไม่ อย่างไร

3. ท่านคิดว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” นั้นมีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อเยาวชนหรือไม่อย่างไร

4. “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” มีไว้เพื่ออะไร และละครประเภทใดที่นิยมให้มีบทบาทประเภทนี้ รวมทั้งมีการนำเสนออย่างไร

5. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้เขียนบทละครโทรทัศน์ ท่านมีส่วนช่วยในการดูและการนำเสนอบทบาทนี้อย่างไร

3.4 คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึกนักแสดง

การสัมภาษณ์ผู้ที่อยู่ในวงการบันเทิงกลุ่มที่ 4 นักแสดง จำนวน 4 คน มีคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ 5 ข้อดังนี้

1. ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” อย่างไร

2. ท่านคิดว่าเยาวชนมีความเข้าใจใน “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” หรือไม่ อย่างไร

3. ท่านคิดว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” นั้นมีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อเยาวชนหรือไม่อย่างไร

4. “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในละครโทรทัศน์” มีไว้เพื่ออะไร และละครประเภทใดที่นิยมให้มีบทบาทประเภทนี้ รวมทั้งมีการนำเสนออย่างไร

5. ในฐานะที่ท่านเป็นนักแสดงท่านมีส่วนช่วยในการดูและการนำเสนอบทบาทนี้อย่างไร

4. คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ที่ส่งเสริมและตรวจสอบรายการโทรทัศน์

การสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ที่ส่งเสริมและตรวจสอบรายการโทรทัศน์ มีคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ 7 ข้อ ดังนี้

1. ท่านมีความคิดเห็นต่อ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” อย่างไร

2. ท่านคิดว่าเยาวชนมีความเข้าใจใน “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” หรือไม่ อย่างไร

3. ท่านคิดว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้นมีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อเยาวชนหรือไม่ อย่างไร

4. ท่านคิดว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” ควรจะมีการนำเสนอในรูปแบบใด
  5. ในฐานะที่ท่านเป็นหัวหน้างานแผนกส่งเสริมและตรวจสอบรายการโทรทัศน์ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ท่านได้คอยดูแลการนำเสนอบทบาทแบบนี้อย่างไร
  6. ปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นในฐานะที่ท่านมีหน้าที่ส่งเสริมและตรวจสอบรายการโทรทัศน์ ที่นำเสนอบทบาทแบบนี้อย่างไรบ้าง
  7. ในฐานะที่ท่านเป็นหัวหน้างานแผนกส่งเสริมและตรวจสอบรายการโทรทัศน์ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ท่านมีข้อคิดอะไรที่จะฝากไปยังผู้ปกครอง เยาวชน สื่อมวลชน รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหลายอย่างไร
5. คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ที่ควบคุมกำกับดูแลการเผยแพร่รายการวิทยุโทรทัศน์
- คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์อาจารย์แนะแนว มี 7 ข้อ ดังนี้
1. ท่านมีความคิดเห็นต่อ “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” อย่างไร
  2. ท่านคิดว่าเยาวชนมีความเข้าใจใน “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” หรือไม่ อย่างไร
  3. ท่านคิดว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” นั้น มีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อเยาวชนหรือไม่ อย่างไร
  4. ท่านคิดว่า “บทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์” ควรจะมีการนำเสนอในรูปแบบใด
  5. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้อำนวยการกองงานคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ (กทช.) ท่านได้คอยดูแลการนำเสนอบทบาทแบบนี้อย่างไร
  6. ปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นในฐานะที่ท่านมีหน้าที่ควบคุมดูแลการนำเสนอบทบาทแบบนี้อย่างไรบ้าง
  7. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้อำนวยการกองงานคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ (กทช.) ท่านมีข้อคิดอะไรที่จะฝากไปยังผู้ปกครอง เยาวชน สื่อมวลชน รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหลายอย่างไร

ชายไม่จริง หญิงแท้

เขียนบทโดย: ณัฐยา ตีรกรวาล

25 ปรก

ละครถึงเรื่องโกหกจากช่อง 3
อ่านเรื่องย่อจากบทโทรทัศน์
พร้อมภาพสไลด์แบบครบถ้วนตลอดเล่ม

นักแสดง: สันติสุข, คุณกิม, ดกสิยา, แบบคอนทอส, ชารุณีทิติ รตนนัสัย, ตามันทีน พันธชาติ, นิชกรนิลา ล.พินอไพพมลัย, กนก อัครสาร, เกษมโกธ อมตยกุล, นพพร ภาธรสารณ, ทศชนันท์ ไชยอินทร์, อัมพร ทองนันทน์, ฐิติพันธ์ รักขิตถ์, พรพรรณ ลายบัว อำนวยการผลิตโดย: ฤทธิเดชวิทย์-วิจิตรสรณ asivine บริษัท เอ็กแซ็กท์ จำกัด ผู้จำหน่ายหนังสือ: อีลีเซีย: ธารพันธ์

ชีวิตตารา

พยาบาลห้องไอ

อ่านเรื่องย่อตามบทโทรทัศน์

พบบายทงใจ

เกประเพณีของ ทงใจ

25 บาท

7

ละครดังเรื่องใหม่จากช่อง 7 สี
อ่านเรื่องย่อจากบทโทรทัศน์
พร้อมภาพสีสันฉบับครบถ้วน

นักแสดง: บิลลี่ ไซมอน, อรรณพ ท่องวิเศษ, ภูวนิ ตรีเมฆ, จินนีย์ สิงห์สุวรรณ, นีออน อิศรา, ธรรมศักดิ์ สุริยา, อลิษา ช่างชัยกุล,
เจก โธมัส, นกยูงพา เขษอรุณ, ศิริพร อุษยชาติ, อภิชาติ ภาลวีชัย
บทโทรทัศน์โดย: ทงใจ, แต่งโดย: บริษัท ทิวทัศน์ จำกัด
กำกับและแสดงโดย: ชัมเพ็ญ ชันธิบรรณกร

ชีวิตตารา ฉบับพิเศษ

อ่านเรื่องย่อตามบทโทรทัศน์

เพื่อนพ้อง

บทโทรทัศน์โดย กฤษณ์กร์ ในดวงใจ
กำกับการแสดงโดย กฤษณ์กร์ วีระวรรณ

สถานีวิทยุโทรทัศน์
กบว

ประวัติผู้เขียน

นายพงษ์เดช ศรีเลิศดี เกิดเมื่อวันที่ 17 กันยายน พ.ศ.2509 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา พ.ศ.2527 ระดับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เมื่อปีการศึกษา พ.ศ.2540

ประวัติการทำงานปัจจุบันประกอบอาชีพส่วนตัวและได้เข้ารับการศึกษาระดับปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ธุรกิจ เมื่อปี พ.ศ.2541